

Дошкільний навчальний заклад
Ігри. Свята. Розваги
Серію засновано в 2007 році

Л. В. САВЧЕНКО

СВЯТА В ДОШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Шостий рік життя

Харків
Видавнича група «Основа»
2007

УДК 373.21
ББК 74.100.58
С13

Савченко Л. В.
С13 Свята в дошкільному навчальному закладі. Шостий рік життя. —
Х.: Вид. група «Основа», 2007.— 128 с. — (Дошкільний навчальний
заклад. Ігри. Свята. Розваги).
ISBN 978-966-333-497-4.

Збірка містить сценарії свят для вихованців дошкільних навчальних закладів
шостого року життя.

Для музичних керівників, вихователів і методистів.

УДК 373.21
ББК 74.100.58

ISBN 978-966-333-497-4

© Л. В. Савченко, 2007
© ТОВ «Видавнича група “Основа”», 2007

ЗМІСТ

ОСІННІ СВЯТА	5
Свято осені	5
Конкурс «Впізнай овочі та фрукти за смаком»	9
Гра «Збери картоплю»	11
Осінній бал	11
Загадки	14
1. Про осінь	14
2. Про осінні місяці та природні явища	14
3. Про овочі	15
4. Про фрукти	16
5. Про рослини та гриби	16
Осінь-казка	18
Гра «Збери кленовий листочок»	19
Гра «Збери картоплю ложкою»	22
Посмішка леді Осені	23
Гра «Наздожени яблуко»	26
Гра «Перейди калюжу в калошах!»	26
До нас осінь завітала	27
Парад овочів та фруктів	35
ЗИМОВІ СВЯТА	38
Новорічний ранок	38
Мульти-пульті-весела планета	47
1. Гра «Збери сніжки»	54
2. Поціль сніжком у кошик	54
3. «Про ялинку»	54
4. «Біг на лижах»	55
5. Гра з брязкальцями	55
6. Гра «Рукавичка»	55
7. Гра з повітряними кулями	55
8. Гра «Не випустимо»	55
9. Гра «Заморожу»	55
10. Гра «Кенгуру»	56
Сценарій до свята Масляної	56
Гра «Сірий вовк»	63
Гра «Подоланочка»	63
Гра «Плетений шум»	64
Гра «Бобер»	64

ВЕСНЯНІ СВЯТА	66
Мамине свято	66
Сценка «Сонечко і жучки»	69
Свято 8-го Березня	72
Інценування «Що з батьком»	74
Гра «Що робить мама?»	76
Гра «Підміталочки»	76
Гра «Варимо суп»	77
Гра для батьків «Впізнай свою дитину»	77
Свято 8-го Березня	78
Інценування «Мода» (з показом мод)	81
Сценарій до світлого дня Великодня	84
Інценізація уривка з казки «Курочка Ряба»	86
Інценізація «Великдує кругла паска»	91
Прощання з дитсадком	92
Гра «Збери портфель»	97
ЛІТНІ СВЯТА	102
Здрастуй, літо!	102
Ігри та розваги	108
Гора	108
Гречаники	108
У петрушку	108
Козенята	109
Вареніі рибки	109
У кізоньку	110
Зелена ріпка	110
Ой, гаю мій, гаю	110
У деркача	111
Сліпий дід	111
Лобода	112
ДОДАТКИ	112
Народні прикмети	118
Про погоду	118
Про дощ	118
Про вітер	119
Про гриби	119
Про рослини	119
Примовки та скоромовки	119
Прислів'я, приказки	120
Загадки	123

ОСІНЬ-КАЗКАРКА-3

ОСІННЯ ПОДОРОЖ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі

Ведучий

Діти (вихованці п'яти-шести років):

Грибочок

Зайчик

Білочка

ХІД ЗАХОДУ

Діти входять до святково прикрашеної зали під музику.

Ведучий. Малята, сьогодні ми з вами вирушаємо в подорож осіннім лісом. Сідайте у чарівний потяг. Поїхали!

Діти стають одне за одним і кладуть руки на плечі тому, хто стоїть попереду, йдуть по колу, проговорюючи за ведучим слова:

Їде наш потягу веселий
Повз гори, міста і села.
Ту-ту-ту!
Ми їдемо, подорожуємо,
До лісу, до лісу мандруємо!
Ту-ту-ту!

Ведучий зупиняє «потяг».

Ведучий

Приїхали — наша зупинка.
До лісу веде нас стежинка,
Крокуєм стежинкою, діти!
Кого ж ми тут маєм зустріти?

Малята, а хто мешкає в лісі?

Діти відповідають.

Правильно, молодці! У лісі мешкають різні звірі й птахи, маленькі й великі: мурашки, вужики, їжачки, білочки, зайчики, лисички, вовки, ведмеді та багато інших.

А хто з вас знає вірші про лісових мешканців?

Діти читають вірші.

А. Камінчук

ЇЖАЧОК

Їжачок ходив у ліс.
Він грибочків нам приніс
І сказав: — Хотів би з вами
Їсти борщик із грибами.

І. Гущак

ЗАЙЧИК-СТРИБАЙЧИК

— Зайчику-стрибайчику,—
Мати кличе їсти.
Полям зайчик скік та скік —
Ніколи присісти.

А. М'ястківський

ЖУК

Он, дивіться: чорний жук
Виліз грітися на сук.
В нього довгі ноги,
Дуже гострі роги,
Може пощипати,
Як його чіпати.

А. Камінчук

* * *

Ой, були ми в ліску,
Спіймали ми лиску —
Рудую та чубатую,
Хорошую та багатую.

В е д у ч и й. Молодці, ви так гарно читали віршики! Лісові мешканці вас теж почули та йдуть сюди із лісової хащі. Давайте їх запросимо, щоб вони з нами погралися, потанцювали, пісні заспівали.

Д і т и (*хором*). Лісові мешканці, йдіть до нас!

До зали входять Грибочок, Зайчик і Білочка.

Г р и б о ч о к. Здрастуйте, малята! Угадайте, хто я?

І великі, і малі
Повдягалися в брилі,
І дощу ці одноніжки
Не бояться анітрішки.
Ліс — улюблений їх край.

А як зветься — відгадай.

Ведучий допомагає дітям відгадати.

В е д у ч и й. Грибочку, ти такий гарний, але зовсім невеличкий. Чому ж ти не виріс?

Г р и б о ч о к. Гриби ростуть після дощу. А дощу давно не було в нашому лісі.

В е д у ч и й. Діти, давайте допоможемо Грибочку й покличемо дощик. Проводиться гра-танок.

Іди, іди дощику!

Грає повільна музика, діти водять хоровод навколо Грибочка і проговорюють: «Іди, іди дощику!» Музика змінюється й нагадує капання — діти ховаються від дощу під шляпкою Грибочка.

В е д у ч и й (*читає вірш*)

Л. Костенко

ЛІС НА СВІТАНКУ

Ростуть опеньки у тумані

Серед сосонок та беріз.

В жабо й атласному каптані

Стоїть грибочок, як маркіз.

І сіє дощ дрібнесенький.

Оце уже грибнесенький.

Г р и б о ч о к. Спасибі вам, малята, за цей дощик. Тепер усі гриби в нашому лісі дуже швидко виростуть. На все добре, любі мої, до побачення!

Грибочок виходить із зали.

В е д у ч и й

Осінній ліс — палітра фарб,

Під сонцем виграє, неначе скарб.

Стоять дерева золоті, червоні,

А сосни, ялинки — в зеленому вбранні!

Діти, осінній ліс — це дійсно ціла скарбниця для всіх мешканців лісу. А зараз, малята, здогадайтеся, хто до нас завітав на свято.

Скаче з гілочки на гілку

Спритна і руденька... (*білка*).

Під веселу музику до зали вбігає Білочка.

Б і л о ч к а

Я — Білочка руденька,

Хазяечка маленька,

Працюю повсякчас,

Роблю собі запас.

Бігаю, стрибаю,

Горішки люблю!

А тепер нам час погратись.

Білочка проводить гру.

Збери горішки!

Грають дві команди. По підлозі розсипано горіхи. Під музику діти збирають горіхи й складають їх до кошиків — кожна команда до свого. Перемагає та команда, яка назбирала найбільше горішків.

Б і л о ч к а. Молодці, малята! Добре попрацювали! Я так само працюю всю осінь — наповнюю комору горішками собі на зиму. Мені вже час бігти працювати, а вам бажаю добре повеселитися. До побачення!

Білочка вибігає.

З а й ч и к

Я — веселий побігайчик,
Сірий і пухнастий Зайчик.
Хочу з вами танцювати,
Уявіть, що ви — зайчата.
Нумо разом всі стрибати!

Проводиться танець зайчиків. Під веселу музику діти повторюють за Зайчиком характерні рухи.

В е д у ч и й

Гарно нам було, малята,
Та, на жаль, вже час прощатись.
В потяг ми усі сідаєм
І додому вирушаєм.

Прощавай, осінній ліс! Прощавайте, наші нові друзі! Ми зустрінемося з вами взимку!

Діти стають «потягом», йдуть по колу за ведучим і виходять із зали.

ОСІННІ ПОДАРУНКИ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

В е д у ч и й

О с і н ь

З а й ч и к

Діти (дівчинка п'яти-шести років):

Х м а р и н к а

ХІД ЗАХОДУ

Під музичний супровід діти входять до зали. Залу прикрашено осіннім листям.

В е д у ч и й

Вийду з дому на дорогу,
Листя падає під ноги.
Золоте кружляє листя —
Це осіння тиха врода.

Діти, яка красива ця пора року — осінь! В які яскраві кольори вбралася природа навкруги — жовте листячко, червоні ягідки, золота пшениця...

Хто ж розмалював усе навколо? Це щедра чарівниця Осінь! І ця чарівниця завітала сьогодні до нас на свято. Зустрічайте її!

Лунає музика, і до зали входить Осінь.

О с і н ь

Здрастуйте, усі малята!
Осінь я, дарунками багата.
В теплі барви я природу розмалюю,
Щедро всіх плодами нагодую.
Землю я умию дощиком рясним,
І над лугом вранці я розвію дим,
Кавуни та дині на землю складу,
З щедрими дарунками я до вас іду!

В е д у ч и й

Діти, нумо Осінь всі вітати,
В хороводі навкруг неї танцювати!

Діти ходять хороводом навколо Осені під музику.

Вбігає Зайчик.

З а й ч и к

Я — сіренький зайчик,
Побігайчик, пострибайчик.
Хочеться даруночка й мені
Попросити в Осені.

О с і н ь

Хочеш ти отримати дарунок,
куций хвіст?
Ну, то покажи,
до чого маєш хист!

З а й ч и к

Я умію танцювати!
Допоможете, малята?!

Виконується танок-гра.

Зайці на галявинці

Під веселу музику діти роблять на килимі нескладні рухи, повторюючи за дорослим, який виконує роль Зайчика.

З а й ч и к

На зеленому горбочку
Стриб-стриб-стриб.
Танцюють зайці в холодочку
Стриб-стриб-стриб.
Так втомились, бо стрибали,
Та й на землю полягали!
Раз-два-три.

О с і н ь

Молодці, допомогли Зайчаті!
Що ж йому подарувати?

З а й ч и к

Найсмачнішу їжу
На усяку днину —
Соковиту, свіжу
І смачненьку капустину.

Осінь дарує Зайчику велику капустину.

З а й ч и к . Дякую, Осене! Дякую і вам малята! Мені вже час додому.
До побачення!

Зайчик виходит із зали. Діти аплодують.

Під музику, що нагадує дощове крапання, до зали входить Хмаринка.

Х м а р и н к а

Я весела дощова хмаринка,
Небом я мандрую, як пір'їнка,
А як налітаюсь досхочу,
То впаду на землю краплями дощу.

Виконується пісня про дощик за вибором музичного керівника.

Х м а р и н к а

А тепер спитаю:
— Любії малята,
Можна чи не можна
Під дощем гуляти?

Діти разом з дорослими відповідають.

Х м а р и н к а

Якщо треба — можна
Під дощем гуляти.
Тільки не забудьте
Взути чобіточки

Й парасолі взяти.

Проводяться ігри, змагання, конкурси.

Біг через калюжі

На підлозі лежать паперові калюжі. З одного боку стоять дорослі (мами, бабусі, тата), малята повинні дістатися до них, оббігаючи або перестрибуючи «калюжі», щоб «не намочити ніжок».

О с і н ь

Я іду до вас з дарами —
Хлібом, різними плодами!
Урожай багатий майте,
Не лінуйтеся — збирайте!

Проводиться колективна гра.

Ми збираємо врожай

Малята мають дотягнутися або дострибнути і зірвати плоди (яблука, груші, сливи тощо), що висять на стіні (обручі та ін.).

Свято закінчується пригощанням дітей.

СВЯТО ОСЕНІ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

В е д у ч и й

О с і н ь

Г н о м

Ї ж а ч о к

ХІД ЗАХОДУ

Зала декорована під осінній ліс. У будиночку сидить Гном. На пеньочку дрімає Їжачок. До зали заходять діти. Ведуча звертає їхню увагу на оформлення зали, пояснює, що вони потрапили до казкового осіннього лісу, пропонує дітям зібрати листячко, розсипане по підлозі.

В е д у ч и й. Ой, дітки, подивіться, хто це такий? Поки ми з вами збирали листочки, не помітили, що на пеньочку сидить Їжачок і спить.

Ї ж а ч о к (встає)

Ну ж бо, конику, — один, два, три! —
Осінь до нас привези!

Чути стукіт копит. Входить Осінь.

Г н о м

Осінь, Осінь,
У гості до нас просим.

Осінь, Осінь,
Побудь тижнів з вісім
З пшеничними хлібами,
З високими снопами,
З листопадом і дощем,
З перелітним журавлем.

О с і н ь

Я, Осінь золотава, на свято прийшла,
Барвисті листочки діткам принесла.
Нумо, дітки, листочки беріть
І в танок веселий з ними йдіть.

1 - а д и т и н а

Ми — листочки, ми — листочки,
Осінні ми листочки.
Ми на гілочці сиділи,
Та вітер дмухнув — полетіли.

2 - а д и т и н а

Ми літали, ми кружляли —
Весело нам було.
Вітерець втомився гратись —
Тихо всі поснули.

Виконується танок «Осінні листочки».

О с і н ь. Молодці, дітки, гарно танцюєте. А заспівайте-но мені пісеньку!

Виконується пісня-танок «Городньо-хороводний».

О с і н ь. Ну, а зараз, малята, відгадайте загадки.

Осінь загадує загадки і допомагає дітям відповідати.

Молодці, дітки, всі загадки відгадали!

В е д у ч и й. От і прийшов час танцювати.

Діти виконують танок.

О с і н ь. Восени, діти, лісові звірі готуються до зими. Білочки збирають шишки, зайчики починають шубки міняти, а ведмідь лягає спати — всю зиму він спить у барлозі. Сьогодні на наше свято завітав ведмедик (показує іграшку), щоб потанцювати з вами перед тим, як ляже спати.

Діти виконують танок «Мишка пляшет».

В е д у ч и й. Молодці, малята, танцювали ви завзято!

О с і н ь (*виносить велике бутафорське яблуко*). Подивіться, діти, яке велике яблуко я виростила у своєму садку. Воно не звичайне, а чарівне. Один, два, три — яблуко, що маєш, — покажи!

Осінь відкриває яблуко, а в ньому — цукерки. Всі діти отримують з рук Осені солодоші.

ОСІНЬ — ЧУДОВА ПОРА

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

В е д у ч и й

П і в н и к

Л и с и ч к а

З а й ч и к

О с і н ь

Діти — вихованці п'яти-шести років

ХІД ЗАХОДУ

Під звуки музики до зали входять діти.

В е д у ч и й. Малята, сьогодні я запрошую вас до осіннього лісу! Але він далеко, щоб наші ніжки не втомилися, давайте вирушимо у подорож потягом!

Діти стають потягом, ведучий — попереду. Всі разом рухаються під музику залю. Зробивши коло, зупиняються.

В е д у ч и й

Вранці в дитсадок ідем.

Листя падає дощем.

Під ногами шурхотить,

Все летить, летить, летить!

Погляньте, яке гарне листя навкруги в нашому лісі! І жовте, і червоне, але яке воно все гарне! А чи знаєте ви, малята, хто прикрасив наш ліс? Ця чарівниця — Осінь! Прислухайтесь... Щось шурхоче. Це вітерець прилетів. Давайте з ним разом подмухаємо. Беріть листочки й заспіваємо про них пісеньку!

Виконується пісня про осінь за вибором музичного керівника.

В е д у ч и й. Восени дуже гарно і в лісі, і в садку, і на подвір'ї.

1 - а д и т и н а

Свято восени у лісі —
Світло тут і весело!
Ось які прикраси
Осінь наша принесла!

2 - а д и т и н а

Кожен золотий листок —
Малесеньке сонечко.
Всі зберу у кошик я,
Поставлю на віконечко!

3 - я д и т и н а

Збережу листочки я —
Осінь і залишиться.
Довго ще в моїй кімнаті
Свято не закінчиться!

4 - а д и т и н а

Вітерець листячко носить,
Жовте й золоте летить —
То під ноги нам кидає,
То в повітрі тріпотить.

В е д у ч и й. Молодці, малята! І співали гарно, і віршики про Осінь-чарівницю читали. А зараз — нумо танцювати!

Виконується танок за вибором музичного керівника.

В е д у ч и й. Потанцювали — відпочинемо. Сядемо на пеньочки, послухаємо, про що нам шепоче ліс...

Дітки, чую я, хтось до нас йде. Нумо, вгадайте, хто це.

Разом з сонечком встає,
Та співає «Ку-ку-рік!»,
Має шпори й гребінця,
Хто це, діти, мабуть...

Д і т и (*разом*). Півник!

В е д у ч и й. Правильно! Це — Півник, золотий гребінчик!

Під музику до зали входить Півник, виконує пісеньку.

П і в н и к. Здрастуйте, малята! Які ви гарні, святкові! Я також гарний, чи не так?

Д і т и (*разом*). Так!

В е д у ч и й. Півнику, наші малята знають про тебе віршик. Послухай-но!

Д и т и н а

Петя — півник-молодець,
Має гарний гребінець,
Пір'я й шпори — краса!

Тільки є одна біда
 Дуже рано він встає,
 Діткам спати не дає.
 Ку-ку-ріку!

П і в н и к. Дуже гарний віршик про мене ви знаєте! Та мені цікаво, чи бачили ви, як йде дощик. Добре, розповім! Дощик буває тихенький-тихенький, ось такий.

Тихенько плескає в долоні, діти повторюють за ним. Звучить тиха музика.

А буває великий дощ, сильний-сильний, ось такий!

Плескає в долоні сильно та швидко. Діти повторюють.

П і в н и к. Давайте пограємо!

Який дощ?

Півник віддає команди: «Тихий дощ», «Сильний дощ!», «Злива!!» Діти плескають в долоньки у відповідному темпі під музику.

В е д у ч и й. Півник, а ми знаємо пісеньку про дощик! Хочеш послуhati?

П і в н и к. Звичайно, хочу!

Виконується пісня про дощик за вибором музичного керівника.

В е д у ч и й. Ой, дітки, погляньте: ми заспівали пісеньку про дощик, а ось і хмарка дощова прийшла.

Проводиться гра «Сонечко та дощик».

Сонечко та дощик

Ведучий показує хмарку — макет з дощовими краплями. Звучить музика, діти плескають в долоньки в темпі дощу.

В е д у ч и й. Та ось подув вітерець!

Діти дмухають на хмарку.

В е д у ч и й. Хмарка втекла, й визирнуло... (Показує макет сонечка.)

Д і т и (разом). Сонечко!

Лунає танцювальна музика, діти вирушають на «прогулянку».

Після цього Півник починає кашляти, тримається за горло, ніби йому болить.

В е д у ч и й. Дітки, хто це кашляє? Невже Півник захворів, застудився?

П і в н и к. Ой-ой-ой! Побігав я під дощиком, втратив свій голосок, простудив горлечко. Тепер не можу свою пісеньку співати.

Хоче прокукурикувати, але нічого не виходить.

В е д у ч и й. Малята, давайте заспівемо пісеньку про Півника!

Виконується пісня за вибором музичного керівника.

Півник. Дякую, малята! Мені відразу полегшало! Горлечко більше не болить. Побіжу, всім розповім, які ви добрі, веселі, вправні! До побачення!

Ведучий. До побачення, Півнику! А ось і... Хто це? Листочки шурхотять, гілки потріскують... Хтось до нас поспішає.

Лунає музика, до зали вбігає Лисичка.

Лисичка

Я — веселая Лисичка,
Звуть мене «Руда сестричка».
Я тут поряд пробігала,
До вас на свято завітала!
З вами дуже хочу грати,
Пісні співати, танцювати!

Ведучий. Ми раді тобі, Лисичко! Із задоволенням з тобою потанцюємо!

Лисичка. Радо, радо потанцюю. Та спершу, малята, покажіть, як танцюють ваші ручки!

Під музику діти демонструють рухи руками.

А ніжки?

Відповідна демонстрація рухів.

Ви справжні танцюристи! Мерщій ставайте в коло!

Виконується танок за вибором музичного керівника.

Ведучий

Ось біжить до нас на свято
Сіренький вуханьчик.
Довгоногий, в сірій шубці,—
Хто це, діти?

Діти (разом). Зайчик!

Лунає музика. До зали вбігає Зайчик.

Зайчик

Здрастуйте, малята,
Дівчатка та хлоп'ята!
Здрастуй, Лисонько-Лисичко,
Руденькая сестричко!

Яке у вас тут свято? Чому так весело?

Ведучий. Ми, Зайчику, свято Осені відзначаємо. Поглянь, як гарно навкруги!

Зайчик

З вами хочу я співати,
Гратися і танцювати!

Л и с и ч к а. Скажи нам, Зайчику, чому всі називають тебе швидконогим.

З а й ч и к. Це тому, Лисичко, що я швидко бігаю!

Л и с и ч к а. Ну й хвалько! Невже ти бігаєш швидше за мене?

З а й ч и к. А от давай наввипередки!

Один, два, три! Гав не лови —

Спробуй, мене дожени.

Лунає весела музика, діти плескають в долоньки. Лисичка хоче спіймати Зайчика, але в неї нічого не виходить.

Л и с и ч к а. Молодець, Зайчику, добре бігаєш! А ви, малята, вмієте бігати? А так швидко, як наш Зайчик?

З а й ч и к. Давайте з Лисичкою пограємо. Гра ця не проста, а чарівна! Ви всі станете зайченятками.

Дорослі допомагають дітям одягти маски-шапочки.

Нумо, зайченята, поки Лисичка сидить у своїй нірці, ходімо гуляти!

Лисичка грає з дітьми в гру «Зайчики й лисичка». Діти тікають, а Лисичка намагається когось із них упіймати.

Л и с и ч к а. Молодці, зайченята, гарно бігаєте! Я нікого не змогла зловити.

В е д у ч и й

Ну а зараз нам пора

Танцювати, дітвора!

З а й ч и к

Будем пальчиком сваритись,

Твердо ніжною ступати.

Не забудем покружляти

І, звичайно, помирितись.

Виконується танок «Посварились-помирились», або інший за вибором музичного керівника.

Л и с и ч к а

Гарно ми потанцювали,

І пограли, й поспівали!

Але час прийшов прощатись,

В свої нірки повертатись!

До побачення!

З а й ч и к. До побачення!

Під музику Лисичка та Зайчик вибігають.

В е д у ч и й. Де ж це забарилась Осінь-чарівниця? Давно чекаємо на неї, а її все немає. Давайте, малята, прочитаємо віршика про неї — Осінь почує його і прийде.

Д и т и н а

Осінь — чудова пора!

Любить осінь дітвора!
До лісу залюбки ми ходимо,
Грибів багато там знаходимо!

В е д у ч и й

Ми про осінь пісеньки
Дружно проспівали.
Йди до нас, чекаємо,
Осінь золотава!

Лунає вальс, до зали входить Осінь.

О с і н ь

Привіт осінній, діти!
Приємно вас зустріти.
Не бачились ми цілий рік!

Хоч кожен з вас до літа звик,
Проте нагадую вам я
Настала черга вже моя.

Тож подарунки я зібрала
І з тим до вас попрямувала.

Натрусила я листків,
Щоб танцювати було з чим.

Сьогодні відзначаймо свято.
Нумо, дружно в ігри грати!

Проводиться гра.

Чарівна хустина

Лунає весела, рухлива музика. Діти довільно рухаються під музику. Раптом музика стає тихою, спокійною. Діти присідають, закривають очі долоньками. Осінь накриває великою хусткою дитину.

О с і н ь

Один! Два! Три!
Хто там сховався, розкажи?
Не мовчіть, не мовчіть,
Чесно-чесно розкажіть!

Діти називають ім'я схованої під хустиною дитини. Якщо вгадали, хустина знімається. Дитина, яка сиділа під нею, скаче під веселу музику, а всі їй аплодують. На заключному етапі гри Осінь накриває кошик із яблуками,

який непомітно занесли до зали. Осінь знову промовляє свої слова. Діти називають ім'я якоїсь дитини.

О с і н ь. Ні! Усі малята тут! Хто ж це сховався під хустиною?

Ми хустину піднімаємо,
Що під нею — зараз визнаємо.

Що ж це? Кошик! А в ньому якісь листочки...

Знімає листочки, які досі ховали під собою яблука.

А в кошику...

Д і т и. Яблука!

Лунає весела музика. Осінь пригощає дітей яблуками.

ОСІНЬ-КРАСУНЯ ДАРИ НАМ ПРИНЕСЛА -4

ОСІНЬ ЩЕДРА, ОСІНЬ МИЛА

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

В е д у ч а

О с і н ь

Діти:

К а р т о п л я

Д и н я

Б у р я к и

К в а с о л я

О г і р о ч к и

Г а р б у з

М о р к в а

П и р і й

Б у д я к

Б а р в і н о ч о к

Ж е н ц і

ХІД ЗАХОДУ

Під музику до зали забігають діти з осінніми листочками в руках і виконують коротенький танок з листочками.

1 - а д и т и н а

Красуня Осінь — справжня чарівниця!
Милуємося із її краси.
Які веселі барви, придивіться,
Поклала осінь на гаї й ліси.

2 - а д и т и н а

У садах, гаях блукає,
Жовті шати зодягає,
Золотисту стелить постіль —
Жде сестрицю білу в гості.

3 - я д и т и н а

Осене, Осене!
Ти прийди до нас.
Дуже, дуже просимо,
Бо прийшов вже час.

В е д у ч а. Діти, давайте заспіваємо пісню про осінь, щоб вона до нас завітала.

Виконується пісня про осінь за вибором музичного керівника.

В е д у ч а

Запрошую дівчаток і хлоп'ят
Мерщій на стільчики сідати
І гостю нашу чарівну
Щиро привітати!

Під музику до зали заходить Осінь.

О с і н ь

Добрий день! В добрий час!
Рада дуже бачить вас!
Я — Осінь чарівна й ясна.
Я дивна, наче казочка сама.
Тримаю пензлик у руках,
Малюю я в садах, в гаях.
Малюю всюди — тут і там,
Щоб догодити, любі, вам.
Щоб вміли ви красу кохати.
Щоб теж у руки пензлик брали —
Красу природи малювали.

Гра «Малюнок для осені»

Тему малюнка задає ведучий.

Грають дві команди по п'ять дітей. Діти по черзі добігають до столу або мольберта, на якому прикріплений аркуш, і фломастером малюють свою частину малюнка. Потім повертаються до команд і передають естафету наступним дітям. Виграє команда, яка створила найгарніший малюнок найшвидше.

О с і н ь

Дякую вам, діти, за малюнки.
А чи знаєте, малята,
Що я принесла вам на свято?
Із полів, садів і грядок
Повний кошечок загадок.

По черзі до зали заходять діти-«овочі».

К а р т о п л я

Мене смажать, мене варять.
Хоч отрутою і кроплять,
Всі мене їдять і хвалять.
Звати як мене?

(Картопля)

Д и н я

Я на грядці сонцем сяю,
Родичів багато маю.
Гарбузову господиню
Усі знають. Хто я?

(Диня)

Б у р я к и

Ми цукрові, ми кормові.
Є брати у нас столові.
Ми зростаємо рядками.
Люди звать нас... *(буряками)*

К в а с о л я

Не стелюсь я спати долі —
Дерусь вгору. Я... *(квасоля)*

О г і р о ч к и

Ми зеленої всі масті,
Всі довгасті і смугасті.
Прив'язали нас в рядках
На зелених ланцюжках.
Гарбуза ми сини й дочки.
Звати як нас?

(Огірочки)

Г а р б у з

Повз, мов танк, я по городі.
Повз — у гудині й загруз.

Та чомусь мене в народі
Звуть не танк. А як?

(Гарбуз)

М о р к в а

В темній я живу коморі,
А коса моя — надворі.
Гарбузова я сестриця.
Ну а звуть мене... (морквиця)

Діти виконують хоровод «Збирання врожаю». Після танцю всі сідають на стільці.

Під звуки тривожної музики з'являється Пирій.

П и р і й. А я — Пирій! Пирій невмирущий. (Співає.)

Виростаю всюди, де захочу!
Я у полі, у городі, у саду.
І не дам зібрати вам врожай,
Я — Пирій, я — найголовніший, так і знай!
А ти гуляй, душа!
Ой, яка ж ти, грядочко, хороша!
Протягну своє коріння скрізь —
Огірки, буряк і морква
Звідси брись!

До нас завітав повелитель семи Непрополених полів, восьми Запущених луків, володар Неораної країни бур'янів, незрівнянний Будяк.

Під звуки маршу входить Будяк. Пирій йому вклоняється.

Б у д я к. Ну що, дізнався, де ця барвіста Осінь?

П и р і й. Дізнався, Ваше неподобство!

Ходить Осінь золота,
Укриває жовтим листям
Всі доріжки, всі пеньочки.

Б у д я к. Та де ж вона, де?

П и р і й. У діброві та гайочку.

Б у д я к. Так чому це ти досі тут?

Пирій хоче щось промовити на своє виправдання.

Б у д я к. Мовчати!!! За мною вперед, руш!

Вибігають із зали.

В е д у ч а. Щось вони на добрих людей не схожі. Свято продовжується!
(Звертається до дітей.) Ви говорили про турботи Осені.

1 - а д и т и н а

Роздає вона гостинці:
Груші, яблука в торбинці,
Бараболю у мішку,
А капусту у візку.

2 - а д и т и н а

Любить Осінь працюючих —
 З ними дружбу вона водить.
 До лінивих у комори
 Осінь в гості не заходить.

В е д у ч а. Наші діти працюючі. Вони вміють збирати врожай.

Гра «Врожай збирай!»

Грають 2 команди по 4–6 дітей у кожній. У першої дитини в руках мішечок з овочами. Друга дитина швиденько розкладає овочі по підлозі, третя — збирає їх, четверта — знову розкладає. І так продовжується по черзі. Яка команда першою закінчить, та й перемогла.

В е д у ч а

Молодці! Чудово, діти,
 Вмієте ви грати!

Х л о п ч и к

Гей, дівчатка, нам гарненьку
 Пісню заспівайте!

Дівчатка виконують пісню «Грицю» або іншу за вибором музичного керівника.

В е д у ч а. Щось Осінь затримується... Чи не трапилась із нею біда?
 Входить сіра Осінь, плаче.

В е д у ч а. Що сталося? Невже це наша чарівна барвіста Осінь?

О с і н ь. Злющій Будяк та його прислужник Пирій налетіли, мої улюблені фарби позабирали, тому я такою стала — сірою та убогою. Не хочу й на очі людям показуватися.

1 - а д и т и н а. Ой, що ж робити?

2 - а д и т и н а. Як Осінь з біди виручити?

Г а р б у з. Ходімо на пошуки клятого Будяка.

3 - я д и т и н а. Тільки як нам дорогу до нього знайти?

О с і н ь. Дорогу вам покаже мій чарівний Барвіночок, а я заховаюсь поки ви мені фарби не повернете. (*Йде.*)

Б а р в і н о ч о к

Добра буде наша нива —
 Сто кіп жита вродила,
 Сто кіп і сніпочок
 Мені на віночок.

Виконується хоровод «Віночок».

Після хороводу всі діти сідають на стільці.

До зали входить Пирій.

Пирій витягає і ставить посеред зали крісло.

Пирій. Повелитель семи Непрополених полів, восьми Запущених луків, володар Неораної країни бур'янів, незрівнянний Будяк!

Заходить Будяк.

Будяк (співає)

Хто не знає Будяка, Будяка?
В мене шапка ось яка, ось яка.
Хто захоче зірвать — зразу пошкодує,
Бо колючок моїх гострих покуштує.
Я і воїн, я і цар, я і цар —
Бур'янів володар, володар.
В мене військо страшне. І його
Пшениця, кукурудза, ячмінь і овес бояться.

Будяк. Ну, тепер я задоволений, фарбочки у мене. Пофарбую всю мою Бур'янію так, щоб ніхто не здогадався, де пшениця, де пирій,— все буде однакове. Жоден жнець нам тоді не страшний.

Ведуча. Ой, давайте, діти, скоріше покличемо женців! Поки бур'яни дійсно не зафарбувалися під пшеницю та жито.

Усі. Гей, женці! На поміч!

Входять женці, співають.

Ой на горі та й женці жнуть.
Під горою будяки ростуть.
Ми, женці-козаки,
Проженем їх залюбки.

Женці «косять» будяки.

Будяк ховає фарби під крісло і тікає разом з Пирієм.

Ведуча. Ой, спасибі вам, любі женці! Ще трохи, і не відрізняли б ми бур'янів від жита.

А де ж фарби?

Барвінок і женці шукають фарби. Барвінок знаходить їх і виходить із зали. Повертається разом з Осінню. Осінь — у яскравому вбранні.

Осінь. Любі мої! Дякую вам за те, що ви повернули мені мої яскраві фарби, моє святкове вбрання, а разом з ним — мій чарівний настрій. На згадку про цю незвичайну пригоду, любі діточки, я хочу подарувати вам частку моїх фарб. Ці фарби — незвичайні. Вони їстівні та солодкі. Їжте на здоров'я!

Дарує дітям кошик з фруктами.

Ведуча

Яскрава Осінь знов прийшла.
Дари нам щедри принесла,
Щоб вся країна й кожна хата
Була щаслива та багата!

Діти виконують парний танок.

ОСІНЬ, ДО ПОБАЧЕННЯ!

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

Ведуча

Осінь

Діти:

Морквинки

Огірочки

Бурячки

Капустина

Білка

Їжачок

Зайчики

Ведмедик

Лис

ХІД ЗАХОДУ

Під ліричну музику до зали заходять діти й стають посеред зали півколом.

Ведуча

Погляньте, діти, у віконце.
Кудись сховалось наше сонце,
Хмаринки в небі пропливають,
Холодним дощиком лякають.
А листочки закружляли —
Враз метеликами стали.
І лунають пісні дивні,
Бо прийшла пора осіння.

1 - а дитина

Осінь тихо йшла,
В наш садок зазирнула.
Подарунки залишити
Йому не забула.

2 - а дитина

Почепила грона
Синіх, бурштинових,
Соком налитих
Перлин виноградних.

3 - я дитина

Яблучкам щічки
Підмалювала.
З жовтого листя
Килим послала.

4 - а д и т и н а

На кущ намистинок
Червоних сипнула.
Останнє «Прощай!»
У вирій гукнула.

В е д у ч а. Діти! А ви хочете, щоб Осінь прийшла до нас на свято?
Давайте заспіваємо пісню. Може, вона почує та прийде.

Виконується пісня «Осінь» на музику і слова Надії Вересокіної.

До зали заходить Осінь.

О с і н ь

Чую співи голосні.
Може, сниться це мені?

Д і т и

Ні, не сниться, добра Осінь!
Ми тебе у гості просим.

О с і н ь

А чи знаєте, малята,
Що я принесла на свято?
Із садів, лісів і грядок
Повний кошочок загадок!

Осінь загадує загадки.

Сидить дівчина в коморі,
А коса її — надворі. (*Морква*)

Дві дівчинки в костюмах морквинок танцюють «Танок морквинок» і співають одночасно.

Морквинки

Ми — морквинки невеличкі.
І зелена у нас гичка.
Дуже добре ми дозріли,
Бо на сонці гички гріли.
А хто п'є морквяні соки,
У того рум'яні шоки.

О с і н ь

Він довгастенький, зелений,
Заховався під листки,
А всередині у нього
Сплять малесенькі синки.

О г і р о ч к и (*виконують пісню-танок «Зелені жупанці»*)

Ми — зелені огірочки,
Кучеряві в нас листочки.
Стелемося низенько,
Збирайте нас швиденько.

О с і н ь. Сам червоний, а чуб зелений.
Виходять хлопчик і дівчинка в костюмах бурячків.

Б у р я ч к и

Ми — червоні бурячки.
В нас зелена гичка.

Зварить з нас червоний борщ
Дівчина Марічка.

Бурячки танцюють.

О с і н ь

Хто своє біленьке личко
Влітку закриває,
Ще й по двадцять хусточок
На голівці має?

Дівчина в костюмі капустинки виконує танець, співаючи.

Капустина

Я — капуста біла,
Круглолиця, спіла,
Качаниста, головаста,
Маю платтячок зо триста.

Сценка «Ходить осінь гаєм»

В е д у ч а

Ходить Осінь гаєм,
Звіряток питає.

О с і н ь

Що ви поробляєте?
Як про себе дбаєте?

В е д у ч а

Загойдалась гілка —
Обізвалась Білка.

Б і л к а

Я збираю шишки,
І гриби, й горішки.

В е д у ч а. Обізвався Їжачок.

Ї ж а ч о к

В мене шубка з голочок.

Наносив суниць я,
Грушок і брусничок.

Вбігають Зайчики.

З а й ч и к и

Час уже Зайчикам линяти,
Час уже їм шубки міняти.
Сірим взимку бути не годиться,
Бо спіймає враз руда лисиця.
Ти, Осене, про Зайчиків подбай,
Їх без білих шубок не лишай.

В е д м е д и к

По малину й мед ходив,
Ноги дуже натрудив.
А тепер барліг будую,
В ньому я перезимую.
Гарні, добрі і ясні
Бачитиму ніжні сни.

О с і н ь

Ну а ти, хитруне-Лисе,
Взимку що будеш робити?

Л и с

Я не буду сумувати,
Взимку буду полювати.

В е д у ч а. Рада Осінь.

О с і н ь

Як тут, звірі, не радіти —
Ви у мене працьовиті!

Д и т и н а

Йдуть, і йдуть, і йдуть дощі.
Стали чорними кущі,
І дерева чорні стали,
Бо листочки всі опали.

Дівчатка виконують танець з парасольками.

О с і н ь

Годі, годі сумувати.
Треба, діти, нам пограти.

Осінь проводить ігри з дітьми.

Гра «Збери листочки!»

Діти під музику збирають листочки, розсіпані по підлозі, до тих пір, поки триває музика. Музика припиняється — збирання листочків закінчується. Хто назбирав найбільше листочків, той і виграв.

Діти грають у гру «Збери врожай!»

1 - а д и т и н а

Дуб стоїть, у золото убраний,
У шоломі і вартує шлях.
Скоро, скоро перелітні гуси
Сповідяться про зиму в небесах.

2 - а д и т и н а

Вечоріє. Сонце непривітне
Опливає воском, як свіча.

Незабаром осінь непомітно
Зиму-чарівницю постріча.

3 - я д и т и н а

Осінь посміхається, зітхає.
Золотом стіка додолу клен.
Сутінками року називають
Місяць листопад іще здавен.

Осінь та всі діти виконують прощальний танець. На завершення танцю Осінь, танцюючи, виходить із зали. Діти прощально махають їй услід руками.

У с і

Осінь, до побачення!
І за все спасибі!

СВЯТО КОРОВАЮ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

В е д у ч а

О с і н ь

Діти:

П і в н и к

М и ш е н я т а К р у т ь т а В е р т ь

ХІД ЗАХОДУ

До зали входять четверо дітей.

1 - а д и т и н а

Співи, сміх, жоржин багато —
Що за свято у малят?

2 - а д и т и н а

І дівчатка, і хлоп'ята
Одяглись, як на парад.

3 - я д и т и н а

Зала вся простора й сяє,
Мов під сонечком розквітла.

4 - а д и т и н а

Бо сьогодні День врожаю,
День невтомних трударів.

До зали «в'їжджають» ніби на автомобілі діти. У першої дитини в руках — автомобільне кермо. Зупиняються перед глядачами, виконують пісню «Урожай збирай».

1 - а д и т и н а

Честь і слава хліборобам,
Що працюють у селі!
Хлібороби хліб нам роблять,
Ми їм дякуємо всі.

2 - а д и т и н а

Пшениці шумлять на волі —
Де початок їм, де край?
Хлібороб в безкраїм полі
Для нас вирощує врожай.

3 - я д и т и н а

Скуштувавши паляницю,
Поласувавши калачем,
Не забудьте уклониться
Хліборобові за все.

Виконується українська народна пісня «Печу, несу...» з ілюстрацією відповідних рухів.

В е д у ч а

Запросимо на свято коровай,
Щоб був у залі разом він із нами.

Д і т и (разом)

Короваю, короваю!
Ми на тебе всі чекаємо!

Двоє дітей у білих пекарських шапочках виконують «Танок пекарів».

Наприкінці танцю діти-«пекарі» виносять коровай. Всі діти розглядають його.

1 - а д и т и н а

Та рум'яний він який,
І шишकाстиий, і м'який!

2 - а д и т и н а

Із якого краю
Прийшов ти, короваю?

3 - я д и т и н а

Коровай у полі ріс,
Там, де сонце, річка й ліс.

4 - а д и т и н а. Його дощик напував.

5 - а д и т и н а. Теплий вітер обвівав.

6 - а д и т и н а

А вгорі, над короваєм
Жайвір пісеньку співав.

7 - а д и т и н а

Коровай наш пахне вітерцем,
І духмяним чебрецем.

8 - а д и т и н а

Пахне літечком він красним
І промінням теплим, ясным.

9 - а д и т и н а

Пахне полем, колосками
Наш чудовий коровай.

10 - а д и т и н а

Та рум'яний він який,
І шишकाстиий, і м'який!

Діти виконують «Танок колосків».

ІНСЦЕНІЗАЦІЯ КАЗКИ «КОЛОСОК»

ДІЙОВІ ОСОБИ

П і в н и к — вихователь

М и ш е н я т а — діти

П і в н и к. Мишенята Круть і Верть, мерщій біжіть сюди!

Вибігають мишенята Круть і Верть.

М и ш е н я т а. Ми тут!

П і в н и к. Я колосок знайшов.

М и ш е н я т а. Ура! В нас будуть пиріжки! (*Співають і пританцьовують.*)

П і в н и к. Так, будуть. Але спочатку колосок треба обмолотити та зерно до млина віднести, змолоти муку. Хто це зробить?

К р у т ь. Не я!

В е р т ь. Не я!

П і в н и к. Гаразд, я все зроблю.

Півник виходить, а мишенята пританцьовують під веселу музику.

З'являється Півник з мішком.

П і в н и к. Круть! Верть! Мишенята!

М и ш е н я т а. Ми тут!

П і в н и к. Ось мука. Треба води наносити та тісто замісити. Хто це зробить?

К р у т ь. Не я!

В е р т ь. Не я!

П і в н и к. Гаразд, я все сам зроблю.

Півник виходить. Мишенята граються, танцюють під веселу музику.

Входить Півник з мискою.

П і в н и к

Ось і тісто вже готове —

Пиріжки будуть чудові!

Мишенята, мчіть до столу —

Працювати всім пора!

М и ш е н я т а

Ти нас кликав?

Ми прийшли.

Де тут, кажеш, пиріжки?

П і в н и к. Постривайте, постривайте! Спочатку потрібно піч розтопити, потім їх у піч посадити. Хто це зробить?

К р у т ь. Не я!

В е р т ь. Не я!

Мишенята вибігають. Півник хитає головою.

П і в н и к. Гаразд, я сам розтоплю піч, пиріжки зроблю і в піч їх посаджу.

Півник виходить із зали.

Мишенята заходять до зали.

М и ш е н я т а (співають)

Як чудово, як весело

Нам бігати і стрибати!

Ми дуже любимо танцювати,

Не любимо працювати. (Двічі)

Мишенята зупиняються і водять носиками.

Входить Півник з пиріжками на таці. Ставить тацю з пиріжками на стіл. Мишенята підбігають до столу і хочуть взяти пиріжки.

П і в н и к. Гей, стійте, стійте! Нумо, відповідайте — хто колосок знайшов?

Мишенята (*весело*). Ти!

Півник. А хто його змолотив та зерно до млина носив і змолотив його?

Мишенята (*вже не так весело*). Ти.

Півник. А хто пиріжки випікав?

Мишенята (*похнюпившись*). Ти.

Півник. А що ж ви робили?

Мишенята

А ми бігали, гуляли
Та в веселі ігри грали.

Півник

То все бігали, гуляли,
Зовсім ви не працювали?
Мишенята (*сумно*). Так...

Півник

Для ледачих крикунів
Я не маю пиріжків.

Ведуча. Де ж наша господиня Осінь? Ми її у гості запрошували. Давайте пісню заспіваємо. Можливо, вона почує її та поспішить до нас на свято.

Звучить пісня «Осінь» або інша за вибором музичного керівника.

До зали заходить Осінь.

Осінь

Чую співи голосні,
Чи не сниться це мені?

Ведуча

Ні, не сниться, добра Осінь.
Ми тебе у гості просим.

Осінь

А чи знаєте, малята,
Що я принесла вам на свято?
Із садів, полів і грядок
Повний кошечок загадок!

Осінь загадує дітям загадки.

Ведуча. Осене, а подивись. Який у нас коровай!

Осінь. Справді, знатний коровай! Короваю наш запашний, я тебе за давнім звичаєм червоною калиною завітчаю.

Осінь квітчає коровай китицями калини.

Дитина

Осінні красуні-горобинки

Одягли червоні хустинки.
Таночком Осінь зустрічають —
Пані Осінь величають.

Виконується хоровод «Червоні горобинки».

О с і н ь

Коровай оцей у залі
Поділю я на шматки,
Щоб усі ним ласували —
І дорослі, й малюки.

Осінь ділить коровай, роздає шматочки дітям.

О с і н ь

Пригощайтесь, друзі милі,
Набирайтесь вдосталь сили!

Діти пригощаються короваем. Свято завершується.

ОСІННІ СВЯТА-5

ОСІНЬ ЗОЛОТА

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

О с і н ь

В е д у ч а

Діти:

Ї ж а ч о к

Б і л о ч к а

О г і р о к

П о м і д о р

К а п у с т а

С л и в а

Я б л у к о

Г р у ш а

К р а п е л ь к и

Г р и б и

ХІД ЗАХОДУ

Святково вбрані діти під музику заходять до зали.

В е д у ч а. Діти, у нас сьогодні свято. А яке — ви дізнаєтеся, якщо відгадаєте загадку.

Сонечко не хоче
Землю зігрівати.

Листячко пожовкло,
 Стало опадати.
 Часто дощик ллється,
 Птахи відлітають,
 На городі та у полі
 Врожаї збирають.
 Відгадайте, діти,
 Коли це буває? (*Восени*)

В е д у ч а. Правильно, діти. Наше свято присвячене їй, золотій Осені.
 А ось і вона сама.

Під музику з'являється Осінь.

О с і н ь

Привіт осінній, діти!
 Приємно вас зустріти.
 Не бачились ми цілий рік.
 Хоч кожен з вас до літа звик,
 Проте нагадую вам я:
 Настала черга вже моя.
 Тож подарунки я збрала
 І до вас попрямувала.
 Натрусила я листків,
 Щоб танцювати було з чим.
 А кошик цей — для вас, малята.
 Тож починаймо наше свято!

Кілька дітей співають пісню «Листочок золотий» або іншу за вибором музичного керівника, а решта виконує танець. По завершенні танцю діти розкидають листочки по підлозі, готуючись до гри. Проводиться гра «Склади листочок»*.

О с і н ь. А чи знають діти вірші про мене?

В е д у ч а. Звичайно, знають, і зараз, Осінь, ти в цьому переконаєшся.

Діти читають вірші.

Вмикається магнітофонний запис дощу.

В е д у ч а

Якось вийшла Хмара-мати
 З діточками погуляти.
 Враз Краплиночки малі
 Застукали по землі.
 Хмаринки збираються —
 Дощик починається.

Діти виконують танець «Крапельки».

О с і н ь

На городі урожай —
 Всюди овочів розмай!
 Поможіть мені, хлоп'ята,

Урожай зібрать багатий.
Зараз підем на город.
Тож ставайте в хоровод.

Діти виконують танок «Городньо-хороводний».

В е д у ч а

Привезли ми овочів
Для салатів і борщів.
Стільки всього на городі,
Що й перелічити годі!

* Ігри наведено в Додатках.

На середину зали вибігають овочі й фрукти: Огірок, Помідор, Капуста, Слива, Яблуко і Груша.

О г і р о к

Я — зелений огірок.
Здрастуйте, малята.
З городньої грядки
Я прийшов на свято!

П о м і д о р

А я, діти, помідор,
Круглий, червонястий.
Зранку я одяг костюм
Ошатний, атласний.

К а п у с т а

Убралася в сто хустинок
Соковита капустина.
Всі хустинки — як перинки,
Для капусти одержинки.

Проводиться гра «Хто швидше збере овочі».

Входить Осінь.

О с і н ь. Діти, до нас на свято прийшли гості. Відгадайте: хто це?

На деревах скік-поскік,
Носить шубку цілий рік.
По гілках, мов птах, стрибає
І горішки полюбляє. (*Білочка*)

Забігає Білочка.

Б і л о ч к а

Я білочка руденька,
Хазяечка маленька.
Працюю повсякчас,
Роблю собі запас:
Гриби оці смачненькі,
Горішки солоденькі.

Білочка виконує танець.

Входить Їжачок. Білочка підбігає до нього.

Б і л о ч к а

Ти, я бачу, ледарюєш,
Цілий тиждень не працюєш.
Без роботи не сиди,
По грибочки в ліс іди.
Не страшна зима для нас,
Якщо є грибів запас.

Ї ж а ч о к

Грибочки шоколадні,
Красиві та ошатні,
Зберу у кошик вас,
Бо вже додому час.

Навколо Їжачка розташовуються навпочіпки діти-«Гриби».

Г р и б и (разом)

Ти спочатку нас піймай,
А вже потім забирай.
Раз, два, три — лови!

Гра «Їжачок ловить Грибочки».

В е д у ч а . Запрошую всіх до хороводу.

Діти танцюють.

Входить Осінь з кошиком яблук.

О с і н ь

Нам доводиться прощатись.
А щоб легше розставатись,
Ви у кошик зазирніть
І по яблучку візьміть.

Осінь залишає кошик вихователеві й іде під музику, потім вихователь виводить із зали дітей.

ОСІНЬ-КАЗКАРКА

ДІЙОВІ ОСОБИ

В е д у ч а — вихователька

Діти:

Л и с т к и

Ф е я - О с і н ь

Д ю й м о в о ч к а

Ж а б и
М и ш к а
Ж у к - д ж е н т л ь м е н
К о л о с к и
Ж у р а в л е н я т а

ХІД ЗАХОДУ

Під музику Й. Штрауса «Вальс» до музичної зали заходять діти. Виконують парний танець. Після танцю вони стають півколом, наперед виходять діти-читці.

1 - а д и т и н а

Якщо на деревах листки пожовтіли,
У вирій далекий птахи полетіли,
А хмари суворі дощами проллються,
То всі ці ознаки осінню звуться.

2 - а д и т и н а

По лісних стежинах ходить-бродить осінь.
Скільки свіжих шишок у зелених сосон!
І листок берези золотою бджілкою
В'ється і літає над сонною ялинкою.

Діти виконують пісню про осінь. По закінченні пісні вони сідають на стільчики, а посеред зали залишаються діти-читці.

1 - а д и т и н а

Дме сердитий вітер,
Дме, аж завиває
І зів'яле листя
Із дерев зриває.

2 - а д и т и н а

Хазяйнує в лісі осінь,
Між гілками — неба просинь,
Під ногами килим новий —
Золотавий лист кленовий.

Гра «Склади кленовий листочок».

У залі чутно шум дощу.

1 - а д и т и н а

Задощило!
Що ж робити?
Невже свято зупинити?!

2 - а д и т и н а

Дощ не збирається вщухати.
Марно нам гостей чекати!

В е д у ч а

Та що ви! Адже це дрібниця!
 Мерщій, малята, посміхніться.
 Хай буде радість, буде сміх,
 Хай буде музика для всіх.

Виконується танець із парасольками у супроводі пісні «Непогода» з кінофільму «Мері Поппінс, до побачення!»

В е д у ч а

А чи вірите ви, діти,
 Що Фея може прилетіти?
 Не приїхати в снях,
 Не примчати на конях,
 А, зібравшись на гостину,
 Вирушити на хмарині,
 З парасолькою в руках
 Полетіти, наче птах.

Звучить «Танець Феї Драже» з балету «Лускунчик» П. І. Чайковського. З'являється Фея-Осінь.

Ф е я - О с і н ь

Вітаю, діти! Мить чудесна!
 Цю парасолю я вам принесла.
 Лиш вітер осінньою піснею стане,
 Змахни парасолькою — й казка настане...

1 - а д и т и н а

Спасибі тобі за чарівні дари,
 У казку скоріше до себе бери.

Д і т и (разом)

Тож швидше, прекрасная Феє, лети,
 Свої чудеса усім дітям неси.

Фея торкається чарівною парасолькою квітки, пелюстки якої закриті.

2 - а д и т и н а

Гляньте, як допомогла Фея наша мила.
 Дивовижна квітка пелюстки розкрила.

3 - я д и т и н а

А в квіточці цій не пилок, не роса,
 Я знаю: у квітці — для нас чудеса.

Квітка розкривається, а з неї виходить Дюймовочка.

Д ю й м о в о ч к а

Ох, як довго спала я!
 Й залишилася сама.
 Де ж поділись друзі всі?

Виходять Жаби.

1 - а Ж а б а. Тут ми, тільки запроси!
Усі (разом). Ква-ква-ква! Ква-ква-ква!

2 - а Ж а б а

У болоті добре жити:
Дуже сиро, тепло й сито.

3 - я Ж а б а. Скільки мошок, комарів!

4 - а Ж а б а. Ква-ква-ква! Немає слів!

Жаби виконують танець.

Д ю й м о в о ч к а

Я не хочу жити в болоті
І співати на низькій ноті.
Тому в путь я вирушаю
І до лісу звітаю
Подивитись дивину
І до того ж не одну.

1 - а Ж а б а

Що ж, до зустрічі, ква-ква,
Може, вернешся, бува...

Жаби йдуть. Заходить Жук-джентльмен.

Ж у к

Я — джентльмен, я — жу-жу-жу,
Тебе я в танці закружу.
Закружу, заворожу —
Ліс осінній покажу!

Жук і Дюймовочка виконують польку. Жук іде.

Д ю й м о в о ч к а

Який осінній ліс чудовий!
Він неповторний і казковий!
Дерева сплять, вони не чують,
Як листя з вітром вальс танцює.

Вальс Листків з Дюймовочкою або інший танець за вибором музичного керівника.

Листки сідають на місце.

Входить Мишка.

М и ш к а. Дюймовочко, здрастуй! Чому ти сумна?

Д ю й м о в о ч к а

Ох, Мишко рідненька, далеко весна.
Не радісно в лісі мені восени:
Листочки спадають, дерева сумні —
Прощаються з пишним убранням вони.

М и ш к а

Так, ліс у цей час забуває про літо.
У полі ж дозріли пшениця і жито.

Дюймовочка

Покажи мені чудові колоски,
Хочу я почути їхні голоски.

Виходять Колоски.

1 - й Колосок

Золотаве сонечко
Зігріває полечко,
Щоб ми дзвінко заспівали
І скоріше дозрівали.

2 - й Колосок

Хмарко над пшеничкою,
Пригости водичкою,
Щоб ми швидко піросли
І великими були.

Виконується танець Колосків. По завершенні танцювального номеру Мишка збирає розсипані по підлозі колоски у сніп.

Мишка

Тепер прощаюся, до зустрічі, бувай!
Мені до нірки треба нести урожай.

Мишка йде.

Фея - Осінь

Листочки пожовкли, хліба вже дозріли,
У вирій далекий пташки відлетіли.
Журавлики, де ви? Мерщій повертайтеся!
Без наших пісень в чужині не лишайтесь!

Виходять Журавленята і стають клином.

1 - е Журавлення

Відлетіло літо, треба й нам рушати,
Осінь на порозі — не буде чекати.

2 - е Журавлення

Навесні повернемось,
Твердо обіцяємо!
Ну, а на прощання
Пісню заспіваємо.

Звучить пісня за вибором музичного керівника.

Дюймовочка

Ти чудовий, ліс казковий,
І осінній, і зимовий.
Але треба нам прощатись,
Тож, до зустрічі, малята!

Ф е я - О с і н ь

Хоч казка і скінчилась,
На всіх чекає гра,
І дуже тебе просить
Пограти дівтора.

Д ю й м о в о ч к а

Малята, ви часу даремно не гайте —
Картоплю до кошків швидше складайте.

Гра «Збери картоплю ложкою»

У грі беруть участь дві команди по 5–6 дітей. На підлозі перед командами розсипана картопля (*кількість картоплин дорівнює кількості учасників*) і покладена дерев'яна ложка, якою кожний з учасників команди бере одну картоплину і несе її до кошика, що стоїть у протилежному кінці зали. Гравець швидко повертається до команди і передає ложку наступному учасникові. Усе повторюється. Перемагає та команда, яка швидше й без втрат наповнить кошик.

Д и т и н а

Закінчилось свято,
Але ми не сумуємо!
Усмішки й радість
Усім подаруємо!

Ф е я - О с і н ь

Казка до вас іще прийде не раз!
Ви в неї повірте — й все буде гаразд!

Діти виходять із зали під звуки «Вальсу» Й. Штрауса.

ОСІННІ СВЯТА-6

СВЯТО ОСЕНІ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Ведуча, Осінь — вихователі
Діти:

Морквини

Буряк

Огірок

Помідор

Цибуля
 Диня
 Гарбуз
 Кіт Матроскин
 Шарик
 Корівка Мурка

ХІД ЗАХОДУ

Ведуча

Чорні поля,
 Мокра земля,
 Лист опадає.
 Коли це буває?

Діти. Восени.

Ведуча

Коли вона загляне в сад,
 Налетється соком виноград
 І спілі яблука ранет
 Солодкі стануть, наче мед.

Коли прийде на баштани,
 Надмуться гордо кавуни
 І запишається в хустках
 Товста капуста на грядках.

Як помандрує по горах
 З чарівним пензлем у руках, —
 Все розмалює на путі,
 Берези стануть золоті.
 І ми її уклінно просим:
 «Заходь у гості, щедра осінь!»

(Під звуки мелодії Вівальді «Осінь» з циклу «Пори року» заходить у зал Осінь. В руках у неї кошик, букет із листя і пензлик. Музика стихає. Осінь вклоняється гостям, дітям.)

Ведуча

Золота красуне, осінь-чарівниця!
 По землі ступає, золотом іскриться.
 В жовте і червоне листячко фарбує
 І картини дивні, чарівні малює!
 Осінь, осінь!
 Ми тебе чекали!
 І веселе свято

Діти готували.

О с і н ь. Доброго дня, любі друзі! Я рада, що ви чекали на мене.

А як ви дізнались, малята,

Що сьогодні настало осіннє свято?

(На середину залу виходять п'ятеро дітей.)

1 - а д и т и н а

Жовте листячко кружляє

І доріжки вистилає.

2 - а д и т и н а

Хмарки в небі пропливають,

Холодним дощиком лякають.

3 - я д и т и н а

Вже у теплії краї

Відлетіли журавлі.

4 - а д и т и н а

Люди врожаї збирають,

Вітаміни запасають.

5 - а д и т и н а

І картопля, й помідори

Знайшли місце у коморі.

(Діти сідають на місця.)

О с і н ь

Втім, і справді, я прийшла

І корзину принесла.

А в корзині є грибочки,

І кавун, і огірочки,

Груші, яблука і сливи,

Виноград смачний, красивий!

Морква, ріпка, бурячок

Так і просяться в танок!

(Виконується пісня-танок. Кілька дітей стоять біля стільців, а посеред залу — діти, одягнені в костюми овочів.)

ПІСНЯ ПРО ОСІНЬ

Ми — овочі та фрукти,

Потрібні людям всім,

Підтримувать здоров'я

Допомагаєм їм.

Приспів:

(На приспів «овочі», які стоять посеред залу, танцюють по парах «лодочками».)

Осінь — радісна пора,
Любить осінь діввора:
Сливи, груші, виноград —
Все достигло для малят.

Цибуля і картопля,
Кавун і виноград —
Всі боремося проти
Людських недуг та вад!
Приспів.

(«Овочі» танцюють.)

(По завершенні пісні «овочі» розповідають вірші.)

1 - а м о р к в и ч к а

Кожен знає, що морквиця
На городі — мов цариця:
Коси довгі, кучеряві,
Та ще й платтячко яскраве.

2 - а м о р к в и ч к а

Я смачна і вітамінна,
І не гірше апельсина.
Той, хто моркву поважає,
До ста років доживає!

Б у р я к

Ой, розхвалилася, дивіться!
Ти не схожа на царицю!
Я від тебе красивіший:
Червоніший і жовтіший.
Український борщ чудовий
По усіх краях відомий.
У борщі я головний,
Борщ без мене не смачний!

О г і р о к

А зелені огірки
Всі вживають залюбки.
Нас шанують не даремно:
Дух наш свіжий і приємний,
На канапці і в салаті
Ми і в будень, і на святі.

П о м і д о р

Що ж то огірок — вода.
Як немає — не біда.
Помідор — смачний, кругленький,
Має щічки червоненькі.
До смаку я в кожній страві.
Роблять соки і приправи.

Соус, борщик і салат
Люди з радістю їдять.

Цибуля

На цибулю нарікають,
Що до сліз я допікаю.
Вибачте, та я не винна,
Бо я лікарська рослина.
Соком з медом почастую
І здоров'я подарую.

Диня

Кожний знає: жовта диня
На городі — господиня.
Я — солодка, соковита,
Покуштуй — не схочеш пити.
А як їстимеш саму,
Всі хвороби прожену!

Гарбуз

Не сваріться, любі, годі!
Я найстарший на городі!
Я — великий і бокастий,
Жовтогрудий і смугастий.
Я — чудовий дар осінній,
З гарним та смачним насінням.
Хто їсть кашу гарбузову,
Буде сильним і здоровим.

Овочі

Ну, а ще цікавий конкурс
Ми для вас підготували:
Щоб із закритими очима,
Що дамо, на смак впізнали!

Конкурс «Впізнай овочі та фрукти за смаком»

Двоє дітей-«овочів» виносять на підносі одноразові стаканчики, в яких лежать шматочки натертих або нарізаних різних овочів та фруктів. Осінь викликає 5–7 дітей, зав'язує їм очі і по черзі дає скуштувати з якогось стаканчика. Діти повинні назвати, який це овоч чи фрукт. Таку саму гру можна провести і з батьками.

(Після конкурсу діти-«овочі» сідають на місця.)

Ведуча

Подивіться! Кіт у колі!
Щось збира?
Чи рве квасоллю?

О с і н ь. Діти, відгадайте, а що це за кіт такий, який любить працювати?
А ще в нього є друзі: дядько Федір, собака Шарик та корова Мурка. Так, це кіт Матроскин.

(Виходить, пританцьовуючи, корівка Мурка. За нею йде кіт Матроскин.)

К і т М а т р о с к и н

Корівонька моя рогата
Молока дає багато.
Щоб було чим годувати,
Сіно треба запасати.

(Танок kota та корівки.)

(Виходить Шарик з фотоапаратом.)

К і т М а т р о с к и н

Скільки можна гратись?
Досить розважатись!
Справ у нас багато,
Треба працювати.

Ш а р и к

Працювати я не звик,
І болить у мене бік.
Ноги косить, хвіст болить,
І за вухом щось свербить.

К і т М а т р о с к и н

Ледарів у нас нема,
Їсти не дають дарма.

Забувай мерщій про хвіст:
Хто не робить, той не їсть!

Ш а р и к

Ой, мало не забув:
Сьогодні лист до нас прибув.

(Віддає листа коту.)

К і т М а т р о с к и н (*читає*)

Дядько Федір пише нам:
«Приїхати не зможу сам.
Хворію дуже. Вас чекаю.
У віконце виглядаю».

Ш а р и к

Швидше речі позбираймо
І до міста вирушаймо.

К і т М а т р о с к и н

Чув? Хворіє дядько Федір.

Отже, повезем ми меду,
Молочка візьмемо, сиру
І картопельки в мундірі.

Ш а р и к

Вибач, друже, прогуляв
І картоплю не збирав.

Кіт Матроскин. Хоч зерно уже в стодолі?
Ш а р и к (*винувато*). Колоситься воно в полі.

Кіт Матроскин

Ми не встигнемо зібрати.
Допоможете, малята?

1 - а д и т и н а

Працьовиті у нас руки,
Бо відома нам наука:
«Хочеш їсти калачі —
Не сиди на печі».

2 - а д и т и н а

Колоски ми позбираєм
І в стіжечки поскладаєм.

(Виконується танок дітей з колосками.)

Д и т и н а (*до кота*)

Приймай, друже, урожай,
Паляниці випікай!

(Віддає колоски.)

В е д у ч а

Щоб картопельку зібрати,
У рядочок треба стати.
Ось відерця. Починайте.
Жодної не пропускайте.

Гра «Збери картоплю»

На підлозі насипано 5—6 рядків картоплі. Саме стільки дітей братимуть участь у грі. За командою кота Матроскина діти починають збирати картоплю. Кіт з мішечком відмічає, хто перший зібрав, другий...

Ш а р и к

Спасибі вам за допомогу.
Стомились, мабуть, руки, ноги.

Д и т и н а

Хоч як гарно ми працюєм,
Ще завятіше танцюєм.

(Виконується танок парами.)

Кіт Матроскин

Доки ви тут танцювали,

Із зерна, що ви зібрали,
Намолот муки і спік
Вам смачнесенький пиріг.
Пригощайтесь, малята.

(Віддає коровай вихователю.)

Адже це осіннє свято.
Все, що осінь дарувала,
З вами вчасно ми зібрали.

В е д у ч а

Дякуємо. Прощайте.
Дяді Федору привіт передавайте.

О с і н ь. Щ о ж, і нам вже час прощатись.

(Осінь під музику йде, потім йдуть діти разом з вихователем.)

ОСІННІЙ БАЛ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Осінь, Оле-Лукоїє — вихователі

Діти:

Джентльмени

Грибочки

Курчата

ХІД ЗАХОДУ

(Діти під звуки полонезу входять до залу парами. Хлопчики спочатку саджають дівчаток, потім сідають самі. Посередині залу залишаються троє дітей-читців.)

1 - а д и т и н а

Осінній бал!
Осінній бал!
Сьогодні всіх він
Тут зібрав.

2 - а д и т и н а

Нудьгувати й сумувати не дамо.
Зараз грати й танцювати почнемо.

3 - я д и т и н а

За вікном бешкетник-вітер
Між деревами кружляє,
А листочки в хороводі,
Мов метелики, злітають.

(Виконується танець осінніх листочків.)

Виходять троє джентльменів.

1 - й д ж е н т л ь м е н . Огидна погода... Якщо чесно, цей дощ мене дуже нервує і псує настрої.

2 - й д ж е н т л ь м е н . Як добре було влітку: тепло, сухо, світило сонечко. Аж раптом наступила осінь!

3 - й д ж е н т л ь м е н . Не люблю осінь! Не люблю — і все! А що можна робити, коли увесь час йде дощ?

(Джентльмени йдуть. Під запис пісні «Негода» з кінофільму «Мері Поппінс, до побачення!» виконується танець з парасольками. Після танцю знову виходять джентльмени.)

1 - й д ж е н т л ь м е н . Невже дощ припинився? Навіть не можу в це повірити.

2 - й д ж е н т л ь м е н . Дивіться! Навіть сонце визирнуло з-за хмар!

3 - й д ж е н т л ь м е н . Дякуємо й за це.

(Під музику з'являється Осінь. Танцює по черзі з кожним джентльменом. Потім джентльмени кланяються, Осінь робить реверанс.)

О с і н ь . Доброго дня!

(Джентльмени, а потім і всі діти вітаються.)

О с і н ь . Я — Осінь.

1 - й д ж е н т л ь м е н . Осінь...? Осінь?

2 - й д ж е н т л ь м е н . Так ви й є Осінь?

О с і н ь . Так, все правильно.

3 - й д ж е н т л ь м е н . То це через вас така огидна погода встановилася!

О с і н ь . Чому саме через мене? Літо пішло й забрало тепло із собою. Між іншим, дощі можуть йти в будь-яку пору року, навіть узимку. Що ж до осені, то в неї теж є багато приємного і гарного. Наприклад, пригадайте неповторну красу осіннього лісу з його врожаєм грибів і ягід!

Джентльмени, а чи не бажаєте прогулятися?

1 - й д ж е н т л ь м е н . Що ж, прогулянка — це добре.

2 - й д ж е н т л ь м е н . Давайте прогуляємося.

3 - й д ж е н т л ь м е н . Підемте, підемте, можливо, гриби знайдемо.

(Джентльмени й Осінь ідуть. Звучить пісня про гриби. Потім виконується танець грибочків за вибором музичного керівника. Виходять Осінь і джентльмени.)

О с і н ь . Ну, що ви, джентльмени, можете сказати про осінній ліс?

1 - й д ж е н т л ь м е н . Надзвичайно красиво!

2 - й д ж е н т л ь м е н . А скільки грибів!

3 - й д ж е н т л ь м е н . Я стільки ніколи не бачив. Краса!

О с і н ь . Тоді я оголошую Осінній бал відкритим! А ви, джентльмени, сідайте, будемо продовжувати наш бал.

До речі, як на будь-якому солідному святі, зараз має з'явитися дуже важливий гість...

(Під казкову музику заходить Оле-Лукойє.)

О л е - Л у к о й є . Вітаю, Осене! Доброго дня, діти!

О с і н ь . Оле-Лукойє! Рада тебе бачити! Ти сьогодні будеш розповідати казки?

О л е - Л у к о й є . Ні, я хочу загадати дітлахам загадки про осінь. (*Оле-Лукойє зачитує дітям загадки.*)

- Сумно у гаях блукає,
Жовті шати одягає.
Золотисту стелить постіль —
Жде сестрицю білу в гості. (*Осінь*)
- Голі поля, мокне земля,
Дощ поливає. Коли це буває? (*Восени*)
- Жовте листячко летить,
Під ногами шелестить.
Сонце вже не припікає.
Коли, діти, це буває? (*Восени*)
- Невидимка ходить в гаї,
Всі дерева роздягає. (*Осінь*)
- Там доорює, там сіє,
Трусить яблука в садах.
І малює, як уміє,
На листочках і листках.

Ну й завзята ж у роботі!

Так за те вся в позолоті. (*Осінь*)

- Хто золотом дерева вкриває, а потім його зриває? (*Осінь*)

У якому прислів'ї одночасно згадується осінь і домашня птиця? (*Курчат по осені рахують*)

О л е - Л у к о й є . Думаю, вже на часі порахувати курчат.

(Діти виконують танець курочки і курчат — за вибором музичного керівника.)

О л е - Л у к о й є . Які гарненькі були курчата! А зараз, діти, я вам відкрию одну таємницю. Всі ви знаєте, що ми з Осінню стародавні друзі. Тож, йдучи на Осінній бал, я дізнався, що сама хазяйка цього свята також приготувала для вас багато загадок.

(Звучать загадки від Осені.)

Загадки

Про осінь

- Без пензлика, без олівця розфарбувала деревця. (*Осінь*)
- Пусті поля,
Мокне земля,
Дощ поливає.
Коли це буває? (*Восени*)

Про осінні місяці та природні явища

- Тремчу, тремчу — змерзаю,
Холодним всім вітрам
Сорочку золотую
По клаптикам роздам. (*Осінній ліс*)
- Кличуть нас ліси, поля, сади
Дозбирати осені плоди.
Із дерев спадає листя жовте.
То землю ходить місяць... (*жовтень*)
- Капле з неба, дахів, стріх
Дощ холодний, перший сніг.
Почорнів без листя сад,
Що за місяць? (*Листопад*)
- Золоті метелики з дерева летять,
Крильцями своїми сумно шарудять. (*Листопад*)
- Сидить — зеленіє,
Лежить — пожовтіє,
Падає — почорніє. (*Листя*)
- Без рук, без ніг,
Та ворота відчиняє. (*Вітер*)
- Без рук, без ніг,
Під вікном ступає —
В хату проситься. (*Вітер*)
- Ходить баба сива-сива, розсипа горох по нивах. (*Дощова хмара*)
- То чорна, то сива
По небі ходила;
Набив її вітер —
Сльози розпустила. (*Хмара, дощ*)
- Летить орлиця по синьому небу,
Крила розкрила, сонце закрила. (*Хмара*)
- Висить сито, не руками зроблене. (*Павутина*)
- В'ється, в'ється, в небо проситься. (*Дим*)

Про овочі

- На городі восени
лежать жовті кабани,
Прив'язані за хвости,

Щоб не здумали втекти. (*Гарбузи*)

- Що то за курочка, що під землею несеться? (*Картопля*)
- Неприваблива, шишкувата,
А як прийде на стіл вона,
Скажуть весело хлоп'ята:
— Ну й розсипчаста, смачна. (*Картопля*)
- Сто хустин собі напнула,
Кожушок вдягнуть забула. (*Капуста*)
- Стоїть господиня на одній ніжці,
на ній безліч одежі, не пошита,
не покраєна. (*Капуста*)
- Товстий Гнат,
При землі не знать.
Сам червоний,
А чуб зелений. (*Буряк*)
- Коса надворі,
А панна в коморі. (*Морква*)
- Сидить дівчина в коморі,
А коса її надворі. (*Морква*)
- Йшла пані з-за гір,
Несла на собі сім шкір.
Як її роздягали,
То над нею ридали. (*Цибуля*)
- Сидить бабуся
Не в одному кожусі.

Хто її роздягає,

Той сльози проливає. (*Цибуля*)

- Ні вікон, ні дверей,
Повна хата людей. (*Огірок*)

Про фрукти

- Одне — рум'яне, друге зелене лице у мене.
Влітку і взимку ковтають спинку.
Всі люблять мене. Хто я? (*Яблуко*)
- Маленькі плоди, мов сережки повисли.
Червоні — солодкі, зелені — ще кислі. (*Вишні*)
- Весною біле, літом зелене,
Восени жовте, зимою добре. (*Груша*)

Про рослини та гриби

- Весною зеленіла,

Влітку загоріла,
Восени наділа
Червоні корали. (*Горобина*)

- У вінку зеленолистім,
У червоному намисті
Видивляється у воду
На свою хорошу вроду. (*Калина*)
- Сімсот соколят на одній подушці сплять. (*Насіння соняшника*)
- Ні листя, ні гілля — у гаю зростають. (*Гриби*)

О л е - Л у к о й є . А зараз — поетична сторінка. Запрошую всіх пригладати, які ви знаєте вірші про осінь.

(Кілька дітей розповідають вірші.)

ОСІНЬ-ЧАРІВНИЦЯ

Золота красуня — осінь-чарівниця!
По землі ступає, золотом іскриться.
В жовте і червоне листячко фарбує,
І картини дивні, чарівні малює!
Небо синє-синє, листя кольорове,
А яке довкілля радісне, чудове!
А які в жоржини, наче сонце, квіти!
Світ наш неповторний, гарний, розмаїтий!
(Н. Красоткіна)

ОСІНЬ

Коли вона загляне в сад,—
Налетється соком виноград
І кислі яблука ранет
Солодкі стануть, наче мед.
Коли огляне баштани, —
Наллються гордо кавуни
І запишається в хустках
Товста капуста на грядках.
Як помандрує по гаях
З чарівним пензлем у руках, —
Все розмалює на путі.
Берези стануть золоті!
І ми її уклінно просим:
— Заходь у гості, славна осінь!
(І. Кульська)

ЗОЛОТА ОСІНЬ

Ще недавно в небі синім
Пролітали журавлі.
А сьогодні в безгомінні
Ходить осінь по землі.

І від краю і до краю,
 І від двору до двора
 Золотого урожаю
 Знов до нас прийшла пора.

(А. Малишко)

ЯК ШВИДКО ЛІТО ПРОМАЙНУЛО!

Прийшла осіння пора.
 Немов на крилах пролинуло
 Кохане літечко з двора!..
 Садок марніє потихеньку,
 Пожовклі падають листки,
 Вітрець не віє вже тепленько —
 Жене понурії хмарки.
 Посох горошок на городі,
 Мачок вже цвіт давно згубив,
 Високий соняшник на грядці
 Журливо голову схилив.

(Олена Пчілка)

О с і н ь. Дякую, діти, за чудесні вірші про мене. А тепер я оголошую час конкурсів.

Конкурс № 1 — «На кращий осінній листочок»

Діти заздалегідь заготовили з паперу форми листочків і тепер, розділившись по групах, розмальовують свої заготовки.

Конкурс № 2

Діти утворюють дві команди, у кожної є парасоль і гумові чоботи великого розміру. Кожний учасник команди одягає чоботи і, добігши до стільця (або обруча), оббігає його й повертається на місце, щоб передати чоботи й парасоль наступному гравцеві.

Конкурс № 3 — «Варимо борщ»

Перед учасниками двох команд на столі розкладають різноманітні овочі, з-поміж яких слід вибрати ті, які кожна господиня кладе в борщ. Перемога зараховується тій команді, яка швидше і, головне, правильно визначить компоненти борщу.

О с і н ь. Бал наш добігає кінця. Ми співали, грали, танцювали. Залишилося лише зробити останній акорд.

(Звучить пісня по осінь — за вибором музичного керівника.)

О с і н ь

А тепер вже час прощатися,
 А щоб легше було розставатися,
 Я залишаю вам дари —
 Їх полюбляють усі ласуни.

(Осінь виносить великий кошик із фруктами і віддає його вихователю. Йде під музику.)

Вихователь повідомляє, що бал закінчено, і діти парами під звуки полонезу залишають залу.

ОСІНЬ-КАЗКАРКА

ДІЙОВІ ОСОБИ

В е д у ч а — вихователька

Діти:

Ф е я - О с і н ь

Д ю й м о в о ч к а

Ж а б и

М и ш к а

Ж у к

К о л о с к и

Ж у р а в л е н я т а

ХІД ЗАХОДУ

(Під музику Й. Штрауса «Вальс» до музичного залу заходять діти. Виконують парний танець. Після танцю діти вишиковуються півколом, наперед виходять діти-читці.)

1 - а д и т и н а

Якщо на деревах листки пожовтіли,
Якщо в край далекий птахи полетіли,
Якщо небо сиве, якщо дощик ллється, —
То ця пора року осінню зветься.

2 - а д и т и н а

По лісних стежинах ходить-бродить осінь.
Скільки свіжих шишок у зелених сосон!
І листок з берези золотою бджілкою
В'ється і літає над сонною ялинкою.

(Діти виконують пісню про осінь. По закінченні пісні діти сідають на стільчики, а посеред залу залишаються діти-читці.)

1 - а д и т и н а

Дує, дує вітер,
Дує, задуває,
Жовті листочки
З дерева зриває.

2 - а д и т и н а

Ходить-бродить лісом осінь,
Між гілками — неба просинь.
Під ногами килим новий,

Жовто-рожевий кленовий.

Гра «Збери кленовий листочок»

У грі беруть участь двоє дітей. На двох підносах лежить по одному розрізаному на частини кленовому листочку. За командою діти під музику збирають розрізаний листочок.

У залі чуто шум дощу.

1 - а д и т и н а

Як нам бути?
Що робити?
Невже свято припинити?!

2 - а д и т и н а

Дощ не збирається вщухати.
Марно нам гостей чекати!

В е д у ч а

Ну що ви! Адже це дрібниця!
Мерщій, малята, посміхніться.
Хай буде радість, буде сміх,
Хай буде музика для всіх.

Виконується танець з парасольками у супроводі пісні «Негода» з кінофільму «Мері Поппінс, до побачення!».

В е д у ч а

А чи вірите ви, діти,
Що феї можуть прилетіти?
Не приїхати в снях,
Не примчати на конях,
А, зібравшись на гостину,
Вирушити на хмарині.
З парасолькою в руках
Летить вона, неначе птах.

(Звучить музика «Танець Феї Драже» з балету «Лускунчик» П. І. Чайковського.)
З'являється Фея-Осінь.

Ф е я - О с і н ь

Ах, милі діти! Мить чудесна!
Цю парасоль я вам принесла.
Лиш вітер осінньою піснею стане,
Змахне парасолька —
І казка настане...

1 - а д и т и н а

Спасибі тобі за чарівні дари,
У казку з собою скоріш нас бери.

Д і т и (разом)

Тож швидше, прекрасная феє, лети,
Свої чудеса всім дітям неси.

2 - а д и т и н а

Гляньте, як допомогла фея наша мила.
Дивовижна квітка пелюстки розкрила.

3 - я д и т и н а

А в квіточці цій не пилок, не роса,
Я знаю: у квітці для нас чудеса.

(Квітка розкрилася.)

Виходить Дюймовочка.

Д ю й м о в о ч к а

Ах, як довго спала я!
І залишилась сама.
Де ж поділись друзі всі?

(Виходять жаби.)

1 - а ж а б а. Тут ми, тільки запроси!

У с і. Ква-ква-ква! Ква-ква-ква!

2 - а ж а б а

У болоті добре жити:
Дуже сиро, тепло й сито.

3 - я ж а б а. Скільки мошок, комарів!

4 - а ж а б а. Ква-ква-ква! Немає слів!

Танець жаб.

Д ю й м о в о ч к а

Не хочу я жить в болоті
І співать на низькій ноті.
Тому в путь я вирушаю
І до лісу завітаю
Подивитись дивину,
І притому не одну.

Ж а б а

Що ж, до зустрічі, ква-ква,
Може, вернешся, бува... (Жаби йдуть.)

(Виходить жук-джентльмен.)

Ж у к

Я — джентльмен, я жу-жу-жу,
Тебе я танці закружу.
Закружу, заворожу!
Ліс осінній покажу!

Жук і Дюймовочка виконують польку. Жук іде.

Д ю й м о в о ч к а

Який осінній ліс чудовий!
Він неповторний і казковий!

Дерева сплять, вони не чують,
Як вітер з листям вальс танцюють.

(Вальс листя з Дюймовочкою або за вибором музичного керівника.)

Виходить Мишка.

М и ш к а. Дюймовочко, здрастуй! Чого ти сумтна?

Д ю й м о в о ч к а

Ах, Мишко рідненька, далеко весна.
Не радісно в лісі мені восени:
Листки опадають, дерева сумтні —
Прощаються з милим убранням вони.

(«Листки» сідають на місце.)

М и ш к а

Так, ліс у цей час забуває про літо.
У полі ж дозріли пшениця і жито.

Д ю й м о в о ч к а

Покажи мені чудові колоски,
Хочу я почути їхні голоски.

(Виходять «колоски».)

1 - й к о л о с о к

Золотее сонечко
Зігріває полечко,
Щоб ми дзвінко заспівали
І скоріше дозрівали.

2 - й к о л о с о к

Хмарко над пшеничкою,
Пригости водичкою,
Щоб ми підросли
І великими були.

Можна виконати танець «колосків». По завершенні танцювального номеру Мишка збирає сніп.

М и ш к а

Тепер прощаюсь я, до зустрічі, бувай!
Мені до нірки треба нести урожай.

(Іде.)

Ф е я - О с і н ь

Листочки пожовкли, хліба вже дозріли,
У далеку путь пташки полетіли.
Журавлики, де ви? Мерщій повертайтеся!
Без наших пісень довго там не лишайтесь!

(Виходять «журавленята» і стають клином.)

1 - е журавлення

Відлетіло літо, треба нам рушати,
Осінь на порозі не буде чекати.

2 - е журавлення

Ми навесні повернемося,
Твердо обіцяємо!
Ну, а на прощання
Пісню залишаємо.

Звучить пісня про журавленят або за вибором музичного керівника.

Дюймовочка

Ти чудовий, ліс казковий,
І осінній, і зимовий.
Але час вже нам прощатись,
Тож до зустрічі, малята!

Дитина

Хоч казка і скінчилась,
На всіх чекає гра,
І дуже тебе просить
Пограти дівтора.

Дюймовочка

Тоді, діточки, час даремно не гайте
Й картоплю до кошиків швидше кидайте.

Гра «Збери картоплю ложкою»

У грі беруть участь 2 команди по 5—6 чоловік. На підлозі перед командами розсипана картопля (кількість картоплин дорівнює кількості учасників) і покладена дерев'яна ложка, якою кожний з учасників команди бере 1 картоплю і біжить до кошика, що стоїть на протилежному кінці залу. Учасник швидко повертається до команди і передає наступному учаснику ложку. Усе повторюється. Перемагає та команда, яка швидше й без втрат наповнить кошик.

Дитина

Закінчилось свято,
Але ми не сумуєм,
Усмішки та радість
Усім ми даруєм.

Фея - Осінь

Казка до вас ще прийде не раз!
Ви в неї повірте — й все буде гаразд!

(Йдуть усі під «Вальс» Й. Штрауса.)

ПОСМІШКА ЛЕДІ ОСЕНІ**ДІЙОВІ ОСОБИ**

Осінь — вихователь

Діти:

Вересень

Вітер

Листочки

Дощ

Жовтень

Листопад

Тропічна квітка

ХІД ЗАХОДУ

(Звучить мелодійна, спокійна музика, під яку, кружляючи, з'являються «листочки».)

1 - й листок

Природа всюди розкошує,
Немов зібралася на бал.

2 - й листок

То леді Осінь всім готує
Чудовий пишний карнавал.

3 - й листок

Все в цей час підвладно
Мудрій чарівниці:
І хмарина грізна, і малий грибок.

4 - й листок

Закружляв у вальсі пустотливий вітер
Золотого листя райдужний вінок.

Танець листочків.

5 - й листок. Осінь — цариця натхнення і яскравих фарб, цариця врожаю і прекрасних обрядів.

6 - й листок

Чудова, в пишному вбранні
Приходить Осінь тихо, мов у сні.

7 - й листок

То враз умиється дощами,
Засипле жовтими листами.

8 - й л и с т о к

А то лиш ручкою змахне —
Неначе літо зазирне.

9 - й л и с т о к

Природі спокій ти приносиш.
Тож зустрічайте: леді Осінь.

(Листочки вишиковуються коридором, схилиються в реверансі. Виходить Осінь і співає пісню — за вибором музичного керівника. Після цього сідає на трон.)

О с і н ь. Чи все готово до балу?

Л и с т о ч к и (*разом*). Готово!

О с і н ь. Тоді почнемо.

1 - й л и с т о к . Ваші діти, леді Осінь, осінні місяці: вересень, жовтень і листопад.

2 - й л и с т о к

Вересень — доброго літа відгомін.
Дарує про нього останній спомин.

3 - й л и с т о к

Місяцю-жовтень, ти символ краси,
Пензликом враз розмалюєш ліси.

4 - й л и с т о к

Листопад, говорять у народі,
Завжди зиму віщує в природі.
Недарма кажуть: «Листопад —
Це переддень зимових свят».

(Листочки, кружляючи під музику, ідуть.

Виходять місяці, зупиняються біля Осені.)

В е р е с е н ь. Його Високість — Пролівний Дощ.

(З'являється поважний смішний пан у блакитному дощовику з парасолькою, під веселу дитячу пісню про дощик. Танцює, розсипає на глядачів блакитне конфекті, як крапельки дощу.)

Д о щ . Моя повага, леді Осінь. Ви як завжди неперевершені.

О с і н ь. Ласкаво просимо, сер Пролівний Дощу. Давно не заходили в гості. Відпочивали?

Д о щ . О ні! Я дуже, дуже зайнятий! Займаюся шоу-бізнесом!

О с і н ь. Ви стали артистом?

Д о щ . Ні! Я — продюсер молодії талановитої групи «Крапелька». Прийміть у подарунок чудову пісню, яку я присвятив собі, вибачте, Вам, леді Осінь!

(Під пісню «Негода» з кінофільму «Мері Поппінс, до побачення!» дівчатка-«крапельки» виконують танець з парасольками.)

О с і н ь

Чудово! Якщо гості в залі,

Вітаю всіх на карнавалі.

Жовтень

Осінній вітер забарився,
На бал бешкетник не явився.
Прошу його ще почекати,
А потім вже розпочинати.

Шум вітру, голосна музика, через зал уривається вітер.

Вітер

Не треба ображатися на мене.
У лісі я загрався з листям клена
І геть забув, що ждуть мене на святі.
Уклінно прошу: вибачте, малята.
Мені чарівна Осінь наказала,
Щоб я розважив гостей карнавалу.
Люблю я ігри, танці, сміх,
Дарунки я приніс для діточок малих.
Запрошую вас в коло стати
І разом танець друзів станцювати.

(Діти виконують танець друзів.)

Під музику пісні «Апельсиновий рай» групи «Блискучі» з'являється Тропічна квітка.

Тропічна квітка *(говорить з акцентом)*

Я є кореспондент, Квіточка Тропічний,
Неординарний, проте дуже екзотичний.
Моє шанування, Царице дощів.
Дозвольте промовити декілька слів.
У нашому краї нестерпна жара,
Постійно триває літня пора.
Хмаринки нам вітер нечасто приносить,
Тому ми не знаємо, хто така Осінь.
Я тут на карнавалі справу маю:
Про леді Осінь репортаж складаю.

До щ. Яка безтактність! Вибачте, леді Осінь...

Вітер. Не сердьтеся, леді Осінь, зараз я відправлю його назад у тропічну країну.

(Вітер починає дути на Квіточку. Квіточка зіщулюється від холоду.)

Осінь. Зачекайте! Він не винний! І я зовсім не серджуся, навпаки, запрошую вас бути гостем на нашому балі.

Вересень. Ми розповімо тобі про леді Осінь.

Жовтень. Покажемо всю її красу і всі її забави.

Листопад. Ти зрозумієш, наскільки вона красива.

Тропічна квітка. А коли я можу розпочати репортаж?

Вересень. Просто зараз. Звернися по допомогу до дітей.

(Квіточка ставить питання.)

1. Які осінні прикмети ви знаєте?
2. Якого кольору осінні листя?
3. Які восени ростуть квіти?
4. Що вам найбільше подобається в осені?

Тропічна квітка. Я все зрозумів! Осінь, ти прекрасна, немов казка! Я хочу якнайшвидше розповісти про це у своїй країні. До побачення!

Осінь. Ні, зачекай! Я хочу подарувати тобі ось це...

(Простягає Квіточці яблуко, потім забирає.)

Осінь. Хоча ні, припини, ти його спочатку дожени.

Гра «Наздожени яблуко»

Діти стають у коло і під музику передають яблуко, Квітка біжить по зовнішньому колу, намагаючись наздогнати яблуко. По завершенні музики яблуко віддають Квіточці.

До щ. От як весело у нас!

Квітка. Справді, ігри — вищий клас!

До щ

Ну, а тим, хто не застуджений,
Пропоную біг калюжами!

Гра «Перейди калюжу в калошах!»

Беруть участь двоє дітей. «Калюжа» — килим посередині зали. За сигналом діти надівають калоші і починають бігти в інший бік зали, аби перетнути якнайскоріше килим. Перемагає той, хто найшвидше дістанеться протилежної сторони килима.

(Виходять осінні місяці.)

Вересень. Ну, Квіточка тропічна, оригінальна й дуже екзотична, тепер зрозумів, хто така леді Осінь?

Квітка. Осінь — королева краси, цариця натхнення.

Жовтень. Вона на землю розсипає золото листя.

До щ. Вона посміхається шумом дощу і гуркотом грому.

Вітер. Вона дихає свіжістю вітру й завісою туманів.

Осінь

Осінній бал — це як нічна зоря.
Чарує барв яскравих переливами.
Листки в повітрі ніби говорять:
«Ми нашу землю робимо красивою».

Листопад

Я осені останній місяць,
Остання посмішка і я — її фінал.
Сміюсь вже часто не дощем, а снігом.
І зараз я завершую осінній бал.

Вітер

І на прощання леді просить
Всім заспівати пісеньку про осінь.

Діти виконують пісню за вибором музичного керівника.

Осінь

Завершено бал. В довгу путь вирушаю
Й на згадку про вас пісню цю забираю.

(Під музику полонезу спочатку йде Осінь, а за нею парами діти.)

ДО НАС ОСІНЬ ЗАВІТАЛА

ДІЙОВІ ОСОБИ

Осінь, Ведуча — вихователі

Діти:

Вересень

Жовтень

Листопад

Буряк

Огірок

Помідор

Виноград

Кукурудза

Яблуко

Морква

ХІД ЗАХОДУ

Ведуча

Журливо музика заграла,
І закружляло в вальсі листя.
В країну осінь завітала
Красива, сонячна, барвіста.
Відкриваємо завісу ненароком,
Зазираємо в осінню пору року.
Вона тоді буває чарівна,
Коли стає золотокоса.
Отож, запрошуємо в осінь.
Хай усім буде затишно з нами,
Хоч за вікнами дощик шумить.
Поговорим про осінь віршами,
І хай музика ніжно звучить.

(Виходить Осінь.)

Осінь

Добрий день! Добрий час!
Рада, друзі, бачить вас.
Я — Осінь золота.
Прийшла до вас на свято
І всім вам принесла даруночків багато.
Я дарую вам калиноньку в намисті,
Пишний коровай і квіти променисті.

(Осінь ставить кошик з дарами на стіл.)

Осінь

Не сама до вас прийшла —
Я синочків привела.
А як моїх синочків звати,
Прошу загадки вгадати.

- У південний край землі
Відлітають журавлі,
Знов шкільний дзвінок лунає.
Який місяць наступає? (*Вересень*)
- Кличуть нас ліси, поля, сади,
Дозбирати осені плоди.
Із дерев спадає листя жовте.
То землю ходить місяць... (*Жовтень*).
- Краплі з неба, дахів, стріх,
Дощ холодний, перший сніг.
Почорнів від листя сад.
Що за місяць? (*Листопад*)

Осінь

Я осінь-трудівниця!
А ще я — витівниця.
Погляньте, як навколо
Буяє видноколо.

Виконується співанка про місяці.

... Вересень-місяць добре газдує,
Овоч смачненький дітям дарує,
А місяць жовтень мряку розвіє,
В лісах, в садах лист пожовтіє,
А листопад — той жалю не має,
З дерев останнє листя зриває.

(*М. Підгірянка*)

Виходить хлопчик, що виконує роль Вересня.

Вересень

Я звуся Вереснем,
 Бо квітую вересом.
 Ваші прадіди бувало,
 Мене й «Сивнем» називали.
 Маю друзів я багато,
 І сьогодні всі вони
 Будуть нам допомагати
 Мандрувати восени.

Ведуча. До речі, з вересу, який щедро квітував у цей час, готували смачні компоти та варили варення. А перше свято у вересні — Наталі-вівсяниці (8 вересня). До цієї пори робітники намагаються прибрати весь врожай вівса. У вересні також запасали гірку ягоду — горобину.

Чого стоїш, хитаєшся,—
 Тонка горобина,
 Головою хилишся
 До самого тину?

Наприкінці вересня — велике свято християн — Воздвиження. В народі казали: «Осінь до зими наблизилась». 27 вересня вважалося, що кожен з лісових звірів до зими готується, запаси складає. Також господині починали рубати капусту й солити її на зиму.

1 - а д и т и н а

У вересня щедрa рука.
 — Заходьте! — він з двору гука.
 І яблука трусить з гілок,
 І сипле в портфелі сливок,
 Солодкий зрива виноград —
 І кожен з вас вересню рад.
 Бо щедрa, ой щедрa рука
 У Вересня-садівника.

(Т. Коломієць)

2 - а д и т и н а

Звозить вересень в комори
 Кавуни і помідори,
 Спілих яблук, груш і слив
 Цілі гори натрусив.
 І вантажить гарбузи
 На машини і вози...
 Йде до гаю, де гриби
 Виростають щодоби.
 На чолі іскриться піт —
 Сто турбот і сто робіт.

(М. Сингаївський)

3 - я д и т и н а

У серпанку павутини
 Білі ниточки снуються.
 Вже тумани по долині

У ранкову пору в'ються.
 В лісі верес розкриває
 Свої келишки бузкові.
 І багрянець покриває
 Пишні грона калинові.
 І сади ще пахнуть літом,
 В палісаднику жоржини
 Розгорілись дивоцвітом.

Виходить хлопчик, що виконує роль Жовтня.

Ж о в т е н ь

Жовтень — так мене назвали,
 Бо кругом все жовтим стало.
 Маю пензель чарівний,
 Маю пензель золотий.
 Розфарбую все навкруг —
 Золотіє ліс та луг!

В е д у ч а

А місяць жовтень мряку розвіє,
 В лісах і садочках лист пожовтіє.

— Починається місяць із народного свята — дня Зосима (2 жовтня) — заступника бджіл. Хазяїн у цей день готував вулики до зими, збирав останній медок.

А 14 жовтня — свято Покрови: до обіду стоїть осінь, а після обіду — зима. У цей день робили останній збір грибів. Їх сушили, маринували, варили, смажили й готували смачні страви.

4 - а д и т и н а

Тихо жовтень ходить гаєм,
 Ліс довкола аж горить.
 Ясен листя обсипає,
 Дуб нахмурений стоїть.
 І берізка над потоком
 Стала наче золота.
 Вітер мовби ненароком
 Їй косиці розпліта.

(Н. Приходько)

5 - а д и т и н а

Подивись: на видноколі
 Мов змінилися ліси.
 Хто це їх у жовтий колір
 Так барвисто прикрасив?
 Ось край річки — жовті клени
 І берези золоті.
 Ялинки лише зелені
 Залишились в самоті.

І пишаються дерева
 Золотим своїм вбранням:
 — Це якийсь маляр, напевно,
 Догодити хоче нам.
 А маляр цей — місяць Жовтень:
 У відерцях чарівних
 Жовту фарбу перебовтав
 І розбризкує по них.

(Н. Забіла)

6 - а д и т и н а

Листя, жовте та червоне,
 Легко з дерева злітає,
 Мов метелик на долоні
 З тихим шелестом сідає.
 Пахне свіжістю й морозом,
 Килим з листя осокорів,
 А на річці верболози
 Зустрічають ранні зорі.
 Сяють золотом берези,
 Жовтень ним вінчає осінь,
 Журавлиний клин мережить
 Висоти холодну просинь.

7 - а д и т и н а

Кличуть нас ліси, поля, сади
 Дозбирати осені плоди.
 Із дерев спадає листя жовте.
 То землею ходить місяць жовтень.

8 - а д и т и н а

Осінь на узліссі фарби розбавляла,
 Пензликом легенько листя малювала.
 Вже руда ліщина, пожовтіли клени,
 У красі осінній тільки дуб зелений!
 Утішає ясень: — Не сумуй за літом!
 Глянь: усі дерева в золото одіто!

Виходить хлопчик, що виконує роль Листопада.

Л и с т о п а д

А я — холодний листопад!
 Всіх у хату заганяю,
 Птахів в дорогу відправляю,
 Зриваю листя із дерев,
 З зимою вас вітаю.
 Листопадом мене називають,
 Бо листочки з дерев опадають.
 Всі дерева стоять уже голі —
 Нашумілись до літа доволі.

Черв'ячки і комашки послули,
Жабенята сховались у мулі.
Темні хмари по небу повзуть
І осінні дощі нам везуть.

В е д у ч а. В українській мові поряд з формою «листопад» вживалася ще й назва «падолист». Листопад — це час, коли листя падає з дерев.

В народі кажуть: «Листопад — сутінки року». 11 листопада — свято Анастасії-вівчарниці, у цей день стрижуть овець. Господарі у цей день годують пастухів за те, що овець зберегли. 14 листопада — день Кузьми-Дем'яна. Кажуть: «Кузьміни — про осінь помини». А наприкінці листопада, 21 числа — Михайлів день. Гроші зароблені, комори запаси мають, пшениця є, врожай зібрано. У цей день свято в усіх хатах, в кожній родині ходять одне до одного в гості, пригощають стравами.

9 - а д и т и н а

Листопад, падолист.
Тихий сад. Вітру свист.
Ходить садом листопад,
Підміта чистенько сад.
Ще у листопаді небеса
Прозорі, як глибінь ріки.
Падають, як зорі, з явора листки,
А над полем нитка дзвенить, як струна.
Зажурилась квітка — чує сніг вона.

10 - а д и т и н а

Зникли біленькі хмаринки,
Небо не синє — свинцеве.
Зрідка снуються сніжинки
В це переддення грудневе,
Хмарна не радує днина,
Вітер висвистує в кронах.
Лиш молода горобина
Світиться в гронах червоних.

11 - а д и т и н а

Із дня в день ідуть дощі,
Похмурі та колючі,
Холодний вітер уночі
Вкрива льодком калюжі.
Все непорушне та німе,
Лиш осокир високий
Лякливо гілкою змахне,
Зачувши скрики сойки.
Та ще думки гризуть сову:
— Куди ж це миші зникли?
Навіщо сиро, і чому
Калина пахне снігом?

(А. Костецький)

12 - а дитина

Осінь, осінь, листопад,—
 Жовте листя стеле сад,
 За моря, в краї далекі,
 Відлетіли вже лелеки.
 Хмари небо затягли,
 Вітер віє з-за гори.
 Осінь, осінь, листопад!
 Жовте листя стеле сад.
 Більше й більше листя з кленів
 Облітає з кожним днем.
 По траві, іще зеленій,
 Листопад по парку йде.

О с і н ь. А тепер послухайте, які загадки підготували для вас мої місяці-молодці.

В е р е с е н ь. Я — місяць врожайний. Тож і загадки мої присвячені городнім культурам.

- На городі восени
 лежать жовті кабани,
 Прив'язані за хвости,
 Щоб не здумали втекти. (*Гарбузи*)
- Сто хустин собі напнула,
 Кожушок вдягнуть забула. (*Капуста*)
- Я гірка і завжди свіжа,
 Всім подобаюсь, одначе,
 Хто мене ножем уріже,
 Неодмінно сам заплаче. (*Цибуля*)
- Мене смажать, мене варять.
 Хоч отрутою і кроплять,
 Всі мене їдять і хвалять.
 Звати як мене? (*Картопля*)
- Не стелюсь я спати долі,
 Деруся вгору. Я... (*квасоля*).
- Повз, мов танк, я на городі.
 Повз на гудині й загруз.
 Та чомусь мене в народі
 Звуть не танк. А як? (*Гарбуз*)
- Ми зеленої всі масті,
 Всі довгасті, всі смугасті.
 Гарбуза сини та дочки.
 Звати як нас? (*Огірочки*)
- В теплій я живу коморі,

А коса моя надворі.
 Гарбузова я сестриця.
 Мене звати... (морковиця).

- Ми цукрові, ми кормові,
 Є брати у нас столові.
 Ми зростаємо рядками,
 Люди звуть нас... (буряками).

Ж о в т е н ь. А я люблю бавитися в лісі, прикрашувати дерева і спостерігати за тваринами, що готуються до зими. А ось мої загадки.

- У зеленім кожушку,
 В кістяній сорочці
 Я росту собі в ліску —
 Всім зірвати хочеться. (Горіх)
- Маю плаття золотеньке,
 Гнучкі, ніжні віти.
 Кору білу, стан тоненький.
 Як я звуся, діти? (Береза)
- У теплий дощик народився,
 Парасолькою накрився,
 Може б, з лісу пострибав,
 Якби другу ногу мав. (Гриб)
- У темнім лісі проживає,
 Довгий хвіст пухнастий має.
 Їй на місці не сидиться.
 Як зовуть її? (Лисиця)
- Що за звір лісовий?
 Встав як стовпчик, під сосною.
 І стоїть серед трави —
 Вуха більше голови. (Заєць)
- Падають із гілки золоті монети. (Листя)

Л и с т о п а д . Я — останній місяць осені, переддень зими. В цей час вся природа ніби завмирає, очікуючи приходу морозів.

А загадки мої будуть про різні природні явища.

- Невидимка ходить в гаї,
 І дерева роздягає. (Осінь)
- Рукавом махнув — дерево зігнув. (Вітер)
- Коли нема — чекають,
 Коли прийду — тікають. (Дош)
- По полю рище, співає і свище, дерева ламає, до землі прихиляє.
 (Вітер)
- Як сіробокий кінь заіржав,
 То весь світ задрижав. (Грім)
- Ревнув віл на сто гір, на сто річок, на сто нічок, на сто берегів. (Грім)

- У небі, як птах, літає,
А з неба водою стікає. (*Хмара*)
 - Він скрізь: у полі і в саду,
А в дім не попаде;
І я тоді лиш з дому йду,
Коли вже він не йде. (*Дощ*)
- О с і н ь

Я — Осінь! Славна, мила, золота!
Радіють всі мені — і села, і міста...
Я в лісі побувала, на городах все збрала.
А тепер настав мій час, щоб порадувати вас!
Той врожай, що я збрала,
Вистачить для всіх малят,
І тепер я всіх гостинно запрошую на парад.

Парад овочів та фруктів

Тримаючи в руках кошики з відповідними овочами та фруктами, на середину зали виходять діти.

Овочі та фрукти (*разом*)

Ми — овочі та фрукти,
Потрібні людям всім,
Підтримувать здоров'я
Допомагаєм їм.
Цибуля і картопля,
Кавун і виноград —
Всі боремося проти
Людських недуг та вад!

Наперед виступає дівчинка, що тримає в руках моркву.

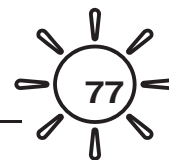
Морква

Колись давним-давно,
Коли вас всіх ще не було,
Вважали ласощами гноми
Моркву, що росла у полі,
Де її було доволі.
Я, морква, під сонечком щедрим зростала,
Земелька водою мене напувала,
Тому-то морквина така соковита,
Морквяного соку вам треба попиту.
Їжте моркву неодмінно,
В ній не тільки лиш краса.
Багатющі вітаміни
Творють справжні чудеса.

Виходить дівчинка з кошиком яблук.

Яблуко

Я смачненьке, чарівне.

Всі ви знаєте мене,
Медом-соком як наллюсь,
Наливним тоді я звусь.
Яблуко смачненьке,
Стигле, чарівненьке.

Виходить дівчинка, прикрашена кукурудзяними початками.

Кукурудза

Я з Румунії прийшла,
Звідти й назву принесла.
Наче шишка на ялині,
На міцній росту стеблині.
Звідси й назва йде моя:
Ялинкова шишка я.

Виходить хлопець, що тримає в руці виноградне гроно.

Виноград

Я також удень і вранці
Все кружляв, немов у танці,
Весну й літечко гуляв,
Соком грона наповняв.
Зараз стиглі грона маю,
Ними всіх я пригощаю.
Той, хто п'є смачний мій сік,
Не хворіє цілий рік.

Наперед виступають двоє хлопців у червоних костюмах.

Помідори

Ми з Італії прийшли,
Там і назву нам дали.
Подивись, які ми гожі,
З яблуками трохи схожі,

Ось тому й назвались ними,
Яблуками золотими.

1 - й хлопець - « помідор »

Хоч я не стрункий
І на зріст невисокий,
Та маю червоні
Гладенькіі щоки.

2 - й хлопець - « помідор »

Я круглий, блискучий,
Геть чисто сеньйор,
Та й кличуть мене всі
«Сеньйор Помідор».

Наперед виступає хлопчик у зеленому вбранні, в руках він тримає кошик з огірками.

Огірок

Я найзеленіший,
Щойно з городу,
І я не простого — шляхетного роду.
Огірком зовуся я,
Мене полюбляє кожна сім'я.
Щоб спокійно зимувати,
Садять всі мене багато,
Люблять вранці й на обід,
Так і кажуть: другий хліб.

Виходить хлопець-«буряк».

Буряк

Гичку вгору, хвостик вниз,
Ціле літо гарно ріс.
А скажіть, він зветься як?
Так, звісно, це ж буряк.

Усі діти-актори кланяються, кошики з дарами осені залишають на столі.

Ведуча. А тепер всіх, хто сьогодні був на святі Осені, запрошуємо поласувати тими дарами, що для нас підготувала щедра пані.

ЗИМА-ЧАРІВНИЦЯ-3

ПОДАРУНОК ДІДОВІ МОРОЗУ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

Ведучий

Дід Мороз

Ведмедик

Зайчик

ХІД ЗАХОДУ

Під музику «В лесу родилась елочка» діти входять до зали.

Ведучий. Здрастуйте, любі малята! Скоро ми будемо зустрічати Новий рік. Усі діти люблять це веселе свято. А чому вам подобається новорічне свято?

Діти відповідають. Ведучий допомагає їм.

Правильно діти! Ми любимо святкувати Новий рік тому, що отримуємо подарунки.

А хто приносить ці подарунки? Дід...

Діти (хором). ...Мороз!

Ведучий. Молодці! А чи відомо вам, що Дід Мороз приносить подарунки не тільки дітям? Сьогодні ми завітаємо до лісу й побачимо, хто ще чекає на Діда Мороза, щоб отримати подарунки. Хочете побувати на лісовому новорічному святі?

Діти (хором). Так!

Ведучий. Ну, тоді сідайте на санчата та поїдемо до лісу!

Діти стають парами одне за одним. Лунає весела музика, й діти за ведучим проходять навколо ялинки та сідають на стільці. Вбігає Зайчик і озирється навкруги.

Зайчик

Як люблю я новорічне свято,
Коли дарунків роздає багато

Дідусь Мороз з чарівної торбинки...
Ой! Хто тут спить біля ялинки?

Під ялинкою спить Ведмедик. Почувши слова Зайчика, Ведмедик потягається й підводиться.

Ведмедик

У своїм барлозі солодко я спав...
Що трапилось? І хто це тут кричав?!

Зайчик

Скоро ж свято — Новий рік!
Не спіши ти в свій барліг.
Краще будемо ми гратися, співати —
Новий рік і Дідуся Мороза зустрічати!

Ведучий. Діти! А хто з вас хоче погратися з Зайчиком і Ведмедиком?

Під супровід веселої музики проводяться ігри.

Ловимо сніжинки

Ведучий стає на стілець і підкидає в повітря паперові сніжинки. Діти ловлять сніжинки. Виграє той, у кого найбільше сніжинок.

Знайди пару

Вихователь ставить коробку, в якій лежать рукавички. Діти шукають пари рукавичок. Виграти має якомога більше малят.

Збираємо сніжки

Група дітей (п'ять-шість вихованців) упродовж однієї хвилини збирають сніжки, розсипані по підлозі.

Виграє той, хто зібрав найбільше.

В е д у ч и й. Гарно грались! Молодці! А тепер сідайте на свої місця і трохи відпочиньте.

Діти сідають на стільчики.

З а й ч и к (*звертається до Ведмедика*). Слухай, друже, я ось що думаю: прийде Дід Мороз із подарунками для всіх, і всі дуже зрадіють цим подарункам. А Дід Мороз?

В е д м е д и к. Що — Дід Мороз?

З а й ч и к. А Дідові Морозу ніхто подарунка не дасть. Це ж несправедливо.

В е д м е д и к. І що ти пропонуєш?

З а й ч и к. Я пропоную зробити подарунок Дідові Морозу. Я подарую йому кошик найсмачнішої моркви!

В е д м е д и к. А я подарую Дідусеві Морозу найсмачніший подарунок — горщик з медком!

З а й ч и к. Ходімо скоріше за подарунками.

Зайчик і Ведмедик виходять із зали.

В е д у ч и й. Діти, а що ми подаруємо Дідусеві Морозу? Може, веселу пісеньку?

Д і т и (*хором*). Так! Так!

Виконується пісня за вибором музичного керівника.

В е д у ч и й. А може, ми й таночок веселий подаруємо Дідусеві Морозу? Ви вмієте танцювати?

Д і т и (*хором*). Так! Так!

В е д у ч и й. А ще ми подаруємо Дідусеві Морозу торбинку із цукерками. Ви згодні, малята?

Д і т и (*хором*). Згодні! Подаруємо цукерки!

До зали входять Зайчик і Ведмедик. Вони дуже засмучені. Зайчик показує дітям пустий кошик.

З а й ч и к

Ой, яку ж біду я маю.

Що робити? Я не знаю...

Щоб спочити — я присів

Й моркву геть усю поїв.

В е д м е д и к (*показує порожній глечик*)

І у мене горе, Зайчик!

Я приніс порожній глечик.

Трішки взяв я на язик,

А медок весь раптом зник...

Зайчик і Ведмедик *(разом)*

Дід Мороз ось-ось прийде,
Часу небагато.
Що ж ми подаруємо?
Допоможіть, малята!!

Ведучий *(звертається до дітей)*. Малята, допоможемо Зайчику й Ведмедику?

Діти відповідають.

Ведучий *(звертається до Зайчика й Ведмедика)*:

Не журіться, ви ж прийшли на свято.
Ми вам допоможемо — подарунків у нас багато.
Ми врятуємо Зайця та Ведмедя від біди.
Хутко кошика і глечика сюди!

Зайчик і Ведмедик ставлять на підлогу кошик і глечик.

Ведучий. Діти, швиденько несіть нашу торбинку із цукерками.

Одна дитина приносить вихователіві торбинку із цукерками, і вони наповнюють кошик і глечик цукерками.

До зали входить Дід Мороз.

Зайчик і Ведмедик ховаються за ялинкою.

Дід Мороз. Здрастуйте, любі мої малята! Я дуже радий вас бачити тут, у лісі. Але чомусь не видно Зайчика та Ведмедика. Малята, а ви не знаєте, куди вони поділися?

Ведучий. А навіщо тобі Зайчик і Ведмедик?

Дід Мороз. Я хотів їх привітати з Новим роком і подарувати дещо *(показує на свій мішок)*.

Ведучий. Зараз ми їх покличемо, і вони прийдуть сюди.

Звертається до дітей.

Діти, покличемо Зайчика й Ведмедика разом.

Діти *(хором)*. Зайчик! Ведмедик!

Виходять із-за ялинки Зайчик і Ведмедик.

Зайчик

Ми так довго на тебе чекали,
Подарунки тобі готували.

Ведмедик

Допомагали нам ці гарні діти,
Щоб ми могли тебе як слід зустріти.

Зайчик і Ведмедик *(дарують свої подарунку Дідові Морозу)*

Ці подарунки ми тобі даруємо,
А ще з малятами для тебе потанцюємо.

Зайчик і Ведмедик запрошують дітей до хороводу навколо ялинки.

Лунає танцювальна музика. Діти танцюють у хороводі.

Д і д М о р о з

Який я вдячний вам, малята!
 Як гарно вмієте ви танцювати!
 Які ви дружні та талановиті!
 Ялинка ваша — найкраща в світі!
 Я з Новим роком вас вітаю
 І всім даруночки вручаю!

Діти отримують подарунки й сідають на свої місця. Зайчик і Ведмедик стоять біля ялинки.

Д і д М о р о з *(звертається до Зайчика і Ведмедика)*

Ну а лісовим звіряткам —
 Зайчику й Ведмедику
 Я дарую кошик моркви
 і глечичок медку.

Зайчик і Ведмедик стрибають і плескають у долоні. Вони дуже раді.

В е д у ч и й. Малята, давайте разом подякуємо Дідусеві Морозу за подарунки та проведемо його, бо йому вже, мабуть, час вирушати далі, щоб привітати з Новим роком усіх-усіх малят.

Д і т и *(хором)*. Спасибі!

Дід Мороз прощається й виходить із зали.

НОВОРІЧНІ ВІТАННЯ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

В е д у ч и й

С н і г у р к а

Д і д М о р о з

Діти — вихованці п'яти-шести років:

Л и с и ч к а

В е д м е д и к

ХІД ЗАХОДУ

Зала прикрашена до новорічного свята. Під музичний супровід до зали входять діти й сідають на стільці.

В е д у ч и й. Любі діти, подивіться навколо. Як красиво! Яка гарна в нас ялинка! Давайте привітаємось із нею. Здрастуй, красуня лісова!

Діти повторюють слова привітання.

В е д у ч и й

Ця лісова красуня прийшла
До нас на свято,
На ній яскраві вогники,
Ще й іграшок багато!
На цю красу милуються
І хлопчики, й дівчатка.
Усім їм дуже хочеться
Круг неї танцювати.

Ведучий запрошує дітей до танцю навколо ялинки.

Лунає музика. Діти беруться за руки і водять хоровод навколо ялинки. Ведучий заохочує дітей виконувати прості танцювальні рухи. Після закінчення танцю діти сідають на свої місця.

В е д у ч и й

А чи відомо вам, малята,
Хто має ще прийти на наше свято?
Снігурка обіцяла завітати.
Та щось її нема...
А може, погукати?..

Давайте, дітки, разом покличемо Снігуроньку.

Д і т и (*хором*). Снігуронько! Снігуронько!

До зали входить Снігурка.

С н і г у р к а. Здрастуйте, малята!

Я дуже довго йшла
І поки вас шукала,
Я в темнім лісі заблукала.
Ох, і зазнала б я біди,
Коли б Лисичка і Ведмедик
Не привели мене сюди.

В е д у ч и й. А де ж вони, Снігуронько?

С н і г у р к а

Чекають за дверима,
Бо їх ніхто сюди не запросив.

В е д у ч и й (*звертається до дітей*). Тож, може, ми запросимо їх, діти?

Нумо разом: «Лисичка й Ведмедик! Ідіть до нас!»

Діти запрошують Лисичку й Ведмедика.

До зали вбігає Лисичка.

Л и с и ч к а

Я — Лисичка, хвостик мій руденький,
Бачити всіх діточок раденька!
Я хочу запропонувати
У гру веселую зі мною грати.

Проводиться колективна гра.

Лисячий хвіст

Лисичка відчіпляє свого хвостика та віддає його Снігурці, яка тримає його в руці над головами дітей. Малята підстрибують і намагаються вхопити хвостика, але він піднімається все вище й вище. Виграє той, кому вдалося доторкнутися до хвоста Лисички.

В е д у ч и й. Малята, а де ж Ведмедик?

Діти озираються навкруги.

До зали входить Ведмедик.

В е д м е д и к

Вітаю щиро вас, мої малята!

І я прийшов до вас на свято.

Які ж ви спритні та завзяті!

Чи вмієте ви танцювати?

В е д у ч и й

Усі малята наші — молодці.

Ми це покажемо тобі у танці.

Ти, Ведмежатко,

починай вже танцювати,

А ми повторимо всі рухи.

Так, малята?

Звучить музика. Ведмедик показує нескладні рухи, а діти повторюють їх.

В е д у ч и й. Діти, послухайте, а хто це до нас іде?

Тим часом до зали входить Дід Мороз.

Д і д М о р о з

Ну й веселе свято в дітлахів,

Музика і сміх лунають навкруги!

Я почув вас здалеку, малята,

І прийшов, щоби вітати вас із святом.

З Новим роком вас вітаю

І здоров'ячка міцного всім бажаю.

Будьте всі бадьорі, добрі та веселі

І слухняні у садочку та в своїй оселі.

Я приніс усім гостинці!

Дід Мороз знімає торбинку з плеча, розв'язує її, але замість подарунків усі бачать велику дірку.

Я загубив їх! Дірка у торбинці!!

С н і г у р к а

Підводьтеся хутчіш, малята!

Нам треба подарунки відшукати.

Усі шукають подарунки. Лисичка й Ведмедик знаходять подарунки під ялинкою. Діти плещуть у долоні. Найбільш підготовлені діти читають новорічні вірші.

І. Кульська

ПЕРШИЙ ЛЬОДОК

Півня ця калюжа
Здивувала дуже:
Є у ній водиця —
Не дає напиться!

В. Кленц

СНІГОВІЙ

Запитали сніговія:
— Нащо снігу нам нав'яв?
А він каже: — Шу-шу-шу!
Я ще більше натрушу!

Л. Куліш-Зіньків

УРАНЦІ БІЛЯ ХАТИ

Уранці біля хати
Малесенькі сліди —
Зайчаточко вухате
Приходило сюди.
Стояло біля хати,
Ступило на поріг —
Хотіло нам сказати,
Що випав перший сніг.

Дід Мороз роздає подарунки.

Дід Мороз

Бувайте всі здорові,
Хлопчики й дівчатка!

Снігурка

Наступної зими
Чекайте знову нас на свято!

Дід Мороз і Снігурочка прощаються та ідуть.

НОВИЙ РІК НА ПОРІГ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

Ведучий

Дід Мороз

Лисичка

Діти — вихованці п'яти-шести років:

Сніговик

Ведмідь

ХІД ЗАХОДУ

Під музичний супровід до зали входять діти, розглядають ялинку.

Ведучий

Ми зібрались тут, малята,
Новій рік відсвяткувати!
Нас ялиночка вітає —
Вогники на ній палають!
Будемо ми грати й танцювати.
Радо рік новий стрічати!

Чути стук у двері. До зали входить Сніговик.

Сніговик

Дітлахи мене зліпили
І самого у дворі лишили,
Сумно там мені стояти.
Можна з вами святкувати?

Ведучий (*звертається до Сніговика*). А що ти можеш робити? Танцювати вмієш? Покажи нам, як ти танцюєш, а ми приєднаємося до тебе.

Лунає музика. Сніговик починає танцювати та запрошує дітей до танцю. Діти та Сніговик танцюють.

Сніговик. Добре ми потанцювали! Можна трохи відпочити.

Діти повертаються на свої місця.

Ведучий

Хай відпочинуть наші ніжки,
Поспіваємо ми трішки.

Виконується новорічна пісенька за вибором музичного керівника.

Ведучий

Ох і гарно ж ми співали,
Веселились, танцювали!
А тепер настав вже час...
Ой, хтось стукає до нас...

Хтось стукає у двері. Двері відчиняються, до зали входять Лисичка й Ведмідь.

Лисичка

Я — Лисичка руденька,
Бігла лісом хутенько,
Чую — музика лунає,
Хтось сміється та співає.

Я до вас прийшла, малята!
Буду з вами святкувати.

В е д м і д ь

Всі знають, що ведмідь
Взимку у барлозі спить.
Та сміх дитячий я почув
І більше я вже не заснув.
Прийшов до вас, малята,
Щоб з вами святкувати!

В е д у ч и й

Гаразд, приєднуйся до нас.
Збирались гратись ми якраз.

Проводиться гра в сніжки, або інша за вибором музичного керівника.

Після закінчення гри діти сідають на свої місця.

С н і г о в и к. А скажіть мені, будь ласка, яке свято ми відзначаємо?

В е д у ч и й. Ми зустрічаємо Новий рік.

С н і г о в и к. А де ж він? Коли прийде?

В е д у ч и й. Новий рік нам принесе Дід Мороз. Але щось його нема.

Давайте покличемо його разом!

Д і т и (*разом*). Діду Морозе! Діду Морозе!

До зали входить Дід Мороз.

Д і д М о р о з

Здрастуйте, малята!
Вітаю вас зі святом!
Із Новим роком всіх поздоровляю!
Здоров'ячка міцного, радості бажаю!

Дарунки я приніс для кожної дитини.
Ось тут вони, в моїй торбині.
Але віддам я їх лиш тим малятам,
Що гарно вміють танцювати!

В е д у ч и й (*звертається до дітей*). Діти, давайте покажемо, як ми вміємо танцювати. Ставайте навколо ялинки й беріться за руки.

Лунає музика, діти танцюють навколо ялинки. Потім ведучий пропонує Дідові Морозу потанцювати для малят. Дід Мороз танцює, падає, діти допомагають йому піднятися.

В е д у ч и й. А зараз ми почитаємо віршики Дідові Морозу.

П. Воронько

ЗИМОВА КОЛИСАНКА

Снігу, снігу намела
Нам зима-бабуся.
У мороза-дідуся

Побілила вуса.

Дід постука у вікно:
— Прокидайсь, Оксанко,
Вже гулять пора давно,
Всі ж гуляють зранку!

Г. Бойко

ДІД МОРОЗ НЕСЕ МІШОК

Дід Мороз несе мішок,
В ньому теплий кожушок.
Ой ти, діду-дідусю,
Зігрій нашу Ганнусю,

Розв'яжи мерщій мішок,
Дай Ганнусі кожушок,
Надінь валянки на ніжки,
Хай вона пограє в сніжки.

МОРОЗЕЦЬ

— Морозець,
Морозець,
Не щипай за щічки!
Теплі валянки у нас,
Шубки й рукавички.

Морозець!
Морозець! —
Плещемо в долоні.
У дівчаток і хлоп'ят
Носики червоні.

Я МОРОЗУ НЕ БОЮСЬ

Я морозу не боюсь! —
В кожушинку одягнусь.
Хай мороз не злиться —
Я у рукавицях.
Хай мороз не коле так —
В мене шапка з кролика.
Хай мороз не хвалиться —
Я у теплих валянцях,
Я морозу не боюсь! —
Під ногами: хрусь, хрусь...

Дід Мороз

Дякую, малята!
Які ж ви вправні, голосисті!

Ну, справжнісінькі артисти.
Розв'язує мішок, дістає подарунки.
Тож дарунки новорічні всі тримайте
Та подякувать не забувайте.

Діти розбирають подарунки.

В е д у ч и й. Скінчилось наше свято.
С н і г о в и к. Настав вже час прощатись.
Л и с и ч к а. Як весело ми грали!
В е д м і д ь. Співали й танцювали!
Д і д М о р о з

На прощання чесно обіцяю
Наступного Нового року — знову завітаю!

ЗДРАСТУЙ, ЗИМОНЬКО!

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:
В е д у ч и й
Д і д М о р о з
Діти:
З а й ч и к и
С н і ж и н к и

ХІД ЗАХОДУ

В е д у ч и й (*читає вірш М. Рильського «Новорічна ялинка»*)

Ой, весела в нас зима,
Веселішої нема,—
Грає срібними зірками,
В'ється синіми димками,
Снігом землю обійма.

Ой, струнка ялинка в нас!
Скільки сяє тут прикрас!
Ми зібралися юрбою,
Разом з піснею новою
Рік Новий зустріти час.

Виконується новорічна пісня за вибором музичного керівника.

В е д у ч и й

Вийду з теплої хатинки —
З неба падають сніжинки.
Весело вони кружляють,

Як пір'їночки літають!

Діти, ці білесенькі красиві сніжинки завітали на наше свято. Давайте подивимося, як гарно й весело вони танцюють!

Виконується танок сніжинок.

В е д у ч и й. Малята, поаплодуємо сніжинкам. Вони дуже гарно танцювали!

Діти аплодують танцюристам.

Діти, ви любляєте гуляти на вулиці?

Д і т и *(разом)*. Так!

В е д у ч и й. А що треба робити, щоб не змерзнути взимку на вулиці? Треба тепло вдягатися. Так?

Д і т и *(разом)*. Так!

В е д у ч и й. А якщо ви змерзли, що робите для того, щоб зігрітися? Правильно, плескаєте в долоньки й стрибаєте, як зайчик. Зайчики! Покажіть, як ви вмієте стрибати та плескати в долоньки!

Зайчики стрибають і плескають у долоньки, виконуючи танок під веселу музику.

В е д у ч и й. Молодці наші малята!

Дзвенять дзвіночки.

Чуєте, лунає дзвін?

Це спішить до нас на свято

Дід Мороз.

А ось і він!

До зали входить Дід Мороз.

Д і д М о р о з

Кіньми їхав — поспішав

І на свято завітав.

Бачу я в святковій залі

Гарних діточок чимало.

Дітки любі, всіх вітаю!

Всім здоров'ячка бажаю!

В е д у ч и й. Ми дуже раді, що ти завітав на наше свято, Діду Морозе! Зараз ми покажемо, як наші малята вміють танцювати.

Проводиться гра-танок з іграшками.

Гра-танок

У кутку зали, а також на стільчиках біля стіни сидять різні іграшки: ляльки, зайчики, ведмедики тощо.

В е д у ч и й

Ми святкуєм новорічне свято

Дружно, весело, завзято.

Нумо, хлопчики й дівчатка,
В хороводі круг ялинки танцювати!

Діти беруться за руки, йдуть у хороводі навколо ялинки.

В е д у ч и й

А погляньте навкруги, малятка!
Зайчик, ведмежатко, лялька
У кутку зажурені сидять —
Хочеться їм з нами танцювать.

Пропонує дітям взяти іграшки.

Скоріш по іграшці візьміть
І на танок усі біжіть!
Під ялинкою ми будемо кружляти
І як зайчики пухнастенькі стрибати.

Діти з іграшками виконують нескладні танцювальні рухи біля ялинки.

Д і д М о р о з. Гарно ви танцюєте! А чи вмієте ви співати? Давайте
заспіваємо веселої пісеньки про Новий рік!

Виконується новорічна пісня.

Дід Мороз пропонує малятам пограти у сніжки. Проводиться гра у сніжки.

Д і д М о р о з. Які ж ви гарні діти: веселі, талановиті й дружні!
А чи знаєте ви вірші про Новий рік?

Діти читають вірші.

П. Ребро

ОКСАНКА І МОРОЗ

Мороз малій Оксанці
Натер густі рум'янці —

Гадав: вона замерзне
Й додому утече.

А дівчинка гуляє,
Весь день у сніжки грає

Ще й весело сміється:
— Ого, мороз пече!

ВЕРЕДЛИВІ САНЧАТА

Ну й санчата Олечці купили!
Вередливіш, мабуть, не знайти:
Із гори — самі біжать щосили,
А на гору — треба їх тягти!

Г. Бойко

НА САНЧАТАХ

Я лечу,

лечу,
 лечу —
 Накатаюсь досхочу.
 Все униз,
 униз,
 униз —
 Мимо сосен і беріз.
 Я веду,
 веду,
 веду —
 Саночки на поводу,
 Бо з гори санки летять,
 А на гору —
 не хочуть...

А. Костецький

СНІЖИНКИ

Тоненькі сніжинки
 На мене сідають,
 Мене за ялинку,
 Напевне, вважають.
 Не знають сніжинки —
 Смішинки тоненькі,
 Що я — не ялинка,
 А просто — Оленка!

М. Рильський

НОВОРІЧНА ЯЛИНКА

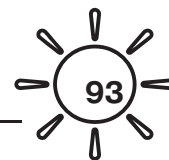
Ой, весела в нас зима,
 Веселішої нема,—
 Грає срібними зірками,
 В'ється синіми димками,
 Снігом землю обійма.

Ой, струнка ялинка в нас!
 Скільки сяє тут прикрас!
 Ми зібралися юрбою,
 Разом з піснею новою
 Рік Новий зустріти час.

А. Камінчук

ЯЛИНКА

Сніг іде — веселий день,
 Ми співаємо пісень.
 На ялинці сто прикрас —
 Лісова красуня в нас.
 Дід Мороз на свято йде

І Снігуроньку веде.

Дід Мороз роздає подарунки.

Д і д М о р о з . Мені дуже сподобалось у вас! Можна завітати на ваше свято наступного року?

Д і т и (разом). Так!

Під музичний супровід діти проводжають Діда Мороза.

ЗДРАСТУЙ, ЗИМОНЬКО-ЧАРІВНИЦЕ!-4

У ФЕЇ НА БАЛУ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

Добра Фея

Дід Мороз

Сніговик

Діти:

Гномики

Попелюшка

Принц

Зайчата (четверо хлопчиків)

Білочки (четверо дівчаток)

Зима

Сніжинки

Снігуронька — дівчинка із старшої групи

ХІД ЗАХОДУ

Добра Фея

Пролітає планетою час,
Знову свято прийшло на поріг!
Щиро кличе вогнищем до нас
Новий рік! Новий рік! Новий рік!
Я покличу всіх дівчаток і хлоп'ят
На веселий бал-маскарад.
Будем гратися, співати,

Круг ялинки танцювати!

Виконується пісня «Круг ялинки».

КРУГ ЯЛИНКИ

У простору світлу залу
 Всіх ялинка кличе,
 Зустрічає наш садок
 Свято новорічне! (*Двічі*)
Приспів:
 Дружно колом ми йдемо
 І співаєм дзвінко!
 Дуже гарно танцювать
 Дітям круг ялинки.
 Всюди сяйво золоте,
 Іграшок багато.
 З Новим роком всіх гостей
 Будемо вітати.
Приспів.

Діти сідають на стільчики.

Добра Фея

Я, Добра Фея, завітала до вас не сама,
 Зі мною разом Попелюшка.
 Принцесою чарівною стала вона
 За добре серце і щиру душу.
 А це — мої друзі-помічники,
 Маленькі Гномики-чарівники.
 Вони прийшли до вас з вітанням
 І новорічним побажанням!

1 - й Гном

Ми — веселі Гномики,
 Прийшли до вас на свято
 І багато подарунків
 Вам хочемо побажати!

2 - й Гном

Хай завжди у вашім домі
 Сміх лунає і пісні!

3 - й Гном

Хай вас обійдуть стороною
 Всі нещастя, ніби в сні!

4 - й Гном

Новорічне свято
 Я дуже люблю,
 Гарних свят і щастя

Я усім бажаю!

Гноми виконують «Пісеньку-танок Гномиків».

ПІСЕНЬКА-ТАНОК ГНОМИКІВ

Ми — казкові Гномики,
Дружні й працьовиті!
Чарівні в нас вогники —
В темряві нам світять.
Подарунки ми несем
Всім слухняним дітям!

Гномики танцюють.

Добра Фея. Ой, спасибі вам, Гномики, за привітання!
Проходьте, будь ласка, на наше свято.

Гномики сідають на місця.

В ніч таку багато ласки,
Вона для чарів годиться якраз!
Принце і Принцесо! Із казки
Завітайте на свято до нас!

Фея змахує чарівною паличкою і під музику до зали входять Попелюшка і Принц.

Попелюшка і Принц танцюють. Принц стає на одне коліно перед Попелюшкою, музика припиняється.

П р и н ц (до Попелюшки)

Ти — як лілія прекрасна,
Ти — як сонця промінь ясний,
Мое серце освітила,
Попелюшко моя мила.

Попелюшка під музику оббігає навколо Принца, тримаючись за його пальчик. Принц піднімається з коліна, і вони разом кружляють. Потім зупиняються.

П о п е л ю ш к а

Станьте, діти, дружно в коло,
Потанцюймо всі навколо
Господині цього балу,
Що на свято нас збрала!

Виконується танок навколо ялинки за вибором музичного керівника.

Д о б р а Ф е я

Ось ідуть до нас Зайчата,
А за ними — і Більчата.
Якраз четверо Зайчат,
Рівно стільки, як Більчат.

Вибігають Білочки-дівчатка і Зайчики-хлопчики.

1 - й Зайчик

Хай лежить сніжок пухнастий!
Нумо разом танцювати!

Виконується танок Зайчиків та Білочок.

1 - а Білочка

Ми раді, що Зима прийшла,
Багато снігу намела!

2 - а Білочка

Хай сиплеться сніжку багато!
Ще кращим буде новорічне свято!

2 - й Зайчик

Ми теж до свята готувались —
У білі шубки повдягались!

3 - й Зайчик

І ми стрічаєм Зиму милу,
Новорічну, сніжну, білу!

4 - й Зайчик

Ми з снігу собі м'яч зробили
І пограти з ним хотіли...

3 - я Білочка

Давайте разом будем грати!
Дозвольте, буду я кидати.

4 - а Білочка

Хто не зможе м'яч спіймати,
Той не буде з нами грати!

Гра в м'яч

М'яч має бути білого кольору. Грають дві команди. У першій команді — Білочки та Зайчики, у другій — 8 дітей.

Команди шикуються в шеренги — одна навпроти іншої, і кожна дитина по черзі кидає м'яча дитині з іншої команди, яка стоїть навпроти. Хто не спіймав м'яча, сідає на місце. Гра триває, поки не залишиться остання пара. Команда, у якій залишилось більше дітей, перемогла.

Чути стук у двері. До зали заходить Сніговик.

Сніговик. Я стояв надворі і почув, як ви граєте. Мені стало цікаво і я прийшов з вами погратися, а то самому сумно мені.

Добра Фея

Сніговику! Сніговику!
Скажи нам, навіщо
Тобі дали мітлу таку,
Яка за тебе виша?

Сніговик

Я тишком-нишком уночі
Сніг підмету з дороги,
Щоб діти, з дому ідучи,
Не замочили ноги.

Добра Фея

Сніговику! Сніговику!
Скажи нам, а навіщо
На голові твоїй стирчить
Відрище-здоровище?

Сніговик

А щоб тоді, як місто спить,
Малечі ковзанки залить.
Чи в заметіль кудлату
Синиць туди сховати.
Нехай собі сидять під ним,
Неначе це пташиний дім.

Добра Фея

Ну а твоя морквина-ніс
Навіщо, розкажи?

Сніговик

Якби колись пішов я в ліс,
То я б зайцям її одніс,
Бо це для них морквина.

Добра Фея

Сніговику! Сніговику!
Ще трохи нас послухай.
Навіщо в тебе рот такий —
Від вуха і до вуха?

Сніговик

Ну, це відомо кожному:
Без усмішки не можу я!

А тепер, діти, давайте пограємо!

Сніговик проводить гру «Склади сніговика».

Сніговик. Молодці, діти!

Гарно пограли, гарного сніговика склали!

А зараз мені час надвір, бо тут дуже тепло — я можу розтанути. Надворі зустрінемось! Бувайте! Чекаю на вас!

Добра Фея

Ось як весело у нас!
З нами цілий світ співає!
На ялиночці вогні,
Але тут когось немає!

Де Дідусь Мороз наш, де?
 Ми його давно чекаєм.
 Він чого до нас не йде?
 Всі давайте погукаєм!
 Діти гукають Діда Мороза.

Дід Мороз *(з-за дверей)*

Через гори і долини
 Чую голос дівчорі.
 Зараз я до вас прилину
 У сади та у двори.
 Я іду! Чекайте, діти!
 Принесу для вас усіх
 Сніг, мороз, на шибках квіти,
 А в серця — і радість, й сміх!

Заходить Дід Мороз із торбою за плечима.

Торбу ставить на підлогу.

Дід Мороз

Добрий вечір, добрі люди!
 Щастя вам у хату!
 Хай добробут в сім'ях буде
 І тепла багато!
 А здоров'я та любові
 Повну-повну чашу.
 Хай прилинуть дні чудові
 У родину вашу!
 Добігає рік до краю —
 Кілька днів лишилось.
 Хай здійсниться, я бажаю,
 Все, що не здійснилось!
 Підросли мої малята
 І на рік вже старші.
 Наші хлопчики й дівчатка
 З кожним днем все кращі!
 Всі сьогодні разом з нами,
 Щоб Новий рік стрічати:
 Діди, бабусі, тата, мами
 Й веселі малята!
 З Новим роком всіх вітаю,
 Щастя, радості бажаю!

Добра Фея. Діде Морозе, а де твоя Снігуронька?

Дід Мороз. Оце так! *(З досадою.)* Тільки-но була поруч. Ну, зараз я її погукаю.

— Снігуронько! Внученько моя!

Снігуронька *(з-за дверей)*. Іду, іду, дідуню!

Снігуронька заходить до зали.

Д і д М о р о з. А ось і внученька моя рідненька, Снігуронька дорогенька. Де ж ти забарилася?

С н і г у р о н ь к а. Із Сніговиком привітатись лишилася. А тепер хочу привітатись з малятами!

Добрий день, любі малята!
Яке гарне в вас тут свято!
Тож не будем нудьгувати,
Будем разом святкувати!
Рік Новий іде в садок,
Починаємо танок!
Круг ялинки ми підем,
Дзвінко пісню заведем!

Дід Мороз, Снігуронька, Добра Фея та всі діти танцюють і співають.

Виконується пісня «Новорічний хоровод».

Діти сідають на місця після закінчення хороводу.

Д о б р а Ф е я. Яка ж ти, Снігуронько, гарна сьогодні, весела, красива!
А де ж твої подружки — Зима і Сніжинки? Без них якось не так весело.

С н і г у р о н ь к а. Зараз, зараз я їх покличу!
Гей, Зимо, і ви, Сніжинки!
Де ви? Покажіться!
З білим вітром без зупинку
Летіть, не баріться!

Під музику, кружляючи, забігають Зима і Сніжинки, зупиняються посеред зали.

З и м а

Коли листя вже немає,
Всі дерева голі,
Я тоді іду по краю —
Сніг стелю у полі.
Я — Зима! Я йду по краю,
Щоб жили всі в щасті!
Ще й сніжок я розсипаю
Білий і пухнастий.

1 - а С н і ж и н к а

Ми, сніжиночки легенькі,
Білі, гарні і м'якенькі.
Як на землю опадаєм,
Враз тихенько засинаєм.

2 - а С н і ж и н к а

Часом вітерець гуляє,
У танок нас закликає.
І тоді ми знов літаєм,

І сміємось, і кружляєм.

3 - я Сніжинка

А як теплий день настане,
Від тепла сніжинка тане.

Бо ж на сонці гріє личко —
З нього капає водичка.

4 - а Сніжинка

Промінці водичку п'ють
І в небесну синь несуть.
Там же холод скрізь гуляє,
Нас у хмарку заганяє.

5 - а Сніжинка

Холод на водичку діє —
В хмарці крапелька твердіє.
І всього якась хвилинка —
Знову робиться сніжинка!

6 - а Сніжинка

А як в хмарі нас багато,
Хмара чорна і крилата
Опускається низенько —
Ми спускаємось легенько.

7 - а Сніжинка

Й летимо над рідним краєм
Та на землю опадаєм.
З давніх і прадавніх літ
Робим білим-білим світ.

Снігуронька

Ось мої подружки, дідусю,
Білі та вродливі.
З ними я не зажурюся —
Разом ми щасливі!

Снігуронька, Зима та Сніжинки кружляють у танці.

Добра Фея

Гарно, гарно танцювали,
В залі віхола кружляла!
Ми ж продовжуємо бал,
Наш веселий карнавал!

Дід Мороз

А тепер нам час погратись,
Будем гарно розважатись!
Ігор є у нас багато,

Бо на те сьогодні свято!

Дід Мороз грає з дітьми та дорослими в ігри.

Д і д М о р о з. Дороженькі мої, для загадок настав час. Ви вмієте відгадувати загадки? Тоді слухайте уважно!

Дід Мороз та Снігуронька по черзі загадують загадки.

Раптом в лісі посвітліло,
Стало всюди чисто й біло.
А тепла чогось нема.
Це прийшла до нас... (*зима*).

Ой, зима все посріблила,
Світ весь ковдрою накрила.
З неба вже летять пушинки,
Всім відомо — це... (*сніжинки*).

Вдзовж ріки тепер мости.
Можна йти по них і йти.
Це надовго і всерйоз
Все скував Дідусь... (*Мороз*).

З неба падають сніжинки,
Люди всі несуть ялинки.
Рік старий кудись утік —
Так приходить... (*Новий рік*).

Вітер хай не шаленіє,
Хай хурделиця не віє.
Не злякались їх погроз!
З нами разом —... (*Дід Мороз*).

Я прийшов до вас на свято
І приніс всього багато.
Для дітей й дорослих всіх:
Радість, щастя, пісню... (*сміх*).

Круг ялинки справжнє свято.
Тут і діти, і звірята,
Співи, танці, шум і крик —
Всі стрічають... (*Новий рік*).

З Новим роком всіх вітаю,
Щастя, радості бажаю.
І здоров'я всім багато
І на будень, і на... (*свято*).

Дід Мороз. Молодці! Всі загадки відгадали. Ви дуже розумні, діти. Я всім казав, що таких, як ви, ще пошукати треба. Будьте й надалі розумними і мудрими — це в житті знадобиться обов'язково!

Любі, милі мої діти,

Будем разом ми радіти.
Вірші мені розповідайте,
Моє серце звеселяйте!

Діти розповідають вірші.
Снігуронька. Який гарний вийшов бал!
Добра Фея

Ніхто тут не нудьгував!
Всі сміялись, танцювали!

Дід Мороз. Добре вірші розповідали!
Добра Фея. Та прийшов вже час кінчати.
Дід Мороз. Ждуть надворі вже санчата.
Заглядає під ялинку, витягає мішок з подарунками.
Добра Фея. А що це в нас тут за пакунки?
Снігуронька. Новорічні подарунки!

Дід Мороз

Під ялиночку на святі
Я зумів їх заховати.

Снігуронька

Треба зараз їх роздати
Всім дівчаткам і хлоп'яткам.

Дід Мороз та Снігуронька роздають дітям подарунки.

Добра Фея

Треба свято завершати,
Будьте щирі та завзяті!

НАМ ВЕСЕЛО БІЛЯ ЯЛИНКИ!

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

Ведуча

Дід Мороз

Снігуронька

Діти:

Снігурі

Сніжинки

Зайчики

Білочка

Гномики

ХІД ЗАХОДУ

В е д у ч а

Що за гостя в нас така:
І весела, і струнка?
Сяє зірка угорі,
На гіллячках — ліхтарі.
А ростуть на ній не шишки,
Лиш цукерки та горішки.
Ось вона, люба ялинка.
В гості прийшла в дитсадок.
В ясних, іскристих сніжинках,
Що блискотять між гілок.
Для ялиноньки у нас
Ми знайшли аж сто прикрас.
Прикрасили ми ялинку —
Почалося свято в нас!

Діти виконують пісню «Ялинка» або іншу за вибором музичного керівника.

Я л и н к а

Ой ялинко зелененька,
Ти була колись маленька.
Тепер ти ось така —
Висока і струнка.
Ось така, ось така —
Висока і струнка.
Швидко ти набрала сили.
Сонце, дощ тебе ростили,
Сірий зайчик для забав
Під ялинкою стрибав.
Для забав, для забав
Під ялинкою стрибав.
Біля тебе ми, ялинко,
Заспіваєм пісню дзвінко,
Візьмем руки у бочок,
Затанцюєм гопачок.
У бочок, у бочок,
Затанцюєм гопачок.

1 - а д и т и н а

Випав перший пухнастий сніг —
Чарівна зима настала.
Королева снігова
З Півночі до нас примчала.

2 - а д и т и н а

В білий одяг одягла
І сади, і ниви.

Льодові мости звела —
Стало так красиво!

3 - я д и т и н а

І у лісі о цій порі
Хазяйнують снігурі.
Дружно зграйкою літають,
Вони зиму любляють.

Виконується «Пісенька снігурів» або інша за вибором музичного керівника.

ПІСЕНЬКА СНІГУРІВ

Ми снігурі — малі пташки.
В нас червоні кожушки.
На сніжку ми граємо,
Пісеньку співаємо.

Діти-Снігурі виконують «Танок снігурів». Після виконання танцю Снігурі «відлітають».

В е д у ч а

Сніжна зіронька горить
В мене на віконці.
Як погасне, інша вмить
Спалахне на сонці.
Скільки їх, живих, ясних
Вранці мерехтіло!
Подивіться, які пишні
В гості завітали.

Входять дівчатка-Сніжинки.

1 - а С н і ж и н к а

Закружляли скрізь сніжинки,
Як метелики прудкі,
Прилетіли до ялинки,
Посідали на гілки.

2 - а С н і ж и н к а

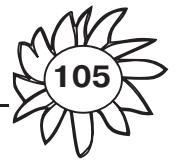
Пада сніг, пада сніг
На узбіччя доріг,
І на гори, й на долини,
І на сосни, й на ялини...

3 - я С н і ж и н к а

Білесенькі Сніжинки —
Вродились ми з води.
Легенькі, мов пушинки,
Спустилися сюди.

В е д у ч а

Пухнасті Сніжинки
Із неба упали,

В темному лісі
Вони закружляли.
Гей, злітайтеся! Не лякайтесь,
До таночка всі збирайтесь!

Сніжинки виконують пісню-танець.

ПІСНЯ-ТАНЕЦЬ СНІЖИНОК

Сніг летить, летить, летить.
Сніг-сніжок не зупинить! (Двічі)
Ля-ля-ля, ля-ля-ля,
Сніг-сніжок не зупинить!
Раптом вітер налетів
І сніжок той закрутив. (Двічі)

Ля-ля-ля, ля-ля-ля,
І сніжок той закрутив.
Він умить заблискотів,
Закружляв і полетів. (Двічі)

Ля-ля-ля, ля-ля-ля,
Закружляв і полетів.
Вітерець одразу стих,
А сніжок на землю ліг. (Двічі)

Ля-ля-ля, ля-ля-ля,
А сніжок на землю ліг.

Сніжинки «відлітають», сідають на свої місця.

1 - а д и т и н а

Ліс узимку мовчазний —
Пташки зовсім не співають.
Тільки з гілочки на гілку
Білочки стрибають.
Вистрибують Білочки.

1 - а Б і л о ч к а

Запасла на зиму
І гриби, й горішки.
Я люблю по гілочках
Пострибати трішки.

Білочка виконує пісеньку.

ПІСЕНЬКА БІЛОЧКИ

Я збираю гриби і шишки,
Я в дуплі гризу горішки.
Хрум-хрум-хрум,
Хрум-хрум-хрум.
Приспів:

Я сумною не буваю,
Веселюся і співаю!
Ля-ля-ля,
Ля-ля-ля.
Я прудка, і хист я маю —
По деревах я стрибаю.
Скік-скік-скік,
Скік-скік-скік.
Приспів.

2 - а Білочка

Як дивно і гарно
У лісі в цей час!

3 - я Білочка

Зима звеселяє
І радує нас!

4 - а Білочка

Хай летить сніжок пухнастий!
Нумо разом танцювати!

Білочки виконують танок.

1 - а дитина

Тут з'являються Зайчата.
Їх не мало й не багато.
Якраз четверо Зайчат!
Рівно стільки, як Більчат.

2 - а дитина

У новеньких шубках білих
І звертаються до Білок.

1 - й Зайчик

Ви чого це так зраділи,
Стільки гаму наробили?

1 - а Білочка

Ми раді, що зима прийшла,
Багато снігу намела!

2 - а Білочка

Хай сиплеться сніжок завзято!
Ще кращим буде новорічне свято!

2 - й Зайчик

Ми теж до свята готувались —
У білі шубки повдягались!

3 - й Зайчик

І стрічаєм зиму милу,
Новорічну, сніжну, білу.

4 - й З а й ч и к

Ми із снігу собі м'яч зробили
І пограти з ним хотіли.

3 - я Б і л о ч к а

Давайте разом будем грати!
Дозвольте, я буду кидати.

4 - а Б і л о ч к а

Хто не зможе м'яч спіймати,
Той не буде з нами грати!

Зайчики та Білочки грають у м'яч.

4 - а Б і л о ч к а

Гарно дуже було у вас!
Та закінчувати час.
Темніє вже, додому треба —
Поглядає ніч із неба.

В е д у ч а. Під вечір у зимовому лісі дуже швидко темніє. Дід Мороз у цей час обходить свої володіння, намагається завітати до кожного дитячого садочка, де його з великою радістю чекають і дорослі, і діти. Хто ж посвітить йому у дорозі? Може ви, малята?

Г н о м и к и. Ми! Ми!

1 - й Г н о м

На цім веселім святі
Діда Мороза всі ждуть!

2 - й Г н о м

Навіть бурі та вітри кляті
Не заступлять йому путь!

Гномики виконують танець.

3 - й Г н о м

Ми тебе, Дідусю, просим,
Завітай до нас в садок.
Ми тебе чекаєм в гості,
І тебе, і твій мішок.

Звучить урочиста музика, до зали заходить Дід Мороз і Снігуронька.

Д і д М о р о з. Спасибі вам, дорогі мої малята, Гномики, спасибі, друзі, що ви освітили мені дорогу. Якби не ваші чарівні ліхтарики, не потрапив би до малечі, яка з нетерпінням чекає на мене і мою внучку Снігуроньку.

Мандрував я довгий час,
В селах та містах бував.
Все скрізь снігом накривав,
А тепер прийшов до вас.
З Новим роком вас вітаю,
Щастя і добра бажаю!

Снігуронька

Добрий день, любі малята!
 Всіх вітаю вас зі святом!
 Вітаю біленьких, русявих, чорненьких,
 Зовсім тихеньких і дуже жвавеньких!
 Усіх, хто співає, танцює і скаче,
 Хто з друзями дружить
 І рідко плаче!

Дід Мороз. А давайте всі разом потанцюємо біля ялиночки!

Виконується «Новорічний хоровод» на музику та слова В. Воробйової. Всі танцюють.

НОВОРІЧНИЙ ХОРОВОД

Хай сьогодні холодно
 За вікном у нас,
 Ми не засумуємо
 У святковий час.
 Буде гріти лагідно
 Нас ялинка всіх,
 Зіроньки, та фарби,
 Та дитячий сміх.
Приспів:
 Потанцюємо, потанцюємо
 Навкруги ялинки,
 І співаймо голосніше
 Зимові пісні.
 Ми їх любимо і добре
 Співаємо без зупинки,
 Нумо за руки всі взялись,
 В хоровод пішли!
 З кожною хвилиною
 Наступає час —
 Новий рік на зміну
 Прийде в дім до нас.
 Принесе він свіжий
 Білий-білий сніг.
 Любимо ми дуже
 Свято Новий рік!

Приспів.

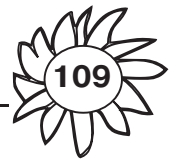
В е д у ч а. А зараз, Дідусю, послухай віршики про тебе, що підготували діти.

Діти читають Дідові Морозові вірші.

Д і д М о р о з. Молодці, діти! А ви вмієте загадки відгадувати?

Дід Мороз і Снігуронька по черзі загадують дітям загадки.

У зимову веселу пору

Ми — кращі друзі дітвори.
Вивозять діти нас на гору,
А ми веземо їх з гори. (*Санки*)

Всі співають, веселяться,
Не вгава веселий сміх,
Через те, що нині свято,
Що за свято? (*Новий рік*)

У святковій залі
Стоїть як картинка,
Весела, зелена, красуня... (*ялинка*).

Ми — спортсмени, нас обох
Бачиш ти завжди удвох.
Ми по снігу швидко линею
Ще й стрибаємо з трампліну. (*Лижі*)

Невеликі дві хатинки,
В них м'які і теплі стінки.
По п'ять братиків малих
Мешкають в хатинках тих. (*Рукавички*)

На зиму роздягається,
А на літо одягається. (*Дерево*)

Дід Мороз. Молодці, діти! Вмієте відгадувати загадки. А гратись любите?

Дід Мороз проводить по черзі ігри:

- «Заморожу!»;
- «Піймай рукавичку!»;
- «Сніжки»;
- «Склади сніговика!».

Дід Мороз нагороджує дітей подарунками.

Снігуронька

Було весело у вас,
Але прошатися нам час!

Дід Мороз

Щасти вам, Боже, на все гоже!
А що не гоже, то не дай, Боже!
Живіть здоровенькі у славі і силі,
Рідним приємні, добрим людям милі!
На цьому слові бувайте здорові!

НОВОРІЧНИЙ КАЛЕЙДОСКОП**ДІЙОВІ ОСОБИ**

Дорослі:

Ведуча

Жар-птиця

Дід Мороз

Бармалей

Діти:

Гномики

Колобок

Зайчики

Лисиця

Вовк

Ведмідь

Дюймовочка

Король ельфів

Ельфи

Аладдін

Арабські танцівниці

ХІД ЗАХОДУ

Діти заходять до зали під веселу музику «Новорічного хороводу» та стають півколом.

Ведуча

З Новим роком, друзі милі,
Вас дозвольте привітати!
Щастя, радості та миру
Всім присутнім побажати!

1 - а дитина

Сьогодні весело у нас —
Ми Новий рік стрічаємо.
Усіх, хто в залі є в цей час,
Ми гаряче вітаємо!

2 - а дитина

Пада, пада сніг лапатий.
Вже ступило на поріг
В кожен дім веселе свято.
Здрастуй, здрастуй, Новий рік!

3 - я д и т и н а

В залі тепло і просторо!
Радість Новий рік несе.
Дід Мороз нам казку скоро
У кареті привезе.

4 - а д и т и н а

В нас ялинка лісова
Молода й хороша.
І її всю покрива
Срібляста пороша.

5 - а д и т и н а

Під ялинку лісову
Вати ми поклали,
А гіллячки вогниками
Й іграшками вбрали!

В е д у ч а

Ось вона, люба ялинка,
В гості прийшла в дитсадок
В ясних, іскристих сніжинках,
Що блискотять між гілок.
Для ялиночки у нас
Ми знайшли аж сто прикрас!
Прикрасили ми ялинку —
Почалося свято в нас!

Виконується пісня «Ялинка». Діти сідають на стільчики після виконання пісні.

В е д у ч а

Над лісом, над полем Жар-птиця летіла,
Узріла ялинку, на гілочку сіла.
Між кульок яскравих і блискіток дивних
Шукала Жар-птиця тут яблучок срібних.
Кружляла, шукала, жар-пір'ям світила,
Чарівну пір'їну свою загубила.

З'являється Жар-птиця і виконує свій танок.

Завершивши танець, Жар-птиця залишає пір'їну, виходить.

В е д у ч а

Ми перо оте знайшли
І в садочок принесли.
Ним махну один лиш раз —
Казка прийде вмить до нас.

(Ведуча, махнувши пером, промовляє.)

Пір'їно, ти чаруй, чаруй,
Гарну казку подаруй!

Входить Колобок та сумно співає.

Колобок

Я по засіку метений,
Я на яйцях спечений.
Я від діда втік...
Я від баби втік...
Всюди холодно. Зима.
Снігом замело доріжки.
Ні хатинки, ні тепла...
Хоч би десь зігрітись трішки...

Ведуча

Здрастуй, любий Колобок!
Ти потрапив в дитсадок.
Всі малята в дитсадку
Дуже раді Колобку!

Колобок

Добрий день, любі малята!
Яке гарне у вас свято!
От якби прийшли на свято
Друзі, лісові звірята!

Ведуча

Зачекай-но, Колобок,
Спробую я це зробити...
Махну пір'їною — тієї ж миті...

(Ведуча робить помах пір'їною.)

Ось ідуть до нас на свято
Разом лісові звірята.

Зайчик

Ми вухастенькі Зайці,
Ми веселі стрибунці,
Пісню заспіваємо
Зі святом привітаємо!

Співають пісню та танцюють. Тим часом виходить Лисичка. Зайчики лякаються, завмирають.

Лисичка

Не лякайтеся, Зайчата,
Вас не буду ображати.
Дуже хочу на цім святі
З вами пісню заспівати.

Лисичка виконує свою пісню.

Ведуча

Що ж, заходь до нас на свято,
Будем разом ми співати.

Входять Вовк та Ведмідь.

В о в к

Я також прийшов на свято.
Добрий вечір вам, малята!
Танцювати будем разом,
Гратися, пісні співати!

В е д м і д ь

Я також веселе свято
Буду з вами зустрічати!

К о л о б о к

Про добро і дружбу разом
Будемо співати.
Круг ялиночки зідемося —
Будем танцювати.

Виконується танок-хоровод навколо ялинки (за вибором музичного керівника).

Всі сідають на стільчики.

В е д у ч а

Добре пір'їнкою махати,
Буду й далі чаклувати!
Ти, пір'їночко, чаклуй,
Гарну казку подаруй!

Під музику входять Дюймовочка, Король ельфів та Ельфи. Ельфи стають півколом, а Дюймовочка та Король ельфів — у середині.

Д ю й м о в о ч к а

Ми — Ельфи з дивної країни,
Де в кожній квіточці дитина...

К о р о л ь е л ь ф і в

Я — їх король, моя дружина —
Дюймовочка.

Король та Дюймовочка вклоняються дітям.

Д ю й м о в о ч к а. Ми вас хотіли привітати.

К о р о л ь е л ь ф і в. Та свій таночок станцювати.

Виконується танок Короля ельфів та Дюймовочки.

В е д у ч а

У гарну казку потрапили ми —
Пір'їна віднесла в далекі краї.
Чарівнії Ельфи, залишайтеся з нами
І будемо разом ми грать чудесами!

Ельфи сідають на стільчики.

В е д у ч а

А я ще трішки почаклую
І в іншу казку помандрую.
Ти, пір'їночко, чаклуй,
Гарну казку подаруй!

З'являється Аладдін.

А л а д д і н

Куди я потрапив?
І що це за свято?
Кругом так красиво,

Людей скрізь багато!
І дерево дивне горить на весь зал!

В е д у ч а

Привіт, Аладдін!
Ти потрапив на бал!
На бал новорічний — це свято чарівне,
Ялинкою зветься це дерево дивне!
А ти маєш лампу та вірного Джина,
Ми просим тебе, подаруй для нас диво!

Аладдін тре лампу й з'являються дівчата в арабському вбранні.

Виконується арабський танець.

В е д у ч а

Оце карнавал! От свято, так свято!
Пір'їнкою й далі буду чаклувати!
Ти, пір'їночко, чаруй,
Нову казку подаруй!

З'являються Гноми, виконують свій танок.

1 - й Г н о м

Іскряться від снігу доріжки,
Позаду — палац Білосніжки.

2 - й Г н о м

Вже час нам до праці ставати:
Коштовне каміння шукати.

3 - й Г н о м. Залізну руду і вугілля.

4 - й Г н о м

А славне було там весілля!
Щасливо усе так скінчилось!

5 - й Г н о м. Гей, браття, ми де опинились?

В е д у ч а

Тут новорічний карнавал.

Ми й вас запрошуєм на бал!

6 - й Г н о м

Ну, хіба що на годинку
Ми затримаємось тут.

7 - й Г н о м

Ну а більше — ні хвилинки,
Нас важливі справи ждуть.

Гноми під музику сідають. Раптом гасне світло і з'являється Бармалей.

Б а р м а л е й

Зараз всіх тут постріляю,
А це дурне перо зламаю.
Довго я на день цей чекав!
Й ось нарешті він настав!
Ну, тепер я розгуляюсь,
І потішусь, і побавлюсь!
(Звертається до ведучої.)
З вами, пані, потанцюю!
(Кружляє її у танку.)
З дітками пожартую!
(Іде до діток.)

В е д у ч а

Ой. Що будемо робити?
Бармалея як провчити?
(Думає.)
Діда Мороза треба погукати!
Давайте, разом всі, малята!

Всі гукають Діда Мороза. Бармалей лякається та втікає.

З'являється Дід Мороз, і свято продовжується за програмою Діда Мороза.

ЗИМОВІ СВЯТА-5

ЗИМА ПРИЙШЛА Й РОЗВАГИ ПРИНЕСЛА

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

В е д у ч а

З и м а

Діти:

С н і г о в и к

С н і ж и н к и

П і н г в і н и

ХІД ЗАХОДУ

Діти під звуки музики забігають до зали і сідають на стільці.

В е д у ч а

До нас завітала красуня одна.
Я знаю, що люба всім дітям вона.
А що за красуня, вам треба вгадати,
Для цього потрібно старання додати. (*Підходить до гарної скрині.*)
Ця скринька, мабуть, не проста,
Напевно, скринька чарівна.

Дістає зі скриньки аркуш паперу із написаною на ньому загадкою, читає.

Біла, гарна, чарівна,
Мов Снігуронька вона.
Землю прикрашає,
Сріблом засипає
Все навколо — наче рай!
Нумо, хто це, відгадай! (*Зима*)

В е д у ч а. Правильно, діти,— це зима. Чи подобається вона вам?

Дивлюсь у віконце —
Немає вже сонця,
І лине сама
Королева-Зима.
Бачу: он вона летить,
В дитсадок до нас спішить.

Чути стукіт у двері.

Двері відчиняються, й до зали заходить Зима.

З и м а

Ось і я! Уклін усім!
Щось у вас тепленько.
Я покличу Заметіль —
Стане холодненько.

В е д у ч а. Та годі, Зимонько, навіщо?

З и м а

Не бійтеся, дітоньки,
Мене, Зими-тітоньки.
Хоч морозна, та не зла.
Я вам радість принесла.

Зима і діти водять хоровод та співають пісню «Зима» або іншу за вибором музичного керівника.

Що то сяє навкруги?
Стало все біленьке,
Заіскрилися сніги,
Все таке гарненьке.

Приспів:

Це — зима, це — зима,
Світла, радісна пора,
Веселішої нема.
Дуже рада дітвора.

Кучугури сплять довкола,
Всі дерева уві сні.
Роздивився я навколо —
Все сподобалось мені.

Приспів

З и м а. Гарно ми поспівали разом з вами. А чи знаєте ви, дітки, вірші про мене?

Д і в ч и н к а

Так, звичайно, знаємо!
Із великим задоволенням
Тобі їх прочитаємо.

Діти сідають на стільчики та по черзі читають вірші про зиму.

1 - а д и т и н а

Вкрив дерева білими крилами
Морозець колючий, мов шипшина.
Білі черевички у зими,
Біла-біла в неї кожушина,
Білі сани, білогриві коні,
Білі рукавички пухові,
Білі щоки, а вуста — червоні,
Мов розквітлі маки польові.

М. Сингаївський

2 - а д и т и н а

Погляньте, погляньте, яка благодать!
Дивіться, метелики з неба летять!
Квітки повмирили усюди надворі,
Морозець малює на шибках узори.
Картинкою гарною стане віконце,
Як трошки поблискує золотом сонце.
Погляньте, погляньте, яка благодать!
Метелики з неба летять і летять.

О. Олесь

3 - я д и т и н а

Вже лежить пухнастий сніг,
Холодніше стало.
Тільки, зимо, нас усіх
Ти не налякала.

4 - а д и т и н а

Ой зима, зима вже прийшла,

Всі двори сніжком замела.
Крижана гора посеред двора —
Ковзани надіне діввора.

5 - а д и т и н а

Зимонько, зимонько,
Біла метелице,
Вітром вий, повівай,
Більше снігу насипай!

З и м а

Як насиплю зараз снігу —
Буде дітям справжня втіха!
Гей, Сніжинки, покружляйте
Нас таночком звеселяйте!

Дівчатка-Сніжинки виконують танець.

З и м а. А зараз пограємо у гру «Піймай зимовий подих». Я буду називати слова, а ви уважно слухайте. Якщо почуєте слово на тему «Зима», плескайте у долоні. Готові? Увага, гра розпочинається! (*Читає.*) Жовтий, холодний, м'яч, м'який, пухнастий, біла, квіти, мороз, квітень, грудень, сніжинка, дощ, завірюха. Молодці! А тепер відгадайте, без якого казкового героя не обходяться зимові розваги.

Я — істота нежива,
Я — істота снігова.
З кульок я складаюсь,
Діток потішаю. (*Сніговик*)

1 - а д и т и н а

У дідка-Сніговика
Кочерга замість ціпка,
Замість носа — бурячок,
Замість шапки — банячок.
Сперся він на кочергу —
Ані кроку по снігу.
А в відлигу позіхнув,
Кочергою ворухнув
І по стежці рушив.

В е д у ч а. До нас на свято має прийти Сніговик. Давно вже на нього чекаю, турбуюсь. А що як він заблукав? Давайте погукаємо його разом, щоб дорогу відшукав.

Діти гукають Сніговика.

Під музику до зали входить Сніговик.

С н і г о в и к

Ось і я.
Як вас багато!
Треба пісню заспівати —

Веселіше буде свято.

Виконується пісня «Снігова баба» або інша за вибором музичного керівника.

Діти співають і виконують рухи.

С Н І Г О В А Б А Б А

Що за гамір? Що за гра?

Ліпить бабу дітвора.

Приспів:

Наша баба снігова,

Біла в баби голова.

Ой у баби горб на спині

І ломака он яка!

Приспів.

Ніс у баби — з картоплини,

Рот у баби — з буряка!

Приспів

Сніговик. Ой, як гарно ви про мене співали! А грати ви любите? Зараз будемо бігати на лижах та грати в сніжки.

Гра «Біг на лижах»

Участь беруть дві команди. Перша дитина з кожної команди надягає невеликі лижі (або їх імітацію з картону). Треба добігти до стільця на протилежному боці зали, оббігти його і повернутися до своєї команди.

Лижі отримує наступна дитина. Команда, яка першою закінчує гру, перемагає.

Гра «Кидання сніжок»

Участь беруть дві команди. Кожен гравець отримує сніжку. Завдання — влучити сніжкою в обруч, який лежить за 4–5 кроків від них. Перемагає команда, в обручі якої буде більше сніжок.

Сніговик. Вам сподобалося грати? А у мене є для вас сюрприз! Я не один до вас завітав, зі мною приїхали мешканці Антарктиди! Зустрічайте!

Виконується танок пінгвінів.

Сніговик. Мені вже час іти.

Ведуча. І куди ж ти вирушаєш?

Сніговик

А туди, де холоди,
Де снігів по пояс —
На Північний полюс.
Буду жить і поживать,
Дім із криги мурувать,
Кочергою у хокей

На крижині грати
І морозивом гостей
Буду частувати.

Сніговик іде.

З и м а. А тепер відгадайте мої загадки. (*Зима загадує загадки.*)

Які ви, діти, молодці,
Дякую, малята!
Але треба в ліс мені,
До моєї хати.

В е д у ч а

Що ти, Зимо, постривай,
Пісню з нами проспівай.

Виконується пісня про зиму за вибором музичного керівника.

В е д у ч а

Люба Зимонько-Зима,
Будемо прощатись.

З и м а

Так, спішу я, дівчора,—
Сипати сніжок пора.
Зустрінемось надворі,
У сніговій коморі.

НОВОРІЧНА ПРИГОДА (СЦЕНАРІЙ СВЯТА НОВОГО РОКУ)

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

В е д у ч а

Діти:

Т і к — дівчинка

Т а к — хлопчик

П о п е л ю ш к а

Ф е я

П р и н ц

Ч е р в о н а Ш а п о ч к а

В о в к

Б а б а Я г а

Д о м о в и к К у з я

Л і с о в и к

З а й ч и к - п о ш т а р и к

К о н я ч к и

Д і д М о р о з

ХІД ЗАХОДУ

В е д у ч а

Всіх вітаю, всім привіт,
І дорослим, і малим!
Новий Рік несе нам щастя,
Відчиняє двері в дім.
Новий Рік завітав,
Із святом всіх привітав,
І старих, і малих,
І гостей дорогих.
Стільки свят веселих, діти,
Ми святкуєм повсякчас.
Та найкращим в цілім світі
Буде Новий Рік для нас.
Свято це — прекрасне дійство:
Наче казка йде до нас.
Виступаєм, як артисти,
Серед вогників, прикрас.
Отож, сідайте всі, будь ласка,
А ми покажемо вам казку,
Для вас, можливо, і незвичну,
Бо казка буде новорічна.

А ось і мої помічники — хвилинки Тік і Так.
Забігають хвилинки Тік і Так.

Т і к

Тік-так, тік-так — біжать хвилинки,
На часі карнавал!
Кого ж ми в цей святковий вечір
Запросимо на бал?

Т а к

Тік-так, тік-так — біжать хвилинки,
І ось вже карнавал!
Кого ж ми в цей святковий вечір
Запросимо на бал?

Т і к

Тік-так, тік-так, з малих хвилинок
Складаються роки.
Минулий час... Майбутній час...
Заглянемо туди?

Виконується пісня «Тік-так» на музику А. Варламова.

Тік і Так співають разом з дітьми, виконуючи рухи.

В новогоднюю ночь
Ждем мы новых чудес.

В новогоднюю ночь
 Станет сказочным лес.
 Станет люстрой луна,
 Ну, а снег — как паркет,
 И звенит тишина,
 И минут лучше нет.

Приве:

Тик-так, тикают часы,
 Тикают часы, отмеряя шаг.
 Тик-так, тикают часы,
 Тикают часы — тик-так.

Новогодняя ночь
 Исполняет мечты.
 В новогоднюю ночь
 Не разводят мосты.
 Новогодняя ночь —
 Нет на свете светлей.
 Новогодняя ночь —
 Чудеса для детей.

Приве

В новогоднюю ночь
 Грусть уйдет навсегда.
 В новогоднюю ночь
 Не уснут города.

И становятся старше
 Дети ровно на год.
 Новогодняя ночь
 Счастье вам принесет.

Приве

Та к

Машину часу батько Час
 Дозволив взяти нам
 Лиш на годиночку — для вас
 Прикрасить карнавал.

Тік і Так виносять машину часу.

Ті к

Отож, давайте зазирнем
 У казочку якусь.
 Мерщій інструкцію читай,
 І вирушимо в путь.

Тік і Так натискають на кнопки машини часу, гасне світло. А коли загоряється — посеред зали стоїть Попелюшка в старій, залатаній хустці поверх сукні.

Попелюшка

Сумно вдома — всюди тиша,
Лиш в куті шурхоче миша.
Всі пішли, а я — сама,
Навіть подруги нема.
Тільки мріяти я можу
Про бали і світську ложу.
Там танцюють, веселяться,
Ллється спів, вогні іскряться.

З'являється Фея.

Фея

Не сумуй. Хіба це лихо?
Посміхнись і тихо-тихо
Прошепчи:
«Бажаю бал,
Новорічний карнавал!»
І чудова сукня нова
Буде зараз же готова.

Під музику Фея обходить навколо Попелюшки і знімає з її плечей хустку.
З'являється Принц.

Принц

Ти — як лілія прекрасна.
Наче сонця промінь ясний,
Серденько мені зігріла,
Попелюшко моя мила.

Принц і Попелюшка виконують вальс.

Попелюшка

Станьте, діти, дружно в коло,
Потанцюємо навколо
Господині цього балу,
Що на свято нас зібрала.

Усі діти виконують танець.

Так

Гарно вийшло все у нас.
Нумо, спробуймо ще раз.

Знову Тік і Так натискають на кнопки машини часу.

Входить Червона Шапочка під мелодію пісні «Если долго, долго...» із кінофільму «Червона Шапочка».

Червона Шапочка

Як чудово в лісі цьому,
Сніжно-білим, чарівному.
Йду я на ялинку у дитсад —

Дуже там цікаво у малят.
 Маю я корзинку пиріжків,
 Хочу пригостити дітлахів.

Під музику входить Вовк.

В о в к

Ану, стривай, не поспішай.
 В дитсад не підеш — так і знай!
 Кого зустріну на путі,
 Тому вже далі не іти.
 Ну, а тебе, дівча, як звати?
 Куди зібралась прямувати?

Червона Шапочка. Мене звать Червона Шапочка. А йду я на ялинку до дітей.

В о в к. Візьми й мене з собою.

Червона Шапочка. Гаразд, ходімо.

Вовк і Червона Шапочка виконують танець під мелодію пісні «Если долго, долго...» із кінофільму «Червона Шапочка».

Т і к

Ой як здорово літати
 І казками мандрувати!
 Спробуємо ще хоч раз,
 Помандруємо крізь час!

Знову натискають на кнопки машини часу.

З'являються Баба Яга і домовик Кузя. Кузя сідає за стіл, Баба Яга несе чай і ватрушки на таці.

Б а б а Я г а

До чаю, мій соколику,
 Радосте моя мала,—
 Ватрушечок свіженьких
 Я зранку напекла.

К у з я (вередує)

Не хочу я ватрушки,
 Не став її на стіл.
 Із сиром люблю пиріжки,
 Я пиріжків хотів!

Кузя плаче, стукає ложкою по столі.

Б а б а Я г а

Лебедик, пустунчику,
 Вгамуйся і не плач,
 На Новий рік спечу
 І пиріжки, й калач.

Баба Яга пригортає Кузю, він її відштовхує.

Куз я

Чому весь час мовчала,
Підступная, лихая?
Вже Новий рік на носі,
А я про це не знаю.

Забігає Лісовик.

Лісовик

Ой Кузю, любий друже,
Ну як про це не знати?
А я прибіг до тебе
Ялинку прикрашати.

Куз я

Немає в нас ялинки,
Нема що прикрашати.
І Новий рік не прийде,
Не буде у нас свята!

Кузя плаче.

Баба Яга

Не плач, маленька кицю,
Я ж в тебе чарівниця.
Зберуся за хвилинку
І принесу ялинку.

Баба Яга виходить із зали.

Куз я

Так, буде в нас ялинка,
Та де ж гостей узяти?
Хто буде коло неї
Співати й танцювати?

Лісовик

Ну, досить нам чекати,
Об'яву слід писати!
Пиши швиденько, Кузю,
Скликай у гості друзів.

Кузя бере аркуш і ручку, пише.

Куз я. Так, написав. Треба покликати Зайчика-поштарика.

Зайчик - поштарик

Чую, чую, зараз я,
Дітям передам листа.

Зайчик відносить листа Ведучій. Вона читає лист уголос.

Ведуча

Домовенятко Кузя
Шукає нових друзів,

Бо сумно сиротині
 У лісовій хатині.
 Гостинців є багато
 На новорічне свято.
 Приходьте швидше в гості,
 Ми будем танцювати,
 В цікаві ігри грати
 І пісеньки співати.
 Приходьте, любі друзі,
 На новорічне свято!
 Що ж, досить сумувати,
 Давайте в ігри грати!
 Сьогодні ж день чудесний —
 Новорічне свято!

Ведуча проводить з дітьми ігри та конкурси.

Біг в одному валянку

Грають дві команди. Діти по черзі взувають валянок на одну ногу, оббігають навколо стільчика, який стоїть на відстані від них. Повернувшись до команди, гравець передає валянок іншому.

Подорож у санчатах

Грають дві команди, по 5 учасників у кожній. У першого учасника в руках обруч. Він добігає до стільчика, що стоїть на відстані 7–10 кроків, оббігає навколо нього, і вертаючись «саджає» у свій обруч наступного гравця своєї команди. Вони біжать удвох до стільчика, оббігають його навколо. Повернувшись, беруть ще одного учасника і так по черзі збирають усіх гравців у обруч.

Склади сніговика

Для гри необхідно приготувати по три надуті повітряні кульки, фломастери та скотч для кожної команди. Грають дві команди по 5 учасників у кожній.

1-й гравець підбігає до столу і з допомогою скотчу прикріплює дві повітряні кульки одну до одної; 2-й гравець до двох кульок скотчем прикріплює третю кульку; 3-й гравець малює фломастером на верхній кульці очі; 4-й гравець малює ніс; 5-й учасник малює рот. *(Ведуча допомагає учасникам команд: відрізає скотч, тримає кульки, подає фломастер.)*

Лісовик

Ой, як весело ми граєм,
 Гарно Новий рік стрічаєм!

Ку з я. Та який же Новий рік без Діда Мороза та Снігуроньки. Діти, давайте їх погукаємо!

Всі разом гукають Діда Мороза. З'являються три конячки, під мелодію «Jingle bells» танцюють. Потім вивозять Діда Мороза та Снігуроньку.

Дід Мороз

Тут весело й цікаво.
А як же та об'ява?
По радіо ми чули,
Що про малого Кузю
Геть усі забули.

Снігуронька

Чудова в вас ялинка.
А де ж та сиротинка,
Що чекає друзів,
Де ж ваш маленький Кузя?

Баба Яга

Заходьте, любі гості,
До нашої хатини.
Ось мій онучок Кузя
І його нові друзі.
На новорічнім святі
Всіх раді привітати.
Отож давайте разом
Почнемо танцювати!

Діти та всі казкові персонажі танцюють хоровод.

Дід Мороз

Досить, вже потанцював,
Мабуть, старіти почав.
Поки я відпочиваю,
Вам загадки загадаю.

Дід Мороз загадує загадки.

Далі Дід Мороз та Снігуронька проводять свою програму.

НОВОРІЧНИЙ РАНОК

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

Ведуча

Дід Мороз

Зима

Діти:

Скоморохи
Новий рік
Зайчєня
Сорока
Ведмідь
Снігуронька
Буратіно
Кіт
Лисиця
Мальвіна
Червона Шапочка
Вовк
Попелюшка
Принц
Черепаха Тортила
Жаби

ХІД ЗАХОДУ

Звучать позивні на музику «В лесу родилась елочка».

До зали вбігають двоє скоморохів.

1-й скоморох

Гей, панове, поспішайте,
Цієї зали не минайте.

Всіх запрошую на бал —
Новорічний карнавал!

2-й скоморох

Будуть ігри, будуть танці,
Подарунки для дітей.
Станьмо зараз круг ялинки —
Привітаємо гостей.

Під звуки «Новорічної польки» до зали вбігають діти і стають навколо ялинки.

Ведуча

Відходить у минулий час
Славетний рік старий.
Але печалі — не для нас,
Бо рік іде Новий.

Дитина

Він стукає до нас в шибки,
Хурделицею стелиться.
Дарує всім нові сніги

Його сестра Метелиця.

Забігає хлопчик у костюмі «Нового року». Б'є 12 ударів годинник. Новий рік оббігає 2 кола.

Новий рік

За роком рік, мов річка, плине.
Сьогодні в мене іменини.
І вже отримав я ізрання
Від багатьох дітей вітання.
Хай гучно музика лунає,
Радіє весь дитячий сад,
Ялинка барвами заграє
Для всіх: дорослих і малят.
Щоб були в своїй оселі
І щасливі, і веселі.
Щоб співалися пісні
В новорічні світлі дні.

Всі діти плещуть у долоні.

Всі. З Новим роком!

Новий рік. З новим щастям!

Дитина. Вітаємо тебе, Новий рік!

Ведуча

Ну, ходімо до ялинки,
Гляньте, іграшки які!
А сніжинки — мов з картинки,
Враз прикрасили гілки!

Діти роздивляються іграшки.

Ведуча

Роздивились все довкола?
Тож ставайте дружно в коло.

1 - а дитина

Ти, ялинонько духмяна,
У сріблисту сукню вбрана,
З лісу в сад до нас прийшла,
Свято діткам принесла.

2 - а дитина

Ми тобі багато різних
Заспіваємо пісень,
Будем грати, танцювати,
Веселитися весь день.

Діти водять хоровод навколо ялинки, потім сідають на свої стільці.

1 - а дитина

Якось взимку сірі вовки
Полювали на узліссі

І почули від сороки
Про ялиноньку в намисті.

2 - а д и т и н а

Як дізнались про це звірі,
Враз розбіглися лісами.
Мало хто сороці вірить,
Хочуть бачити все самі.

Звучить музика.

Танець Сороки за вибором музичного керівника

Після виконання танцю Сорока бере телефон і набирає номер. Виходить Заєць, стає навпроти Сороки і теж дістає телефон.

З а є ц ь. Алло! Біля телефону Зайчєня. Хто говорить?

С о р о к а

Це я! Сор-рока-білобока.
Лечу з торбиною вістей.
Ялинка-диво є у лісі.
А я до вас веду гостей.
Всі ялинку-диво хочуть
Бачити на власні очі.

З а є ц ь. Що за гості?

С о р о к а

Дитсадок.
Я веду до вас діток.
Збираються малята
Зробити в лісі свято.
Я ж супроводжую в путі,
Щоб діти шлях могли знайти
І тут не заблукати.

З а є ц ь. Не поспішай, строката!

С о р о к а

Зупинитися несила.
Я так рада, рада, рада,
Що ялинка запросила
Дітлахів до нас із саду.

З а є ц ь. До побачення! От базіка! Мабуть, все вигадала. А може, це й правда?

Заєць замислюється, починає бігати.

З а є ц ь. Всі сюди, мерщій сюди!

В е д м і д ь. Ти чого репетуєш? Адже я сплю.

З а є ц ь. Годі спати! Треба гостей зустрічати.

В е д м і д ь. Гості — це чудово. Але ж відпочивати теж необхідно. (*Тупотить.*)

З а є ц ь. А чому?

В е д м і д ь. А тому, що настала зима, а взимку всі ведмеді повинні спати.

З а є ц ь. По-перше, ти ще не ведмідь, а ведмежа. По-друге, ти ведмежа не справжнє, а казкове, і тому тобі спати не обов'язково.

В е д м і д ь. Ти це достеменно знаєш?

З а є ц ь. Звісно.

В е д м і д ь. Ну, тоді всі сюди! До нас гості йдуть.

Звірі шикуються біля ялинки.

Д і т и. Ось і ми, стрічайте нас.

З в і р і (хором). Всі заходьте, в добрий час.

Під звуки веселої польки входять діти й стають біля звірів у коло.

Д и т и н а

Вітаю свято новорічне,
Ялинонько, мерщій засяй!
Радій, красуне предковічна,
Гучніше музика заграй!

Звучить пісня про ялинку за вибором музичного керівника. Після виконання пісні діти розсаджуються по місцях.

Виконується пісня Снігуроньки за вибором музичного керівника.

С н і г у р о н ь к а

У лісі знов хурделиця,
Пороша низом стелиться,
У хутрі білосніжному
Стоять дерева, ніжаться.
Верхівка на ялинці
В сріблястій пелеринці.
А іній на берізках
Надав деревам блиску.
Тож будем танцювати
І Новий рік стрічати,
Аж доки не приїхала
Зими сестриця — Віхола.

Виконується танець Сніжинок за вибором музичного керівника.

1 - а д и т и н а. Мабуть, не вийде у нас свято, подивіться, який сніг сипле.

2 - а д и т и н а

Гей, Сніжинки, гості з неба,
Зараз снігу нам не треба.

3 - я д и т и н а

Будь ласка, ви не ображайтесь
І більше нам не заважайте.

1 - а С н і ж и н к а

Ми, звичайно, розумієм,
Та не можемо не йти.

2 - а Сніжинка

Принесла нас Сніговія,
Щоб дороги замести.

3 - я Сніжинка

І примусила спускатись.
Тож куди тепер діватись?

Сніжинки відлітають.

1 - а дитина. Давайте до самої Зими підемо.

2 - а дитина. Вона нас слухати не стане.

3 - я дитина. А ми її вмовимо.

Діти (*разом*)

Гей, Зима, Зима, Зима!
Нумо, йди до нас сама.
Хоч у космос злетимо,
А тебе ми знайдемо.
Краще йди до нас сама,
Гей, Зима, Зима, Зима!

Звучить музика Г. Свиридова «Заметіль».

Виходить, пританцьовуючи, Зима.

Зима

Хто в палаці галасує?
Господиню хто турбує?
Адже я не для забави
Геть покинула всі справи!
Хочу достеменно знати:
Хто посмів мене гукати?

1 - а дитина

От красуня! Справжнє диво!
Та нажаль, вона сварлива.

2 - а дитина

Може, просто удає,
Що така сердита є.

Зима

Ой які хлоп'ята чемні!
Не хвилюйтеся даремно.
Геть зі шляху, заметілі,
Щоб дітей не застудили!
Хочу я гостей спитати:
Що вас привело, малята?

Діти. Розкажи нам, Зимонько, казку.

Зима

Був собі в краю далекім
Королевич, наче легінь.

З'являється Буратіно.

Буратіно

Що я бачу? Справжнє диво!
Все так чисто і красиво,
Скільки справжніх янголят
Під ялинкою сидять.
Всі в чудовому вбранні,
Навіть трішечки смішні.
Вас вітаю я, малята:
І дівчата, і хлоп'ята!
Я знайомий вам давно,
Бо знімався я в кіно.
Маю друзів я багато,
Ви їх знаєте, малята:
Артемон, П'єро, Мальвіна.
Ну, а звусь я... *(діти хором — Бу-ра-ті-но!)*
Правильно відповіли,
Можете радіти.
І за це я свій секрет
Вам відкрию, діти.

Ведуча

У лісочку на горбочку
В крижаній хатинці
Дід Мороз з онукою
Готують гостинці.

Щоби привітати
В новорічне свято
На Землі усіх людей:
І дорослих, і дітей.
Бо вночі на Новий рік
Кожний до сюрпризів звик.
Щедрий Дід Мороз на возі
Подарунки всім розвозить.
Золотим ключем крутнув,
Скриню міцно він замкнув
І на свято до малят
Мчить до нас в дитячий сад.

Буратіно

А ключа мені віддав
І зберігати наказав. *(Буратіно шукає ключа)*
Ай, ай, ай! Боже мій!

Де ж це ключик золотий?
 Що ж робити? Де шукати?
 Що Морозові казати?
 Я часу не буду гаять.
 Може, ключик відшукаю.

З'являються Кіт та Лисиця.

Кіт. Дурник Буратіно ключика загубив.
 Лисиця. Тому подарунки будуть наші.
 Разом. Наші! Ха-ха-ха!

Танець Лисиці та Кота.

Обидва йдуть зі сцени. Входить Мальвіна.

Мальвіна

У лісі, всім сова казала,
 Лисиця ключик відшукала.
 То як же нам ключа забрати?
 Мабуть, щось треба влаштувати? *(Розмірковує)*
 Я пригадую, сова
 Говорила про дива.
 Ніби Кіт і зла Лиса
 Дуже люблять чудеса.
 Нумо, казки, оживіть,
 Чудеса нам покажіть.

Входить Червона Шапочка.

Червона Шапочка

Як чудово в лісі цьому,
 Сніжно-білим, чарівному.
 Йду я на ялиночку в дитсад,
 Дуже там цікаво у малят.
 Маю я корзину пиріжків,
 Хочу пригостити дітлахів.

Входить Вовк.

Вовк

Ану стривай, не поспішай.
 В дитсад не підеш — так і знай!
 Кого зустріну на путі,
 Тому вже далі не іти.
 Ну, а тебе, дівча, як звати?
 Куди зібралась прямувати?

Червона Шапочка. Мене звать Червона Шапочка. А йду я на ялинку до дітей.

Вовк. Візьми мене із собою.

Червона Шапочка. Гаразд, ходімо.

Йдуть під музику з к/ф «Про Червону Шапочку» «Если долго-долго-долго...». З'являється Попелюшка з хустинкою на плечах.

Попелюшка

Сумно вдома, всюди тиша.
Лиш в куті шурхоче миша.
Всі пішли, а я сама,
Навіть подруги нема.
Тільки мріяти я можу
Про бали і світську ложу.
Там танцюють, веселяться,
Лине спів, вогні іскряться.

Зима

Не сумуй, хіба це лихо?
Посміхнись і тихо-тихо
Прошепчи:
«Бажаю бал,
Новорічний карнавал!»
І чудова сукня нова
Буде зараз же готова.

Попелюшка скидає хустку з плечей.

З'являється Принц.

Принц

Ти — як лілія, прекрасна,
Наче сонця промінь ясний,
Серденько мені зігріла,
Попелюшко моя мила.

Виконується вальс.

Попелюшка

Станьте, діти, дружно в коло,
Потанцюємо навколо
Господині цього балу,
Що на свято нас зібрала.

Виконується загальний танець.

Буратіно

Дивіться, малята, Кіт і Лиса
З'явилися на свято. Ну й чудеса!

Кіт та Лисиця

Ти пробач нам, Буратіно,
Що тебе ми обманули.
Упустили в річку ключик,
Він тепер лежить у мулі.

Б у р а т і н о

Мій друг — Черепаха Тортила із казки —
Мені допоможе, коли її ласка.

Танець Черепахи та Жабенят.

Черепаха дістає ключик.

Т о р т и л а

Ось, мій друже дорогий,
Візьми ключик золотий.
А мені вже час вертати,
Онучаток доглядати.

Б у р а т і н о

Отакої! Ключик мій!
Знай теперечки — радій!

В е д у ч а

Є лише одне питання:
Де ж Дідусь Мороз на санях?

Б у р а т і н о . А Діда Мороза ми зараз покличемо. Правда, дітки?

Буратіно й діти тричі кличуть Діда Мороза. Буратіно водить у повітрі ключиком, мов диригент.

Під звуки музики з'являється Дід Мороз. Після привітання Дід Мороз запалює вогники на ялинці, запрошує малят до хороводу. Проводяться різні ігри.

Д і д М о р о з

Ви, малята, молодці,
Добре поспівали.
І з м'ячами, як зайці
Весело стрибали.
Вам за це Дідусь привіз
Подарунків повен віз. *(Роздає подарунки)*
Щоб морозу не боялись
І на ковзанці катались.
Бувайте здорові
Й веселі малята,
Вам щастя бажає
Мороз бородатий.

ДЕНЬ СВЯТОГО МИКОЛАЯ

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Янголи

Зірочка

Бісик

Миколай

ХІД ЗАХОДУ

Звучить музика. Входять дві дівчинки, одягнені в народні костюми.

1 - а дівчинка

Он, дивіться, покотилась
В небі зіронька ясененька,
Десь за лісом зупинилась.
Що то значить?

2 - а дівчинка

От якби до нас вона
В гості завітала,
Миколая привела,
І обдарувала.

Дівчатка *(разом)*

Святий Миколаю, тебе ми благаєм!
Обдаруй нас теплотою,
Ласкою і добротою,
Щастя дай на весь наш рід,
На країну і нарід.

Входять два Янголи, шепчуть дівчаткам на вухо.

1 - й Янгол

А листа ви написали
До янголів із небес?

1 - а дівчинка. Так, і вже його послали.

2 - й Янгол. Дочекайтеся чудес!

Танець Янголів.

Звучить музика. Заходять Миколай із Зірочкою, розкидають серпантин. Діти, Янголи, Миколай під музику проходять залом і виходять. Залишається Зірочка, вона вішає на ялинку маленькі зірочки. Входить Бісик.

Бісик

Скрізь тепер хороші діти.
Де ж мені різки подіти?

Зірочка

Одну собі забори,
Інші дай таким, як ти.

Бісик

Чуєш, Зірко препогана,
Не введеш мене в оману,
Годі вже тобі сіяти
Та у справі заважати.
Ти Святому Миколаю

Сяйвом дуже помагаєш:
Снігом притрушу тебе,
Зразу сяйво пропаде.

Виконує злодійський танок. Бісик надягає на Зірочку білу хустку.

Входять дівчатка.

1 - а д і в ч и н к а. Що за плач? А може, сниться?

2 - а д і в ч и н к а. Дивись, дівчинка маленька.

Дівчата скидають хустку із Зірочки.

З і р о ч к а

Я не дівчинка маленька,
Я є Зірочка ясененька.
Я на свято Миколая
Йому завжди помагаю,
Бо сідаю на хатки,
Де є добрі діточки.

Звучить пісня.

Стук у двері. Заходять Святий Миколай та Янголи.

М и к о л а й

Мир і щастя вашій хаті,
Щоб були ви всі багаті,
Щоб біда вас обминала,
Тільки радість звеселяла.

1 - а д і в ч и н к а. Мир і вам, гості славні та поважні.

М и к о л а й

Ось і наша помічниця.
Де ж пропала ти, світлице?

З і р о ч к а

Ой, дідусю, я не винна,
Не моя у цім провина.

М и к о л а й

Ти не винна, знаю, знаю,
Бісик цю провину має.
Ти ж нам, Янголе, скажи,
В свою книгу зазирни,
Чи нам вірний знак подали,
Де потрібно ми попали?

1 - й Я н г о л. Знак нам правильний подали.

М и к о л а й

Діти тут, я бачу, милі,
І привітні, і гостинні.
Буде їм за це дарунок.

Зірочка кличе інших дівчаток-Зірочок.

Танок Зірочок з ліхтариками (або з гірляндою).

1 - а д і в ч и н к а

Дуже раді ми дарам.
Але чим віддячить вам?

М и к о л а й

Ваша щедрість, доброта,
Теплі, лагідні серця —
Це подяка є для мене
Найжаданіша, напевно.
Та не час відпочивати,
Бо чекають ще багато
Українських діток чемних.
Тож турбуюсь не даремно.

2 - й Я н г о л

В нас вже часу небагато,
Треба трішки поспішати.
Зірочко, вперед котись,
Де потрібно, засвітись.

З і р о ч к а

Здоровенькі ви бувайте
І про нас не забувайте!

Всі йдуть, діти залишаються, махають ручками їм услід.

2 - а д і в ч и н к а

А тепер ми заспіваймо,
Миколая звеличаймо. *(Звучить пісня)*

ЗИМОВІ СВЯТА-6

НОВОРІЧНИЙ РАНОК

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

Д і д М о р о з

В е д у ч а — вихователь

З и м а

Діти:

С к о м о р о х и

Новий рік
 Зайчєня
 Сорока
 Ведмідь
 Снігуронька
 Буратіно
 Кіт
 Лисиця
 Мальвіна
 Червона Шапочка
 Вовк
 Попелюшка
 Принц
 Черепаха Тортила
 Жаби

ХІД ЗАХОДУ

(Звучать позивні на музику «В лесу родилась елочка».)

До залу вбігають двоє скоморохів.

1 - й скоморох

Гей, панове, поспішайте,
 Цього залу не минайте.
 Всіх запрошую на бал —
 Новорічний карнавал!

2 - й скоморох

Будуть ігри, будуть танці,
 Подарунки для дітей.
 Станьмо зараз круг ялинки —
 Привітаємо гостей.

(Під звуки «Новорічної польки» до залу вбігають діти та стають навколо ялинки.)

Ведуча

Співа прощальнії пісні
 Славетний рік старий.
 В ці дні не будемо сумні,
 Бо рік іде новий.

Дитина

Він стукає до нас в шибки,
Хурделицею стелиться.
Дарує всім нові сніги
Його сестра метелиця.

(Забігає хлопчик у костюмі «Нового року». Звучить 12 ударів. Новий рік оббігає 2 кола.)

Новий рік

За роком рік, мов річка плине.
Сьогодні в мене іменини.
І вже отримав я ізрання
Від багатьох дітей вітання.
Хай всюди музика лунає,
Радіє весь дитячий сад,
Ялинка барвами заграє
Для всіх: дорослих і малят.
Щоб були в своїй оселі
І щасливі, і веселі.
Щоб співалися пісні
В новорічні світлі дні.

(Всі діти плещуть у долоні.)

Всі. З Новим роком!

Новий рік. З новим щастям!

Дитина. Вітаємо тебе, Новий рік!

Ведуча

Нумо йдіть всі до ялинки,
Подивіться іграшки.
А сніжинки, мов з картинки,
Враз прикрасили гілки!

(Діти роздивляються іграшки.)

Ведуча

Роздивились все довкола?
Тож ставайте дружно в коло.

1 - а дитина

Ти, ялинонько духмяна,
У сріблисту сукню вбрана,
З лісу в сад до нас прийшла,
Свято діткам принесла.

2 - а дитина

Ми тобі багато різних
Заспіваємо пісень,
Будем грати, танцювати,
Веселитися весь день.

(Хоровод навколо ялинки. Діти сідають на свої стільці.)

1 - а д и т и н а

Якось взимку сірі вовки
Полювали на узліссі
І почули від сороки
Про ялиноньку в намисті.

2 - а д и т и н а

Як дізнались про це звірі,
Враз помчалися лісами.
Мало хто сороці вірить,
Хочуть бачити все самі.

(Звучить музика.)

(Танець сороки за вибором музичного керівника)

Після виконання танцю сорока бере телефон і набирає номер. Виходить заєць, стає навпроти сороки і теж дістає телефон.

З а є ц ь. Алло! Біля телефону зайченя. Хто говорить?

С о р о к а

Це я! Сор-рока-білобока.
Лечу з торбиною вістей.
Ялинка-диво є у лісі.
А я до вас веду гостей.
Всі ялинку-диво хочуть
Бачити на власні очі.

З а є ц ь. Що за гості?

С о р о к а

Дитсадок.
Я веду до вас діток.
Збираються малята
Зробити в лісі свято.
Я ж супроводжую в путі,
Щоб діти шлях могли знайти
І тут не заблукати.

З а є ц ь. Не поспішай, строката!

С о р о к а

Зупинитися несила.
Я так рада, рада, рада,
Що ялинка запросила
Дітлахів до нас із саду.

З а є ц ь. До побачення! Ну й базіка! Мабуть, все вигадала. А може, все правда?

(Заєць замислюється, починає бігати.)

З а є ц ь. Всі сюди, мерщій сюди!

В е д м і д ь. Ти чому репетуєш? Адже я сплю.

З а є ц ь. Годі спати! Треба гостей зустрічати.

В е д м і д ь. Гості — це чудово. Але ж відпочивати теж необхідно. (*Тупотить*)

З а є ц ь. А чому?

В е д м і д ь. А тому, що зима, а взимку всі ведмеді повинні спати.

З а є ц ь. По-перше, ти ще не ведмідь, а ведмежа, по-друге, ти ведмежа не справжнє, а казкове, і тому тобі спати необов'язково.

В е д м і д ь. Ти це достеменно знаєш?

З а є ц ь. Звісно.

В е д м і д ь. Ну, тоді всі сюди! До нас гості йдуть.

(Звірі вишикуються біля ялинки.)

Д і т и. Ось і ми, стрічайте нас.

З в і р і (*хором*). Всі заходьте, в добрий час.

(Під звуки веселої польки виходять діти та зупиняються біля звірів у колі.)

Д и т и н а

Вітаю свято новорічне,
Ялинонько, мерщій засяй!
Радій, красуне предковічна,
Гучніше музика заграй!

(Звучить пісня про ялинку за вибором музичного керівника.)

(Після виконання пісні діти розсаджуються по місцях.)

(Виконується пісня Снігуроньки.)

С н і г у р о н ь к а

У лісі сніг, в лісу біло.
Такі замети нанесли!
Немовби в білому міху
Стоять дерева у снігу.
Верхівка на ялинці
В сріблястій пелеринці.
А іній на берізках
Надав деревам блиску.
Тож будьмо танцювати
І Новий рік стрічати,
Аж доки не приїхала
Зими сестриця — Віхола.

(Виконується танець сніжинок за вибором музичного керівника.)

1 - а д и т и н а. Мабуть, не вийде у нас свято, подивіться, який сніг сипле.

2 - а д и т и н а

Гей, сніжинки, гості з неба,
Зараз снігу нам не треба.

3 - я д и т и н а

Будь ласка, ви не ображайтесь
І більше нам не заважайте.

1 - а сніжинка

Ми, звичайно, розумієм,
Та не можемо не йти.

2 - а сніжинка

Принесла нас Сніговія,
Щоб дороги замести.

3 - я сніжинка

Вниз примусила спускатись.
Тож куди нам всім діватись?

(Сніжинки відлітають.)

1 - а дитина. Давайте до самої Зими підемо.

2 - а дитина. Не стане вона нас слухати.

3 - я дитина. А ми її вмовимо.

Діти (разом)

Гей, Зима, Зима, Зима!
Нумо йди до нас сама.
Хоч у космос злетимо,
А тебе ми знайдемо.
Краще йди до нас сама,
Гей, Зима, Зима, Зима!

(Звучить музика Г. Свиридова «Заметіль».)

(Виходить, пританцьовуючи, Зима.)

Зима

Хто в палаці галасує?
Хто хазяйку тут турбує?
Адже я не для забави
Геть покинула всі справи!
Хочу достеменно знати:
Хто посмів мене гукати?

1 - а дитина

Ну, й красуня! Справжнє диво.
Правда, щось вона сварлива.

2 - а дитина

Може, то Зима вдає,
Що сердита ніби є.

Зима

Ой які хлоп'ята чемні!
Не хвилюйтеся даремно.
Геть зі шляху заметілі,

Щоб дітей не застудили.
Я ж гостей хочу спитати:
Що вас привело, малята?

Діти. Розкажи нам, Зимонько, казку.

Зима

В деякому царстві,
В деякому королівстві...

(З'являється Буратіно.)

Буратіно

Ой, ой, ой! Що ж це за диво?
Все так чисто і красиво,
І багато дитинчат
Під ялинкою сидять.
Всі в чудовому вбранні,
Навіть трішечки смішні.
Вас вітаю я, малята!
І дівчата, і хлоп'ята!
Я знайомий вам давно,
Бо знімався я в кіно.
Маю друзів я багато,
Ви їх знаєте, малята:
Артемон, П'єро, Мальвіна.
Ну, а звусь я... *(діти хором — Бу-ра-ті-но!)*
Правильно відповіли,
Можете радіти.
І за це я свій секрет
Вам відкрию, діти.

Ведуча

У лісочку на горбочку
В льодяній хатинці
Дід Мороз з онукою
Готують гостинці.
Щоби привітати
В новорічне свято
На Землі усіх людей:
І дорослих, і дітей.
Бо вночі на Новий рік
Кожний до сюрпризів звик.
Ну, а Дід Мороз на возі
Подарунки всім розвозить.
Золотим ключем крутнув,
Скриню міцно він замкнув
І на свято до малят
Мчить Мороз в дитячий сад.

Буратіно

А ключа мені віддав
 І зберігати наказав. (*Буратіно шукає ключа.*)
 Ай, ай, ай! Боже мій!
 Де ж це ключик золотий?
 Що ж робити? Де шукати?
 Що Морозові казати?
 Тож часу не буду гаять.
 Може, ключик відшукаю.

(З'являються Кіт та Лисиця.)

К і т. Дурник Буратіно ключик загубив.
 Л и с и ц я . Тому подарунки будуть наші.
 Р а з о м . Наші! Ха-ха-ха!

(Танець Лисиці та Кота.)

Обидва йдуть зі сцени. Виходить Мальвіна.

М а л ь в і н а

У лісі, всім сова казала,
 Лисиця ключик підбрала.
 То як же ключ нам відібрати?
 Мабуть, щось треба влаштувати? (*Розмірковує.*)
 Щось пригадую, сова
 Говорила про дива.
 Ніби Кіт і зла Лиса
 Дуже люблять чудеса.
 Нумо, казки, оживіть,
 Чудеса нам покажіть.

(Виходить Червона Шапочка.)

Ч е р в о н а Ш а п о ч к а

Як чудово в лісі цьому,
 Сніжно-білим, чарівному.
 Йду я на ялинку у дитсад,
 Дуже там цікаво у малят.
 Маю я корзину пиріжків,
 Щоби пригостити дітлахів.

Виходить Вовк.

В о в к

А ну чекай, не поспішай.
 В дитсад не підеш — так і знай!
 Кого зустріну на путі,
 Тому вже далі не іти.
 Ну, а тебе, дівча, як звати?
 Куди збралась прямувати?

Ч е р в о н а Ш а п о ч к а . Мене звать Червона Шапочка.
 А йду я на ялинку до дітей.

В о в к. Візьми мене із собою.

Ч е р в о н а Ш а п о ч к а. Ну добре, пішли.

(Йдуть під музику з к/ф «Про Червону Шапочку» «Якщо довго-довго-довго...»)

(З'являється Попелюшка з хустинкою на плечах.)

П о п е л ю ш к а

Сумно вдома, всюди тиша.
Лиш в куті шурхоче миша.
Всі пішли, а я сама,
Навіть подруги нема.
Тільки мріяти я можу
Про бали і світську ложу.
Там танцюють, веселяться,
Спів музик, вогні іскряться.

З и м а

Не сумуй, хіба це лихо?
Посміхнись і тихо-тихо
Прошепчи:
«Хочу на бал,
Новорічний карнавал!»
І чудова сукня нова
Буде зараз же готова.

(Попелюшка скидає хустку з плечей.)

(З'являється Принц.)

П р и н ц

Ти — як лілія прекрасна,
Ти, як сонця промінь ясний,
Мое серце освітила,
Попелюшка моя мила.

(Виконується танець «Вальс».)

П о п е л ю ш к а

Станьте, діти, дружно в коло,
Потанцюймо всі навколо
Господині цього балу,
Що на свято нас зібрала.

(Виконується загальний танець.)

Б у р а т і н о

Дивіться, малята, Кіт і Лиса
З'явилися на свято. Ну й чудеса!

К і т т а Л и с и ц я

Ти пробач нам, Буратіно,
Що тебе ми обманули.

Упустили в річку ключик,
Він тепер лежить у мулі.

Б у р а т і н о

Мій друг — Черепаха Тортила із казки —
Мені допоможе, коли її ласка.

(Танець Черепахи та жабенят.)

(Черепаха дістає ключик.)

Т о р т и л а

Ось, мій друже дорогий,
Візьми ключик золотий.
Мені ж треба повертати,
Онучатків доглядати.

Б у р а т і н о

Он як, ключ тепер у нас!
Починаймо перепляс...

В е д у ч а

Мучить лиш одне питання:
Де ж Дідусь Мороз на санях?

Б у р а т і н о. А Діда Мороза ми зараз покличемо. Правда, дітки?

(Буратіно й діти тричі кличуть Діда Мороза. Буратіно водить у повітрі паличкою, мов диригент.)

(Під звуки музики з'являється Дід Мороз. Після привітання Дід Мороз запалює ялинку, запрошує малят до хороводу. Проводяться різні ігри.)

Д і д М о р о з

Ви, малята, молодці,
Добре заспівали.
І з м'ячами у руці
Весело стрибали.
Вам за це дідусь привіз
Подарунків цілий віз. *(Роздає подарунки.)*
Щоб морозу не боялись
І на ковзанці катались.
Тож будьте здорові,
Бувайте, малята,
Вам щастя бажає
Мороз бородатий.

МУЛЬТІ-ПУЛЬТІ-ВЕСЕЛА ПЛАНЕТА

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

Ведуча
Дід Мороз
Баба Яга
Діти:
Снігуронька
Білочки
Ведмедик
Зайчενята
Лисиця
Буратіно
Кіт Базиліо
Лиса Аліса
Богатир
Конячки

ХІД ЗАХОДУ

Виходить Снігуронька і співає.

Снігуронька. Добрий день, діточки. Ви впізнали мене? Хто я? А Дідуся Мороза ще немає? Тож давайте його дружно покличемо.

(Діти зі Снігуронькою кличуть Діда Мороза. З'являється Баба Яга, вдягнена у шубу Діда Мороза.)

(Пісня Баби Яги за вибором музичного керівника.)

Баба Яга. Добрий день, мої любі, вітаю, мої гарнесенькі! Чого ж це ви раптом стихли? Чи мене не впізнали? Чи від радощів, що я, нарешті, до вас прийшла, тобто прийшов я, Баба, тьху, тобто Дід... Зовсім ви мене заплугали! Ой, а ти хто?

Снігуронька. Я — Снігурка. А ти хто?

Баба Яга. Ти що, не бачиш? Я Баба, тьху, Діда, тобто Дід Мороз.

Снігуронька. Цього не може бути! І ніс твій мені щось нагадує.

(За дверима чути, як дзеленчать бубонці, лунає голос Діда Мороза: «Тпру! Приїхали!» До зали заходить Дід Мороз.)

Дід Мороз

З Новим роком вас вітаю,
Хай щастить вам всім без краю,
Буде дружною сім'я.
Вам навек бажаю я!

(Помічає Бабу Ягу.)

— А це хто?

Баба Яга. Я, Дід Мороз.

Дід Мороз. Тобто як Дід Мороз? А я ж тоді хто?

Баба Яга. Не знаю, не знаю... А тільки я — Дід Мороз!

Дід Мороз. Ні, це я — Дід Мороз.

(Сперечаються, тупочучи на одне одного ногами.)

Баба Яга. Ні, я!

Дід Мороз. Ні, я!

Баба Яга. Ні, я!

Снігуронька. Я знаю, де справжній Дід Мороз. Ось він, мій дідусь.
Вітаю, Діду Морозе!

Дід Мороз. Доброго дня, Снігуронько, вітаю, онученько! Дякую, що впізнала діда. А ти хто ж тоді, самозванець? А ну геть звідси, поки тебе не заморозив!

(Дмухає, звучить запис хурделиці й Бабу Ягу «здуває».)

Дід Мороз

Ну, вже годі нам зітхати.

Всі давайте танцювати!

(Танець під музику «Трик-трак».)

Снігуронька

Де ж, Дідусю, подарунки?

Для дітей малих пакунки?

Дід Мороз

Ну, звичайно! Я для вас

Подаруночки припас.

В скриню розписну сховав

І на ключ позачиняв.

Щоб довести вчасно їх,

Я запряг коней баских.

Біла трійка мчить щодуху,

Тільки вітру свист над вухом.

(Танець конячок.)

(В кінці танцю коні вивозять скриню.)

Дід Мороз

Ну, онучко, помагай,

Скриньку швидше відчиняй. *(Звертається до гостей.)*

Ці гостинці вам на свято —

І дорослим, і малятам.

Снігуронька

Що за дивна скриня ця!

Не відкриєш без ключа.

Що ж робити? Як нам бути?

Дід Мороз

Ах я дурень! Так забути.
Ключ у лісі під кущем.

Ведуча

Що ж, в житті не без проблем. *(Звертається до дітей)*
Хто тут спритний? Є такий?
У відрядження мерщій!

(Діти сідають у літаючу тарілку й «відлітають» під музику пісні «Прекрасне далеко». Дід Мороз і Снігуронька махають дітям услід і йдуть. Діти в літаючій тарілці проходять по залу коло й зупиняються.)

1 - дитина

Ой, яке тут все чудове.
Невідоме, дивне, нове.

2 - а дитина

Не планета — просто диво.
Все так чисто і красиво.

3 - я дитина

І ялинка на горбку,
Як у нас у дитсадку.

4 - а дитина

Промениться вся і сяє.
Бач, ялинки й тут бувають.

1 - а дитина

Щось себе я не впізнаю.
Якийсь дивний вигляд маю.

2 - а дитина

Ми ж були всі малюки,
А тепер — якісь звірки.

3 - я дитина

Мабуть, це казковий ліс.
Тож не будем вішати ніс.

4 - а дитина

Треба лісом нам піти,
Ключик золотий знайти.

(Діти під музику йдуть.)

(Вискакують білочки.)

1 - а білочка

Ми білки пустотливі,
Веселі і грайливі.
Співаємо, танцюємо,

Усім добро віщуємо.

2 - а білочка

Як весело, як хороше
На гілочці скакати.
З красунею-ялинкою
У лісі станцювати.

(Танець білочок.)

В е д у ч а

Ви так вміло танцювали,
Спритні господині.
Чи не бачили ключа
Від Дідуса скрині?

Б і л о ч к и . Ні.

В е д у ч а

Треба далі нам іти,
Ключик золотий знайти.

(Білочки йдуть.)

(Під музику виходить ведмедик.)

В е д м е д и к

Хоч я ще малий на зріст
І короткий маю хвіст,
Я ревіти вмію: «Гр-р-р!»
Не малюк, а справжній звір.

В е д у ч а

Ти, Ведмедик, зачекай.
Грізно дуже не гукай.
Краще нам допоможи,
Як нам ключ знайти, скажи.
Може, бачив десь його?

В е д м е д и к

Ні, на бачив я ключа.
Може, його взяв зайча?

В е д у ч а

Що ж, тоді підем шукати...
Отуди! Мерщій, малята.

(Ведмедик йде, махає лапою.)

(Під музику виходять зайченята.)

1 - е з а й ч а

Які дітки чемні, милі!
Нас на свято запросили.
І сьогодні ми для вас

Затанцюєм...

Всі зайці. Вищий клас!

(Танець зайченят.)

2 - е зайченя

Всі на світі звірі знають:
Зайці різними бувають.
Є і зайці, й зайчуни,
І веселі пустуни.

3 - є зайченя. І хоробрих є чимало.

4 - е зайченя

Ще такого не бувало.
Правда, йде лиса до нас,
Розхрабритись — саме час.

3 - є зайченя

Нумо, зайці, хто спритніший?
Розбігаймося скоріше!

(Зайченята розбігаються. Виходить Лисичка.)

(Лисичка співає пісеньку, танцює.)

Лисичка

Я лисичка, я сестричка,
Маю до вас справу.
Запросіть мене на свято,
Будьте так ласкаві.

(Танцює.)

Я лисичка, я сестричка,
По лісу гуляю

І сьогодні Новий рік
З дітками стрічаю.

(Танцює.)

Ведуча

А скажи ти нам, лисичко,
Рудохвостая сестричко,
Може, ти ключа знайшла
І малятам принесла?

Лисичка

Ні, не бачила його.
Поспитайте ще кого.

(Лисичка махає лапкою і йде.)

(Під запис пісні А. Рибникова «Буратіно» з музичної казки «Неймовірні пригоди Буратіно» вибігає Буратіно із золотим ключиком і виконує танець.)

Буратіно

Я веселий Буратіно,
Пустотливий та смішний.
Я отримав від Тортили
Класний ключик золотий.

(Пританцьовуючи, на сцену виходять Лиса Аліса та кіт Базиліо під запис пісні А. Рибникова «Пісня Лиси Аліси та Кота Базиліо» з музичної казки «Неймовірні пригоди Буратіно». Цей танець вибудований у вигляді сюжетної хореографічної сценки. Буратіно ховає ключик за спиною, а Кіт Базиліо і Лиса Аліса намагаються забрати ключа.)

Лиса Аліса

Милий хлопчик Буратіно,
Любимо тебе, як сина.
Що б не сталось — ми з тобою.

Кіт Базиліо. Що ховаєш за спиною?

Буратіно

Якось ви сьогодні дивні.
А проте... (показує ключа)
Це ключ чарівний.
Тільки все це — таємниця.

Кіт та Лиса. Говорити не годиться!

Буратіно. Ключик треба цей віддати.

Кіт і Лиса

Ми за тебе дуже раді.
Проте вислухай пораду:
Ключ один на що
Придатний?
Відчинити він не здатний.

Лиса

Тому спробуй на ялинці,
Як Дідусь роздасть гостинці,
Свого ключика сховати,
Щоб уранці познімати
Золотих ключів врожай.

(Кіт цієї миті, примруживши очі, повільно водить головою.)

Котику, не заважай.

Буратіно

Сто ключів! Як це чудово!
Що ж, мій ключик вже готовий.
Я його тут залишаю, (привішує ключа на ялинку)
А на ранок завітаю.

Кіт та Лиса

Ну, а зараз з Буратіно
Ми підемо на гостину.

(Забирають Буратіно із собою.)

(З-за ялинки виходить Баба Яга, підходить до ключика.)

Баба Яга

Ключик тут? Не вірю я.
Скриня дідова — моя!

(Виходить Богатир.)

Богатир. Стій!

Баба Яга. Ба... Ти хто такий?

Богатир

Знаю, друзі, як лиху зарадити.
То ж чи я богатир, а чи дівка красная?
Як вдягну я свій шолом зі срібла,
Шолом зі срібла, плащ із золота.
Сяду верхи на баского коня
І візьму свою шаблю гострую —
Гей, виходь, ти, Яга, на чесний бій.

Баба Яга

Ой, ой, ой! Яка потіха!
Ледь не луснула від сміху!
Ось накличу я завію —
Вмить вона тебе розвіє.

(Баба Яга чаклує, Богатир перетворюється на сніговий замет. Баба Яга загортає його у білу ковдру, розшиту сніжинками.)

Баба Яга

Ось, нарешті, перемога.
Не піду тепер, їй-богу!
Новий рік іде до хати,
Скриню треба відчиняти.

Ведуча. Невже ми програли? Мабуть, вже час втрутитися Дідові Морозу.

(Виходить Дід Мороз і звертається до дітей і гостей.)

Дід Мороз. Не хвилюйтесь, ми всі разом впораємося з цією розбійницею.

Ведуча. Але ж як?

Дід Мороз. У мене є план. Дітки, а чи вмієте ви марширувати? Покажіть. А ви, батьки, вмієте гудіти, як літаки? А ви, гості, вмієте гарчати, як леви й тигри? Спробуйте! А тепер чекайте мого сигналу! (*Бере рупор.*) Увага, увага! Баба Яга! Ти оточена! До лісу наближаються наші загони. (*Діти тупочуть.*) У повітря піднялися наші літаки. (*Батьки гудуть, махають руками, мов крилами літаків.*) А крізь нетрі продираються дикі звірі, ніш друзі! (*Гості в залі гарчать.*)

(Баба Яга лякається й вибігає із залу.)

(Дід Мороз підходить до «замету», знімає ковдру і виводить богатиря.)

Дід Мороз

Ось як, малята, на світі буває.
Доброму в казках завжди допомагають.
З відданим другом біда не страшна,
Дружба — це зірка твоя провідна.
Що ж, веселіться, радійте, співайте,
Дружно усі Новий рік зустрічайте!

(Діти водять хоровод навколо ялинки, проводяться різноманітні ігри.)

1. Гра «Збери сніжки»

Діти встають по колу, а в центрі — ведуча. Під веселу музику діти вільно танцюють (на місці), але, як тільки музика припиняється, кожна дитина повинна встигнути підняти з підлоги сніжинку, поки її не схопила ведуча.

Той, хто програв, вибуває з гри. Перемагає найспритніший і найшвидший.

2. Поціль сніжком у кошик

Діти шикуються у дві команди. Перед кожною командою на відстані 3—5 кроків ставиться кошик (чи кидається обруч). Кожному учаснику команди в руку дається сніжок, і діти під музику по черзі кидають сніжки в кошик. Перемагає та команда, у якої в кошику виявиться більше сніжків.

3. «Про ялинку»

Дід Мороз говорить: «Ялинки бувають великі, маленькі, широкі, вузькі, пухнаті...». При цьому діти повинні показувати руками те, що говорить Дід Мороз, який, однак, може їх спеціально спантеличувати, наприклад: «Ялинки бувають вухаті».

4. «Біг на лижах»

Діти шикуються у дві команди. На відстані 5 кроків ставиться напроти кожної команди стілець. Першій дитині даються маленькі лижі. Вона за командою повинна одягти лижі, пробігти вперед, оббігти стілець і, повернувши на місце, передати лижі наступному учасникові. Перемагає та команда, де діти швидше впоралися із завданням.

5. Гра з брязкальцями

Снігурка видає усім по брязкальцю. Діти тримають у руках брязкальця і під музику розбігаються по залу. По завершенні музики діти зупиняються і ховають брязкальця за спину. Дід Мороз шукає брязкальця. Він просить дітей показати йому спочатку одну, потім іншу руку. Діти за спиною перекладають брязкальця з однієї руки в іншу, у такий спосіб показуючи, що в руці ніби нічого немає. Дід Мороз дивується, що брязкальця зникли. Знову звучить музика, і гра продовжується.

6. Гра «Рукавичка»

Усі діти стоять колом. Перед цим, трохи раніше Дід Мороз «випадково» десь губить рукавицю. Ведуча піднімає її й питає Діда Мороза: «Дід Мороз, а чи не твоя це рукавиця?» Дід Мороз відповідає: «Рукавичка ця моя. Ось наздожену її». Діти передають одне одному рукавичку, а Дід Мороз намагається забрати її в дітей.

Нарешті рукавичка знову потрапляє до ведучої.

7. Гра з повітряними кулями

Спочатку Дід Мороз і Снігурка ділять дітей на дві команди. Тій дитині, що стоїть в команді першою, дають кульку, а навпроти, у декількох кроках ставлять стільці. Дитина повинна, підштовхуючи кульку догори й не даючи їй упасти на підлогу, дійти до стільця, узяти кульку в руки, оббігти стілець і, повернувшись до своєї команди, передати кульку наступному гравцеві. Виграла та команда, яка швидше виконала завдання.

8. Гра «Не випустимо»

Усі діти стоять колом.

Дід Мороз у центрі кола. Він намагається вирватися з кола, але діти, присідаючи, його не пускають.

9. Гра «Заморожу»

Діти стоять колом. Дід Мороз — у центрі кола. Дід Мороз говорить: «Зараз заморожу ніс» — діти закривають ніс руками.

«Заморожу вушка» — діти закривають вушка руками.

«Заморожу щічки» — затуляють щічки, «ручки» — дітки ховають руки за спину.

Щоразу Дід Мороз намагається підійти до того, хто не встиг сховати названу частину тіла, але, природно, у нього нічого не виходить.

10. Гра «Кенгуру»

Діти беруть м'яч, затискають його між колін і змагаються, хто швидше добіжить до ялинки (чи стільчика).

Ігри — за вибором музичного керівника.

Д і д М о р о з

Як? Втомились танцювати?

Час дарунки розбирати.

Скриня кована дубова

Відчинитись вже готова. (*Бере ключа і «відчиняє» ним скриню.*)

Кожному на рік Новий

Буде подарунок свій.

(Дід Мороз роздає подарунки.)

СЦЕНАРІЙ ДО СВЯТА МАСЛЯНОЇ

ХІД ЗАХОДУ

Зал прикрашений написами: праворуч — «Весна», у куті «Ярмарок», ліворуч — «Зима».

Вибігають скоморохи.

1 - й скоморох (*радісно*). Просимо, гості милі, вітаємо!

2 - й скоморох. Весело щів вам та радості бажаємо!

1 - й скоморох

Давно ми на вас чекаємо,
Свято без вас не починаємо!

2 - й скоморох. Про початок повідомляємо!

1 - й скоморох (*протяжно*). Виставу розпочинаємо!

У відкрите віконце визирає дівчинка-ведуча.

А в лісовій хатинці
Пічку затопили.
Пироги з брусницею
Напикти схотіли.
Тож смакуй пирогами,
Розважайся піснями.

На сцену виходить група дітей і виконують пісню «А вже весна».

1 - й ведучий. Здрастуйте, діти! Батьки! Усі глядачі!

2 - й ведучий. А...

На сцені зненацька з'являється Масляна і, перебиваючи ведучого, починає говорити.

М а с л я н а. Доброго здоров'я, гості дорогі! (*Відходить убік*)

2 - й ведучий. Ми зібралися...

М а с л я н а (*перебиваючи*)

Веселка-дуга
Не давай дощу,
Давай сонечка
До віконечка.
Гостей скликай,
Подавай коровай!

1 - й ведучий. А хто ти така, що увесь час перебиваєш?

Масляна знімає хустку.

М а с л я н а. Я!? А ви ще не здогадалися, хто я?

Д і т и. Масляна.

Масляна спершу танцює, а потім розповідає про свою долю.

М а с л я н а. Масляна — це здавна любиме на Русі свято. Його відзначали наприкінці лютого, коли «весна з зимою зустрічалися».

Друга назва свята — Сирний тиждень.

Справа в тому, що напередодні Масляної закінчувався зимовий піст і люди могли вдосталь наїстися всіляких продуктів, у першу чергу молочних і борошняних.

В другій половині зими в корів, кіз, овець з'являлося потомство — телята, козенята, ягнята. Природно, більшали і надої молока — його тепер вистачало і тваринам, і людям.

Крім того, морози вже були не такими лютими, усе вище піднімалося сонечко, приємно пахли бруньки в садах...

Людам дуже хотілося скоріше провести зиму й зустріти довгоочікувану весну. Розуміючи, що найсуворіший час добігає кінця, а попереду — ласкаві весняні дні, люди насамперед дякували за це сонце, славили його, пекли млинці — круглі, рум'яні, червонуваті (якщо були зроблені з житнього борошна), які дуже нагадували сонячний диск. До млинців готували олію, сир, сметану, діставали мед, пекли медові пиріжки і візерункові пряники. Саме з цим і зустрічали довгоочікуване свято.

1 - й в е д у ч и й . Дозволь нам, Масляна, слово мовити.

М а с л я н а . Ну, добре. Хоча й прогнівили ви мене, але сьогодні свято, гріх сердитися.

2 - й в е д у ч и й . Дозволь провести тебе на почесне місце. Запрошуємо тебе повеселитися, святом насолодитися. (*Відводять Масляну на почесне місце.*)

1 - й в е д у ч и й

Гості дорогі!
Дітки-малятка!

2 - й в е д у ч и й . Ласкаво просимо на вечорниці.

1 - й в е д у ч и й . У хату йдемо, подарунки несемо!

2 - й в е д у ч и й

Подарунки наші — не стрічки червоні,
Не калачі рум'яні,
А пісні дзвінкі,
Ігри веселі.

На сцену виходять Ямщик та Іван. (*Стілець, що стоїть на сцені, використовується замість коня.*)

Я м щ и к . Сіна дав коню?

І в а н . Дав.

Я м щ и к . Напував коня?

І в а н . Напував.

Я м щ и к . Так йди запрягай!

І в а н . А де він?

Я м щ и к . Так ось же він, сідай. (*Показує на стілець.*)

Підходить ще один з мішком.

Ч о л о в і к з м і ш к о м (*до ямщика*). Сват, а сват, підвези!

Я м щ и к . Коню важко буде!

Ч о л о в і к з м і ш к о м . Ні, не буде! Я сяду, а мішок на коліна покладу.

Я м щ и к . Ну, коли так, то сідай.

Ямщик сідає на «коня», бере віжки й батіг.

Я м щ и к . Но-о-о, поїхали! Ах ви, голуб'ята, сиві, булані, посторонки рвані! Ех, ех! Рви купини, рівняй бугри, тримай хвости козирем! Агов! (*Смибає батогом.*)

(*Звертається до Івана.*) Іван, скажи моєму коню «тпру-у-у».

І в а н . А сам чого ж?

Я м щ и к . Губи замерзли.

У с і б л а з н і . Тпру-у-у.

1 - й с к о м о р о х . А тепер, купці, виставляй свій товар! Ярмарок у нас!

2 - й с к о м о р о х

Балалайка дзвінка,
Тульський самовар.
Свято на ярмарку,
А зовсім не базар.

1 - й с к о м о р о х

Ярмарок, ярмарок,
Веселися народ!
Нумо, дівиці-красуні,
Наперед виходь!

2 - й с к о м о р о х

Нумо, покупці,
Відкривайте гаманці,
Кращих товарів
У світі не знайти.

1 - й с к о м о р о х

Гей, закликали, голосніше кричіть,
Кращі товари на прилавки кладіть.

1 - й к у п е ц ь

Давай-купуй!
Вибирай-забирай!
Не йдіть нікуди,
Підходьте всі сюди!
Гості, не позіхайте!
Хто що хоче — вибирайте!
Купувати поспіши!
Що завгодно для душі!
Тари-бари-растобари!
Розторгуєм всі товари!

Утомився кричати,
Купуй так — буду мовчати.

2 - й купець

Кому пиріжки?
Гарячі пиріжки!
З печі, з жару —
Гривеник за пару!
Насмажила, напекла,
Як Килина для Петра!
Давай — наскакуй!

3 - й купець

Ось горішки!
Гарні горішки,
Смачні на меду,
Давай в руку накладу!

4 - й купець

Гей, дівчата і хлоп'ята,
Нумо пряники збирати!

М а с л я н а

Мотрійка Мотрона!
Сарафан червоний,
Петельки кручені,
Персні золочені!

Дівчатка, що зображають мотрійок, шикуються спочатку одна за одною, а потім розходяться.

М а с л я н а

Поки разом всі мотрійки,
Не почути нам частівки,
А поставиш в ряд —
Заспівають у лад!

(Дівчатка-мотрійки виконують частівки.)

1 - а д і в ч и н к а

Гей, дівчатка-витівниці,
Всі красуні білолиці,
Швидше будемо співати,
Дорогих гостей вітати.

2 - я д і в ч и н к а

Купив батенько хустинку,
На потилиці — калинка.
Тепер мода на хустки,
На потилиці квітки.

3 - я д і в ч и н к а

Якось з друженької гуляли,

Сиром гору натирали,
Всю млинцями застеляли,
Зверху медом поливали.

4 - а дівчинка

Я на Масляну катався —
Всі санчата поламав,
Ворона коня замучив,
Всіх панянок покатав.

1 - й ведучий

Ну, а зараз привітаймо
Ярему та Хому.
Один з ярмарку іде,
А другий — із дому.

Ярема. Мене звать Ярема.

Хома. А мене звать Хома. Здорово, брат Яремо!

Ярема. Здорово, брат Хома! Куди шлях тримаєш?

Хома. На ярмарок йду.

Ярема. А чи бував ти, Хома, на ярмарку?

Хома. Бував.

Ярема. А кого ти на ярмарку бачив?

Хома. Бачив, як на ярмарку водили безрогу, безхвосту корову.

Ярема. А, це та, котра влітку по лісі гуляє, а взимку відпочиває.

1 - й ведучий (до залу). Діти, кого бачив на ярмарку Хома?

Діти. Ведмедя.

На сцену виходить поводитир з ведмедем.

Поводир

Розійдись народ чесной,
Йде ведмедик зі мною! (Ведмідь кланяється.)
Багато знає він забав,
Веселих жартів, різних вправ.
Ведмедику, ти співати вмієш?

Ведмідь киває головою. Поводир дає йому гармонь, просить заспівати голосніше. Ведмідь бере гармошку, співає беззвучно, широко розкриваючи пащу.

Поводир. Щось тихо ти співаєш. А вам чуто? Попросіть ведмедика, нехай співа голосніше. (Діти просять.)

Ведмідь голосно починає ревіти. Поводир відступає назад. Затуляє вуха руками, а ведмідь реве і підходить до поводиря. Той відмахується від нього руками. Забирає гармонь.

Поводир. Ну, не ображайся, Михайло Потапович, не лякай народ. Покажи нам, ведмедику, як красні дівиці рум'яняться, у дзеркальце дивляться, чепуряться.

Ведмідь сідає на підлогу, дивиться в дзеркальце, чепуриться.

П о в о д и р. А як, Мишо, малі діти люблять горох красти?
Ведмідь повзе убік, плюхається.

П о в о д и р. А як баби на роботу, не поспішаючи, бредуть?
Ведмідь ледь пересувається.

П о в о д и р. А як з роботи додому біжать?
Ведмідь біжить швидше.

П о в о д и р. Покажи усім, як Дуняша в коло заходить, жваво танцює.
Ведмідь надягає косинку, береться за кінці і танцює.

П о в о д и р

Тілі, тілі, тілі-бім,
Запалав козячий дім!
Коза вискочила, (*тупнув*)
Очі витріщила! (*гаркнув*)
Тарган дрова рубав, (*у бубон брякнув*)
Ноги у багно зайняв.

2 - й в е д у ч и й. Ось Яша йде і Ярема. Нумо, розвеселіть нас, скомо-рохи.

Я ш а. Чи добре доїхали?

Я р е м а. Оперезався мішком та й пішов пішки. А ти?

Я ш а. Одна нога взута, інша роззута, а якщо б третя була — не знаю, як би пішла.

Ярема і Яша стають по різні боки сцени й у міру читання зближаються.

2 - й в е д у ч и й. Хлопці, що ж ви надумали?

Я ш а та Я р е м а. Тихо, тихо, не заважайте. Будемо казку розпові-дати.

Я р е м а (*робить три кроки*)

Жили бабуся й онучата.
Ось і казки початок.

Я ш а (*робить три кроки*)

Жили-були два налими.
Ось і казки половина.

Я р е м а (*робить ще крок*). Жили-були гусь і півгуся.

Я р е м а та Я ш а. Ось і казка вся.

1 - й в е д у ч и й (*здивовано*). Ну то й що?

Я р е м а та Я ш а (*здивовано*). Це казка про покупки.

2 - й в е д у ч и й. Про які покупки?

Я р е м а. Про покупки...

Я ш а. ...про покупки

Я р е м а і Я ш а. ...про покупочки мої...

1 - й в е д у ч и й. Нам, друзі, зиму відсвяткувати потрібно — гідно, весело, дружно.

Заходить зима та її почет.

1 - й ведучий

Ласкаво просимо!
Будьте як вдома.

2 - й ведучий

Знайомтеся з усіма,
Хто вам не знайомий!
Давайте познайомимося!
Веселоші?
Дуже рад!
Злі та похмурі?
Повертайте назад!

1 - й скоморох

Увага! Увага! Усім! Усім!
Слухайте ті, хто не заснув зовсім.

2 - й скоморох

Усі поспішайте!
Влаштуємо пир!

Скоморохи (*разом*). Зима оголошує зараз турнір!

Зима

Чекають тут вас усілякі забави,
І підступи, звісно, чекають на славу.
Тож вушко своє, друже, гостро тримай!
Кмітливість і вправність скоріш проявляй.

Проводяться ігри за вибором музичного керівника.

Сірий вовк

Під час цієї гри ви маєте продемонструвати спритність, щоб не потрапити до лап сірого вовка.

Вовком буде один із гравців. Якщо ніхто не висловить власного бажання виконувати роль вовка, виберіть його з допомогою лічилки.

Вовк сідає на пеньочку (стілець) і робить вигляд, ніби дримає в куцах ліщини. Він сидить собі тихенько, примруживши очі і взявшись рукою за щоку.

Усі вдають, що збирають у лісі горіхи: тягнуться до верхніх гілок ліщини, нахилиються і піднімають горіхи, що впали на землю.

Крок за кроком вони наближаються до вовка і приспівують:

І рву, і рву горішечки,
Не боюсь вовка й трішечки!

Побачивши, що сірий міцно спить, діти сміливішають, підходять до вовка зовсім близьенько і навіть махають руками, наче кидають у вовка оті нарвані горішечки.

Сірому вовкові того й треба. Він стрімко підхоплюється — і навздогін! Ганяється, поки таки когось упіймає.

Той, кого спіймає вовк, стає на його місце, і гру починають знову.

Подоляночка

У цю гру із задоволенням граються дівчатка.

Одна дівчинка буде за подоляночку. Вона стає в коло. Інші оточують її, беруться за руки, водять хоровод і співають:

Десь тут була
Подоляночка,
Десь тут була
Молодесенька.
Тут вона впала,
До землі припала,
Личка не вмивала,
Бо води не мала.

Дівчатка співають, а подоляночка ходить у колі, а потім присідає, схиляє голову на руки і вдає, ніби вона зажурена.

Дівчата співають:
Устань, устань,
Подоляночко.

Подоляночка зводиться на ноги, а всі співають:

Умий личко,
Як ту скляночку.

Тут подоляночка показує, як вона старанно вмивається.

Дівчатка раді, що вона така чепурненька, і пропонують подоляночці показати, як вона вміє танцювати:

Візьмися у боки,
Покажи нам скоки.
Та біжи до гаю,
Бери дівча з краю!

Подоляночка пританцьовує під цю пісеньку. Потім вона біжить до кола, бере за руку одну з подружок і веде в середину кола на своє місце, а сама стає разом з усіма.

Гра починається спочатку.

Плетений шум

Це дуже красива гуртова гра-танок.

Діти стають півколом і беруться за руки. Пара, котра стоїть у середині півкола, підносить з'єднані руки догори, імітуючи ворота. Крайні парами (один іде з лівого, другий — з правого боку), пробігають у ці ворота. Як дійде черга до середньої пари, то вона перекручується під своїми руками.

Послідовно повторюючи ці рухи, діти то заплітають, то розплітають шум. Під час гри всі співають:

Ой нумо, нумо,
В плетеного шума.
Як наша мати
Буде заплітати.
Заплетися, шуме,
Заплетися,
Хрещатий барвінку,
Розстелися.

Бобер

У цій грі вам знадобиться вміння швидко бігати і гарненько ховатися. Той, кого виберуть за бобра, повинен добре сховатися, щоб його не одразу знайшли хорти.

Той, кого виберуть за мисливця, пускатиме хортів, щоб шукали добре. За хортів будуть усі бажаючі.

Спершу бобер ховається в кушах, а мисливець ставить хортів спинами до тих кущів і пильнує, щоб вони не бачили, куди заховався бобер. Після того, як бобер заховався, мисливець починає співати:

Ой ти, старий бобре,
Заховайся добре,
Бо я хорти маю,
На поле пускаю!

Проспівавши свою пісню раз, він співає так і вдруге — дає боброві час заховатися. Як проспівав вдруге, тоді гукає: «Хорти з лісу!»

Хорти повертаються і починають шукати бобра.

Коли бобра спіймано, гру починають спочатку, вибравши іншого мисливця і бобра.

Звучить музика. Зима іде.

1 - й в е д у ч и й. Зима іде! Приходить весна!

2 - й в е д у ч и й. Приходь, весно, приходь, красна!

1 - й в е д у ч и й. Нехай сонце сяятиме ясно!

2 - й в е д у ч и й. Нехай квіти майорять повсюди!

1 - й в е д у ч и й. Подаруй, весно, тепло чесному люду!

Ск о м о р о х и

Весна, весна красна!
Прийди, весно, з радістю.
З радістю, з величезною милістю!
З льоном великим,
З коренем глибоким,
З хлібом високим.

Під руки виводять весну.

М а с л я н а

Я гуляла з вами,
Співала й танцювала.
Однак я утомилася,
Сил в мене не стало.
Скінчилися забави,
Беріться за справи.

Масляна іде. Звучить пісня «Ой минула вже зима».

Ск о м о р о х и

Масляна, прощай,
А на той рік знову приїжджай!

1 - й в е д у ч и й. З Масляною вас вітаємо!

2 - й в е д у ч и й. Свято вам завершуємо!

Ск о м о р о х и

Покотила Масляна,
Добра красуня,
До майбутнього року,
До Сирного тижня.

1 - й в е д у ч и й. А ви тут залишилися.

2 - й в е д у ч и й. Удосталь нагналися.

1 - й в е д у ч и й. За столи тепер сідайте.

2 - й в е д у ч и й. І млинцями пригощайтесь.

ВЕСНА-ВИТІВНИЦЯ-3

ВЕСЕЛА МАСЛЯНА

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

В е д у ч и й

М а с л я н а

З а й ч и к

Л и с и ч к а

ХІД ЗАХОДУ

В е д у ч и й

Ми зібралися, малята,
Разом зиму проводжати.
Як ведеться у народі,
Станем дружно в хороводі!

Діти беруться за руки й водять хоровод.

До зали входять Зайчик і Лисичка.

З а й ч и к

Всіх вітаю! Всім — привіт!
Я — Зайчисько, куций хвіст.

Л и с и ч к а

Здрастуйте! Руденька я Лисиця.
Я хитрунка і весела витівниця.

З а й ч и к і Л и с и ч к а (разом). Ми прийшли до вас, малята, щоб разом з вами зимоньку провести.

А привели ми до вас Масляну.

До зали входить Масляна.

М а с л я н а

Коли зима минає,
Мене усі стрічають.
Я їду на санчатах,
Заходжу в кожную хату!
Везу містам та селам
Розваги та пісні веселі.
Мене всі зустрічають,
Млинцями пригощають!

В е д у ч и й. Масляна гостюватиме у нас лише сім днів. З давніх-давен її святкують дуже весело! Тож і ми сьогодні будемо веселитися на святі Масляної. А наприкінці свята на нас чекає сюрприз!

З а й ч и к

Хоч зима вже і минає,
Я у лісі замерзаю.
Мерзнуть лапки у зайчати.
Треба грітись — танцювати!

Танок зайчиків виконують хлопчики.

Л и с и ч к а

А у мене шубка пухнаста, руденька.
Хоч я й не змерзла, а погратись раденька!

Лисичка проводить гру «Лисячий хвіст» (участь беруть дівчатка).

В е д у ч и й. Ми пограли і потанцювали, а тепер давайте для наших гостей заспіваємо пісню.

Діти виконують пісню за вибором музичного керівника.

Проводяться також інші ігри, розваги, конкурси.

Кізонька

Хтось із дорослих одягає шапочку з козячими різками та виконує роль Кізоньки.

В е д у ч и й

Кізонька сіренька,
Хвостик чорненький.

Ми дамо тобі попоти,
Ми дамо тобі поїсти.

Ти нас не бий рогами,
Пограйся краще з нами!

Після цих слів діти тікають від Кізоньки, а вона намагається їх наздогнати і вколоти різками.

М а с л я н а

Зимоньку сьогодні проводжаємо,
Знову через рік її чекаємо.
Весноньку вже час нам закликати
І прихід весни піснями наближати.

Виконується пісня за вибором музичного керівника.

Діти читають вірші.

О. Олесь

СКОРО СОНЕЧКО ПРИГРІЄ...

Скоро сонечко пригріє,
Потечуть струмки,
Темний гай зазеленіє,
Зацвітуть квітки.

Підем ми тоді з тобою
В ліс на цілий день
І натішимось весною,
І наслухаємось пісень.

В е д у ч и й

Ми сьогодні грались і співали —
Свято Масляної веселої вітали.
А тепер вже, як годиться,
Можемо млинцями пригоститись!

Усі пригощаються млинцями.

Я ЛЮБЛЮ СВОЮ МАТУСЮ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

Ведучий
 Лялька Оленка
 Котик Мурчик

ХІД ЗАХОДУ

Під музичний супровід до зали входять діти.

Ведучий

Подивіться, любі дітки, як у нас
 гостей багато!
 Ваші мами та бабусі завітали
 на це свято!
 Рідні, ми вам обіцяєм
 Що не будем сумувати,
 Будемо пісні співати,
 Разом з вами танцювати!

Виконується пісня для мам за вибором музичного керівника.

1 - а д и т и н а

Я матусю дуже люблю,
 Вона не спить, коли я сплю.
 Вона працює, коли я граю.
 Коли ж вона відпочиває?..

2 - а д и т и н а

Бабуню, рідненька, хороша моя.
 На плечах твоїх уся наша сім'я.
 Обіду наварю, білизну переш,
 Нам казку читаєш. Як ти все встигаєш?..

Ведучий. Мами й бабусі, ми знаємо, як багато ви працюєте. Відпочиньте трішки, а ми вам заспіваємо колискової.

Діти співають колискових пісень.

КОЛИСКОВА

А-а, коточок,
 Заховався в куточок,
 Піймав собі мишку
 Та й з'їв у затишку.
 А-а, а-а.

А. Камінчук

ГОЙДАШЕЧКИ

Гойда, гойда, гойдашечки,
 Над гніздечком дві пташечки.

Просять вітра прилітати,
Пташеняток погойдати.

В е д у ч и й. Наші гості відпочили, можна святкувати далі.
Лунає весела музика. До зали входить лялька Оленка.

Л я л ь к а О л е н к а

Здрастуйте, любенькі!
Я — лялька Оленка.
Я прийшла до вас на свято,
Буду з вами танцювати!

Ми в долоньки поплескаємо,
У таночку покружляємо,
Потупочуть наші ніжки,
Пострибаємо ми трішки!

Виконується танок з лялькою Оленкою.

Л я л ь к а О л е н к а

Ох і гарно веселились!
Мабуть, ніженьки втомились?
Треба їм відпочивати.
Нумо пісеньку співати!

В е д у ч и й. Діти, ми підготували до сьогоднішнього свята пісню.
Давайте заспіваємо її разом!

Виконується пісня за вибором музичного керівника.

До зали входить Котик Мурчик.

К о т и к М у р ч и к

Няу! Няу! Всім привіт!
Я — пухнастий сірий кіт.
Я оце мишей ловив
І почув веселий спів.

То й прийшов сюди я сам —
Привітати ваших мам.
І бабусь усіх вітаю,
Ще й здоров'ячка бажаю!

В е д у ч и й. Спасибі тобі за добрі слова, Мурчику. А може, ти нам
пісеньку заспіваєш?

К о т и к М у р ч и к. Заспіваю! Слухайте! Няу-няу-няу!

В е д у ч и й

Годі, годі, не нявчи!
Краще, Котик, помовчи.
Не великий ти артист.
То до чого ж маєш хист?

К о т и к М у р ч и к (знизує плечима)

Ну, не вмію я співати,

А мишку можу вполювати.

Проводиться гра котика й мишок.

Кіт і миші

В е д у ч и й

Спить наш Мурчик коло хати —
Мишки можуть погуляти.

Кіт сідає на стілець і вдає, ніби міцно спить. Навколо нього стрибають і бігають миші (діти).

В е д у ч и й

Мишки так розвеселились,
Що й коточка розбудили!

Мурчик потягається й повільно прокидається.

В е д у ч и й

Розбігайтеся, мишки, і ховайтеся як слід,
Бо потрапить хтось із вас котові на обід!

Мишки розбігаються, а Мурчик починає їх ловити. Він не може впіймати спритних мишок і знесилений сідає на стілець.

В е д у ч и й

Ну що, Мурчику, втомився?
І без мишки залишився?
Це тому, що наші миші
В усім світі найспритніші!

Не впіймаєш їх ніколи,
Краще стань із ними в коло,
Будьте друзями, та й годі —
Потанцюйте в хороводі!

Кіт і мишки під музику танцюють, узявшись за руки.

Лялька Оленка *(вносить тацю з цукерками)*

Ой, яке чудове свято!
Веселились ми багато!
Мами та бабусі, знов прийміть вітання,
А до нього ще й солодке частування!

Усіх запрошують до чаю з цукерками.

МАМИНЕ СВЯТО

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

В е д у ч и й

Карлсон

Діти — вихованці п'яти-шести років:

Двоє дітей

Веснянка

ХІД ЗАХОДУ

У залі присутні гості — мами, бабусі.

Під веселу музику до зали входять діти й сідають на стільці.

Ведучий. Здрастуйте, наші дорогі гості! Ми дуже раді, що ви прийшли святкувати разом з нами це чудове весняне свято — Мамине свято!

І першою вас привітає Веснянка.

Веснянка

Сніг розтанув, минули морози,
Із дахів закапали його горючі сльози...
Все прокинулось від сну,
Щоб зустріти весну!
Я — Веснянка — вас вітаю!
Я для вас сьогодні пісню заспіваю.

Виконується пісенька про весну.

Ведучий. Шановні бабусі, матусі! Вам сьогодні шлють свої вітання наші вихованці зі старшої групи.

1 - а дитина

Я про матусю сказати бажаю.
Мамині руки втоми не знають.
Мамине серце — море любові.
Будьте ж завжди молоді та здорові!

2 - а дитина

Бабусі рідненькі, хороші!
Онуки для вас — найдорожче.
Лагідні очі, ласкава усмішка,
Вам сивина не зашкодить нітрішки!
Хай непомітно роки пролітають,
Вам всю красу та здоров'я лишають!

Ведучий

А зараз дружно вас ми привітаємо
І пісеньку для вас веселу заспіваємо!

Виконується пісня за вибором музичного керівника.

Веснянка

Я люблю веселі ігри та розваги,
Пропоную їх до вашої уваги.
Зараз ми пограємося з вами

Разом: діти, бабусі та мами.

Проводяться ігри.

Упізнай свою дитину!

Мамі зав'язують очі, підводять до неї кілька дітей. Вона має впізнати серед них свою дитину (за голосом або помацавши її).

Чия матуся під покривалом?

Маму саджають на стілець, а зверху накривають покривалом. Малята визначають, чия мама під покривалом.

В е д у ч и й. А у мене є сюрприз для всіх! До нас має завітати ще один гість. Але він з'явиться лише після того, як ви вгадаєте його ім'я. Він гладенький, у картатих штанцях, на спині — пропелер. Як його звать?

Дорослі й діти відповідають, що це Карлсон. Під музичний супровід до зали входить Карлсон.

К а р л с о н

Я Карлсон, на даху живу я.
Усіх бабусь і мам зі святом я вітаю!
Від себе ж хочу вам я побажати
Частіше посміхатися та менше сумувати!
До пустощів малят поблажливими будьте,
Ви теж були малими — про це ви не забудьте!

Проводяться веселі конкурси.

Вправні господині

Дві-три команди (з дорослих і дітей) мають накрити стіл до чаю (посуд і все необхідне — скатертини, серветки — підготовлені заздалегідь в окремому місці). Виграє команда, яка першою накрила стіл.

Лунає святкова музика, і всіх запрошують до столу.

СВЯТО 8 БЕРЕЗНЯ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

В е д у ч и й

М а м а К і з о н ь к а

В о в к

Діти — вихованці п'яти-шести років:

Козеня Пустун
Козеня Хвалько
Козеня Розумник

ХІД ЗАХОДУ

Під музичний супровід діти входять до зали.

Ведучий

В цей світлий день весняний
Вітаємо бабусь і мам!
Вони сьогодні разом з нами,
Від цього весело всім нам!

Для вас сьогодні музика лунає.
Ми разом трішечки пограємо
І танцювати будем з вами,
А зараз пісню заспіваємо.

Виконується пісня за вибором музичного керівника.

До зали входить Кізонька з Козенятами.

Кізонька

Ой, як тут весело, як діточок багато!
А що це ви тут робите, малята?
Я бачу, що у вас святковий час.
Чи можна приєднатися до вас?

Ведучий

Будь ласка, просимо, проходите
І з діточками нас знайомте.

Пустун. Мене всі кличуть Пустуном.

Хвалько. Я називаюся Хвальком.

Розумник. Мене всі звать Розумником.

Кізонька

Малята, я на вас діток лишаю,
Сама ж пастися поспішаю.
Ви наглядajte, щоб не сталося біди,
Якщо Вовчище сірий заверне сюди.

Кізонька виходить із зали.

Козенята виконують свій веселий танок.

Розумник

Не можна нам відходити нікуди.
А що, як прийде Вовк? Не сталося б біди...

Хвалько

То й що! Чого боятись нам із вами!

Як прийде Вовк — заб'ю його рогами!

Пустун

Розумник правий. Вовка нам не подолати,
Але ж його нема. Давайте поки грати!

Виступ шумового оркестру. Грають старші діти, а малюки їм підігрують.

Ведучий

Малята, а про що нас Кізонька просила?
Давайте Козеняток доглядати.
Побачите Вовка — кричить щосили,
Щоби вони всі встигли повтікати.

Пустун, Хвалько й Розумник граються.

У дверях з'являється Вовк. Діти разом із дорослими кричать, щоб Козенята тікали. Козенята чують попередження, тікають і ховаються.

Вовк

Я чув, що десь тут бавилися Козенята.
Куди ж вони поділися, малята?
Мені хоча б одного спіймати на обід,
Поласував би я м'ясцем як слід.
У-у-у... (Виє.)

Ведучий

І мріяти про це забудь, Вовчисько сірий!
Ми Козенят тобі не віддамо, як ти не вий!
Якщо ж цукерок хочеш — пригощайся,
Тільки добрішим стань, не лайся, не пручайся.
Разом побігаєм раденько —
У нагороду ти здобудеш солоденьке.

Проводиться гра дітей з Вовком.

Наздожени цукерку

Діти утворюють коло, а Вовк — у центрі. Діти передають одне одному велику, виготовлену з поролону, цукерку, а Вовк намагається її наздогнати.

Вовк

Ой, спасибі, як мені смакує!
Відчуваю, що добрішим вже стаю я.
Більше я не буду полювать на Козенят,
Буду гратись, танцювати для малят.

Танцює.

До зали входить Кізонька й бачить, як танцює Вовк.

Кізонька

Ой, лишенько, та що ж я бачу!
Ти, Сірий, з'їв моїх діток неначе?!
Ох і зазнала ж я біди!
Куди ж мені подітися?! Куди?! (Схлипує.)

В е д у ч и й

Кізонько, не плач — живенькі Козенята,
Бо про них подбали всі малята.

Козенята виходять із схованки. Кізонька радіє, коли бачить, що вони живі-здорові.

В е д у ч и й

Вовчик добрим став, не слід його лякатись.
Із ним разом ми будем святкувати,
Гостей шановних розважати!

Виконується пісня за вибором музичного керівника.

П у с т у н

А я гру веселу знаю,
Тож давайте ми пограєм!

Проводиться гра-танок.

Козенята

Малята стають навколо ведучого та під музику повторюють ігрові рухи.

П у с т у н

У козеняток ріжки,

Притуляє вказівні пальці до лоба.

І хвостики маленькі.

Дивиться на свій хвостик.

Пострибаємо трішки.

Підскакує.

Побіжимо до неньки.

Малята біжать до своїх мам.

Діти розповідають вірші для мам.

В. Грінчак

МАМИНІ РУКИ

Мамині руки — щедрі, робочі —
Втоми не знають з ранку до ночі.
Мамині руки — добрі, ласкаві —

Всюди в пошані, всюди у славі.

В. Кленц

ПОДАРУНОК МАМІ

Я малюю вишню,
Сонях біля тину...
Подарую мамі
Ту свою картину.

Я малюю сонце,
Я малюю хату,
Квіти-чорнобривці,
Ластівку крилату.

Д. Іванов

МІЙ МАЛЮНОК

Я для рідної бабусі
Намалюю в лузі гуси,
Синє небо, білу хату,
А вгорі — літак крилатий:
Хай летить у високості,
Нас везе до неї в гості!

М. Пономаренко

МОЯ БАБУНЯ

— Найкраща —
Це моя бабуня,—
Подружкам хвалиться
Настуня.
Подружки кажуть:
— Так! Авжеж!
Та не забудь,
Що наші — теж!

П. Ребро

КИРПАТА ОКСАНКА

— Кирпата Оксанко,
На кого ти схожа? —
Оксанка сміється —
Сказати не може.

І справді, попробуй
Тут твердо сказати,
Однаково схожа
На маму й на тата!

В о в к

Хочу всіх зі святом привітати вас,
І тому запрошую на святковий вальс!

Вовк запрошує Кізеньку на танець. Діти стають парами зі своїми мамами, бабусями.

Усі кружляють у вальсі.

Закінчується свято частуванням. Діти й дорослі п'ють чай із цукерками, тортом, тістечками.

ВЕСНА ПРИЙШЛА, ТЕПЛО ПРИНЕСЛА -4

МАМО ЛЮБА, ДОБРА, МИЛА

ДІЙОВІ ОСОБИ

В е д у ч а — вихователь

Діти:

Х у д о ж н и к — хлопчик старшої групи

Т р о є к а ч е н я т

Ф а р б и

ХІД ЗАХОДУ

В е д у ч а

Не попрощались ще з зимою,
А вже весна несе тепло.
І свято мами дорогої —
Як завжди в березні прийшло.

1 - а д и т и н а

Сьогодні в залі світлій
Зібралися ми з квітами.
Вірші, усмішки і пісні
Ми нашим мамам принесли!

2 - а д и т и н а

Бажання мам планети
Лише одне-єдине —
Щоб на дітей чекала
Щаслива світла днина.

3 - я д и т и н а

Сердечними словами
Вітаємо ми мам!
Вітаємо з весною,
Із долею ясною!

Виконується пісня «Про маму» або інша за вибором музичного керівника.

4 - а д и т и н а

Дуже маму я люблю
І для неї у це свято
Гарну казку розкажу.

Сценка «Суничка»

Входять троє «каченят».

В е д у ч а. Були собі троє каченят: Дзвіночок, Ромашка та Пір'їнка. Які незвичайні імена мають каченята! А хто дав вам їх?

К а ч е н я т а. Мама нас так назвала.

В е д у ч а. А чому?

Д з в і н о ч о к (*виходить вперед і кланяється*). Тому що я, Дзвіночок, завжди багато співав!

Р о м а ш к а. Я — Ромашка, бо біленька, тільки дзьоб в мене жовтенький.

П і р ' ї н к а. А мене назвала мама Пір'їнкою, бо у мене одна пір'їнка завжди відстовбурчувалась.

В е д у ч а. І ось якось вони всі пішли гратись.

Каченята танцюють.

В е д у ч а. Грались, грались і знайшли суничку.

Каченята виносять велику яскраву ягоду-суничку.

1 - е К а ч е н я. Яка гарна суниця!

2 - е К а ч е н я. Яка велика!

В е д у ч а. Але суничка одна, а їх, каченят, троє. Як вони її поділять? Давайте подивимось.

Д з в і н о ч о к. Це моя суничка!

Р о м а ш к а. Ні, моя!

П і р ' ї н к а. Ні, віддай мені!

Каченята сваряться.

В е д у ч а. Сперечались, сперечались — і посварились. (*Звертається до каченят.*) Що, не знаєте, як суничку на всіх розділити?

К а ч е н я т а. Ні, не знаємо!

В е д у ч а. А мама у вас одна?

К а ч е н я т а. Одна.

В е д у ч а. Що можна зробити із суничкою?

Всі діти. Віддати її мамі!
Каченята. Побігли, віддамо її мамі!
Ведуча. Молодці, Каченята!

1 - а д и т и н а

Може, буде хто сміятись,
Та я не боюся,
Що у мене наймолодша
В садочку бабуся.

2 - а д и т и н а

Як увечері ми разом
Ідемо з садочка,
Майже всі її питають:
— Збрали синочка?

3 - я д и т и н а

Я лукаво підморгну,
Потім посміхнуся —
Нехай заздрять,
Що у мене така ось бабуся!

4 - а д и т и н а

З нею разом ми удома
Співаємо, танцюємо,
У веселі ігри граєм
Чи просто жартуємо.

5 - а д и т и н а

Де б ми з нею не зустрілись,
До неї горнуся.
Я пишаюся, що в мене
Така ось бабуся!

Виконується пісня для бабусі за вибором музичного керівника.

6 - а д и т и н а

Ми нянь і виховательок
Зі святом вітаємо!
Від щирого серця
Здоров'я бажаємо!

Виконується пісня «Наша вихователька» або інша за вибором музичного керівника.

Входить Художник. В руках у нього палітра з фарбами.

Діти виконують пісню «Я рисую».

Х у д о ж н и к

Дивіться, палітра моя оживає!

Яскравими фарбами мам всіх вітає!

Входить дівчинка у червоній сукні.

Х у д о ж н и к

Червону фарбу привів я з собою,
Усіх вас вітає вона із весною!

Ч е р в о н а ф а р б а

Весело у танок піду
І дітей всіх поведу!

Виконується парний танок.

Входить дівчинка у блакитній сукні.

Б л а к и т н а ф а р б а

Я блакитна фарба, друзі,
Дзвіночками цвіту на лузі.
Малюю я струмочок кожний.
Без мене обійтись не можна.

Входить дівчинка у зеленій сукні.

З е л е н а ф а р б а

Зелена фарба — це кожна стеблина.
І зеленню вкрита весною долина.

Дівчатка виконують хоровод із зеленими гілочками.

Після танцю проводиться гра «Намалюй квітку».

Після закінчення гри вихователька прикріплює на фланелеграфі дитячі малюнки.

Х у д о ж н и к

Дивіться, які малюнки чудові
Мамам дарують фарби казкові!
А з фарбами цими — чисту, відкриту
Любов у малюнки вкладають діти!

Діти дарують мамам свої малюнки, виконані заздалегідь.

Входить дівчинка у жовтій сукні.

Ж о в т а ф а р б а

Художник, як міг ти
Про мене забути?
На святі всіх мам
Мені теж треба бути!

Х у д о ж н и к

Ми жовту фарбу давно чекаємо,
Бо колір сонечка теплого знаємо,
Що світить яскраво у кожне віконце!
Хай мирним на небі завжди буде сонце!

В е д у ч а

Пам'ятаймо, любі діти,
Пам'ятаймо завжди з вами,
Що для нас в усьому світі
Найдорожчі наші мами.

ВЕСНА ІДЕ!

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

В е д у ч а

С о н е ч к о

В е с н а

Діти:

С и н и ч к а

З а й ч и к

П і д с н і ж н и к и

К у л ь б а б к и

ХІД ЗАХОДУ

В е д у ч а

Дзвенять, біжать струмочки,
Розносять новину:
— Гей, всі до річки навпростець,
Зустріньмо там весну!
Збігає сніг з доріг, лугів,
Уже не сніг — уже вода...
Сім'я лелек із-за морів
Вернулась до свого гнізда.
Шпаки вирують дотемна,
Їм добре в зграйці, як ніде.
Весна-красна, Весна-красна
Уквітчана іде!

Тож давайте, дітки, зустрінемо Весну весняною пісенькою.

Виконується пісня за вибором музичного керівника.

В е д у ч а

Щось не йде до нас Весна,
Мабуть, забарилась.

Або в лісі між кущів
Вона заблудилась.
В ліс весняний підем, діти,
Ніби в дім високий, світлий.
Лиш тому, хто вірить в казку,
Ліс дарує ніжну ласку.
Пісня там, і сміх, і квіти!
Тільки ж знайте, любі діти,

Що в лісах весняних диво
Ходить легко і красиво!
Що мурашки, птахи й звірі
Стрінуть вас, як друзі щирі.

Скоріше берімося за руки і вирушаймо в дорогу!

Діти беруться за руки, «їдуть» за ведучою та співають весняну пісню за вибором музичного керівника.

Всі діти сідають.

1 - й хлопчик

Де ті квіточки ростуть?
Їх нема ні там, ні тут!
Завтра свято вже у мами,
А землю вкрито ще снігами.

Ведуча

Діти, хто це під кущем
Плаче, мов рясним дощем?

Заходить Зайчик, плаче.

Здрастуй, Зайчику біленький,
Чом ти плачеш, чом сумнений?

Зайчик

Вже набридла ця зима!
Їжі взимку геть нема!
Кожушок весь обносився,
Від зими я вже стомився!

2 - й хлопчик

Твоя правда. Час Весні
Панувати на землі!

Зайчик. Вона вчора мені снилась...

3 - й хлопчик

Щось дуже Весна забарилась!
Хотів квіток я нарвати
Й маму радо привітати,
Але сніг лежить пухнатий!

1 - й хлопчик. Що, не буде свята в мами?

В е д у ч а

А давайте всі підем
І Весну-красну знайдем.
Її в гості ми запросим,
І тепла в неї попросим,
Щоб розтанули сніги,
Й все розквітло навкруги!

2-й хлопчик

Ваша правда. Я букет
Із квіток нарву. Вперед!

Діти, взявшись за руки, «йдуть лісом».

В е д у ч а

Вирушили друзі в путь,
Лісом впевнено ідуть.
Чують, десь дзвенить водичка,
А назустріч їм — Синичка.

З а й ч и к

Здрастуй, подруго Синичко!
Ти куди летиш, сестричко?

С и н и ч к а

Я дізналась від струмочка,
Що тече он там, в гайочку,
Що Весна уже іде,
Всім дарунки роздає!

З а й ч и к

Яка радість!
Я новенький
Попрошу кожух сіренький!

3-й хлопчик

А я — квіток весняних,
Подарую мамі їх!

С и н и ч к а

Треба в Сонечка спитати,
Де нам Весну зустрічати.
Воно теж з Весною дружить
І по ній давно вже тужить.

В е д у ч а

Закличку разом заспіваєм —
Сонце нею погукаєм.

Діти співають закличку «Вийди, вийди, Сонечко...»:

Вийди, вийди, Сонечко,
На дідове полечко,
На бабине зіллячко,

На наше подвір'ячко!
Навесні квіточки,
Як маленькі діточки.
Там вони граються,
Тебе дожидаються!

Всі діти сідають на місця. З'являється Сонечко.

Сонечко

Ой, як добре ви співали!
А я теж свій промінець

В гості до Весни послало,
Весну радо привітало.
Я згори її вже бачу,
Має щедрю вона вдачу:
Все пробуджує від сну,
Зустрічайте й ви Весну!

Синичка

Бачу, бачу, ось вона!
Вже іде сюди Весна!

Під музику заходить Весна, танцює.

Зайчик вклоняється Весні.

Зайчик

Здрастуй, Весно-чарівнице!
Радий я тобі, сестрице!
Довго я тебе чекав,
Разом з друзями шукав!

Весна

Здрастуй, Зайчику біленький,
Здрастуй, хлопчику маленький,
Здрастуй, Сонечко ласкаве
І Синичко. Ось я й з вами!
Щиро я усіх вітаю
Й подарунки для вас маю.
Тобі, Зайчику біленький,—
Кожушок новий, сіренький.
Знаю й ваше я бажання:

(Звертається до хлопчиків.)

Ви для мами в привітання
Назбирайте квіточок,
Зазирніть у той гайок.
Там я вчора вже ходила,
Всі квітки давно збудила.
Пам'ятайте ви одне:

Навесні усе живе!

Усі

Ой, спасибі тобі, Весно,
Що дарунки нам принесла!

Всі сідають на місця.

Ведуча

А тим часом у гайочку
Квіточки в швидкім таночку
Весело всі танцювали
І Весну-красну вітали.

Виконується «Танок квітів».

Підсніжники. Ми — Підсніжники маленькі.

Кульбабки. Ми — Кульбабки молоденькі.

Квіти (разом)

Дуже любимо Весну,
Вона будить нас від сну!

Входять хлопчики і розглядають квіти.

1-й хлопчик. Які гарні всі й красиві!

2-й хлопчик. І жовтенькі є, і сині!

3-й хлопчик

Я нарву їх досхочу,
Завтра мамі їх вручу.

1-й Підсніжник

Ні, не рви нас, ми живі,
Хоч і квіточки малі!

Квіти (разом). Хочем жити! Не губи!

1-а Кульбабка

Краще ось що ви зробіть:
Фарби й олівці беріть
І ставайте проти нас.

2-а Кульбабка

Спробуйте нас малювати,
А ми будем позувати.

2-й Підсніжник

Ви, будь ласка, не дивуйтесь,
А повірте, що матусі
Будуть раді іще більше,
Бо малюнки їм цінніші!

1-й хлопчик. Але в мене фарб нема!

3-я Кульбабка. Допоможе тут Весна!

З'являється Весна з фарбами, папером і фломастерами.

Весна

Ось, беріть дарунки ці!
Тут і фарби, й олівці!
Намалюйте в подарунок
Своїм мамам ви малюнок.
А квітки нехай живуть.
Ну, пора мені у путь!

Хлопчики

Ой, спасибі за пораду!
Намалюєм квіти радо!

Весна, прощаючись, іде.

Гра «Намалюй квітку»

Грають 2 команди по 5 дітей у кожній. Для кожної команди на відстані стоїть стіл з аркушем паперу та фломастерами на ньому. Діти по черзі підбігають до столу і виконують завдання: перша дитина малює на аркушеві серединку квітки, друга дитина — пелюстки, третя — стебло, четверта — один листочок, п'ята — другий листочок.

Команда, яка скоріше намалює й правильно підбере кольори для малюнка, перемагає.

Ведуча

Ось готові вже малюнки,
Вийшли гарні подарунки!
А ви, коли Весну стрічали,
Мабуть, дещо помічали?
Чи це здалося мені, може,
Що на Весну мами схожі?
Всіх матусь ми привітаєм,
Пісню дружно заспіваєм!

Виконується пісня «Моїй матусі» (муз. В. Коваленко, сл. Т. Мезенцевої).

МОЇЙ МАТУСІ

Синю квіточку весняну
Я не буду рвати.
Фарби, олівці дістану
Й буду малювати.
Приспів:
Намалюю квітку ніжну,
Стебельце зелене.
І матуся радо візьме
Пролісок від мене. *(Двічі)*
А я буду підростати,

Вчитися, мужніти,
Мамі буду дарувати
Щонайкращі квіти!
Приспів.

Наприкінці свята діти дарують мамам свої малюнки квітів, підготовлені заздалегідь.

ВЕСНЯНІ СВЯТА-5

МАТІНКИ РІДНЕНЬКОЇ СВЯТО ЗУСТРІЧАЄМО

ДІЙОВІ ОСОБИ

Ведуча — вихователь

Діти:

Мушкетери (*Кількість мушкетерів визначає вихователь або музичний керівник самостійно*)

Дівчинка

Хлопчик

ХІД ЗАХОДУ

Під мелодію пісні «Пора, пора, порадуємся» із кінофільму «Чотири мушкетери» появляються у залі верхи на «конях» чотири хлопчики-мушкетери.

1 - й М у ш к е т е р

8 Березня буває
В році тільки один раз.
На конячках завітали
Мушкетерики до вас.

2 - й М у ш к е т е р. Я — Сергійко-Д'Артаньян.

3 - й М у ш к е т е р. Я — Портос-Андрійко.

4 - й М у ш к е т е р. Я, дівчатка, Араміс.

5 - й М у ш к е т е р

Ну а я Атос, братва,
Всіх дівчат кохаю я.

6 - й М у ш к е т е р

Мама, сестри й бабусі!
Всіх вітаємо зі святом!
І для вас сьогодні пісню
Заспіваємо завзято! (*Співають*)
Пора, пора, порадуємо ми сьогодні вас
І піснею, і танцем у цей святковий час.
Ми мамам нашим дорогим

Бажаємо всім щастя,
Й сьогодні вам від нас низький уклін. *(Знімають
капелюхи й роблять реверанс)*

7 - й М у ш к е т е р

8 Березня буває
В році тільки один раз.
Прийшли зі святом привітати
Мушкетерики всіх вас.

8 - й М у ш к е т е р

Восьмого Березня вітаємо зі святом
Мам, бабусь та маленьких дівчаток.
Їм усім ми даруєм в цей день
Танці, вірші й багато пісень.

9 - й М у ш к е т е р

Сьогодні у світлій цій залі
Під поглядом теплих очей
Ми вас, наші мами, вітаєм
Від імені вдячних дітей.

10 - й М у ш к е т е р

Гостям дорогим адресуємо сьогодні наші вітання.
А де ж чарівні, красиві дівчатка?

11 - й М у ш к е т е р

Вони сьогодні — наша гордість.
Ми їх зустрічаємо й радо вітаємо.

Під мелодію полонезу до зали заходять дівчатка, роблять реверанс. Хлопчики підходять до них, запрошують до танцю. Діти виконують парний танок.

В е д у ч а

Поспішають квіти проростати,
Поспішають журавлі вертати,
Поспішає сонечко теплішать,
Поспішають дітки розумнішать.
Любі діти, гості наші,
Знов весна нас всіх зібрала,
Й по секрету нам сказала,
Що чарівність в ній від мами.
І тому вона пригожа,
Що на маму трішки схожа,
Ну, а ми весну стрічаймо
І матусеньку вітаймо!

Х л о п ч и к

Матусі, бабусі, сестрички!
Будьте ж завжди здорові, щасливі, веселі!

Д і в ч и н к а

Спасибі вам, рідні мами,
Що ви тут сьогодні з нами!
До вас наше слово.

Виконується пісня «Мамі» (муз. В. Іваннікова, сл. А. Фадеева).

1 - а д и т и н а

Кажуть, що на світі
Сонце найясніше.
Та всміхнеться мама —
І стає світліше.

2 - а д и т и н а

Кажуть, що без сонця
Не розквітнуть квіти.
А хіба без мами
Є щасливі діти?

3 - я д и т и н а

Я до неї серцем
Любо пригорнуся.
Нехай сяє сонце,
Як моя матуся.

4 - а д и т и н а

Ще в колисці немовля
Слово «мама» вимовля.
Найдорожче в світі слово
Так звучить на рідній мові:
«Мати, матінка, матуся,
Мама, мамочка, мамуся».

Виконується пісня «Солнечная капель» (муз. С. Сосніна, сл. І. Вахрушевої).

Після виконання пісні діти сідають на стільчики.

Проводиться гра «Що робить мама?»

Виконується танок з мамами під мелодію пісні Н. Шутя «Собирайся, детвора».
(Під мелодію першого та другого куплетів діти танцюють самі, а коли починає звучати мелодія третього, — запрошують мам і танцюють разом з ними.)

1 - а д и т и н а

Ой, бабусенько рідненька,
Чарівниченько любенька,
Твої руки золоті
В невсипущому труді.

2 - а д и т и н а

Вітаємо бабусь!
Ми уже великі.
Посміхніться, любі,
Залишайтеся завжди молодими.

3 - я д и т и н а

Дорога бабусю,
В день цей урочистий
Ти прийми від мене
Вірш мій голосистий.
Хай тобі розкаже
Він про весну милу,
І про землю рідну,
Що усіх зіграла.

4 - а д и т и н а

Я своїй бабусі пісню заспіваю.
Вона для мене — сонечко й краса.
Подібної до неї я не знаю,
Хоч обійди всю землю й небеса.

Виконується пісня «Бабуся» (муз. М. Ведмедері, сл. Г. Яковчука). Виступає шумовий оркестр. Номер готує музичний керівник за власним вибором.

О р к е с т р а н т и (разом)

Ми тихенько пошуміли.
Ви нас радісно зустріли.
«Тиша!» — ми «прошепотіли»
Так, що й вікна задзвеніли!

Демонструється сценка «Показ мод».

ПОКАЗ МОД

ДІЙОВІ ОСОБИ

Д і в ч и н к а - в е д у ч а

М о д е л і — діти

Виходить дівчинка з мобільним телефоном у руці, набирає на ньому номер телефону, підносить його до вуха.

Д і в ч и н к а - в е д у ч а

Алло! Привіт!
Послухай, Катю,
У тебе ж є чудове плаття!
Що кажеш?
Так, ти маєш рацію —
Влаштуєм мод ми демонстрацію.
Приводь з собою Васю,
Машу, Галинку, Колю,
Петю і Наташу.
О'кей!

Чути стук у двері.

А ось і гості!
Зустрічаємо!
Моделей показ починаємо!

Входять двоє хлопчиків-бізнесменів, одягнутих у ділові костюми.

1 - й х л о п ч и к

Я — хлопець дуже непростий.
Господар фірми я крутий.

2 - й х л о п ч и к

І мій костюмчик — дорогий,
Я також хлопець діловий.

Дістають із кишень мобільні телефони, слухають.

1 - й х л о п ч и к

Алло! Це ж хто відволікає?
Клієнт прийшов?
Хай зачекає.

Р а з о м

Ми одяг носимо сучасний,
Адже ми — бізнесмени класні!

Стають збоку, даючи можливість глядачам добре їх роздивитися.

Входять діти, одягнуті у спортивне вбрання.

1 - а д и т и н а

Спорт — це міцний, здоровий сон.
Спорт — це великий стадіон.

2 - а д и т и н а

Адже ми всі активні,
То й одяг наш — спортивний.

Стають поряд із хлопчиками-бізнесменами.

Д і в ч и н к а - в е д у ч а

Що може бути кращим
За молодіжну моду?
Ну, хіба що
Гарна погода.

Входять дівчата, одягнуті по-молодіжному.

1 - а д і в ч и н к а

Ми любимо сонячну погоду.

2 - а д і в ч и н к а

Й обожнюємо молодіжну моду.

Входять дівчатка в одязі «ретро».

1 - а д і в ч и н к а

А що бабусі наші носили?

У чому мами в юності ходили?

2 - а д і в ч и н к а

Давайте з вами помандруєм, цебто
Подивимось на одяг в стилі «ретро».

Входять діти в стильному пляжному одязі, дефілюють по залі, стають поряд з іншими.

1 - а д і в ч и н к а

Я весною мрію про літо —
Сонце, пляж, море і квіти!

2 - а д і в ч и н к а

Для жаркої сухої погоди
Необхідна нам стильна пляжна мода!

Входять хлопчик і дівчинка у весільному одязі.

Х л о п ч и к

Кохання, друзі,— радість, щастя.
Закохані живуть найкраще.
Вогонь в душі горить, іскриться.
Тож я бажаю одружитися.

Пара «молодят» стає поряд з іншими дітьми.

Входять дівчатка у маминих сукнях, туфлях на високих підборах, із «дорослими» зачісками та в макіяжі.

Д і в ч и н к а - м о д н и ц я

Туфлі, зачіска, помада —
Ой, яка ж я всьому рада!
Хлопчики, мерщій дивіться,
З компліментом не баріться!

Дівчатка дефілюють по залі. До них приєднуються всі діти, які брали участь у сценці, роблять коло по залі і стають перед гостями.

В е д у ч а - в и х о в а т е л ь

Даринки і Катрусі,
Давайте разом з вами
Подякуєм бабусі,
Подякуємо мамі.

1 - а д и т и н а. За клопоти, за ласку.

2 - а д и т и н а. За пісеньку, за казку.

3 - я д и т и н а. За іграшку новеньку.

4 - а д и т и н а. За випічку смачненьку.

5 - а д и т и н а. За малинове варення.

6 - а д и т и н а. За добро й благословення.

7 - а д и т и н а

Хай весни у віконце
Летять до нас вітрами.

8 - а д и т и н а . Нехай світить сонце!
Р а з о м . Будь здорова, мамо!

МАМА ЛЮБА, ДОБРА, МИЛА (СЦЕНАРІЙ СВЯТА ДО 8 БЕРЕЗНЯ)

ДІЙОВІ ОСОБИ

В е д у ч а — вихователь

П р о л і с к и — двоє дітей

ХІД ЗАХОДУ

В е д у ч а. Ми зібрались із вами, малята, щоб відзначити свято. А яке саме свято, ви здогадаєтесь самі, якщо відгадаєте загадку.

Вона пробуджує поля
Та завітчує гілля.
Відгадайте, хто вона,
Ця красуня чарівна. (*Весна*)

Ви правильно відгадали. Але що таке весна?

1 - а д и т и н а

Ось весна вже зовсім близько!
З гір біжить, шумить потік.
Нам в гаю дає берізка
Запашний, цілющий сік.
А сама берізка біла
Березневі бачить сни.

2 - а д и т и н а

Лежать у полі ще сніги,
А води весняні шумлять
І сонні будять береги,
Біжать, і грають, і дзвенять.

3 - я д и т и н а

Веселе сонечко блищить,
Проміння щедre лле.
Гайок привітно шелестить,
Струмочок виграє.

4 - а д и т и н а

І барвінком, і рутою,
І рястом завітчує
Весна землю, мов дівчину,
В зеленому гаю.

Виконується пісня «Гей, ви, дітки чорнобриві» або інша за вибором музичного керівника.

ГЕЙ, ВИ, ДІТКИ ЧОРНОБРИВІ

Гей, ви, дітки чорнобриві,
Всі веселі, жартівливі.
Хутко, хутко у садок,
Зілля там нарвем, квіток. *(Двічі)*

Там по гіллячку стрибають
Любі, маленькі пташки,
Соловейки скрізь стрибають,
Зацвіли кругом квітки. *(Двічі)*

Хутко, хутко ж у садок,
Там сплетем собі вінок.
І веснянку заспіваєм,
Веселенько погуляєм. *(Двічі)*

1 - а д и т и н а

Запахло літечком і бростю,
Зимі прощатись скоро час,
Вже 8 Березня у гості
Заходить в кожен дім до нас.

В е д у ч а. Діти, а кого ми вітаємо 8 березня? Відгадайте загадки.

2 - а д и т и н а

Найрідніша, наймиліша,
Всіх вона нас пестить, тішить,
Завжди скрізь буває з нами,
Відгадайте, хто це. *(Мама)*

3 - я д и т и н а

Хто нас, діток, міцно любить?
Хто нас ніжно так голубить?
Як ми хворі — цілі ночі
Не стуляє свої очі.

4 - а д и т и н а

Хто для нас пісень співає,
Хто в негоду забавляє.
Гарні нам дає ляльки
І розказує казки?

Р а з о м

Рідна матуся!

Х л о п ч и к

Неваляйки, не лінуйтесь
І для мам ви потанцюйте. *(Виконується танець
Неваляйок)*

Виходять двоє дітей, одягнених у костюми Пролісків.

1 - й П р о л і с о к. А зараз відгадайте загадку.

Я найперша зацвітаю
Синім цвітом серед гаю.

Відгадайте, що за квітка,
Бо мене не буде влітку. (*Пролісок*)

2 - й П р о л і с о к

Цвітуть у лісі проліски для мами,
Дзвенить капіж під вікнами осель.
Для мами вся земля цвіте садами,
Весна дарує їй своїх пісень.

Виконується пісня «Синя квіточка весняна» або інша за вибором музичного керівника.

СИНЯ КВІТОЧКА ВЕСНЯНА

Синю квіточку весняну
Я не буду рвати.
Барви, олівці дістану
Й буду малювати.

Приспів:

Намалюю квітку ніжну,
Стебельце зелене.
І матуся радо візьме
Пролісок від мене.

А я буду підростати,
Вчитися, мужніти.
Мамі буду дарувати
Щонайкращі квіти.

Приспів

1 - а д и т и н а

В мами серце найдобріше,
Мама — квітка навесні.
В мами очі найгарніші,
Добрі, лагідні, ясні.

2 - а д и т и н а

Матусю моя рідненька,
Ти схожа на квітку весни,
Пригорнусь я до тебе близенько,
І стануть реальними сни.

В е д у ч а. А чи знаєте ви, що може робити мама?

Гра «Відгадай, що робить мама»

Ведуча тримає кошика або капелюха, у якому лежать записочки з назвами роботи, яку може виконувати мама (наприклад, мити підлогу, прати, вишивати, плести, варити суп, прасувати білизну, годувати дитину тощо).

Діти по черзі підходять і витягають з кошика записочку, а вихователь читає її зміст дитині на вушко. Дитина повинна рухами показати, що робить мама. Усі діти відгадують.

1 - а д и т и н а

Моя бабуся гарна й мила,
Вона найкраща від усіх людей.
І хоч вона вже трохи посивіла,
Але так щиро любить нас — дітей.

2 - а д и т и н а

Свою бабуся знаю
Я з давніх, давніх пір,
Її обличчя любе,
Її ласкавий зір.
Замислиться бабуся,
Зажуриться на мить
А потім знов сміється,
Ласкаво гомонить.

3 - я д и т и н а

З бабусяю своєю
Дружу давно-давно,
І ми — скажу вам — з нею
В усьому заодно.
Вона, моя бабуся,
Найкраща у житті,
А руки у бабусі —
Ну просто золоті.

Виконується пісня для бабусь за вибором музичного керівника.

4 - а д и т и н а

Дорогі бабусі й мами!
Як добре, що поруч ви з нами.
Дякуємо вам за добро і ласку,
За віддане тепло і чарівну казку.

5 - а д и т и н а

Подаруєм вам таночок
Від синів і дочок.
Посміхніться разом з нами,
Наші любі, добрі мами!

Виконується танок «Збирайся, дітвора». (Під фонограму пісні Н. Шутя діти виконують першу частину танцю самі, а на другу запрошують мам і бабусь.)

1 - а д и т и н а

Мами наші,
Любимо вас щиро,
Бажаєм здоров'я,

Щастя і миру.

2 - а д и т и н а

Бажаємо сто років жити
Без горя, сліз і без журби!
Хай з вами будуть щастя і здоров'я
На довгі роки, назавжди!

3 - я д и т и н а

Спасибі вам за роботу,
За руки ваші і турботу.
За те, що дома повсякчас
Ви так піклуєтесь про нас.

4 - а д и т и н а

«Спасибі вам!» — говорим знов
За вашу ласку і любов.
І вся весела дітвора
Вам щастя зичить і добра.

Виконується пісня «Мама» з музичного кінофільму «Мама».

Приспів:

Мамо, ти наймиліша,
Ти найгарніша, люба моя.
Мамо, ти — моє сонечко,
Зірочка ясна, радість моя.

Тебе, моя мила, ріднесенька,
Дуже тебе я люблю.
І цю весняну пісеньку
Я тобі, мила, дарю.

Приспів

Нічка буває безсонною —
Думи в матусі про нас.
Щоб і синочку, і донечці
Добре було повсякчас.

Приспів

Я побажаю тобі добра,
Щастя й радісних днів.
Будь ти зі мною завжди в житті
І посміхайся мені.

Приспів

НАМ РАДІСНО ВЕСНОЇНЬКУ РАЗОМ СТРИЧАТИ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Весна — вихователь

Діти:
Синичка
Гуси
Підсніжники
Пролісок
Нарцис
Тюльпан
Сон-трава
Кульбабки
Фіалочки
Конвалії

ХІД ЗАХОДУ

1 - а дитина

Як набридла нам зима!
І синичка вже сама,
Що всю зиму тут жила,
Не покинула села,
Кликать весну почала.

Синичка

Морозище віджену!
Хочу, щоб усе цвіло,
Щоб до нас тепло прийшло!

2 - а дитина

Прилетіли гусоньки рано.
Ще земля снігами убрана!
Прилетіли гуси додому,
Принесли з моря краплю солону.
Посідали і тужно голосять —
Бо замерзли ніженьки босі.

3 - я дитина

Ой ви, гуси, гусяточка сірі,
Чом ви рано сюди прилетіли?

4 - а дитина

Гуси мовчки голівоньки хиллять,
Гуси тихо у відповідь квиллять.

5 - а дитина

Хоч земля по-зимовому
Ще одягнута в сніги,
Та у березні додому
Повернулися птахи.

Виконується пісня «Ой минула вже зима» або інша за вибором музичного керівника, а діти-«гуси» танцюють.

ОЙ МИНУЛА ВЖЕ ЗИМА

(Українська народна пісня)

Ой минула вже зима,
Снігу й льоду вже нема.
Ой нема, ой нема,
Снігу й льоду вже нема. *(Двічі)*

Прилетіли журавлі
Й соловеєчки малі.
Ой малі, ой малі,
Соловеєчки малі. *(Двічі)*

Лугом квіти вже цвітуть,
Вівці травку вже пасуть.
Ой пасуть, ой пасуть,
Вівці травку вже пасуть. *(Двічі)*

Всі веснянку співаймо,
Весну-красну вітаймо.
Вітаймо, вітаймо,
Весну-красну вітаймо. *(Двічі)*

1 - а дитина

Йде Весна-красна в зеленій хустинці.
Несе Весна-красна в кошику гостинці.

2 - а дитина

Ягням — травицю,
Гусенятам — водицю,
Каченятам — ряску,
А малятам — ласку.

Заходить Весна.

Весна *(співає)*

Лугом поміж травами я іду,
Пісеньку-весняночку я веду.
Склала я цю пісеньку голосну
Про гаряче сонечко, про весну.

(Говорить)

Доброго ранку! — травам росистим.
Доброго ранку! — квітам барвистим.
Доброго ранку! — сонечку ясному,
Людям усім і усьому прекрасному.
Мерщій у гай ходімо, друзі!
А як чудово зараз в лузі!
Зібрались у гурті весняні квіти,
І раді будуть нас вони зустріти.

Весна «будить» «квіток»-дітей, які сидять півколом.

Весна

Годі, квіточки, вам спати.
Час давно уже вставати.
Гляньте, сонечко сміється,
В небі жайворонок в'ється.

В'ється й радісно співає —
Він весну вам сповіщає.

Діти по черзі встають і говорять.

1 - й Підсніжник

Весно моя, нене,
Нахились до мене,
Я тендітний, дуже ніжний,
А зовуть мене підсніжник.

2 - й Підсніжник

Ми — підсніжники сміливі —
Не злякались хуртовини.
Перші в лісі зацвітаєм,
Весну-маму зустрічаєм.

Пролісок

Весно моя мила,
Ти мене родила.
Ясним сонцем, наче хлібом,
Поблагословила.
Я народився рано-рано,
Ще тільки сніг розтанув тут.
Мої блакитні оченята
Синіми пролісками звуть.

Фіалочки

Ми — фіалочки маленькі,
Гарні, ніжні, запашні.
Хоч маєм різні кольори,
Але дружимо завжди.

Нарцис

Я — дуже ніжна квітка,
Струнка, як кипарис,
Чудовий маю запах,
А зовуть мене нарцис.

Тюльпан

Голівка в мене пишна,
Тоненький маю стан.
Весною розцвітаю,
А зовуть мене тюльпан.

Сон-трава

Ще холодні в лісі ранки,
Сніг ще в лузі дотліва,
Та розкрила на світанку
Сині очі сон-трава.

1 - а Кульбабка

Як припустить теплий дощик,
Я згорнусь в зелений кошик.
Подивись!
А коли година гожа,
Я на сонце в небі схожа.
Усміхнись!

2 - а Кульбабка

Одцвіту я жовтим цвітом,
Одягну на себе літом
Капелюх!
Набіжить вітрець, повіє,
Капелюшок мій розвіє,
Наче пух!

1 - а Конвалія

Цвітемо ми в травневі дні.
Між великим листям
Виснуть квіточки малі
Запашним намистом.

2 - а Конвалія

Квіточки в нас ніжні,
Такі білосніжні,
Тоненькі, тендітні,
Ласкаві, привітні.

Виконується танок квітів.

1 - а дитина

Сонечка нема на мить,
Дощ по стежці тупотить.
Ой! Як дощик накрапає,
Нам співати заважає.

2 - а дитина

Парасолька ось яка:
І яскрава, і легка.
Парасольку розкривай,
Нас від дощика сховай.

Виконується пісенька про дощик за вибором музичного керівника.

Весна

Дощик, дощик, задощи
 На дерева, на кущі.
 Не злякаєш ані трішки,
 Бо прудкі у діток ніжки!

Гра «Дощик»

Діти (*співають*)

Ллється дощик на доріжки,
 Він замочить наші ніжки.
 Треба ніжки піднімать,
 Над калюжами стрибать.
 Ось так, ось так
 Над калюжами стрибать. (*Двічі*)

Після цих слів діти по черзі перестрибують через «калюжі», виготовлені з блакитного паперу.

Діти (*співають*)

У калюжках маленьких
 Будуть ніжки в нас сухенькі.
 Можна ніг не піднімать,
 По калюжечках ступать.
 Ось так, ось так
 По калюжечках ступать. (*Двічі*)

Діти по черзі стрибають по «калюжах», наступаючи на них.

Весна

А тепер на стільчики сідайте,
 Мої загадки відгадайте.

Весна загадує загадки.

Коли це буває і як воно зветься:
 Хмаринка плаче, а поле сміється? (*Дощ навесні*)

Тане сніжок,
 Оживає лужок,
 День прибуває.
 Коли це буває? (*Навесні*)

Привітанням журавля
 Я пробуджую поля,
 Наповняю ручаї
 Та завітчую гаї.
 Кожен з вас мене впізна.
 Відгадали? Я — ... (*Весна*)

Клюк!
 Клюк!

Співа струмок,
Біжить з-під шапки снігу.
Ріка ламає кригу.
То йде ясна
До нас... (весна)

Весна

Гарно Весну ви зустріли.
Рада — щиро полюбили!
Танцювать усі ставайте,
Кожен в парі посміхайся!

На завершення свята зустрічі весни діти виконують парний танок.

СЦЕНАРІЙ ДО СВІТЛОГО ДНЯ ВЕЛИКОДНЯ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Ведуча — вихователь

Діти:

Вістунець

Курочка

Півник

Писанки

Баба

Паска

Ковбаса

Масло

Сир

ХІД ЗАХОДУ

Діти заходять до зали, співаючи пісню «Ой минула вже зима».

ОЙ МИНУЛА ВЖЕ ЗИМА

Ой минула вже зима,
Снігу-льоду вже нема.
Ой нема, ой нема,
Снігу-льоду вже нема.
Всі веснянку співаймо,
Весну-красну вітаймо.
Вітаймо, вітаймо,
Весну-красну вітаймо!

1 - а дитина

Вдягла весна мережану сорочку,

Умившись і звільнившись від турбот,
І підіймає волошкові очі
До вищих, до церковних позолот.

2 - а д и т и н а

Великдень всіх нас на гостини просить,
Малює сонце полотно небес,
І крашанку, як усмішку, підносить :
— Христос воскрес!

3 - я д и т и н а

— Воістину воскрес!
І дзвони засріблилися завзяті,
І ніби покотилось між людьми:
— Христос воскрес!

В е д у ч а. Мої любі! Навесні приходить до нас одне з найвеличніших християнських свят — Великдень. Великодній день — святий день. У цей день воскрес Син Божий — Ісус Христос, власним життям заплативши за гріхи роду людського.

Звучить Великодня пісня за вибором музичного керівника.

В е д у ч а. До Великодня готуються заздалегідь. Неділя, що передує Великодньому тижневі, називається Вербною. Саме в цей день востаннє Ісус увійшов до Храму Божого. Дорогу йому встеляли пальмові гілки. Його вітали люди, як справжнього царя.

В Україні пальми не ростуть, тому люди, щоб відзначити цей день, ставили у своїх оселях вербові гілочки.

До зали забігає хлопчик-вістунець і входить дівчинка.

В і с т у н е ц ь (*б'є дівчинку вербовою гілочкою*)

Не я б'ю, верба б'є.
Через тиждень — Великдень.
Будь здорова, як вода,
Багата, як земля,
А красива, як весна.

Д і в ч и н к а. Хто ти?

В і с т у н е ц ь. Я весняний вістунець, прийшов сповістити, щоб увесь хрещений люд готувався до найкращого свята — до Великодня.

Д і в ч и н к а. Навіщо мене б'єш?

В і с т у н е ц ь. Хіба це я? Це — свячена вербиця. Сьогодні її день — Вербна неділя.

В е д у ч а. Навесні, як тільки пригріє сонечко, верба першою прокидається. Її пухнасті котики будять усіх, щоб готувались до свята Великодня.

В і с т у н е ц ь (*до дівчинки*)

Тож і ти не зволікай, бо:
— Жарт б'є, не я б'ю.
За тиждень — Великдень!

Недалечко червоне яєчко. (Легенько вдаряє дівчинку гілочкою)

Звучить пісня «Котики вербові» або інша за вибором музичного керівника.

Приспів:

Котики вербові
Люлі, люлі, люлі...
Вітер сповиває.
Люлі, люлі, люлі...
Котиків гойдає.

Вітерець співає — котики муркочуть,
Шірткою м'якою носики лоскочуть.

Приспів

Котики вербові, тихі та пухнасті,
Уквітчали віття кущиків гіллястих.

Приспів

Легіт колисає в гойдалці вербовій,
Котикам сіреньким надихає спокій.

Приспів

Люлі, люлі, люлі... Вітерець гойдає,
Котиків сіреньких любо присипляє.

Приспів

Сплять собі, припишкли й вушка поскладали.
Добре в верболозі їх заколисали.

Приспів

Інсценізація уривка з казки «Курочка Ряба»

Іде баба, тримає в руках шкаралупку від яйця і плаче.

Б а б а. Ой, горе мені, горе. Що ця довгохвоста мишка наробила?

К у р о ч к а. Що сталося, бабцю, чого плачеш?

Б а б а. Як же мені не плакати? Поклала я те яєчко, що ти знесла, на поличку. Бігла по поличці мишка, хвостиком його зачепила, яєчко впало і розбилося. А я хотіла до свята з нього зробити писанку.

К у р о ч к а. Не плач, бабуню. Я знаю, що треба робити. Давай попросимо діточок, нехай нам допоможуть.

Заходять діти.

1 - а д и т и н а

Я писанку казкову намалюю:
На ній яскраве сонечко блищить,
Веселий дощик бубонить,
Земля квітує рястом голубим,

У чистім небі — журавлиний спів.

2 - а д и т и н а

Малеча радісно співає,
Відродження Христа вітає.
Летить ця пісня до небес
І жайвором над полем зависає.

В е д у ч а. На Великодне свято дарують люди одне одному писанки. Оздоблене узором яйце символізує пробудження природи, зародження нового життя.

1 - а д и т и н а

В хаті на осонні
Сяду на ослоні,
Сяду я скраєчку —
Розпишу яєчко.

2 - а д и т и н а

Нумо, пензлик, потанцюй,
Гарно писанку малюй —
Буде небо, і земля,
І ставочок, і поля.

3 - я д и т и н а

Сильний і міцний дубок,
А на ньому — яструбок.
Буде в мене писанка
Про Україну пісенька.

Звучить пісня «Писанка».

Гарна писанка у мене —
Мабуть, кращої й нема!
Мама тільки помагала,
Малювала ж я сама.
Змалювала дрібно квіти,
Вісім хрестиків малих
І дрібнюсіньку ялинку,
Й поясочок поміж них...
Хоч не зразу змалювала,
Зіпсувала п'ять яєць —
Та як шосте закінчила,
Тато мовив: «Молодець!»
Я ту писанку для себе,
Для зразочка залишу,
А для мами і для тата
Дві ще кращих напишу.

К у р о ч к а

Ко-ко-ко, куд-ку-дак.
Знесла яйце, як кулак!

Хазяечка Олеся його розписала,
Мені віддала,
Щоб я його вам
На свято Великодня подарувала.

Входять п'ять Писанок. Писанки починають обережно йти, залишаючи позаду себе великий кошук.

Усі Писанки

Стук, стук, стук, обережно,
Бо в кошику тісно!
Стук, стук, стук, обережно,
Від жари аж млосно!

Червона Писанка

Я сидіти тут не хочу.
На підлогу собі скочу.

Зелена Писанка

Ходімо швидше, вилізаймо.
Пісню гарну заспіваймо!

Писанки обертаються навколо себе, хваляться своїм вбранням і виконують пісню.

Звучить пісня про писанку.

Писанка

Розмалюю писанку, розмалюю,
Коника гривастого намалюю.
Розмалюю писанку, розмалюю.
Соловейка-любчика намалюю.

Приспів:

Писанка, писанка —
Веселковий цвіт.
Писанка, писанка —
Мій дитячий світ.

Розмалюю писанку, розмалюю,
Різьблену сопілочку намалюю.
А моя сопілочка буде грати.
Буде коник весело танцювати.

Приспів

Червона Писанка

В буряках мене купали,
На червоне змалювали.

Зелена Писанка

У траві мене варили,
На зелене запросили.

Жовта Писанка

Мене вбрали у лушпину,
В цибулеву сважину!

Коричнева Писанка

В шкірці яблука мочили,
Це надало мені сили.

Біла Писанка

Я біленькою зосталась,
Тільки в квіточки убралась.

Червона Писанка. Мене вкривають зелені листочки.

Жовта Писанка. Мене — у жовті узорі прибрали.

Коричнева Писанка. На мене коричневих цяток наклали?

Біла Писанка. Я така гарна, що й не сказати.

Усі Писанки. Усі ми гарненькі і хочемо сказати: «Христос Воскрес!»

Писанки по черзі говорять:

«Христос Воскрес!» — шепочуть квіти,
Несеться шелест їх по лузі.

«Христос Воскрес!» — українські діти.
Радійте всі. Ви наші друзі!

«Христос Воскрес!» — щебече дивно
Мала пташинка у гніздечку.

«Христос Воскрес!» — моя родино,
Моя хатино, мій садочку.

«Христос Воскрес!» — Дніпро клекоче
Й несе цю вість у Чорне море.

Україно, встань, протри вже очі,
Всміхнися і забудь про горе!

Чується: «Ку-ку-рі-ку!». Вбігає Півник.

Півник

Ку-ку-рі-ку!
Несу я вам новину.
Я по світу мандрував,
Ігри з писанками споглядав.

Ведуча. Розкажи нам, Півнику, розкажи!

Півник розповідає:

Гра «Ходить купка по риночку»

Писанку кладуть на якесь підвищення. Навколо неї ходять хлопчики і пильно стежать, щоб хтось її не захопив. Однак знаходиться відважний і хапає писанку. Хлопчики змикають коло і намагаються не випустити сміливця. Якщо він зуміє вирватися з кола — писанка його. Тоді хтось кладе другу писанку і гра продовжується.

В е д у ч а. Так, Півничку, це цікава гра. І я знаю, що в ній є ще такі слова:

Ходить купка по риночку
Та й купує писаночку.
Куп си, куп си, уродливий,
Куп си, куп си, чорнобривий,
Куп си, куп си, будеш мати,
Що дівчинці дарувати.

Ведуча запрошує хлопчиків до гри.

В е д у ч а

Нумо, хлопчики, в коло ставайте,
Гру веселу починайте!

Усі бажаючі грають.

Гра «Музична писанка»

Гравці стають у коло і під мелодію передають з рук у руки писанку. Мелодія раптово припиняється, і той гравець, який не встиг передати писанку наступному, виходить з кола. Гра триває до тих пір, поки не залишається переможець. Він і бере собі писанку.

Гра з яйцем

Усім треба стати в коло. Кожен тримає в руці писанку. З допомогою лічилки вибирають дівчинку, яка розпочинає гру. Вона ходить всередині кола й стукає писанкою по тих, що в руках у гравців. А ведучий промовляє такі слова:

Стали діти у кільце,
В кожного в руці яйце.
Галі випало на славу
Розпочати цю забаву —
Дуже милу, престару
Великодню гарну гру.
Ходить дівчинка кільцем
І постукує яйцем.
Що не стукне — «Трісь» та «Ай!»
А в самої ціла — й край.
Бач, яке воно міцне!
Галя далі радо йде,—

«Трісь» та «Трісь»!
 Аж раптом «Хрусь»...
 Гру продовжує Петрусь.

Одне за одним діти вибувають з гри. Той, чия писанка залишилася цілою, показує її всім, промовляючи:

«Писанка моя міцна
 Та й у грі перемогла».

Інсценізація «Великдує кругла паска»

В е д у ч а. Великдує кругла паска:

П а с к а

Гей, посуньтеся, будь ласка.
 І заграйте мені марша,
 Я ж між вами тут найстарша.

В е д у ч а. На це каже Ковбаса:

К о в б а с а

Затанцюю гоп-са-са,
 Розступіться, вліво, вправо —
 Тут сьогодні маю право.

В е д у ч а

Обізвались молодички —
 Писаночки невеличкі:

П и с а н к и

Хоч хвалитися і гріх —
 Ми найкращі від усіх.

В е д у ч а

А ось Масло промовляє —
 Собі ціну добре знає:

М а с л о

Милі писаночки ясні,
 Я, вклонившись, вам поясню,
 Що і моя роль чимала,
 Аби паска була вдала.

В е д у ч а

А тут сир шумить:

С и р

Ого!
 Як без мене тут було?

Як же в Паску без мандриці,
Дороженькі молодиці?

В е д у ч а. Обізуалась знову Паска:

П а с к а

Прошу, тихше всі, будь ласка.
Хай сім'я сіда до столу —
Міцна буде і здорова.

В е д у ч а. Після цих слів сім'я дружно сідає до столу і ласує великодніми дарунками. Всюди чути: «Христос Воскрес!», — а у відповідь: «Воістину Воскрес!»

Звучить пісня «Христос Воскрес!»

В е д у ч а

Великий день!
Великий день!
Який Великдень на землі!
Багато радості й пісень
Приніс нам янгол на крилі...
Веснянку діти хороводять.
Христос Воскрес!
Христос Воскрес!
Сьогодні й сонце не заходить,
А сяє й сяє із небес.

1 - а д и т и н а

Скільки б не співали,
А кінчати час.
Кращі побажання
Ви прийміть від нас.

2 - а д и т и н а

І в вас, і в нас
Хай буде гаразд,
Щоб ви і ми
Щасливі були!

ВЕСНЯНІ СВЯТА-6

МАМИНЕ СВЯТО

ДІЙОВІ ОСОБИ

В е д у ч а — вихователь

Діти:

В е с н а

Мушкетери
Сонечко
Сонечко-жук
Краплинки
Метелик
Жук

ХІД ЗАХОДУ

(Під мелодію пісні «Пора, пора, порадуємося» М. Боярського вискакують на «конях» хлопчики-мушкетери і співають пісню.)

Мушкетери

Пора, пора, порадуємо
Ми сьогодні вас,
І піснею, і танцем
У цей святковий час.
Сьогодні мамам дорогим
Від нас усіх — низький уклін.

(Знімаючи капелюхи, роблять реверанс.)

1 - а дитина

8 Березня буває
В році тільки один раз.
На конячках завітали
Мушкетерики до вас.

1 - й мушкетер. Я — Сергійко Д'Артаньян.

2 - й мушкетер. Я — Портос Андрійко.

3 - й мушкетер. Я, дівчатка, Араміс.

4 - й мушкетер

Ну, а я Атос, братва,
Всіх дівчат кохаю я.

Ведуча. Гостям дорогим сьогодні наші вітання, а де ж наші чарівні, красиві дівчатка?

Мушкетер

Вони — наша гордість,
Ми їх зустрічаємо й радо вітаємо.

(Під звуки вальсу заходять дівчатка і стають біля хлопчиків.)

1 - а дитина

Будьте завжди ви веселі й добрі,
При потребі дужі та хоробрі.
Працьовиті, дружні, не ледачі,
Серед всіх дітей будьте ви найкращі.

2 - а дитина

8 Березня є святом всіх жінок,

Мам, бабусь та маленьких дівчаток.
Їм усім ми даруєм в цей день,
Танці, вірші й багато пісень.

З - я д и т и н а

Сьогодні у світлому залі,
Під поглядом теплих очей,
Ми вас, наші мами, вітаєм,
Від імені вдячних дітей.

(Хлопчики беруть дівчаток за руки і виводять на середину залу. Діти танцюють польку.)

(Після танцю діти сідають на стільці.)

В е д у ч а

Любі діти, гості наші,
Знов весна нас всіх зібрала,
Й по секрету нам сказала,
Що чарівність в ній від мами,
І тому вона пригожа,
Що на маму трішки схожа.
Ну, а ми весну стрічаймо
І матусеньку вітаймо.

(Під музику вальсу Є. Догі до зали заходить дівчинка-Весна.)

В е с н а

До вас на свято я прийшла
І тепло всім принесла.
Я всміхаюсь сонечку:
— Здрастуй, золоте!
Я всміхаюсь квіточці —
Хай вона цвіте!
Я всміхаюсь дощику:
— Лийся, мов з відра!
Друзям усміхаюся,
Зичу всім добра!

(Весна співає пісеньку.)

ВЕСНЯНОЧКА (пісня)

Народилась я весною на світанку
І тому мене назвали веснянка.
І, як вогник, я хочу горіти,
Не згоряти, а тільки світити.

Приспів:

Я ліхтарик маленький,
Світлячок чепурненький,
Я струмок, я сніжинка,
Я маленька хмаринка.

Тільки крил я пташиних не маю
 І, як завжди, я вільно літаю.
 На Дніпровській кручі і на схили квітучі,
 В небеса і на землі пахучі.

Приспів.

Променисті яскраві світанки.
 Я шляхів інших в житті і не знаю.
 Я маленька Веснянка, я дівча-Подолянка
 Співом гідним Україну вітаю.

(Виходять дівчатка-«краплинки».)

1 - а крапелька

Від сонечка розтанули
 Бурульки навесні.
 Раділи, а не плакали
 Краплиночки рясні.

2 - а крапелька

Ми, краплинки-веселинки,
 І грайливі, й гомінкі.
 Ми співаєм пісню дзвінко.
 Ось послушайте її.

КРАПЛИНКИ (пісня)

Краплинка за краплинкою —
 І вже ручай біжить,
 Із лісом та долиною
 Про весну гомонить.

Приспів:

Ми крапельки, краплята,
 Єднає дружба нас.

Вітаємо зі святом,
 Матусі рідні, вас.
 Барвисті, мов веселка,
 Блискучі та ясні
 Ми, подружки веселі,
 Радіємо весні.

(«Крапельки» сідають на місця.)

1 - а дитина

На вікні у мене гілочка розквітла,
 Пелюстки рожеві тягнуться до світла.
 Справді, мов садочок виріс на віконці,
 Щоб в матусі очі повнилися сонцем,
 Розцвіли квітками гілочки вишневі —

Подарунок мамі в свято березневе.

2 - а д и т и н а

Сонечко тепленьке землю зігриває,
Квіточки й травичка швидше виростають,
А матусі наші діток зігривають,
Бо матусі наші більше тепла мають.

МАМА І СОНЕЧКО (пісня)

— Мама, люба мамочко,—
Кажуть син і донечка,—
Найдорожча в світі ти
І ніжніша сонечка.
Ти ясніше сонечка.
Як тебе не славити?
Сонечко ховається,
Завжди поруч з нами ти.
Ти тепліша сонечка,
Бо в негоду грієш нас.
Ти мудріша сонечка,
Завжди розумієш нас.

(Діти сідають на місця.)

Сценка «Сонечко і жучки»

Виходить сонечко і ходить по залу.

В е д у ч а

Ось і сонечко з'явилося,
Завітало на лужок.
Не минуло жоден кущик,
Ні дерев, ані квіток.

(На лужку 3 квіточки.)

С о н ц е. Тук, тук. Хто живе в квітці тут?

Ж у к. Я живу, я жук, жу-жу.

С о н ц е. Йди на вулицю гуляти!

Ж у к

Не піду, злий павук не дає,
Павутинки плете.

В е д у ч а

Сонце дуже здивувалося на те,
Бачить: поряд інша квіточка цвіте.

С о н ц е. Тук, тук. Хто живе у квітці тут? Відчиняй!

М е т е л и к

Я — Метелик.
Сонечко, тікай.

Злий павук з'явився на лужку,
Павутину виплів неабияку.

С о н ц е

От дива! Я і не знала,
Що у світі так буває.
Ще постукаю у квіточку одну,
Може, хоч тоді я щось збагну.
Хто живе у квітці, хто там є?

С о н е ч к о - ж у к. Я маленьке сонечко твоє.

С о н ц е. Теж ховаєшся від злого павука?

С о н е ч к о - ж у к. Звісно, бо павук мене ляка.

С о н ц е (*розсміялося*)

Пусте, це для мене павутинку він плете.
Я на ній, немов на струнах буду грати
І весною ці хмаринки розганяти.
Щоб під сонячну мелодію таку
Усі квіти закружляли у танку.

Виконується танок квітів, сонечка та жуків під мелодію вальсу. Всі сідають на свої місця.

(Виходять діти.)

1 - а д и т и н а

Я своїй бабусі пісню заспіваю,
Вона для мене — сонечко й краса.
Подібної до неї я не знаю,
Коли б зшукав всю землю й небеса.

2 - а д и т и н а

Бабуся моя дорога
В усьому мені помага.
Назбираю в лісі квітів сон-трави.
Дорога бабусю, літ до 100 живи.

3 - я д и т и н а

Це для вас, бабусі,
Заспіваєм пісню,
Подаруєм квіти.
Люблять вас всі діти.

Звучить пісня «Промінці для бабусі».

ПРОМІНЦІ ДЛЯ БАБУСИ

Свою бабусю знаю
Я з давніх-давніх пір,
Її обличчя любе,
Її ласкавий зір.

Приспів:

Замислитися бабуся,
Зажуриться на мить,
І знов, дивись, сміється,
Ласкаво гомонить.

І я бабусі руки цілую залюбки.
Вони немов співають,
Розказують казки.

Я слухаю бабусю,
Я весь — немов у сні.
Розумні, ніжні руки,
Умілі та міцні.

1 - а д и т и н а

Дорогі бабусі й мами!
Як добре, що поруч ви з нами,
Дякуємо вам за добро і ласку,
За віддане тепло і чарівну казку.

2 - а д и т и н а

Милі наші матусі й бабусі!
Ми вам шану складаєм
І зізнатися мусим,
Що без вас нас немає.

3 - я д и т и н а

Ви нас, рідні, зростили,
Нам життя дарували
І безмежно любили,
Від біди захищали.

4 - а д и т и н а

Тож сьогодні ми хочем
Вам «спасибі» сказати
За недоспані ночі,
На тривоги багаті.

5 - а д и т и н а

Побажаєм вам сто років жити
Без розлуки, без журби і сліз!
Хай із вами завжди буде щастя,
А також здоров'я — цілий віз!

Звучить пісня «Мама» з музичного фільму «Мама».

МАМА

Ти моя мила, ріднесенька,
Дуже тебе я люблю.
І цю весняну пісеньку
Я тобі, мила, дарю.

Приспів:

Мамо, ти наймиліша,
 Ти найгарніша, люба моя.
 Мамо, ти моє сонечко,
 Зірочка ясна, радість моя.

Нічка буває безсонною,
 Дума матуся про нас.
 Щоб і синочку, і донечці
 Добре було повсякчас.

Приспів.

Я побажаю тобі добра,
 Щастя і радісні дні.
 Будь ти зі мною завжди у житті,
 І усміхайся мені.

Приспів.

(Діти дарують бабусям і матерям квіти, подарунки, виготовлені власними руками.)

СВЯТО 8-ГО БЕРЕЗНЯ

ДІЙОВІ ОСОБИ

В е д у ч а — вихователь

Діти:

М а м а

Б а т ь к о

Б а б у с я

ХІД ЗАХОДУ

(Діти заходять до зали, зупиняються та співають на мотив «И улыбка без сомнения...».)

Раптом щось важливе
 Треба пригадати —
 Календар допоможе,
 Аркуш відірвіть.
 День 8 Березня —
 Це жіноче свято,
 Ви про це не забувайте,
 Друзі, ні на мить.

Приспів:

І усмішка, безперечно,
 Наших мам осяє враз,
 І вітання наші гречні

Ми звертаємо до вас.
Добрі наші мами
Часом турбувались:
Не завжди слухняними
Ми були дітьми.
А проте, як завжди,
Ви нас вибачали,
Тож сьогодні, милі дами,
Вас вітаєм ми.

Приспів.

1 - а д и т и н а

Хай всіма материками
Урочисто пролунає:
Добрі, милі наші мами,
З Восьмим березня вітаєм.

2 - а д и т и н а

З днем 8-го Березня,
Із весняним святом,
З пролісками першими
В цей чудовий час
Мам своїх прекрасних
Хочем привітати
І жінкам всім присвятити
Цей чарівний вальс.

(Звучить вальс. Діти запрошують всіх присутніх мам на танець.)

3 - я д и т и н а

Лиш ранньою весною
Буває тільки раз
Таке чудове свято
Для мами і для нас.

4 - а д и т и н а

За вашу ласку, наші мами,
Ми вдячні вам безмірно.
Бажаємо пишатись нами,
А ще здоров'я й миру.

(Звучить пісенька для мами.)

6 - а д и т и н а

Промінчик сонця на стіні,
Букет фіалок у вікні.
У ці чудові дивні дні

Всі танці навіть весняні.

(Виконується парна плясова за вибором музичного керівника.)

1 - а д и т и н а

До нас дворами йде Весна,
Проміннячком вся сяє.
«Сьогодні свято наших мам!» —
Скрізь по землі лунає.

2 - а д и т и н а

Хоч де-не-де лежать сніги,
Усе синіє навкруги.
Лиш сонце зажурилось,
Без мами засмутилось.

(Звучить пісня «Сонячне капання» або інша за вибором музичного керівника.
Діти грають на дзвіночках.)

Інценування «Що з батьком»

(Стіл. Біля нього сидять бабуся, мама й дівчинка. Заходить батько з букетом квітів і тістечками.)

Д і в ч и н к а

Не впізнати зараз тата.
Він зайшов і у дверях
Не закинув капелюха,
А повісив, як в гостях.

(Батько вішає капелюха і підходить до столу.)

Д і в ч и н к а. Він сказав...

Б а т ь к о. Вітаю, люба!

Д і в ч и н к а

І до себе пригортав.
Цілував матусю в губи,
Бабці ж руку цілував.

Б а б у с я

Не ховався за газету
І під ніс не бурмотів.
Вилкою не бив котлету,
Ніби хтось у ній сидів.

М а м а

Був він краще і простіше,
Чай в горнятка розливав.
І бабусю він не тещей,
А матусей називав.

Д і в ч и н к а

Я спитала маму прямо:

«Що це з батечком моїм?»

В е д у ч а

«В день жінок,— сказала мама,—
Тато мусить бути таким».

Д і в ч и н к а

Але я не розумію,
Дивний батько чоловік.
Може, згодом він зуміє
Добрим бути цілий рік?

(Артисти кланяються й розсаджуються по місцях.)

Д и т и н а

Мамо, сестро і бабусю,
Ми вас любимо, клянуса.
Але батечка на святі
Теж повинні ми згадати.

(Звучить пісня «Про батька».)

ПІСНЯ ПРО БАТЬКА

Скільки пісень ми з вами разом
Мамі рідній своїй співали,
А про татка до цього часу
Навіть віршика ще не склали.

Приспів:

Батько може, батько може
Все, що завгодно.
Пливти брасом, гукнуть басом,
Пісні співать.
Батько може, батько може
Буть ким завгодно,
Тільки мамой, тільки мамой
Не може стать.

Батько в домі — і все працює:
Гас горить, і не гасне піч.
Батько в домі завжди керує,
Якщо мама працює в ніч.

Приспів.

1 - а д и т и н а

Помагаю я бабусі,
Є у мене сила.
Посміхнулася рідненька —
І помолоділа.

2 - а д и т и н а

«Молода бабусенька»,—
Кажуть добрі люди.
І такою, думаю,
Вона довго буде.

З - я д и т и н а

Я моїй бабусеньці не грублю,
Бо свою бабусеньку я люблю.
Буду я бабусі завжди помагати,
Не дамо рідненькій вдома сумувати.

(Звучить пісня для бабусі.)

Проводяться різноманітні танцювальні конкурси, ігри з дітьми та батьками:

1. «Що робить мама?»
2. «Підміталочки».
3. «Варимо суп».
4. «Впізнай свою дитину».

Ігри до свята «8 Березня»

Гра «Що робить мама?»

Вихователь роздає, точніше, діти самі вибирають записки, на яких зазначена будь-яка дія (наприклад, місити тісто, прасувати білизну, варити суп, підмити підлогу, в'язати, чистити картоплю... тощо).

Потім діти по черзі виходять, вихователь переказує на вухо дитині (якщо вона сама не змогла прочитати) зміст записки, дитина показує те, що треба, а решта відгадують.

Гра «Підміталочки»

Вишиковуються 2 команди дітей. Навпроти кожної команди стоїть стілець (на відстані 5–7 кроків). Першій дитині в команді дається в руки віник і повітряна кулька. Дитина повинна «домести» кульку до стільця, «обмести» навколо нього і повернутися назад у команду. Потім вона передає віник наступному учаснику, і все повторюється. Та команда, яка швидше закінчить естафету, оголошується переможницею.

(Цю гру можна проводити з батьками.)

Гра «Варимо суп»

Створюються 3 команди дітей. На стільцях навпроти кожної команди лежать овочі й фрукти (наприклад, картопля, цибуля, огірок, морква, лимон, яблуко, ківі, апельсин тощо). Діти по черзі беруть зі стільця тільки один овоч або фрукт (той, що, на їхню думку, слід покласти в суп) і підтюпцем переносять його на інший стілець, що стоїть на відстані 7–10 кроків

від них. Потім учасник повертається назад і передає естафету наступному гравцеві.

Перемагає та команда, яка швидко й правильно виконала завдання.

Гра для батьків «Впізнай свою дитину»

Вихователь просить когось з батьків, наприклад, 5 мам, або бабусь, або татусів вийти у центр зали. Вихователь по черзі зав'язує очі батькам і ставить перед ними кількох дітей. Мати або батько мають, доторкнувшись до малюка, впізнати свою дитину.

1 - а д и т и н а

Ми сьогодні гомоніли
Так, що вікна задзвеніли.
Всі сказали: «Ах!» —
Провалився дах.

(Виступ шумового оркестру.)

2 - а д и т и н а

Давайте ж мам усіх вітать,
Співати і радіти.
«Спасибі, рідна», — шепотять
На вушко мамі діти.

3 - я д и т и н а

Мама, мамині руки
Ніжно погладять — стане тепліше.
Мама, мамине серце
Осяє любов'ю — стане світліше.

(Звучить пісня «Мама» з музичного фільму «Мама».)

МАМА

Так бува: уночі пролунає дзвінок.
Мама нишком тихо заплаче.
Як там донечка, як мій коханий синок?
Серце мамине — чайка неначе.

Приспів:

Мама, мама — букви-намистинки,
Кожний з них дорогу почина.
Мама рідна — це твоя частинка,
Це життєва зірка провідна.

Так бува: все життя — ніби замкнений круг,
В домі вашім — горя сліди.
Рідна мама — найкращий і відданий друг,
Вона буде з тобою завжди.

Приспів.

Так бува: ти захочеш побачить світи
І, напевне, покинеш родину.
Тільки знай, що для мами лиш ти,
Тільки ти — її краща і люба дитина.

Приспів.

(По завершенні пісні діти дарують матусям і бабусям виготовлені власноруч сувеніри.)

СВЯТО 8-ГО БЕРЕЗНЯ

ХІД ЗАХОДУ

(Під музику виходять хлопчики-джентльмени: на шії — краватка-«метелик», білий шарф, на голові — циліндр.)

1 - й х л о п ч и к

Весна! Весна! Повітря дзвін
І світлий небокрай!
Очам блакить дарує він
І голосів розмай.

2 - й х л о п ч и к

Весна! Весна! Як високо
На крилах вітерця
Летять хмарки,
Торкаючись тонкого промінця.

3 - й х л о п ч и к

Шумлять весняні ручаї!
Гуркочучи услід,
Ріка на зламаним хребті
Несе піднятий лід.

4 - й х л о п ч и к

Дерева ще оголені,
У лісі лист старий
Тремтить у мене під ногой,
Шумний і запашний.

5 - й х л о п ч и к

Під сонце самеє здійнявсь
І там, у вишині,
Незримий жайворон співа
Заздравний гімн весні.

6 - й х л о п ч и к. Джентльмени! А де це наші дівчата?

7 - й х л о п ч и к. А й справді! Де це вони?

8 - й х л о п ч и к. Мабуть, запізнюються.

9 - й хлопчик. Не може цього бути! Всі одразу?

10 - й хлопчик. Як, джентльмени, невже ви забули? Адже сьогодні 8 Березня!

6 - й хлопчик. А-а-а... Тоді зрозуміло.

7 - й хлопчик. Що, що тобі зрозуміло?

6 - й хлопчик. Як що? Ну, наприклад, зачіска, сукня і таке інше...

8 - й хлопчик. А ось і вони!

9 - й і 10 - й хлопчики. Зустрічайте! Наші дівчатка!

(Під звуки полонезу заходять дівчатка, хлопчики їх зустрічають по черзі. Потім танцюють парами полонез.)

(Хлопці садять дівчат на стільці, після чого знову виходять у центр зали.)

1 - й хлопчик

Вітаємо, вітаємо
Дівчаток дорогих,
Бо зараз, всі ми знаємо,
Найкращий день для них.

2 - й хлопчик

Мами, сестри і бабусі,
З Восьмим березня вітаєм!
І для вас сьогодні пісню
Наші хлопці заспівають!

(Виконується пісня хлопчиків «Мы вам честно сказать хотим...».)

3 - й хлопчик

Жіночий день — весняне свято:
Краси, усмішок і пісень.
Свою матусю я і тато
Готові на руках носити весь день.

4 - й хлопчик

А який дарунок мамі
Ми з тобою зробили самі?

5 - й хлопчик

Безліч є ідей для цього —
Фантастичних і смішних.

6 - й хлопчик

Бо сюрприз зробить для мамі —
Це цікаво надзвичайно:
Замісити тісто в ванні
Чи зробити крісло з книг.

7 - й хлопчик

Ну, а я в дарунок мамі
Розмалую стіл квітками.
Я б і стелю обробив.
Шкода, ріст мене підвів.

(Хлопчики кланяються, йдуть. Виходять дівчатка.)

1 - а д і в ч и н к а

З днем 8-го Березня,
Із весняним святом,
З пролісками першими
В цей чудовий час,
Мами наші рідні
І бабусі милі,
Від усього серця
Ми вітаєм вас!

2 - а д і в ч и н к а

Лиш перший з'явиться росток
Весною з-під землі,
Вітають дружно всіх жінок
Дорослі і малі.

3 - я д і в ч и н к а

Скільки радості матусі
Подарили дітлахам!
За добро до нас і ласку
Ми дуже-дуже вдячні вам.

(Звучить пісенька для мами за вибором музичного керівника.)

1 - а д и т и н а

Дівчатка і хлоп'ята,
Давайте разом з нами
Подякуєм бабусі,
Спасибі скажем мамі.

2 - а д и т и н а. За клопіт і за ласку...

3 - я д и т и н а. За пісеньки і казки...

4 - а д и т и н а. За пишнії пампушки...

5 - а д и т и н а. І за смачненькі плюшки...

6 - а д и т и н а. За танцювати вміння...

7 - а д и т и н а. І за довготерпіння.

8 - а д и т и н а

Нехай життєвий обрій
Не тьмариться хмарками.
Хай завжди сяє сонце!

В с і. Хай завжди будуть мами!

Інсценування «Мода» (з показом мод)

1 - а д и т и н а

Алло! Привіт.

Послухай, Катре,
Бери скоріш найкраще плаття.
Перебери увесь комод.
Влаштуєм справжній показ мод.
Що? Я одна. Нема нікого.
Запрошуй братика малого
І всіх товаришів скликай.
Чекаю у вбранні.
Бувай!

(Стук у двері.)

В е д у ч а

А ось і гості! Зустрічаєм.
І показ мод розпочинаєм.

(Виходять двоє хлопців у костюмах, в руках тримають стільникові телефони.)

1 - й х л о п ч и к

Я хлопець дуже діловий.
Костюм у мене дорогий.

2 - й х л о п ч и к

Алло, коли звільнюсь — не знаю.
Прийшов клієнт?
Нехай чекає.

1 - й і 2 - й х л о п ч и к и (разом)

У нас костюми справжніх менів,
Бо ми — поважні бізнесмени.

(Під музику йдуть.)

В е д у ч а

Мода дає нам уроки.
Міниться майже щороку.

(Вибігають двоє дівчаток у спортивній формі.)

1 - а д і в ч и н к а

Спорт потрібний нам усім —
І дорослим, і малим.

2 - а д і в ч и н к а

Адже сім'я у нас активна,
Тож одяг треба нам спортивний.

(Під музику роблять кілька вправ та йдуть.)

(Вибігають четверо дівчаток у яскравому одязі, з вигадливими зачісками, браслетами, пасками тощо.)

1 - а д і в ч и н к а

Що може бути красивіш

За молодіжну моду?

2 - а д і в ч и н к а

Єдине, мабуть, я назву —
Це сонячна погода.

3 - я д і в ч и н к а

Ми любимо всі сонячну погоду,
Так само, як і молодіжну моду.

(Дівчатка йдуть.)

(Звучить музика «ретро», виходять дівчатка, одягнуті у мамині та бабусині спідниці, капелюшки, на ногах — матусині туфлі на підборах.)

1 - а д і в ч и н к а. А що бабусі в давнину носили?

2 - а д і в ч и н к а. Як виглядали мами наші милі?

3 - я д і в ч и н к а

Перука і корсет, і безліч пелерин.
Стиль «ретро» — ось як зветься він.

(Дефілюють і йдуть.)

(Звучить пісня про літо. Виходять дівчатка, що демонструють пляжну моду.)

1 - а д і в ч и н к а

Знов про літо весною холодною мрію.
Сонце, пляж і далеко зимові завії.

2 - а д і в ч и н к а

Але для літньої чудової погоди
Нам просто необхідна пляжна мода.

(Йдуть під музику.)

(Під звуки маршу Мендельсона виходять дівчинка і хлопчик — «наречений» і «наречена».)

Х л о п ч и к

Коханню, друзі, всі віки покірні!
Як добре в когось закохатись!
Вогонь в душі палає і іскриться,
І я наважився: уже час одружитись.

Д і в ч и н к а

Надіну я мамину сукню святкову,
На ніс — окуляри, браслет — на руках.
Нехай помилуються братики рідні,
Яка я чарівна в шовкових хустках.
У модних прикрасах я в путь вирушаю:
З вітальні в передню — вперед і назад.

Х л о п ч и к. Чого це ти вбралась? Ось мама узнає!..

Д і в ч и н к а. Бурмоче під носа мій маленький брат.

Хлопчик. Ти навіть ходиш на підборах не вмієш!

Дівчинка

Сердито середній мій брат помічає.
Однак мої братики не розуміють,
Що віку у моди і жінки немає.

(Кланяються і йдуть.)

1 - а дитина

Дарувати всім бабусям
Маєм добру звичку
Спиці, хусточки, клубочки,
З вовни рукавички.

2 - а дитина

Але краще дарувати
Не клубок, не паличку.
Піднесіть бабусям рідним
Обруч і скакалочку.

3 - я дитина. Чи метелика живого.

4 - а дитина. Кульку на віршовочці.

5 - а дитина. Курс «Уроки карате».

6 - а дитина. Олівці в коробочці.

7 - а дитина

Подаруйте окуляри,
Якщо є потреба,
Телефон і телескоп,
Щоб вивчати небо.

Ведуча

І тоді всі ваші рідні
Стануть дивуватись,
Як про мрії заповітні
Ви могли дізнатись.
Адже раптом всі бабусі
Так цьому зрадіють,
Що про свій забудуть вік
І помолодіють.

(Звучить пісня про бабусь.)

Проводяться ігри з дітьми і батьками (див. попередній сценарій).

- 1) «Що робить мама»;
- 2) «Підміталочки»;
- 3) «Впізнай свою дитину».

(Виходять хлопчики.)

1 - й хлопчик

Дівчаточка любі!

Ви — ніби принцеси.
Красиві, тендітні —
Ну, просто із п'єси.

2 - й хлопчик

Вам дружно бажаємо
Гарного свята —
Здоров'я, удачі,
Усмішок багато.

3 - й хлопчик

Так будьте завжди ви
Красиві і милі.
А зараз прийміть
Ці даруночки щирі.

(Хлопчики вручають дівчаткам сувеніри або квіти.)

Д и т и н а

На світі добрих слів чимало,
Але одне — добріш за всіх.
Просте, чудове слово — «мама»
Тримаємо в серцях своїх.

(Звучить пісня «Мама» з музичного кінофільму «Мама».)

СЦЕНАРІЙ ДО СВІТЛОГО ДНЯ ВЕЛИКОДНЯ

ДІЙОВІ ОСОБИ

В е д у ч а — вихователь

Діти:

В і с т у н е ц ь

К у р о ч к а

П і в н и к

П и с а н к и

Б а б а

П а с к а

К о в б а с а

ХІД ЗАХОДУ

(Діти заходять до зали співаючи.)

Звучить пісня «Ой минула вже зима».

ОЙ МИНУЛА ВЖЕ ЗИМА

Ой минула вже зима,
Снігу-льоду вже нема.
Ой нема, ой нема,

Снігу-льоду вже нема.
Всі веснянку співаймо,
Весну-красну вітаймо.
Вітаймо, вітаймо,
Весну-красну вітаймо!

1 - а д и т и н а

Вдягла весна мережану сорочку,
Умившись і звільнившись від турбот,
І підіймає волошкові очі
До вищих, до церковних позолот.

2 - а д и т и н а

Великдень всіх нас на гостини просить,
Малює сонце полотно небес,
І крашанку, як усмішку підносить,
Христос воскрес!

3 - я д и т и н а

Воістину воскрес!
І дзвони засріблилися завзяті,
І ніби покотилось між людьми:
Христос воскрес!

В е д у ч а. Мої любі! Весною приходить до нас одне з найвеличніших християнських свят — Великдень. Великодній день — святий день. У цей день воскрес Син Божий — Ісус Христос, власним життям заплативши за гріхи роду людського.

(Звучить Великодня пісенька — за вибором музичного керівника.)

В е д у ч а. До Великодня готуються заздалегідь. Неділя, що передує Великодньому тижневі, називається Вербною. Саме в цей день Ісус востаннє увійшов до Храму Божого. Дорогу йому встеляли пальовими гілками (його вітали, як справжнього царя).

В Україні пальми не ростуть, тому люди, щоб відзначити цей день, ставили у своїх оселях вербові гілочки.

(До зали вбігає хлопчик-вістунець і входить дівчинка.)

В і с т у н е ц ь

Не я б'ю, верба б'є.
Через тиждень — Великдень.
Будь здорова, як вода,
Багата, як земля,
А красива, як весна.

Д і в ч и н к а. Хто ти?

В і с т у н е ц ь. Я весняний Вістунець, прийшов сповістити, щоб увесь хрещений люд готувався до найкращого свята — до Великодня.

Д і в ч и н к а. А чого мене б'єш?

В і с т у н е ц ь. Хіба це я? Це свячена вербиця. Сьогодні її день — Вербна неділя.

В е д у ч а. Навесні, як тільки пригріє сонечко, вона першою прокидається. Їх пухнасті котики будять усіх до роботи.

В і с т у н е ц ь. Тож і ти не зволюй, бо:

Жарт б'є, не я б'ю —

За тиждень — Великдень!

Недалечко червоне яєчко. (*Легенько вдаряє вербичкою.*)

Звучить пісня «Котики вербові» або інша за вибором музичного керівника.

КОТИКИ ВЕРБОВІ

Люлі, люлі, люлі... Вітер сповиває.

Люлі, люлі, люлі... Котиків гойдає.

Приспів:

Вітерець співає — котики муркочуть,

Шорсткою м'якою носики лоскочуть.

Котики вербові, тихі та пухнасті,

Уквітчали віття кущиків гіллястих.

Приспів.

Легіт колисає в гойдалці вербовій,

Котикам сіреньким надихає спокій.

Приспів.

Люлі, люлі, люлі... Вітерець гойдає,

Котиків сіреньких любо присипає.

Приспів.

Сплять собі, принишкли й вушка поскладали.

Добре в верболозі їх заколисали.

Інсценізація уривка з казки «Курочка Ряба»

(Іде баба, тримає в руках шкаралупку від яйця і плаче.)

Б а б а. Ой, горе мені, горе. Що ця довгохвоста мишка наробила?

К у р о ч к а. Що сталося, бабцю, чого плачеш?

Б а б а. Як же мені не плакати? Поклала я яєчко, що ти знесла, на полицку. Бігла мишка, хвостиком зачепила, яєчко впало і розбилося. А я хотіла на свято писанку розмалювати.

К у р о ч к а. Не плач, бабуню. Я знаю, що треба робити. Давай попросимо діточок, нехай нам допоможуть.

(Виходять діти.)

1 - а д и т и н а

Я писанку казкову намалюю:

На ній яскраве сонечко блищить,

Веселий дощик моросить.

Земля квітує рястом голубим,
У чистім небі журавлиний спів.

2 - а д и т и н а

Малеча радісно співає,
Відродження Христа вітає.
Летить ця пісня до небес
І жайвором над полем зависає.

В е д у ч а. На Великодне свято дарують люди одне одному писанки. Оздоблене узором яйце символізує пробудження природи, зародження нового життя.

1 - а д и т и н а

В хаті на осонні
Сяду на ослоні,
Сяду я скраєчку —
Розпишу яєчко.

2 - а д и т и н а

Нумо, пензлик, потанцюй,
Гарно писанку малюй.
Буде небо, і земля,
І ставочок, і поля.

3 - я д и т и н а

Сильний і міцний дубок,
А на ньому — яструбок.
Буде в мене писанка
Про Україну пісенька.

Звучить пісня «Писанка».

Гарна писанка у мене —
Мабуть, кращої й нема!
Мама тільки помагала,
Малювала ж я сама.
Змалювала дрібно квіти,
Вісім хрестиків малих,
І дрібнюсіньку ялинку,
Й поясочок поміж них...
Хоч не зразу змалювала,
Зіпсувала п'ять яєць —
Та як шосте закінчила,
Тато мовив: «Молодець!»
Я ту писанку для себе,
Для зразочка залишу,
А для мами і для тата
Дві ще кращих напишу.

Курочка

Ко-ко-ко, куд-ку-дак,
Знесла яйце, як кулак!
Хазяечка Олеся його розписала,
Мені віддала,
Щоб я його вам
На свято Великодня подарувала.

(Виходять п'ять писанок. Писанки починають обережно рухатись, залишаючи позаду себе великий кошик.)

Усі писанки

Стук, стук, стук, обережно,
Бо в кошику тісто!
Стук, стук, стук, обережно,
Від жари аж млосно!

Червона писанка

Я сидіти тут не хочу.
На підлогу собі скочу.

Зелена писанка

Ходімо швидше, вилізаймо,
Пісню гарну заспіваймо!

(Писанки обертаються навколо себе, хваляться своїм вбранням і виконують пісні.)

Звучить пісня про писанки.

Розмалюю писанку, розмалюю,
Коника гривастого намалюю.
Розмалюю писанку, розмалюю,
Соловейка-любчика намалюю.

Приспів:

Писанка, писанка —
Веселковий цвіт.
Писанка, писанка —
Мій дитячий світ.

Розмалюю писанку, розмалюю,
Різьблену сопілочку намалюю.
А моя сопілочка буде грати,
Буде коник весело танцювати.

Приспів.

Червона писанка

В буряках мене купала,
На червоне змалювала.

Зелена писанка

У траві мене варила,
На зелено запросила.

Жовта писанка

Мене вбрала у лушпину,
В цибулеву сважину!

Коричнева писанка

В шкірці яблука мочила,
Це надало мені сили.

Біла писанка

Я біленькою зосталась,
Тільки квіточок набралась.

Червона писанка. Мене вкривають зелені листочки.

Жовта писанка. Мене у жовті узори прибрала.

Коричнева писанка. На мене коричневих цяток наклала.

Біла писанка. Я така гарна, що й не передати.

Усі писанки. Усі ми гарненькі і хочемо сказати: «Христос Воскрес!»

Писанки по черзі говорять:

«Христос Воскрес!» — шепочуть квіти,
Несеться шелест їх по лузі.

«Христос Воскрес!» — українські діти,
Радійте всі — ви наші друзі!

«Христос Воскрес!» — щебече дивно
Мила пташинка у гніздечку.

«Христос Воскрес!» — моя родино,
Моя хатино, мій садочку.

«Христос Воскрес!» — Дніпро клекоче
Й несе цю вість у Чорне море.

Україно, встань, протри вже очі,
Всміхнися і забудь про горе!

(Чується «Ку-ку-рі-ку!». Вбігає півник.)

Півник

Ку-ку-рі-ку!

Несу я вам новину.

Я по світу мандрував,

Ігри з писанками споглядав.

Ведуча. Розкажи нам, півнику, розкажи!

Півник. Називається ця гра «Ходить купка по риночку».

Писанку кладуть на якесь підвищення. Навколо неї ходять хлопчики і пильно стежать, щоб хтось її не захопив. Однак знаходиться відважний і хапає писанку. Хлопчики намагаються, щоб сміливець не втік. Але, коли він зуміє вирватися з кола, то писанка його. Тоді хтось знову кладе другу писанку і гра продовжується.

Ведуча. Так, Півничку, це цікава гра. І я знаю, що в ній є ще такі слова:

Ходить купка по риночку
 Та й купує писаночку.
 Куп си, куп си, уродливий,
 Куп си, куп си, чорнобривий,
 Куп си, куп си, будеш мати,
 Що дівчинці дарувати.

Ведуча запрошує хлопчиків до гри.

В е д у ч а

Нумо, хлопчики, в коло ставайте,
 Гру веселу починайте!

(Усі бажаючі грають.)

В е д у ч а. А я вам, друзі, пропоную гру «Музична писанка».

Гравці стають у коло і під мелодію передають з рук в руки писанку. Мелодія раптово зупиняється, і той гравець, який не встиг передати писанку наступному, виходить з кола. Гра продовжується до тих пір, поки не залишається переможець. Він і бере собі писанку.

В е д у ч а. А ось ще одна гра — «Гра з яйцем».

Усім треба стати в коло. Кожен тримає в руці писанку. З допомогою лічилки вибирають дівчинку, яка розпочинає гру. Вона ходить всередині кола й стукає писанкою по тих, що в руках у гравців. А я буду промовляти такі слова:

Стали діти у кільце,
 В кожного в руці яйце.
 Галі випало на славу
 Розпочати цю забаву —
 Дуже милу престару
 Великодню гарну гру.
 Ходить дівчинка кільцем
 І постукує яйцем.
 Що не стукне — «Трісь» та «Ай!»
 А в самої ціла — й край.
 Бач, яке воно міцне!
 Галя далі радо йде, —
 «Трісь» та «Трісь»!
 Аж раптом «Хрусь»...
 Гру продовжує Петрусь.

(Один за одним діти виходять з гри. Той, чия писанка залишилася цілою, показує її всім, промовляючи:

Писанка моя міцна,
 Та й у грі перемогла.)

Інсценізація «Великдує кругла паска»

В е д у ч а. Великдує кругла паска...

П а с к а

Гей, посуньтєся, будь ласка.
І заграйтє мені марша,
Я ж між вами тут найстарша.

В е д у ч а. На це каже ковбаса:

К о в б а с а

Затанцюю гоп-са-са,
Розступітьсє, вліво, вправо,
Тут сьогодні маю право.

В е д у ч а

Обізвились молодички —
Писаночки невеличкі.

П и с а н к и

Хоч хвалитисє і гріх —
Ми найкращі від усіх.

В е д у ч а

А ось масло промовляє —
Собі ціну добре знає.

М а с л о

Милі крашаночки ясні,
Я, вклонившись, вам поясню,
Що і моя роль чимала,
Аби паска була вдала.

В е д у ч а

А тут сир шумить: «Ого!
Як без мене тут було?
Як же в Пасху без мандриці,
Дороженькі молодиці?»

В е д у ч а. Обізвиалась знову паска.

П а с к а

Прошу тихше всі, будь ласка.
Хай сім'я сіда до столу,—
Міцна буде і здорова.

Після цих слів сім'я дружно сідає до столу і ласує Великодніми дарунками.
Всюди чути: «Христос Воскрес!», — а у відповідь: «Воістину Воскрес!».

Звучить пісня «Христос Воскрес!».

В е д у ч а

Великий день!
Великий день!
Який Великдень на землі!
Багато радості й пісень
Приніс нам янгол на крилі...
Веснянку діти хороводять.
Христос Воскрес! Христос Воскрес!

Сьогодні й сонце не заходить,
А сяє й сяє із небес.

1 - а д и т и н а

Скільки б не співали,
А кінчати час.
Кращі побажання
Ви прийміть від нас.

2 - а д и т и н а

І в вас, і в нас
Хай буде гаразд,
Щоб ви, і ми
Щасливі були!

ПРОЩАННЯ З ДИТСАДКОМ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

В е д у ч а — вихователь

Ш а п о к л я к

Діти:

Б у р а т і н о

Л и с и ц я

К і т

Л я л ь к а

Б і л о ч к а

З а й ч и к

ХІД ЗАХОДУ

В е д у ч а

Весняний день — прозорий, голубий,
Навколо пахне ніжним цвітом,
Під вікнами розквітли тополі,
І весело сміються жваві діти.
Душа чутлива, мов ота струна,
До барв весняних, запахів та звуків —
Так може чарувати лиш весна
Після холодних місяців розлуки.
Зібрались дружно ми на свято
Сьогодні в урочистий час,
Щоб вам удачі побажати
Бо наш садочок проводить вас.

Звучить пісня «Добрий день, українсько школо!» або інша за вибором музичного керівника.

(Виходять молодші діти з привітаннями.)

1 - а д и т и н а

З днем щасливим, урочистим
Щиро вам вітаємо!
Всіх дітей, що йдуть до школи,
Ми поздоровляємо!

2 - а д и т и н а

Будете ви школярі!
Вас чекають букварі,
Вас чекають гарні парти,
І підручники, і карти,
І просторий, світлий клас —
Всі вони чекають вас.

3 - я д и т и н а

Срібний дзвоник скоро-скоро
Всіх покличе вас до школи.
Як підете в перший клас,
Завжди згадуйте про нас.

4 - а д и т и н а

Чий такий красивий дім?
Грають промені на нім!
Залюбки стріча діток —
Це...

Д і т и (*разом*). Наш дитсадок!

5 - а д и т и н а

Чий такий співучий дім?
Цілий день пісні у нім!
Кличе музика в танок —
Це...

Д і т и (*разом*). Наш дитсадок!

6 - а д и т и н а

Чий такий веселий дім?
Не змовкає сміх у нім,
А малечі — мов квіток.
Це...

Д і т и (*разом*). Наш дитсадок!

Звучить пісня про дитячий садок — за вибором музичного керівника.

(Під музику пісні «Буратіно» з кінофільму «Пригоди Буратіно», підстрибуючи, забігає Буратіно з яскравою книжкою в руках, на книжці написано «Абетка».)

Б у р а т і н о. Ось яку яскраву книжку подарував мені батько Карло, правда, він за неї віддав свою куртку. Але я піду до школи, вивчусь і куплю йому 5 таких курток.

(Під пісню «Какое небо голубое» до зали заходять Кіт Базиліо і Лисиця Аліса.)

Л и с и ц я. Та навіщо тобі до школи Буратіно? Від цього навчання самі неприємності. Ось дивись, Кіт Базиліо вчився та зовсім сліпий став від того навчання...

К і т

Так...
Краще дай нам оцю книжку
Ну, а сам — мерщій у ліжко.

Б у р а т і н о

Ні, вам книжки не віддам,
Її вивчати буду сам.

Л и с и ц я. Ну, як хочеш, тільки тобі там буде скучно і самотньо.

Б у р а т і н о. А я разом із дітками піду до школи.

Л и с и ц я (*звертається до дітей*). Діти, ви теж хочете до школи?

Д і т и. Так!

К і т. Та невже ви вчитися бажаєте?

Д і т и. Так!

Л и с и ц я. Так там же погано!

Д і т и. Ні!

Л и с и ц я

Діти, не ходіть до школи,
Краще пийте кока-колу!

К і т. Так вас не візьмуть!

В е д у ч а. Це чому ж наших діточок не візьмуть до школи?

Л и с и ц я. Тому, що вони нічого не знають.

В е д у ч а. Це не так. Вони вже багато чого знають та вміють.

Л и с и ц я. А ми зараз це перевіримо.

Хто може без вагання
Розв'язать такі питання:
Скільки ніг у карася?

К і т. Скільки крил у поросся?

Л и с и ц я. Скільки крил у індика?

К і т. Скільки рук у їжака?

(Діти відповідають, що у карася немає ніг, у поросся та індика — крил, а в їжака — рук.)

К і т. Ти диви, і справді вони такі розумні.

Л и с и ц я. Пішли звідси, Базиліо!

Нам нема чого тут робити,
Таких розумників нам не обдурити.

(Кіт і Лисиця йдуть із зали під пісню.)

Б у р а т і н о

Кіт з лісою утекли.

З ними нам не по путі.
Ми ж не будем сумувати,
А давайте танцювати.

(Виконується веселий танок за вибором музичного керівника.)

(Чути стукіт у двері. До зали заходять «іграшки». Вони по черзі співають.)

Лялька

А я лялечка мала,
Гарне плаття одягла.
Буду в цьому платті
Танцювати на святі! (Танцює)

Білочка

А я білочка маленька,
Дуже, дуже чепурненька!
До роботи я невтомна,
Бо страшенно невгамовна!
Так, так! Ля-ля-ля! (Тричі)

Зайчик

А мене зовуть Пухнастик,
А буває — ще й Вухастик.
А насправді я — зайчатко,
Добреньке собі звірятко!
Так, так! Ля-ля-ля! (Тричі)

Іграшки (разом)

В дитсадочку нашім свято,
Чути музику і сміх.
Ми прийшли вас привітати —
Першокласників своїх.
Так, так! Ля-ля-ля! (Тричі)

(Іграшки читають вірші.)

Лялька

Ми бажаєм вам щоранку
Прокидатись спозаранку.
Добре вчитись і трудитись,
І ніколи не сваритись.

Білочка

З вами вже не будем ми
І навчатись, і рости.
Рахувать, читать, писать,
У веселі ігри грать.

Зайчик

Ми ніяк часу не маєм,
Ми в садочок поспішаєм.
Там чекають нас малята,
Ми ідем їх розважати.

Діти (разом)

Прощавайте, іграшки дитячі,
Хай ніхто сьогодні з вас не плаче.
Ми з вами добре подружились,
Тепер ви іншим залишились.

(Ведуча проводить іграшки, виходить з ними з зали. У цей час до зали заходить Шапокляк.)

Шапокляк. Привіт! Я ваша нова вчителька — Швабра Петрівна. Вестиму у вас уроки зразкової поведінки. Слухайте мене уважно, і я зроблю з вас найкращих у світі жартівників, шибеників. Почнемо з правил.

Перше правило. Якщо ви відповідаєте на запитання вчителя, то відповідати треба пошепки.

Правило друге. Якщо ви принесли до школи шоколад, то з'їсти його потрібно неодмінно на уроці. При цьому треба гучно шарудіти обгорткою і в жодному разі ні з ким не ділитися!

Правило третє. Якщо попереду сидить дівчинка, частіше прив'язуй її за кіски до стільця. Якщо ж хлопчик — підкладай йому на сидіння кнопки. А зараз домашнє завдання. Після свята влаштуйте три простенькі шкоди. Перша — киньте в каструлю з супом татові шкарпетки. Друга — спійте й зачиніть у шафі кішку. Третя — з маминої шуби виріжте і пошійте Чебурашку.

(До зали повертається ведуча.)

Ведуча. Діти, не слухайте її! Ніяка вона не вчителька! Це бабця Шапокляк! Ви ж знаєте казку про крокодила Гену та Чебурашку? Ти, Шапокляк, припини різні капості говорити, а краще привітай наших школярів, зроби їм подарунок.

Шапокляк

Зараз трохи поміркую
Й щось корисне подарую.
Ось рогатка вам, малята,
Щоб могли в пташок стріляти.
Ось вам ще і пістолетик —
Одне одного лякати.
Кнопки гострі металеві —
Всім на стільчик підкладати.
Цим камінчиком гарненьким
Можна шибки вибивати.
Ось вам палка-виручалка,
Щоб по ребрах комусь дати...

Ведуча. Досить, досить Шапокляк! Діти, ви згодні прийняти такі подарунки?

Діти. Ні, не згодні!

Шапокляк. Не згодні, не згодні. Але від мене ви більше нічого не отримуєте!

Ведуча. Ти не ображайся, але ці речі дітям не потрібні для навчання у школі. Їм потрібні портфелі, ранці, зошити, ручки, олівці... Краще подивись, як наші діти збиратимуться до школи.

Гра «Збери портфель»

Обираються 2–3 дітей. Береться стільки ж портфелів. На стільцях лежать речі, які потрібні у школі, та ще іграшки і різні не потрібні у школі предмети. За командою вихователя починається гра. Перемагає той, хто скоріше і правильно збере речі у портфель.

(Шапокляк заважає дітям у момент гри і пропонує їм непотрібні речі.)

Ведуча. Діти, заспівайте Шапокляк пісні про школу. Нехай вона послухає і дізнається, чого там навчають.

Виконується пісня «Учат в школе».

Шапокляк. Так, вирішено! Обов'язково відкрию школу шкідливих наук. Туди прийматиму усіх бажаючих без екзаменів, а навчання буде безкоштовним. Хто з вас бажає записатись до такої школи?

Ведуча. А які науки там викладатимуть?

Шапокляк. Я навчатиму вас мастити клеєм стільці, смітити, сваритися між собою, зводити наклеп, звертати провину на інших, бути балакучими, битися, в розмові використовувати брутальні слова...

Ведуча. Досить, досить, Шапокляк! Діти, ви згодні навчатися в такій школі?

Діти. Ні!

Ведуча. Чуєш, діти не згодні з тобою, бо вони підуть до справжньої школи. А зараз вони хочуть прочитати віршики про школу.

(Діти читають вірші про школу за вибором вихователя.)

Шапокляк. Мені це ні до чого! До того ж, я дуже поспішаю, в мене є справи важливіші за школу! (Зникає)

Ведуча. Діти, для того щоб вас зарахували до першого класу, необхідно скласти іспити. Ось ми зараз перевіримо, як ви готові до цього...

(Ведуча читає вірш-гру.)

ВІРШ-ГРА «ТАК» ЧИ «НІ»?

Зіграти хочеться мені
Із вами друзі в «Так» чи «Ні».
Я вам питання задаю,
Готуйте відповідь свою.
Відповідайте, як мастак,

Єдиним словом «ні» чи «так».
Якщо кмітливий дуже ти,
То може й рима допомгти.
Але вона хитрюща в нас —
Аби не збила з толку враз.
Тягнути час навіщо нам?
Почнемо гру — побачиш сам.
Скажіть, співає сом пісні?
Не гайся з відповіддю... (Ні)
Чи вміє плавати гусак.
Ну що ви скажете тут? (Так)
Чи може стати у вогні
Вода холодним льодом? (Ні)
Скажіть мені, червоний мак
В січневу пору квітне? (Ні)
А крокодил букет на дні
З лілей зібрати може? (Ні)
Чи може вище гір літак
У вишину злетіти? (Так)
А візерунки на вікні
Мороз малює взимку? (Так)
Чи правда, друзі-бо, що рак,
Коли повзе, то задки? (Так)
Якщо не їстиме три дні,
Верблюди ходити зможе? (Так)
До забіяк і розбишак
Є у людей повага? (Ні)
Чи досягають навесні
Пшениця й жито в полі? (Ні)
Коли розсердиться хижак,
Слона він може вбити? (Ні)
Ріка біжить у далині.
Чи є у неї ноги? (Ні)
Росте у морі пастернак?
Відповідай скоріше... (Ні)
Я чи буває сон у сні?
Чекаю відповіді... (Так)
Перекривив синицю шпак.
Таке в житті буває? (Так)
Скажіть, морози крижані
Страшні для мавп тропічних? (Так)
Чи правда це, що вовк у смак
Наївся груш і яблук? (Ні)
А під кінець скажіть мені:
Цікава гра у «Так» чи «Ні»? (Так)

В е д у ч а. Молодці! Гарно відповіли на моє запитання. А хто з вас знає приказки про школу?

(Діти по черзі говорять по одній приказці.)

1. Мудрим ніхто не вродився, а навчився.
2. Гарно того вчити, хто хоче все знати.
3. Вчи дитину, як вона впоперек лави лежить.
4. Чого Івась самохіть не навчився, того Івана й дубцем не навчиш.
5. Хто грамоти вміє, той краще і сіє.
6. Щоб багато знати, треба мало спати.
7. Нема науки без муки.
8. Учений іде, а неучений слідом спотикається.
9. За письменного трьох неписьменних дають, та й то не беруть.
10. Дерево сильне корінням, а людина знаннями.
11. Не кажи «не вмію», а кажи «навчусь»!
12. Якщо за день нічого не вивчив, то весь день змарнував.
13. Здобудем освіту — побачиш більш світу.
14. Голова без розуму — що млин без води.
15. Щоб іншого навчати, треба самому уміти.
16. У дитинстві вивчене — що на камені висічене.
17. Книжку читай — розуму набирай.
18. Людина із знаннями скрізь у пошані.
19. Нічого не знаєш — нічого не скажеш.
20. Хочеш знати — не соромся питати.
21. Хто каже, що знає все, той не знає нічого.
22. Для всякого діла знання потрібні, а щоб знати — треба навчатися.
23. Дурневі знання ні до чого.
24. Забування — лихо до пізнання.

В е д у ч а

Яке гарне вийшло свято.
Хто ж вам допомагав його готувати?

1 - а д и т и н а

Співом хорошим
Згадаєм в цей час
Тих, хто завжди
Піклувався про нас.

2 - а д и т и н а

Спасибі, вихователі,
Були ви нам — як матері.

3 - я д и т и н а

Спасибі нашим поварам,
Вони не дали схуднуть нам.

4 - а д и т и н а

Спасибі всім, хто пестив нас
І проводить в 1-й клас.

5 - а д и т и н а

Люди кажуть, що пісня вранці допомагає,
Пісня в горі нас втішає,
Пісня радощі приносить.
Наше серце пісні просить.

6 - а д и т и н а

Спасибі музичному керівнику,
Що навчила нас гарно співати

7 - а д и т и н а

А душа моя прагне співати
Без зупину, щодня, щогодини.
Хочу щастя це дарувати
Всім, хто хоче,— знайомим, родині!

Звучить пісня «Намалюю небо» або інша — за вибором музичного керівника.

1 - а д и т и н а

Вже 6 мені.
Це ж цілий вік життя.
Вже позаду стільки кроків,
Попереду — майбуття.

2 - а д и т и н а

Вже 6 мені.
Піду я в 1-й клас.
Ой мороки, ой мороки
Буде ще у нас!

3 - я д и т и н а

А мене вже все цікавить:
Зорі, небо та моря...
Та найперше хочу знати,
Чому крутиться Земля?

4 - а д и т и н а

А мені уже 6 років.
Скільки ж це ночей і днів?
Ой багато, так багато,
Що я всіх їх не злічив.

В е д у ч а

Життя — це таємнича книга,
І стільки в ній незвіданих доріг!
Ти озирнешся і помітиш,
Як швидко пролетів за роком рік.

Звучить пісня «Кроки» А. С. Житкевича (співають вихователі) або інша за вибором музичного керівника.

КРОКИ

Крок! Зробив ти крок,
Зробив ти крок у світ широкий.
Крок! Той перший крок —
Перший урок в житті із кроків.

Приспів:

Не зупиняйся на хвилину,
Не зупиняйся ні на мить.
Тому, хто йде в життя сміливо,
Завжди щастить, завжди щастить.

Крок! Іди в життя!
Правдивим будь від дня до років.
Крок! У майбуття!
Життя — це шлях із моря кроків!

Приспів (співають діти):

Не зупинюсь ні на хвилину,
Не зупинюся ні на мить.
Я буду жить для України,
Хай їй щастить, хай їй щастить.

В е д у ч а

Спасибі всім, хто виступав,
Співав пісні ще й танцював,
На інструментах грав чудово,
Та тим, хто в гості завітав.

(Слово надається завідуючій дитячим садком і батькам. Потім завідуюча разом із вихователем вручають дітям «Альбом випускника» та нагороджують почесними медалями.)

В е д у ч а

Мами наші милі!
Бережіть тепло свого порогу!
Проводжаючи своїх дітей із хати,
Простеліть їм рушники в дорогу!

(Матері простеляють дітям рушники.)

Діти виконують парний танець і йдуть із зали.

ЛІТЕЧКО ГРАЙЛИВЕ -3

КАЗКА ПРО КОЛОБКА

Ляльковий театр на прогулянці

Усі ролі виконує вихователь.

В е д у ч и й

Ось вже й літо до нас завітало.
Все квітує й цвіте навкруги,
Колоситись пшениця почала,
Наливаються соком плоди.

Скоро вже і калина вбереться
В червонясте чудове вбрання,
І до всіх вона мило всміхнеться
Ягідками своїми всіма!

А скільки цікавих пригод чекає на нас влітку! Давайте ми зараз помандруємо разом із одним дуже відомим казковим героєм.

Діти утворюють коло. Ведучий виносить Колобка та пропонує помандрувати у казку.

В е д у ч и й

Покотився Колобок
З двору стежкою в лісок.

За ведучим діти йдуть звивистою стежкою.

І кого в ліску стрічав,
Всім казки розповідав.
Ось під кущиком звірятко —
Довгі вушка, сірі лапки.

Діти показують довгі вушка, піднімають руки вгору.

Їсть травичку навмання
Куцохвосте Зайчєня.
Й Колобка хотів він з'їсти.

З а й ч и к. Він такий смачний, із тіста!

В е д у ч и й. Колобок сказав Зайчаті:

К о л о б о к. Досить, друже, пустувати!

Казочок я знаю в'язку.

Ось послухай першу казку.

Діти за ведучим виконують вправи, про які йдеться у віршику, наведеному нижче.

Ручки вгору піднімаю,
І щомиті підростаю.
Як стаю навшпиньки вищим,
То грибок за мене нижчий.
Вправу цю роблю щоранку
Під дубками на світанку.

Діти повторюють вправу 4—5 разів.

В е д у ч и й

Покотився Колобок
Далі стежкою в лісок.

Усі йдуть по колу.

І зустрівся ненароком
На узліссі з сірим Вовком.

Колобок

Вовк, не їж мене, будь ласка,
Я продовжу далі казку.
Ти втомивсь неначе, друже,
Відпочити треба дуже!

Бач, пеньочків як багато!
Нумо разом присідати.
Різ і два! Раз і два!
Ось і втоми вже нема!

Діти присідають кілька разів.

Ведучий

Покотився Колобок,
В лісі перебрів струмок.

Діти йдуть, високо піднімаючи ноги.

Раптом чує: хтось тупцює,
То Ведмідь-набрід танцює.

Діти тупотять ніжками.

Волохатий, величезний,
Обмина дуби кремезні.

Діти проходять між пеньками.

Мовить Колобочок нишком:

Колобок

Ти ходи, Мишко, як мишка,
Пострибай, неначе зайчик,
Так легенько, наче м'ячик.
Вправо-вліво повернися,
Кругом себе обернися.
І забудеш, що незграбний,
Завжди будеш дуже гарний!

Діти роблять повороти вправо-вліво, кругом себе.

Ведучий

Покотився Колобок
Далі стежкою в лісок.

Діти бігають.

І побачив між квітками
Колобочка із голками.

Діти зупиняються.

Доторкнувся — і злякався,

У травичці заховався!

Діти стають парами обличчям одне до одного і перехресно плещуть в долоні одне одному та присідають.

Він не бачить: йде Лисичка
І несе смачні кислички.
Придивляється довкола
І збирає квіти в коло.

Діти утворюють коло, взявшись за руки, а ведучий із іграшковою лисичкою — посередині.

Бачить, що поміж квітками
Колобочок з ягідками.
Налетів вітрець легенько,
Колобка збудив швиденько.

Виконуються дихальні прави.

В е д у ч и й. Мовить Колобок Лисичці

К о л о б о к

Ти не їж мене, будь ласка,
Краще позбирай в травиці
Соковиті полуниці.

У печі духмяний горщик,
А в руках — повненький кошик.
Не лінуйся нахилитись
І травичці поклонитись.

Діти нахиляються.

А тепер — усім спасибі,
Всі живіть у дружбі й мирі!
А мене чекають вдома
Лесик, Ясочка та Рома.

Діти повільно проходять, дякують за цікаву казку, прощаються з казковими персонажами.

ЛІТО РОЗМАЇТЕ

ДІЙОВІ ОСОБИ

Дорослі:

В е д у ч и й

Л і т о

Діти — вихованці п'яти-шести років:

П о л у н и ц я

Б д ж і л к а

Незабудка
Дзвіночок
Конвалія

ХІД ЗАХОДУ

Під музичний супровід діти входять до зали й сідають на стільці.

В е д у ч и й. Вітаю вас, мої маленькі друзі! Сьогодні до нас у гості завітає чарівна красуня, весела й грайлива пора року, яку ми всі дуже любимо. Вона дуже хоче привітатися з вами, але спочатку ми маємо вгадати, хто ж вона.

Ведучий читає вірш-загадку.

Сонечко яскраве
Цілий день палає,
На травиці в гаї
Цілий день ми граєм.

Раді всі малята
Цілий день купатись,
Веселиться й грати,
На сонці засмагати.

Як пора ця зветься,
Коли все сміється
І відпочиває?
Коли ж це буває?

Малята, я думаю, що ви вже здогадалися, хто завітав до нас. Це — Літо. Давайте всі разом покличемо нашого шановного гостя.

Літечко красне, йди до нас!

Діти повторюють за Ведучим. Входить Літо.

Л і т о. Здрастуйте, малята!

Проїшла зима із новорічними
святами,

Весна вже проспівала всі свої
веснянки.

На мене всі давно чекали —
діти, тата й мами.

І ось прийшла я і стою на вашім
ганку.

В е д у ч и й. Ми дуже раді тобі, красуне-Літо! Проходь, будь ласка, сідай на почесне місце.

Л і т о. Спасибі, тільки я прийшла до вас не сама. Я прийшла з друзями.

В е д у ч и й. Хто ж це?

Л і т о. Вони самі про себе розкажуть.

До зали входить Полуниця. Лунає весела музика.

П о л у н и ц я

Вранці визирни в віконце,
Бачиш — у садку на сонці
Червоненької сестрички?
Це — смачненькі полунички.

Не лінуйся, уставай,
Свіжих ягід назбирай
Найкорисніших у світі.
Тільки треба нас помити.

Діти, а ви вмієте збирати смачні полунички?

Давайте подивимось, хто з вас найкраще це робить.

Проводиться гра.

Збираємо полуниці

На підлозі лежать паперові силуети полуниць. Діти беруть кошики й під веселу музику збирають у кошики «полуниці». Виграє той, хто зібрав найбільше «ягід».

П о л у н и ц я

Гарно грали ви, малята,
Та мені вже час рушати.

До побачення!

Полуниця виходить.

В е д у ч и й

Молодці наші малята —
Вміють ягоди збирати!
А тепер ми заспіваєм,
Ніжки хай відпочивають.

Виконується пісня за вибором музичного керівника.

Л і т о. Діти, ви чуєте?! Це Бджілка летить до нас.

Усі чують звук «дж-ж-ж-ж», і до зали вбігає Бджілка.

Б д ж і л к а

Я вітаю всіх маляток —
Гарних хлопчиків й дівчаток!

Літом я не спочиваю —
Ніби втоми я не знаю.

Між квіток весь день літаю
І для вас медок збираю,

Щоб узимку медом цим
Ласувати дітям всім!

Малята, мене звать Бджілка-трудівниця, тому що я цілий день працюю, збираючи медок. А ви любляете солоденький медок?

Діти відповідають.

В е д у ч и й. Малята, давайте допоможемо Бджілці збирати медок.
Проводиться танок-гра.

Бджілки й квіточки

Під веселу музику «бджілки» кружляють навколо «квіточок», ніби збирають нектар.

Б д ж і л к а. Спасибі вам, любі малята, за допомогу. А хочете, я познайомлю вас із своїми подружками — Квіточками?

До зали входять Конвалія, Дзвіночок і Незабудка.

Б д ж і л к а

Ще в вулику бджілки спали,
Бо ще раненько,
А квіточки вже вмивали
В росі личенько.

Н е з а б у д к а

Прокинулася Незабудка
Коло струмочка,
В чистій росі умивала
Синенькі очка.

Д з в і н о ч о к

Пробудився і Дзвіночок
В широкому полі,
Задзвонив всім на добридень,
На добру волю.

К о н в а л і я

Пробудилась Конвалія
В темнім лісочку,

Заспівала вранці-рано
Свою співаночку.

Б д ж і л к а

Прокинулись Квіточки
Літнього ранку
І чекають бджілку в гості
До сніданку.

Літо. Малята, завжди дивіться уважніше під ноги: щоб не завдати шкоди не тільки цим гарним Квіточкам, але й усім рослинам. Добре?

Діти *(разом)*. Так!

Ведучий. Наші малята знають, що слід бережливо ставитися до рослин, тварин, поважати й любити природу.

Літо. Молодці! А чи знаєте ви вірші про природу, рослини, тварин? Почитайте нам, будь ласка.

Діти читають короткі віршики.

Л. Силенко

ЧОГО МОВЧИТЬ КОТИК

Набрав котик
Води в ротик —
Рано прокидається,
Лапками вмивається.
Три лисички
Три лисички
Міють лапки, міють личка.
Не виводить тато-лис
Їх невмитими у ліс.

М. Познанська

ПІВЕНЬ

Шия жовта, хвіст зелений,
Борода — як маків цвіт.
Півник є такий у мене,
Він малятам шле привіт.
Ходить півник по садку
І співа: «Ку-ку-рі-ку!»

В. Лучук

* * *

У квітник побіля хати
Збіглись півники чубаті,
Через ті чуби, мабуть,
Їх і півниками звать.

В. Лучук

ЛАТАТТЯ

На блакитних заплавах широких
Жовті глечики рясно цвітуть.
Молоко із тих глечиків жовтих
Вранці окуні нахильці п'ють.

І. Семененко

КУЛЬБАБА

У матері кульбаби колисок багато,
У матері кульбаби багато дітей.
Вона їх в колиски
Спатоньки кладе.

П. Ребро

СОНЯХИ

На городі в гарбузинні
Соняхи, мов хлопчаки,
Ловлять сонячне проміння
В золоті свої шапки.

І. Царинний

ПАХУЧИЙ ГОРОШОК

Горошок пахучий
Дрібно, дрібно пахне,
В літній синій вечір
Килимом послався.

Не забудка. Дуже гарні віршики!
Дзвіночок. А як хороше дітки читали! Яке чудове свято.
Конвалія. Але нам вже час вирушати додому. Прощайте, малята!
Незабудка, Дзвіночок і Конвалія виходять.

Ведучий. Сьогодні ми дізналися, яка чудова пора року — літо.

Яскраве, розмаїте
У міста і села
Завітало Літо.
Чарівне, веселе.

У садочку вишні
Та черешні зріють.
Огірочки перші
Дружно зеленіють.

Дзеркальне озерце,
І волошки в полі.
Рано сходить сонце
А сіда — поволі.
І буяє Літо,
Росами умите,
Радістю сповите —
Літо розмаїте!

Виконується танець-хоровод із Літом.

Літо. Спасибі вам за це свято! Мені дуже сподобалося у вас. Наступного року я знову завітаю до вас, любі малята. А на прощання я пригощу вас стиглими і смачними ягодами.

Дітей пригощають черешнями, полуницями.

РОЗВАГИ НА ПРОГУЛЯНКАХ

Гра з бубном

Діти сидять на стільчиках, розставлених півколом.

Посередині — стілець, на ньому лежить бубон.

Вихователь (співає на мотив пісні «І шумить і гуде»):

Вийшов Вова вперед,
Вова бубон бере,
Буде Вова грати,
Таня танцювати.

Виходить хлопчик на ім'я Вова, бере бубон і паличкою або рукою б'є в нього, дівчинка на ім'я Таня танцює. Діти підспівують.

Потім Таня і Вова сідають.

Гра повторюється, в пісні вихователь називає імена інших дітей.

Примітка. Наприкінці можна проказати, наприклад: «Буде Таня грати, а всі — танцювати». Усі танцюють.

Дзвіночок

Діти сидять півколом. Вихователь стоїть перед дітьми, а за спиною тримає дзвіночок (бубон, барабан). Вихователь показує дітям дзвіночок, дзвонить і швидко ховає його за спину. Питає в дітей, що вони бачили та чули. Діти відповідають: дзвіночок (бубон, барабан).

Вихователь (біжить на протилежний бік майданчика, дзвонить, промовляючи):

Я біжу, біжу, біжу,
У дзвіночок я дзвоню.

Присідає, дзвіночок ставить позаду, широко розводить руки в боки.

Всі сюди скоріш біжіть,
І дзвіночок мій знайдіть.

Діти біжать до вихователя. Хто перший знайшов дзвіночок, дзвонить в нього й віддає його вихователеві. Гра повторюється. Діти перебігають на попереднє місце.

Примітка. Замість дзвіночка можна взяти брязкальце.

Пташка

Діти стоять півколом, злегка розставивши ноги, руки вздовж тулуба. Вихователь стоїть обличчям до дітей, в руках у нього прутик, до прутика на ниточці прив'язана пташка (вирізана з паперу).

Вихователь звертається до дітей:

— Діти, коли пташка буде вгорі, вище вашої голови, ви поплескаєте в долоні над головою, коли пташка буде на підлозі — потупаєте ногами.

Після цього вихователь раптово піднімає пташку на рівень грудей і каже: «Плесь!» Діти плескають у долоні перед грудьми. Потім вихователь швидко опускає пташку на підлогу і проказує: «Туп-туп-туп». Діти тупають ногами. Пташка швидко з'являється вгорі або біля колін — діти роблять відповідні рухи, спочатку на слова вихователя, а потім самостійно, спостерігаючи за пташкою.

— Пташка летить, — каже вихователь і йде через майданчик.

Діти біжать за вихователем. Він високо тримає пташку позаду себе, промовляючи зненацька:

— Пташка відлетіла.

Вихователь ховає пташку — кладе прутик з пташкою у задалегідь підібране місце.

Діти повертаються на свої місця і відпочивають на килимовій доріжці або на стільчиках.

Ми тупаємо

Діти утворюють півколо або коло.

Вихователь декламує:

Ми тупаємо ногами,
Ми плескаємо руками,
Хитаємо головою,
Хитаємо головою. *(Двічі)*

Діти разом із вихователем тупають ногами, плескають в долоні й нахиляють голову з тулубом то вправо, то вліво.

Вихователь декламує:

Ми руки піднімаємо,
Ми руки опускаємо,
Бігаємо, бігаємо,
Бігаємо гуртом. *(Двічі)*

Діти разом з вихователем піднімають руки вгору, потім опускають, вниз, а далі бігають по колу або врозтіч.

Вихователь:

— Швидше в коло всі вставайте!

Діти поспішають стати в коло.

Ляльки плескають в долоньки

Діти сидять на стільчиках, на колінах у них ляльки.

Вихователь промовляє:

Ляльки плескати всі вміють,
Своїх ручок не жаліють,
Ось так, ось так, ось так,
Своїх ручок не жаліють.

Діти плескають ручками ляльок.

Вихователь промовляє:

Ляльки тупати всі вміють,
Своїх ніжок не жаліють,
Ось так, ось так, ось так,
Своїх ніжок не жаліють.

Ляльки «танцюють» на колінах у дітей.

Вихователь промовляє:

Зараз і ми підемо,
Танцювати почнемо,
Ось так, ось так, ось так,
Танцювати почнемо — ось так.

Діти виконують прості танцювальні рухи із ляльками.

Гра з хусточками

Діти сидять на стільчиках з одного боку майданчика. У кожного в руках хусточки.

Вихователь стоїть на протилежному боці майданчика в намальованому колі та запитує:

— Діти, чи всі ви маєте хусточки?

Діти відповідають.

Вихователь пропонує:

Ви скоріш сюди біжіть
І хустинки покажіть!

Діти біжать до вихователя і показують хусточки в правій і лівій руці.

Вихователь:

— Хусточками помахуємо.

Діти підносять хусточки догори й розмахують ними.

Вихователь:

— Побігаємо, походимо.

Діти ходять, куди хто хоче, бігають урзтіч. Під бубон вихователя в кінці гри діти присідають навпочіпки і закривають хусточками свої обличчя.

Вихователь тихенько перебігає у друге коло, що намальоване далі від дітей і каже:

— Подивіться, діти, ось де я, — і знову кличе до себе дітей.

Гра повторюється.

Примітки. Під час гри можна давати інші завдання, наприклад пострибати, тупнути однією, а потім другою ногою, повернутись навколо тощо. Гру можна провести з однією хустинкою, але тоді треба говорити: «Хусточкою помахавемо», діти піднімають хусточки правою рукою. Вихователь пропонує дітям захвати хусточку за спину й перекласти її до лівої руки.

На повторне завдання «Хусточкою помахавемо» діти піднімають догори хусточку лівою рукою. Тоді навантаження на відповідні групи м'язів буде однакове. Піднімати хусточку тільки однією рукою не рекомендується, це несприятливо впливає на осанку.

Скоріше біжи!

Діти сидять на стільчиках, вихователь стоїть на протилежному боці майданчика.

Вихователь проговорює:

Тихо всі сидять малята,
Дивляться на вихователя.
Як скажу: «Один, два, три!» —
Всі до мене добіжитьь.

Після цього вихователь ще раз лічить: «Раз, два, три», і діти біжать до нього.

Після того, як усі діти прибігли до вихователя, він промовляє:

Тихо всі стоять малята,
Дивляться на вихователя.
Як скажу: «Один, два, три!» —
На свої місця біжитьь.

Вихователь знову рахує: «Один, два, три», й діти біжать до стільчиків. Вихователь відзначає дітей, які першими прибігли до нього або до стільчиків.

Наш поїзд

Діти сидять на стільчиках, поставлених один за одним (ніби у вагонах), і співають разом з вихователем.

НАШ ПОЇЗД РУШАЄ

Наш поїзд рушає,
Вагони біжать,
А в поїзді наші
Малята сидять.
Тук-тук, тук-тук, тук-тук,—
Нам чути усе.
Біжить паровоз,
Він малечу везе.

Рухливо, жваво

Тук-тук, тук-тук...
А ось і зупинка —
Вже час нам вставати,
Ходімо в лісочок
Грибочки збирати!

Починаючи зі слів «Тук-тук, тук-тук...» діти, тримаючись за спинки стільців, що стоять спереду, в темп пісні ритмічно тупають ногами (імітують стукіт коліс).

Вихователь продовжує співати:

А ось і зупинка —
Вже час нам вставати,
Ходімо в лісочок
Грибочки збирати!

Діти після третього куплета пісні підводяться зі своїх місць, «виходять з вагонів» і разом з вихователем ходять, удають, що збирають гриби, перебігають в інше місце та повторюють хаотичні рухи.

Вихователь зненацька:

— Паровоз!

Дитина, що сидить на першому стільці, імітує гудок. Діти поспішають до поїзда і їдуть далі. Гра повторюється.

Примітка. Для більшої ефективності гри вихователь іноді розкладає на доріжці з протилежного боку майданчика живі квіти. Діти, почувши відповідні слова, збирають квіти й повертаються з ними до поїзда. По закінченні гри квіти ставлять в групі у заздалегідь приготовлені вази. Вихователь стежить, щоб діти тупали ногами тільки в такт словам «тук-тук».

Далі гру можна ускладнити. Діти йдуть одне за одним на вокзал до поїзда, по дорозі зустрічають перешкоду, наприклад, дошку (завширшки 20 см), покладену на землю або на підвищенні (5—10 см). Діти проходять по дошці, утримуючи рівновагу.

Поїдемо в гості

Всі діти сидять на стільчиках, а на протилежному боці майданчика навпроти кожної дитини на стільчику («конюшня») лежить прикріплена до палички голова конячки.

Діти разом з вихователем співають пісню.

Я ЛЮБЛЮ КОНЯЧКУ СИВУ

Я люблю конячку сиву,
 Причешу їй гарно гриву,
 Гребінцем пригладжу хвостик
 І поїду верхи в гості.
 Гоп-гоп!

Я люблю конячку сиву.
 Я люблю конячку сиву.

Діти підходять до своєї конячки і вдають, що чистять її, запрягають і збираються їхати. На слова «Гоп-гоп!» бігають майданчиком.

Вихователь:

— На місця, до стільчиків!

Діти виконують. Усі разом повертаються до стільчиків. Потім всі діти відводять конячок до конюшні й займають свої місця. Гра повторюється.

Примітка. Можна пропонувати малятам бігати одне за одним, бігати врозтіч, заповнюючи визначений простір майданчика. Голівки конячок диктові, картонні або з пап'є-маше. Згодом дітей можна поділити на дві групи: одна група буде виконувати ролі візників або колгоспників, друга — ролі коней.

Пташки й автомобіль

Діти-«пташки» сідають на стільчики, розставлені по накресленій лінії.

Вихователь пропонує:

— Пташки вилетіли!

Діти-«пташки» «літають» по всьому майданчикові, хто куди хоче.

Вихователь:

— Пташки до гніздечка полетіли!

Діти поспішають і сідають на стільчики. (Сигналом може слугувати, наприклад, гудок автівки.) Вихователь відзначає найспритнішу пташку, яка першою прилетіла до гніздечка. Гра повторюється.

Примітка. Гру можна ускладнити: пташки вилітають не з одного гніздечка, а з двох-трьох. Перед грою вихователь готує ці гніздечка (ставить стільчики в незамкнуте коло, за кількістю дітей у гніздечку). Він розподіляє дітей на групи, кожна дитина сідає до свого гніздечка. Спочатку вихо-

вчитель дає сигнал для бігу пташкам, які сидять у двох гніздечках, а під час повторення гри — пташкам, які сидять у третьому гніздечку. Коли всі діти зорієнтуються в завданні, запам'ятають правила, вихователь дає сигнал пташкам, що сидять у гніздечках. Вихователь показує, як треба розташуватися в гніздечках, стежить, щоб усі пташки вилітали зі своїх гніздечок; бігає з дітьми, відводить руки в боки й опускає їх, ніби розправляє й згортає крила. Наприкінці гри вихователь відзначає гніздечко, до якого зібралися пташки найшвидше.

Вихователь може проказати або проспівати (на мотив «Летіли дві пташки»):

Полетіли пташки,
Пташки невеличкі,
Все літали, все літали,
Крильцями махали. *(Двічі)*

Так вони літали,
Крильцями махали,
На доріжку прилетіли,
Крихти поклювали. *(Двічі)*

На першому куплеті діти біжать врозтіч, присідають (крихти клюють), примовляючи: «Тук-тук-тук». Вихователь з кермом автівки (або кружечком від серсо, або обручем) подає сигнал. Діти-«пташки» біжать до гніздечок (до стільчиків).

Бережи прапорець

Діти стоять у колі з прапорцями в руках, обличчям до центра. Вихователь теж стоїть у колі з прапорцем у руках і показує дітям різні рухи під маршову музику. Діти наслідують. Наприклад, діти марширують на місці, поклавши прапорець собі на плече, або розмахують прапорцем над головою (правою, потім лівою рукою) під маршову пісню, виконувану вихователем, або під проказування «раз, два» і т. ін. Діти, піднімаючи прапорець, кричать «ура», присідають навпочіпки і стукають по підлозі держальцем прапорця, тримаючи його вертикально. Після кожної дії вихователь пропонує дітям покласти перед собою прапорець на підлогу та потанцювати під пісню або плескання в долоні. Зненацька вихователь припиняє пісню, каже: «Заберу, заберу прапорець» — і біжить до одного з прапорців, який лежить на підлозі біля ніг дітей, удаючи, що хоче схопити його. Діти швидко піднімають прапорці то лівою, то правою рукою. Гра повторюється за бажанням дітей.

Жили у бабусі

Діти-«гуси» сидять або стоять в шерензі з одного боку майданчика, серед них няня або старша дитина — «бабуся». На певній відстані від них розставлені стільчики спинками до «гусей». Це — канавка.

Вихователь декламує:

Жили у бабусі
Білі, білі гуси.

Діти встають і разом промовляють:

— Га-га-га.

Вихователь продовжує:

Пішли гуси від бабусі.

Діти йдуть до стільчиків — «канавки»:

— Га-га-га.

Вихователь:

Мили гуси лапки
У воді канавки.
Довго вони мились
Та туди й спустились.

Діти стають навпочіпки й удають, що миють свої «лапки», а потім присідають, обличчям до сидіння стільчика і проказують:

— Га-га-га.

Вихователь промовляє:

Ой, кричить бабуся:
— Де ж це мої гуси?!
Ой пропали, ой пропали
Білі мої гуси!

Діти встають.

Вихователь каже:

Виходили гуси,
Кланялись бабусі.

Діти підходять до вихователя та глибоко вклоняються:

— Га-га-га.

Гру можна проводити під пісню «Веселі гуси».

У зеленому саду

Діти стоять у колі. В середині кола стоїть дитина.

Вихователь промовляє:

У зеленому саду
Толя грає на дуду.

Дитина, яка знаходиться в колі, прикладає кулачок до кулачка, підносить їх до рота і вдає, що сурмить.

Вихователь:

Ми у коло станемо,
І в долоні плещемо.

Ой, ду-ду!
 Ой, ду-ду!
 І в долоні плещемо!

Всі діти плещуть у долоні.

Вихователь продовжує:

Не жалій, наш Толю, ніг,
 Потанцюй один для всіх.
 Ой, ду-ду!
 Ой, ду-ду!
 Потанцюй один для всіх.

Толя всередині кола танцює, як уміє.

Вихователь пропонує:

Та вклонитись не забудь,
 Вибирай кого-небудь...
 Ой, ду-ду!
 Ой, ду-ду!
 Вибирай кого-небудь.

Толя вклоняється кому-небудь, і той виходить на середину кола.

Вихователь продовжує:

У зеленому саду
 Двоє грають на дуду.
 Ми в долоні плещем разом,
 У долоні усі гуртом.

Всі діти в колі танцюють, а двоє, які знаходяться всередині, плещуть у долоньки.

Схованки

Діти сидять півколом на стільчиках або стоять у колі.

Вихователь, ховаючи руки за спину, промовляє:

Де ж, де ж наші ручки,
 Де ж наші ручки?

Діти повторюють рухи вихователя.

Вихователь продовжує:

Ось, ось наші ручки,
 Ось наші ручки.
 Танцюють, танцюють наші ручки,
 Танцюють наші ручки.

Усі діти показують руки та повертають їх то праворуч, то ліворуч.

Вихователь запитує:

Де ж, де ж, наші ніжки,
 Де ж наші ніжки?

Вихователь і діти присідають, закривають ноги руками.

Вихователь:

Ось, ось наші ніжки,

Ось наші ніжки.
Танцюють, танцюють наші ніжки,
Танцюють наші ніжки.

Усі встають і виставляють по черзі то одну, то другу ногу.
Вихователь запитує:

Де ж, де ж наші дітки,
Де ж це наші дітки?

Усі закривають обличчя руками.
Вихователь:

Ось, ось, наші дітки,
Ось наші дітки,
Танцюють, танцюють наші дітки,
Танцюють наші дітки.

Діти танцюють. Гра повторюється.

Примітка. Діти можуть ховатися за дерева та за предмети, а вихователь шукати їх.

Вихователь шукає їх, співаючи:

Я майданчиком ходжу,
Діток знайти не можу.
Куди ж мені йти,
Де ж це мені маляток знайти?

Діти кричать:
— Агов-агов!

Діти вибігають зі своїх схованок. Гра повторюється.

Знайди м'яч!

Діти сидять на стільцях з одного боку майданчика. Вихователь, називаючи кого-небудь з дітей на ім'я, подає йому м'яч. Потім всі діти разом встають, відвертаються й заплющують очі.

Вихователь співає.

Не швидко

В. - валю, ти сховай мерщій м'яч від мене, щоб не знав

валю, ти сховай мерщій м'яч від мене, щоб не знав

М'яч великий голубий!
 М'ячик цей ми знайдем
 І тобі принесем.

Дитина тим часом ховає м'яча та повертається на своє місце.

Вихователь звертається до всіх дітей:

А тепер шукайте м'яч
 Великий голубий!

Діти розплющують очі та шукають схований м'яч. Хто перший знайшов, приносить його Валі, а в разі повторення гри — ховає м'яча.

Примітка. Вихователь перший час допомагає дітям ховати м'яча.

Де подзвонили?

Діти сидять на стільчиках на майданчику або стоять у колі. Одну дитину вихователь ставить всередину кола; їй закривають очі паперовим ковпаком. Вихователь подає дзвоник одній дитині, що сидить на стільчику, і пропонує подзвонити, коли він підніме руку. Дитина, в якій закриті очі, вказує рукою, звідки долинув звук. Якщо покаже правильно, їй відкривають очі, а той, хто дзвонив, піднімає дзвоник і показує його. Якщо не відгадає, слухає дзвоник удруге. Після цього вихователь вибирає іншу дитину всередину кола, і гра повторюється.

Гру можна провести ще й так. Всі діти сидять із заплющеними очима. Няня з однією дитиною ховаються і зі схованки дзвонять дзвоником або брязкальцем. Діти в напрямі звуку шукають захованих. Згодом дитина ховається сама та дзвонить.

Можна дружно проказати:

Раз, два, три,—
 Брязкальцем подзвони!

Зайчик сіренький

Діти утворюють коло. Посередині кола сидить одна дитина-«зайчик».

Вихователь декламує:

Зайчику сіренький,
 Зайчику маленький,
 Вийди з нами погуляти,
 Будем весело стрибати
 Стриб, стриб, стриб,
 Стриб, стриб, стриб.

На останніх словах всі діти та «зайчик», стоячи на місці, стрибають на обох ногах.

Вихователь продовжує:

Зайчик, тихо пострибай,
 Кого хочеш — вибирай!

Дитина-«зайчик» стрибає до будь-кого з дітей, які стоять у колі, і вони міняються місцями. Гра повторюється.

Гру можна провести ще й так.

Вихователь:

Вийшли діти у лісок,
Заглянули за дубок,
Побачили зайчика,
Поманили пальчиком.

Діти прикладають до очей то праву, то ліву долоню, «вдивляються», а потім манять зайчика пальчиком.

Вихователь продовжує:

Зайчик, зайчик, пострибай,
Свої лапки виставляй!
Почав зайчик танцювати,
Малих діток забавляти.

Діти плескають в долоні, зайчик стрибає.

Вихователь:

Разом із зайчиком скоріше
Потанцюєм веселіше. *(Двічі)*

Усі діти танцюють на своїх місцях: стрибають на обох ногах або виставляють по черзі ноги. «Зайчик» танцює в колі навколо стільчика. На слово «вовк» діти розбігаються (вовк дітей не ловить, а тільки лякає).

По рівненькій доріжці

Діти сидять на стільчиках з одного боку майданчика.

Вихователь пропонує:

— А чи не піти нам, дітки, погуляти? Нумо, мерщій вирушаймо на прогулянку!

Діти підводяться і колоною йдуть на прогулянку.

Вихователь каже:

Рівненькі в нас доріжки,
Рівненькі в нас доріжки,
Один, два, один, два...

Останні слова повторюють 8 разів.

Вихователь продовжує:

По горбочках, по горбочках,
По горбочках, по горбочках.

Діти стрибають на обох ногах.

Вихователь:

— В яму — бух!

Діти присідають.

Вихователь:

— Вилізли з ями.

Діти, випростовуючись:

— У-у-ух!..

Наведений вище текст цієї гри повторюється двічі.

Вихователь продовжує:

Рівненькі в нас доріжки,
Рівненькі в нас доріжки,
Втомились наші ніжки.

Діти йдуть повільним кроком.

Вихователь:

Ось там дім —
Живемо ми в нім.

Діти біжать до стільчиків і сідають на них, відпочивають. Гру можна повторити з самого початку.

Горобчики-стрибунці

П'ятеро-шестеро дітей грають ролі «горобчиків-стрибунців». Вони стоять у гніздечку (намальованому колі діаметром 2 м). Решта дітей сидить по краю майданчика.

Вихователь співає.

Грайливо

Чом, сіренькі горобчики,
журились, засмутились?
Горобчики диб, диб, диб,
сіресенькі стриб, стриб, стриб.

То робчк к диб, диб, диб,
сіресенькі стриб, стриб, стриб.

Чом, сіренькі горобчики,
Зажурились, засмутились?
Горобчики диб, диб, диб,
Сіресенькі стриб, стриб, стриб.

Діти-«горобчики» на слова «диб, диб», «стриб, стриб» стрибають на обох ногах.

Вихователь продовжує співати:

Не журіться, горобчики,
Потанцюйте, поскачіть.
Горобчики диб, диб, диб,
Сіресенькі стриб, стриб, стриб.

Діти-«горобчики» знову стрибають.

Після закінчення другого куплета діти-«горобчики» переступають межу свого кола та йдуть у напрямі до дітей. Діти, перед якими вони зупи-

няються, йдуть до намальованого кола — «гніздечка», а ці сідають на місця. Гра повторюється. Вихователь відзначає «горобчиків», які тихо стрибали.

Примітка. Перший час в кружок можна обирати одну-дві дитини, прослухавши другий куплет, діти-«горобчики» можуть удавати, що дзьобують зерна (присідають і стукають пальцями по колінах), встаючи, розправляють «крила» (відводять руки в боки й опускають їх).

Після другого куплета діти можуть вистрибувати з кола та стрибати в напрямі до дітей.

Хто прийшов?

Діти сидять на стільчиках півколом. певній відстані протягнуто вервечку, до якої підвішено дзвоник на такій висоті, щоб його можна було дістати, тільки підстрибнувши. Вихователь виділяє 2—3 дітей, з якими тихенько домовляється, хто ким буде.

На умовний сигнал (підняту руку вихователя) до вервечки підбігає одна дитина, підстрибує та дзвонить.

Діти та вихователь хором запитують:

— Хто прийшов?

Дитина, яка дзвонила, відповідає:

— Няв-няв-няв.

Діти відгадують, що прийшла кицька; дитина, яка зображувала кицьку, сідає серед дітей.

Потім підбігає друга дитина і дзвонить.

Діти та вихователь хором запитують:

— Хто прийшов?

Дитина, яка дзвонила, відповідає:

— Ква-ква-ква.

Діти відгадують, що прийшла жабка. Під час повторення гри вибирають інших дітей і вихователь домовляється з ними, голоси яких тварин або птахів вони наслідуватимуть.

Примітка. Вихователь регулює висоту дзвіночка відповідно до зросту дітей. Дзвоник підвішують на 5 см вище від піднятої руки дитини.

Метелики

Діти сидять на стільчиках з одного боку майданчика: це — метелики. Старша дитина — із сачком у руках.

Вихователь промовляє:

На зеленому лужку

Метелики літають...

З квітки пурхають на квітку,

Начебто стрибають!

Діти з вихователем бігають, розпростерши руки. Це «метелики» літають, крильцями махають.

Вихователь:

Вийшла Таня на лужок,
В неї в рученьках сачок...
Тож, метелики, тікайте,
Геть із лугу відлітайте!

Старша дитина виходить із сачком у руках і починає ловити дітей, які бігають довільно.

Примітка. На слова вихователя «Геть із лугу відлітайте!» діти біжать на свої місця.

Квочка з курчатами

Вихователь зображає курку, діти — курчаток.

Діти стоять або сидять перед натягнутою вервечкою. Окремо сидить няня або старша дитина. Це — «кішка».

Вихователь декламує:

Вийшли крихітки-курчата,
З ними курочка чубата.
— Ко-ко-ко,— засокотіла,—
Не відходьте, дітки милі!

Всі діти-«курчата» з «курочкою» підлазять під вервечку.

Вихователь, підходячи до «кішки», каже:

А в дворі біля воріт,
Спав на лаві кіт-воркіт.
Очі витріщив: «Няв-няв!»,
Здоганять курчаток став.

Діти з вихователем, почувши «няв-няв», біжать у курник (заздалегідь визначене місце на майданчику). «Кішка» женеться за курчатами.

Вихователь, розставивши руки в сторони:

— Геть, кішко, не віддам тобі курчаток!

Гра повторюється.

Примітка. До кого доторкнеться «кішка», того вважають зловленим.

Гра з кульками

Діти сидять півколом на стільчиках перед натягнутою вервечкою. Вихователь стоїть за 4—5 кроків від дітей, в руках у нього — кошик з кульками (пластмасовими або саморобними).

Вихователь, повільно походжаючи майданчиком, каже:

По кімнаті походжаю,
Кульки в кошику тримаю.

Вихователь ходить майданчиком, потім зупиняється:

Піднімаю кульки вгору —

Кульки всі летять до вас!

Вихователь рвучко піднімає кошика. Кульки злітають високо вгору, падають на підлогу. Діти спостерігають.

Вихователь промовляє:

Діти, кульки позбирайте,
Міцно їх в руках тримайте.

На свої місця ідіть,
Знов на стільчиках сидіть!

Діти підлізають під вервечку, збирають кульки по одній в кожному руку та повертаються до своїх стільчиків.

Коли всі діти сядуть на свої місця, вихователь каже:

Діти кульки підіймають,
І у кошик їх вкидають.

Вихователь швидко проходить з кошиком повз дітей, вони кладуть туди кульки. Гра повторюється.

Примітка. Коли діти зрозуміють сутність гри, можна провести з ними вправи: «Заховати кульки за спину», «Підняти кульки вгору». Повторити 2—3 рази а, коли кульки опиняться вгорі, зібрати їх. Вервечку натягнути на висоті 40—50 см.

Кільце — серсо

Діти сидять півколом на стільчиках перед натягнутою вервечкою.

Вихователь стоїть на протилежному боці, тримає на паличці кільця від серсо та співає на мотив пісні «Ой вы, сени».

Ти, кілечко, покрутись, покрутись,
Нашим дітям покажись, покажись,
Покрутись і так, і так,
Не зловить тебе ніяк!
Повернись і покрутись —
Так ось, так! Так ось, так!

Вихователь на паличці крутить кільця та на останні слова «Так ось, так!» розкидає кільця по кімнаті.

Вихователь пропонує:

— Позбирайте, будь ласка, кільця.

Діти беруть по два кільця та повертаються до своїх стільчиків. Коли всі діти зберуться біля стільчиків, вихователь пропонує їм підняти руки і показати кільця, потім заховати їх за спину, далі знову підняти вгору і т. ін. Коли кільця будуть угорі, вихователь швидко збирає по одному кільцеві на паличку, з другим кільцем діти бігають. Потім, під час зупинки, вихователь збирає решту кілець. Гра повторюється.

ТЕПЛЕ ЛІТО ДО НАС ЗАВІТАЛО-4

ПРИГОДИ КОЛОБКА

Театр на прогулянці. Заняття-розвага на свіжому повітрі

ДІЙОВІ ОСОБИ

Ведуча

Зайчик

Колобок

Лисичка

ХІД ЗАХОДУ

Заняття проводить вихователь-ведуча, використовуючи в якості дійових осіб іграшки-рукавички (колобка, лисичку, зайчика).

Ведуча

Тепле літо до нас завітало,
 Все квітує, цвіте навкруги!
 Колоситись пшениця почала,
 Наливаються соком плоди!
 Скоро вже і калина вбереться
 В червонясте чудове вбрання
 І до всіх вона мило всміхнеться
 Ягідками своїми всіма.

А скільки цікавих пригод чекає на нас влітку! Давайте ми просто зараз помандруємо з одним дуже відомим казковим героєм.

Діти утворюють коло. Ведуча одягає на руку рукавичку-ляльку Колобка й розпочинає виставу, ставши у центрі кола.

Ведуча

Покотився Колобок
 З двору стежкою в лісок.

(За ведучою діти йдуть звивистою стежкою.)

І кого в ліску стрічав,
 Всім казки розповідав.
 Ось під кущиком звірятко —
 Довгі вушка, сірі лапки.

(Діти за ведучою показують довгі вушка, піднімаючи руки вгору.)

Їсть травичку навмання

- Куцохвосте Зайченя.
І Колобка хотіло з'їсти.
- З а й ч и к
- В і н т а к и й с м а ч н и й, і з т і с т а!
- В е д у ч а
- К о л о б о к с к а з а в З а й ч а т і.
- К о л о б о к
- Д о с и т ь, д р у ж е, п у с т у в а т и.
К а з о ч о к я з н а ю в ' я з к у.
О с ь п о с л у х а й п е р ш у к а з к у.
- (Діти повторюючи за вихователем, виконують вправу.)*
- Р у ч к и в г о р у п і д н і м а ю,
І щ о м и т і п і д р о с т а ю.
Я к с т а ю н а в ш п и н ь к и н и ш к о м,
Т о г р и б о к з а м е н е н и ж ч и й.
В п р а в у ц ю р о б л ю щ о р а н к у
П і д д у б к а м и н а с в і т а н к у.
- (Діти повторюють вправу 4–5 разів.)*
- В е д у ч а
- П о к о т и в с я К о л о б о к
Д а л і с т е ж к о ю в л і с о к.
- (Діти йдуть по колу.)*
- І з у с т р і в с я н е н а р о к о м
Н а у з л і с с і з с і р и м В о в к о м.
- К о л о б о к
- В о в к, н е ї ж м е н е, б у д ь л а с к а,
Я п р о д о в ж у д а л і к а з к у.
- В е д у ч а
- Т и в т о м и в с ь н е н а ч е, д р у ж е,
В і д п о ч и т и т р е б а д у ж е!
Б а ч, п е н ь о ч к і в я к б а г а т о!
Н у м о, д р у ж н о п р и с і д а т и!
Р а з і д в а! Р а з і д в а!
О с ь і в т о м и в ж е н е м а!
- (Діти присідають декілька разів.)*
- В е д у ч а
- П о к о т и в с я К о л о б о к
В л і с і п е р е б р і в с т р у м о к.
- (Діти йдуть, високо піднімаючи ноги.)*
- Р а п т о м ч у є: х т о с ь т у п ц ю є,
Т о В е д м і д ь-н а б р і д т а н ц ю є.
- (Діти тупотять ніжками.)*
- В о л о х а т и й, в е л и ч е з н и й,
О б м и н а д у б и к р е м е з н і.
- (Діти ходять між пеньками.)*

Мовить Колобочок нишком.

Колобок

Ти ходи, як ходить мишка.
Пострибай, неначе зайчик,
Легесенько, наче м'ячик.
Вправо-вліво повернися,
Кругом себе обернися.
І забудеш, що незграбний,
Завжди будеш дуже гарний!

(Діти роблять повороти вправо-вліво, кругом себе.)

Ведуча

Покотився Колобок
Далі стежкою в лісок.

(Діти біжать по колу.)

І побачив між квітками
Колобочка із голками.

(Діти зупиняються.)

Доторкнувся і злякався,
У травичці заховався.

(Діти стають парами, повертаються обличчям одне до одного і плещуть перехресно в долоні та присідають.)

Він не бачить — йде Лисичка
І несе смачні кислички.
Придивляється довкола
І збирає квіти в коло.

(Діти утворюють коло, взявшись за руки, а Лисичка — посередині.)

Бачить, що поміж квітками
Колобочок з ягідками.
Налетів вітерець легенько,
Колобка збудив швиденько.

(Діти виконують дихальні вправи.)

Колобок *(до Лисички)*

Ти не їж мене, будь ласка!
Краще позбирай в травичці
Соковиті полуниці.
У печі духмяний горщик,
А в руках повненький кошик.
Не лілуйся нахилитись
І травичці поклонитись.

(Діти виконують нахили тулуба.)

А тепер — усім спасибі!
Всі живіть у дружбі й мирі!
А мене чекають вдома

Лесик, Ясочка і Рома.

(Діти спокійно ходять.)

ЛІТО — ПОРА РОЗВАГ

Театр на прогулянці. Заняття-розвага на свіжому повітрі

ДІЙОВІ ОСОБИ

В е д у ч а

З а й ч и к

В о в ч и к

ХІД ЗАХОДУ

Діти утворюють коло. В колі стоїть вихователь — ведуча.

В е д у ч а

Діти, ось і прийшло до нас літо.
Здрастуй, літо! Здрастуй, літо!
Теплим сонечком зігріте!
Здрастуй, поле і лісок!
Здрастуй, річка і пісок!
Відчинило двері літо —
Стільки радощів у нім!
Стільки в лісі трав і цвіту!
Гей, мерщій туди ходім!

Далі ведуча веде розповідь, а діти виконують рухи за змістом тексту.

В е д у ч а. У моєму чарівному лісі росте зелена м'якенька травичка.
(Діти спершу присідають, а потім повільно підіймаються, показуючи, як росте травичка.)

Над травичкою літають метелики. *(Діти стають на носочки, «летять» по колу, махаючи ручками.)*

А ще у лісі ростуть квіти: червоні, сині, жовті. *(Діти роблять рухи, «збираючи квіти».)*

Вони запашні та дуже гарні. *(Діти «нюхають» квіти.)*

Їх легенько гойдає вітерець-пустунець. *(Діти піднімають руки вгору та хитають ними.)*

Мої квіточки дуже люблять метеликів, бо вони легенько пурхають над ними. *(Діти знову «літають».)*

В лісі ростуть високі, стрункі дерева. *(Діти стають на носочки та тягнуть руки вгору.)*

Їх також гойдає вітерець. *(Діти хитають ручками.)*

На деревах сидять пташки і співають гарні пісні. *(Діти імітують рухи крилець птахів та їхнє щебетання.)*

Дітям також подобається у лісі. Вони збирають квіти, нюхаючи їх. А над ними літають метелики та гойдаються дерева. А ось, дивіться, до нас летить бджілка. *(Діти, повторюючи за ведучою, піднімають одну руку вгору, збирають пальчики до купи, дзижчать спочатку у високому регістрі, потім поступово опускають ручки й знижуються до середнього та низького, і знову, піднімаючи руки вгору, переходять до високого регістру.)*

Високий

Середній

Низький

Проводиться гра «Бджілка»

Діти *(взявшись за руки, йдуть по колу)*

Бджілко, бджілко, де літала?

Що у лузі ти шукала?

Бджілка *(дитина у середині кола)*

Я літала до квіток

І збирала з них медок.

Діти

Бджілко, бджілко, зупинися,

З нами медом поділися!

Бджілка

Я вам дам, та небагато,

Бо несу своїм малятам.

Бджілка «підлітає» до дітей та по черзі торкається долоньки кожної дитини, а одну бере за руку і веде в коло. Ця дитина стає «бджілкою». Гра починається спочатку, повторюється 3–4 рази.

Ведуча. Бджілка полетіла до свого вулика діточок годувати.

А подивіться, дітки, хто це до нас скаче?

Вбігає Зайчик.

Зайчик

Я від Вовчика втікав,

На галявину попав.

Щось тут так дітей багато.

Ви тут граєте, малята?

Діти *(разом)*. Так.

Ведуча. Ми тут розважаємось, в ігри граємо і силою міряємось.

Зайчик

Я страшений боягуз,
Спорту дуже я боюсь.
В лісі, в полі, навкруги —
Скрізь у мене вороги.

Ведуча

Нас ти, зайчику, не бійся,
Не образимо тебе!
Веселися з нами, смійся,
В іграх ти розваж себе!

Проводиться гра «Зайчик сіренький вмивається»

Діти стають у коло, посередині кола — Зайчик.

Діти

Зайчик сірий вмивається,
Мабуть в гості збирається.
Вимив носик, вимив хвостик,
Вимив вухо, витер сухо.

Зайчик стрибає на обох ногах, діти плескають у долоні.

Зайчик «іде» в гості до кого-небудь з дітей, а та дитина стає Зайчиком. Повторюється гра 3–4 рази.

З а й ч и к. Яку гарну гру ви про мене знаєте! Я вже трішки розважився і мені стало веселіше.

Заходить Вовчик.

Вовчик

Аж ось де я тебе знайшов!
Не бійсь мене — я добрий Вовк!
З тобою хочу помириться,
Прийшов сюди повеселитись.

Ведуча

Тож приєднуйся, Вовчику, до нас
І станеш ти спортсменом враз.

Вовчику, хочеш з нами пограти у гру?

В о в ч и к. Авжеж!

Проводиться гра «Вовк і зайчики»

Ведуча

Ось зайчики маленькі
По лісі стрибають.

(Діти бігають, стрибають.)

За дерева, кущики заглядають,
Чи не йде Вовк.

(Наслідують рухи зайчика.)

Знову бігають, стрибають,
Потомилися і сплять.
Тільки вушка із намету стирчать.

(Діти присідають, вдають, ніби сплять.)

Зайчики, поспішайте,
Вовк за деревом — тікайте!

Зайчики прокидаються і тікають, а Вовк їх ловить. Гра повторюється 3–4 рази.

Вовк

Ну й веселі та завзяті
Ці малята-дошкільнята!

Зайчик

А чи вмієте, малята,
Швидко моркву ви збирати?

Діти. Так.

Зайчик

В мене ось морквочка є,
В моєму лісі вона росте.
Допоможете, малята,
Мені морквочку зібрати?

Проводиться гра «Хто більше збере морквин із зав'язаними очима».

Вовк

В мене також є завдання.
Тож виходьте на змагання.
Ось і обручі малі,
В них є шишки лісові.
По одній ви їх беріть
Й швидко в інший бік несіть.

Беруть участь троє або четверо дітей. Для гри потрібно 4 обручі із 6 шишками у кожному.

Діти беруть шишки з обруча і несуть їх на відстань 10–15 кроків. Перемагає та дитина, яка першою пройшла відстань.

В о в к. Те, що ви сміливі, спортивні, я побачив. А чи кмітливі?

В е д у ч а. Так, наші діти дуже кмітливі. Зараз ми проведемо розминку «Буває — не буває», і ви із Зайчиком переконаєтеся у цьому.

Проводиться розминка «Буває — не буває».

Після кожного твердження діти виправляють ведучу.

Ведуча

- Надворі сніг білий, а зайчик сірий.

- В лісі завірюха, а ведмідь малину збирає.
- Сніг іде, гриби ростуть.
- Сів метелик на сніжинку.
- Сонце пече, липа цвіте, а діти й дорослі в шубах ходять.
- Надворі сніг, а листя з дерев опадає.

З а й ч и к. Молодці, діти.

В о в ч и к. Ви й справді кмітливі!

Зайчик

Та й веселі і завзяті
Ці малята-дошкільнята!
Все відразу відгадали,
Все зробили, все зібрали!

Вовчик

Ми із Зайчиком у лісі
Все розповімо про вас!
Тож запрошуємо в гості,
Ще приходьте ви до нас!

Вовчик та Зайчик махають на прощання руками та йдуть.

Ведуча

Ну і нам вже час вертатись!
А щоб веселіше йти,
Треба пісню заспівати
Про веселі літні дні.

Виконується пісня «Якого кольору літо» або інша про літо за вибором музичного керівника.

РУХЛИВІ ІГРИ НА ПРОГУЛЯНКАХ

ІГРИ, В ЯКИХ ПЕРЕВАЖАЮТЬ ХОДЬБА, БІГ

Біжіть до мене!

Діти сидять на стільцях або на одному боці майданчика. Вихователь відходить від дітей і кличе: «Біжіть, біжіть до мене!» Діти біжать, вихователь зустрічає їх з простягнутими руками і каже: «Прибігли! Ну, тепер біжіть назад!» Діти біжать на свої місця і сідають. Гра повторюється.

Спочатку можна проводити невеликими групами. Для збільшення інтересу дітей до гри вихователь може сказати: «Прибігли. Скажіть, що у мене в руках?» (показує яку-небудь іграшку). Діти відгадують і сідають на стільчики.

Доженіть мене!

Вихователь підходить до дітей, які сидять на стільчиках з одного боку майданчика, і каже: «Толю, Лено, Томо, доженіть мене!» Названі діти встають і доганяють вихователя. Побігавши трохи, не дуже швидко і не дуже далеко, він дає себе піймати. Під час повторення гри кількість дітей, які ловлять вихователя, збільшується. Під кінець гри вихователя ловлять усі діти. Вихователь може взяти в руки ведмедика і доторкнутися його лапою до двох-трьох дітей, проказуючи: «Дожени ведмедика!» Гру можна проводити, поділивши дітей на дві групи. Одна група грається, друга спостерігає, потім діти міняються ролями.

Знайди свою хатку!

Дітей ділять на дві групи і садять на стільчики на протилежних кінцях майданчика. На майданчику стоять стільчики (3—6) з квіточками.

На слова вихователя «Діти майданчиком гуляють, ходять, бігають..., квіти обминають» діти розходяться майданчиком, ходять і бігають, хто куди хоче. Вихователь: «Гей, діти, не зівайте, як почуєте гудок — тікайте!», дає сигнал: «У-у-у». Діти поспішають до хатки і сідають на свої місця. Гра повторюється.

Для збагачення досвіду дітей і для ускладнення гри вихователь під час прогулянки звертає їхню увагу на квіти, клумби в садку, в скверику і пояснює, як треба поводитися з рослинами, як їх обминати.

Згодом, коли діти зорієнтуються в просторі, запам'ятають гру, її можна ускладнити, поставивши на майданчику 3—4 столики з квітами на відстані 2—3 кроків один від одного.

Хороша і погана погода

Діти сидять на стільчиках або на килимовій доріжці; це — хатка. Вихователь співає:

Крізь віконце у кімнату
Ясно світить сонечко,
Дуже раді всі малята,
Плещуть у долонечки —
Плесь!..

Діти плещуть у долоні. Вихователь запрошує дітей піти на майданчик погуляти. Ходить разом з дітьми. На слова «Квіточка» або «Ягідка» діти присідають, на слова «Побігли» — біжать і т. ін. Вихователь проказує:

Дощик, дощик кап та кап,
Мокрі всі доріжки,
Ой, побігли всі додому,
Бо замочим ніжки.
Кап!..

Діти біжать до хати і сідають на стільчики. Вихователь проказує або співає:

Дощик, дощик кап та кап,
Мокрі всі доріжки,
Нам не можна йти гулять,
Бо замочим ніжки.

Діти відпочивають. Потім гра повторюється.

Необхідно стежити, щоб діти присідали разом, всі рухи робили дружно. Діти можуть присісти біля сидіння стільчиків, що спинками поставлені до центра кола, і на слова «Світить сонечко» виглядати поверх спинки стільчика.

Діти в лісі

Діти сидять на стільчиках, поставлених з одного боку майданчика. На слова вихователя:

Діти по лісочку гуляють,
Листячко жовте збирають,
У пучечки гарно складають,
Догори високо піднімають, —

діти розходяться по майданчику і роблять відповідні рухи.

На слова «На свої місця!» діти біжать до своїх стільців і сідають на них. Виграє дитина, яка жодного разу не помилилась, правильно виконувала вправи.

Можна посеред майданчика на стільцях розкласти по два листочки різного кольору. Діти спочатку ходять, бігають, обминають стільці, а на відповідні слова підходять до стільців, вибирають листя заданого кольору і, стоячи на місці, піднімають його догори.

Залежно від сезону можна давати різні завдання: «Каштани круглі збирають», «Дубове листячко збирають», «Червоні квіти у руках міцно тримають» тощо.

Букет

Діти сидять на стільчиках, тримаючи квіти однакового кольору (у одних — ромашки, у інших — гвоздики).

Вихователь стає перед ними за 5–6 кроків і каже: «Я хочу зібрати букет білих квітів» (показує дітям ромашку). Діти підходять до вихователя і високо піднімають руки — складають букет з ромашок. Потім повертаються на свої місця.

Склали букет.

Вихователь показує червону гвоздику і каже, що хоче зібрати букет з червоних квітів. До неї підходять діти з гвоздиками і так само складають букет.

Ускладнюючи гру, можна давати квіти 3–4-х кольорів, а також включити ходьбу по колу з квітами в руках. Вихователь стоїть у центрі кола. На підняту нею квітку, білу або червону, діти зупиняються, йдуть усередину кола та складають з визначених квітів букет.

Квіточки

Діти ходять по лужку і збирають квіти, проказуючи такий текст:

Любим, любим квіти
В полі ми збирати,
З квіток ми віночки
Будемо сплітати.

Діти ходять і гуртом присідають, удаючи, що рвуть квіти. На слова:

Білих, білих квітів
Принесли пучок,
І сплели, дивіться,
Ось який вінок!

Діти збираються в коло і, закінчивши вірша, піднімають руки з квітами вгору, показують, яких квітів набрали для віночка.

Вихователь входить у коло, діти підходять до нього і віддають свої квіти. Знову розходяться по кімнаті, гра повторюється.

Вихователь домовляється з дітьми, якого кольору квіти вони збиратимуть. Якщо гра проводиться не в природних умовах (у лісі, на лужку), де багато квітів різних кольорів, а на майданчику, то збирання квітів можна імітувати; зображати це лише рухами (присідати навпочіпки та пальцями рук торкатися землі).

Потяг

Діти стають одне за одним у колону. Це «вагони». Першим у колоні, «паровозом», стає вихователь або хто-небудь із старших дітей. Вихователь дає свисток, діти починають йти вперед, поступово прискорюючи темп ходьби, яка переходить у біг. «Під'їжджаючи до станції» (до умовного місця), діти на слова вихователя «Прийшов, прийшов, прийшов» знову переходять на ходьбу. На слово «приїхали» діти спиняються, і «паровоз» випускає пару (дитина, що стоїть спереду, вимовляє звук «пш-ш-ш»). Гра повторюється. Спочатку гра проводиться без імітаційних рухів коліс. «Паровоз» може давати гудок. Далі в гру можна ввести червоний, зелений прапорці як сигналізацію. Коли вихователь піднімає червоний прапорець — «поїзд» зупиняється, зелений — «поїзд» їде далі. З дітьми можна покласти рейки або накреслити паралельні лінії, щоб проходити між ними.

Вихователь регулює темп і тривалість руху «поїзда». Він перший час може бути «паровозом», потім на цю роль вводить активних дітей. Під кінець року вихователь показує рух коліс. Коли «паровоз» гуде «у-у-у», діти

згинають руки в ліктях і відводять їх трохи назад. Після гудка вони витягують руки вперед, проказуючи «чу». Повторюють 3–4 рази.

Прапорці підняти вгору!

Посеред майданчика поставлені стільчики в коло, спинками всередину, а в колі на табуреті — вазон. Діти з прапорцями певного кольору (голубого, зеленого) в руках одне за одним ідуть по колу. Під музику або слова вихователя:

Весело, радісно дошкільнята йдуть,
Голубі прапорці у руках несуть.
Раз, два, раз, два (*6–7 разів*)
Ось так, ось так
Голубі прапорці у руках несуть.

діти піднімають прапорці певного кольору (голубого, зеленого) і підходять до стільчиків, стають проти них.

На умовний сигнал (слово вихователя «поклали» або на музику) діти кладуть прапорці на стільчики, ходять, бігають урозтіч, а на слова вихователя: «Прапорці підняти вгору» поспішають до стільчиків, беруть прапорці обома руками або поперемінно правою й лівою рукою та піднімають їх угору.

Вихователь відзначає дітей, які першими підняли прапорці вгору.

Гра повторюється з того моменту, коли діти покладуть прапорці на стільчики.

Вихователь разом з дітьми прикрашає майданчик: ставить у коло стільчики за кількістю дітей, а в центрі кола — красивий, гіллястий вазон. Замість прапорців можна на стільці покласти брязкальця або обручки, змінюючи відповідно до цього й текст.

Гру можна ускладнити: розставити по чотири стільчики й на кожному стільчику покласти по дві квітки, наприклад, червону — праворуч, синю — ліворуч або покласти каштан (праворуч) і жолудь (ліворуч) залежно від сезону.

Завдання дати таке. Червону квітку або каштан піднімати правою рукою, а синю квітку або жолудь лівою. Якщо буде сигнал «Підняти квіти догори!», треба підняти разом правою рукою червону квітку, а лівою рукою — синю тощо.

Бігати майданчиком у різних темпах залежно від музики, пісні або ударів у бубон.

По дорозі на майданчик діти можуть пройти без прапорців через місток (дошку 20 см завширшки, покладену на землю або підняту над землею на 5–15 см) або підлізати під шнур, підвішений на висоті 40–50 см.

Кіт і миші

«Миші» сидять у «нірках» — на стільчиках з одного боку майданчика або вздовж стін кімнати. Віддалік сидить «кіт»; роль kota на початку виконує вихователь або старша дитина. «Кіт» засинає, «миші» розбігаються по кімнаті чи майданчику. «Кіт» прокидається, нявкає і починає ловити «мишей», які повертаються в свої «нірки» і сідають на свої місця.

Слід стежити щоб усі діти бігали якомога далі від «нірок».

Кіт, миші та комора

На одному кінці майданчика за проведеною лінією сидять «миші», а збоку майданчика стоїть «кіт». З протилежного кінця майданчика — «комора» — стільчики, розставлені сидіннями до центра. «Кіт» засинає, а «миші» в цей час обережно переходять комору та тихенько стукають пальцями по сидінню його стільчика, ніби шкребуться. На слово вихователя «Кіт!» дитина в ролі kota нявчить і лякає «мишок», потім починає їх ловити, а «мишки» тікають за накреслену лінію на місця. Під час повторення гри вибирають іншого «kota».

Зловленим вважається той, до кого «кіт» доторкнувся. «Кіт» за лінією не ловить.

На початку гри «мишки» бігають тільки майданчиком і повертаються в «нірки» (сідають на свої місця). Вихователь виконує роль kota, удає, що ловить «мишей». Після того як «миші» зручно сядуть на свої місця, вихователь ще раз проходить майданчиком, зображаючи kota, а потім повертається на своє місце. У вихователя в руках може бути іграшка — кіт. Гра проходить більш організовано, коли вихователь спочатку випускає на майданчик одну частину «мишок», а решту залишає спостерігати. Потім вихователь пропонує помінятися: ті діти, які бігали, сідають на стільчики й відпочивають, а друга група бігає, зображаючи мишей. Згодом гра проводиться з усією групою. Вихователь вчить дітей, як тихо бігати, перебігати майданчик, щоб «котик» не почув. Вихователь сам із дітьми бігає, показує, як треба стукати пальцями по сидінню стільчика або об коліна, привчає дітей швидко переключатися з однієї дії на іншу, запам'ятовувати свої місця.

Пузири

Діти — це ніби ненадуті «пузири». Вони присідають у різних місцях майданчика, а на слова вихователя «Пузири надуваються» діти піднімаються, повільно відводячи руки в сторони, якнайбільше назад.

На слова вихователя «З пузирів виходить повітря» діти присідають, видихаючи повітря, вимовляють звук «с-с». Вихователь, стоячи на одному місці, удає, що надуває пузири (діти в цей час піднімаються). Далі він промовляє: «Пузири полетіли майданчиком». Діти на ці слова починають

бігати, кружляти. На слова вихователя «Пузирі сіли» діти сідають на стільчики.

Чия хатка?

З дітей обирають різних свійських птахів (півника, курочку, качечку) або тварин (корову, котика, козлика, собачку, коника).

Вибрані дійові особи ідуть на протилежний бік майданчика в коло (свою хатку), і там сідають на стільчики. Решта дітей разом із вихователем підходять по черзі до хаток і говорять:

Тук-тук-тук, відчиняйте,
Гостей швидше приймайте!
Тук-тук-тук, тук-тук-тук!

З хатки чути голос: «Ку-ку-рі-ку! Я курей стережу!» Вихователь, звертаючись до дітей, питає: «Хто це там живе?» Діти відповідають: «Півник». Діти з вихователем запрошують:

Виходь, півнику, поспівати,
Малих діток розважати!

«Півник» виходить до дітей. Діти разом із вихователем ідуть до другої хатки:

Тук-тук-тук.. і т. д.

З хатки дружно відповідають:

Ко-ко-ко-ко-ко!
Курчаток скликаєм під крило.

Вихователь. «Хто це?»

Діти. «Курочки».

Діти (запрошують)

Курочки рябенькі,
Виходьте до нас,
Буде весело у нас.

«Курочки» приєднуються до дітей.

Вихователь і всі діти підходять до третьої хатки, повторюють ті самі слова й чують відповідь:

Га-га-га-га!
Ми завжди біля ставка.

Діти відгадують і запрошують «гусей» приєднатись до них. Коли діти вже обійшли всі намічені хатки і довідались, хто там живе, вихователь каже: «Діти, потанцюємо!» Діти стають з вихователем у коло, домашні птахи всередині кола і танцюють. Під час повторення ігор діти можуть виконувати ролі тварин. Наприклад, «корівка» проказує:

Му-му-му,
Молочка кому?

Діти (запрошують)

Ти, корівонько, виходь,
З нами таночок заводь.

Або «кізонька»:

Ме-ме-ме-ме!
Бородою трясу,
Травички прошу.

Діти. Виходь до нас бородатий, будем весело співати!

Котик

Мяу-мяу-мяу-мяу-мур!
Лякаю курей,
Ловлю мишей.

Діти:

Виходь, сірий кіт-мурлика,
Оксамитові лапки,
А на них царапки.

Ходить Ваня

Діти сидять на стільчиках півколом з одного боку майданчика. Вихователь стоїть за кілька кроків від дітей, в руках у нього 4 прапорці: червоний, синій, жовтий, зелений. Вихователь говорить:

Ходить Ваня, ходить Ваня
Навколо кружечка,
Шукає Ваня, шукає Ваня
Зелений прапорець, зелений прапорець.

Ваня проходить повз дітей, підходить до вихователя й бере той прапорець, про який згадується в пісні. На слова:

Знайшов Ваня, знайшов Ваня
Зелений прапорець, зелений прапорець,
Танцює Ваня, танцює Ваня
Із зеленим прапорцем, із зеленим прапорцем

Ваня танцює, як уміє, з прапорцем.

Коли діти вже добре знають гру, їх можна поставити в коло. Під слова перших двох рядків коло рухається вправо, а Ваня входить у коло та йде вліво. На слова «Шукає Ваня...» коло рухається вліво, а Ваня підходить до стільця, де лежать прапорці, і бере прапорець того кольору, про який співається у пісні. На третій куплет пісні коло зупиняється і діти плескають у долоні. Ваня танцює. Ваня може вибрати собі до танцю пару. Потім вибрана дитина залишається в колі під час повторення гри. Якщо дитина ще не знає основних кольорів, у пісні можна проказати: «Шукає Ваня собі прапорець», «Знайшов собі прапорець» тощо.

Ми за рученьки взялись

Діти стоять колом, всередині кола — одна дитина, наприклад, Вова. На слова або пісню вихователя (на мелодію пісні «Каравай»):

Ми за рученьки взялись,
Навкруг Вови ми пройшлись!

Всі пройшлись, всі пройшлись —
Навкруг Вови ми пройшлись!

діти, тримаючись за руки, разом з вихователем ходять по колу вправо, вліво. Вова стоїть у центрі кола.

На слова:

Підійшли до нього вмить,
Стали Вові говорити:
«Добрий день! Добрий день!» —
Стали Вові говорити

діти, тримаючись за руки, йдуть до центра, де стоїть або сидить Вова, і вітаються. Вова вітається, стоячи в колі. На слова:

Ми від Вови відійшли,
Далі й далі відійшли...
Відійшли, відійшли,
Далі й далі відійшли.

діти, тримаючись за руки, розширюють коло та роблять крок на місці або по черзі виставляють ноги вперед (за умовою вихователя). Вова стоїть в центрі кола. На слова:

Не соромся, Вово, нас,
Тупни ніжкою в цей час.
Потанцюй, потанцюй,
Тупни ніжкою в цей час!

діти, стоячи на місці, плескають у долоні, дитина в колі танцює, як уміє. На слова:

З ким розмову нам вести?
Втік наш Вова — не знайти,
Не знайти, не знайти...
Заховався — не знайти

діти, стоячи на місці, заглядають праворуч, ліворуч, а Вова стоїть вже позаду вихователя і мовчить.

На слова «Вовочко, де ти?» Вова відповідає: «Агов!» Заходить в коло. Вихователь каже:

А тепер в своїм садку
Покружляємось в танку!
У танку, у танку,
Покружляємось в танку!

Діти беруться за руки (парами) і повертаються навколо себе.

Вова та вихователь беруть будь-кого з дітей і теж повертаються навколо себе (танцюють). Дитину, яку обрав Вова, залишають всередині кола під час повторення гри.

Кізонька

Діти стоять у колі, одна дитина — поза колом. Це — «кізонька». На слова вихователя «Просить їсти кізонька» Кізонька проказує: «Ме-е-е...»

Вихователь продовжує: «Шукає кізонька травиці», Кізонька відповідає: «Ме-е-е..!»

Діти з вихователем кажуть:

Кізонько, кізонько,
Приходь в наш садок,
Кізонько, кізонько,
Багато в нас діток.

Кізонька відповідає: «Ме-е-е!» і заходить у коло.

Діти беруться за руки та, йдучи по колу вправо, проказують:

Тебе ми всі запрошуєм
Так, так, так,
Нарвем трави хорошої
Так, так, так!

Діти після слів «трави хорошої» зупиняються і на слова «Так, так, так!» — удають, що рвуть траву. Кізонька: «Ме-е-е».

Діти беруться за руки і, йдучи по колу наліво, проказують:

Тебе ми нагодуємо
Так, так, так!
Травою почастуємо
Так, так, так!

На слова «травою почастуємо» діти звужують коло й на слова «так, так, так» наближаються до кізоньки, простягаючи їй руки (нібито годують).

Діти розширюють коло і проказують:

Кізонько, кізонько,
Приходь в наш садок,
Кізонько, кізонько,
Багато в нас діток.

Гра повторюється з новою кізонькою.

Для більшої емоційності вихователь може обрати будь-кого з кола, щоб кізонька його доганяла (за типом гри «Кіт і мишка»), або діти проказують: «Кізонько, кізонько, дожени нас», і самі тікають, а кізонька їх ловить.

Знайди прапорець!

Перший варіант

Діти сидять на стільцях із заплющеними очима. Вихователь за кілька кроків від них ховає прапорці. На слова вихователя: «Шукайте прапорці!» діти йдуть шукати їх. Той, хто знайшов прапорець, бере його та сідає на місце. Коли всі прапорці будуть знайдені, діти під бубон або пісню вихователя ходять із прапорцями. Веде дитина, яка перша знайшла прапорець. Після ходьби гра починається знову.

Спочатку вихователь викликає одну дитину або трьох-чотирьох дітей шукати прапорці. Можна ховати кольорові іграшки. Вихователь стежить, щоб діти брали один прапорець. Найкраще ця гра проходить на свіжому повітрі, де є дерева, кущі, трава.

Другий варіант

Вихователь тримає два прапорці та, звертаючись до дітей, каже:

Ось у мене у руці
Два маленькі прапорці,
Не дивитися прохаю.

Діти заплющують очі.

Вихователь продовжує:

У снігу їх заховаю.
Хто один хоч прапорець,
Відшука — той молодець.

Вихователь ховає прапорці на межі стежки і каже:

А тепер ті прапорці,
Що тримав я у руці,
Розшукати дозволяю!

Діти ходять і шукають.

Вихователь каже:

Хто знайшов їх, в тую ж мить
Хай до мене підбіжить!

Хто розбудив ведмедика?

Діти сидять на стільчиках півколом, а одна дитина з ведмедиком на руках сидить спиною до дітей.

Хто-небудь з дітей голосно проказує: «Ку-ку-рі-ку!» Дитина, звертаючись до ведмедика зі словами: «Підемо пошукаємо півника», обходить усіх дітей і, зупинившись перед тим, хто кукурікав, каже: «Ти розбудив ведмедика». Ведмедик лапою торкається дитини.

Якщо відгадано, то вони міняються місцями, і гра повторюється.

Якщо дитина не відгадала того, хто розбудив ведмедика, то вона знову сідає на стілець. Замість ведмедика можна використати ляльку.

Метелик

Прив'язати до довгого прутика на ниточці вирізаного з цигаркового паперу метелика. Метелика проносити перед обличчям дітей, які стоять півколом або в колі. Діти дмухають на метелика, і він відлітає.

Своєчасно відходити з метеликом від дітей і цим давати їм час для відпочинку. Привчати дітей вдихати повітря через ніс із закритим ротом. Гру краще проводити під час прогулянки.

ІГРИ З ПЕРЕВАЖАННЯМ СТРИБКІВ

Зайчик сірий умивається

Всі діти стають у коло, одна дитина вбирається «зайчиком» і стає все-редині кола.

Діти, які стоять у центрі, разом з вихователем промовляють:

Зайчик сірий умивається,
 Мабуть, в гості він збирається,
 Вимив носик,
 Вимив хвостик,
 Вимив ухо,
 Витер сухо.

Зайчик відповідає рухами на проказаний текст (миє та витирає ніс, вуха, хвіст). Потім стрибає на обох ногах — іде в гості до будь-кого з дітей, які стоять по колу, вони міняються місцями. Гра завершується, коли зміняться 3—5 зайчиків.

Діти можуть стояти колом або сидіти на стільчиках.

Кошенята

«Кошенята» стоять перед стільчиками, розставленими півколом. Вільна площа майданчика — подвір'я. Вихователь стоїть навпроти дітей і говорить:

Сірі киці умиваються,
 У віконце виглядають...
 По подвір'ю бігають,
 Хвостиком махають,
 Своїх діток шукають.

«Киці» удають, що миють мордочки: рухають долонями біля обличчя, присідають навпочіпки й кладуть руки на сидіння стільчика, далі бігають, стрибають і нібито шукають малих кошенят. На слова:

Киці наші сірі,
 Де ж малят ви діли?
 Час уже їм спати,
 Малим кошенятам,

діти зупиняються; на слова «Час уже...» вони проказують «Няв, няв, няв» і поспішають стати за стільчиками. Гра повторюється.

Згодом дітей можна поділити на «кішок-мам» і «кошенят». Після слів «Няв...», коли всі «кішки-мами» стануть біля стільчика, з'являються «кошенята»; «кішки-мами» радіють. Потім діти міняються ролями.

Вороненята

Діти-«вороненята» сидять на стільчиках, розставлених півколом. Вихователь каже:

Вороненята міцно сплять,
 В своїх гніздах всі сидять.
 А проснуться на зорі —
 Будуть каркати у дворі.

Діти вдають, що сплять: заплющують очі. На слова вихователя «кар-кар» діти-«вороненята» прокидаються, встають зі стільчиків, махають крильцями (відводять руки в сторони) і кричать «кар-кар» декілька разів. На слова:

Полетіли, полетіли,
Вороненята полетіли, кар!

діти літають (бігають) або стрибають на слово «пострибали».

Вихователь каже:

Вийшла Таня на доріжку,
Вороненятам сипле крихти.

Виходить Таня і сипле з чашки нібито крихти (каштани, шишки), а діти в цей час сідають на стільчики. На слова вихователя:

Вороненята прилетіли

І всі крихти поклювали.

Тук-тук-тук, тук-тук-тук

діти підбігають до того місця, де Таня посипала «крихти», присідають навпочіпки і «клюють». Вихователь каже:

Собачка подвір'ям гуляла,
Вороненяток налякала

і показує дітям іграшку-собачку, проказуючи «гав, гав». «Вороненята» тікають на стільчики.

Жабки

Діти утворюють коло. Всередину кола входять «жабка» і двоє «жабенят». Вихователь проказує:

Наша жабка — довгі ніжки,
Скаче, скаче по доріжці.
Побачила комара —
Ква-ква-ква!

Дитина, яка зображає жабку, стрибає по колу і на слова вихователя «Побачила комара» зупиняється і закінчує: «Ква-ква-ква».

Вихователь продовжує: «А за жабкою жабенята...»

Друга і третя дитина, що зображають жабенят, стрибають, потім зупиняються і закінчують: «Ква-ква-ква». Всі діти проказують: «Ква-ква-ква». «Жабенята» стрибають на пальчиках за жабкою по колу.

Вихователь відзначає «жабенят», які своєчасно почали стрибати і проказали визначені їм слова. Гра повторюється з новими дітьми в ролі жабки і жабенят. «Жабка» та «жабенята» можуть стрибати в напрямі дітей, тоді вони міняються ролями.

Зайчики

«Зайчики» сидять на лінії накресленого кола. На слова вихователя:

Ось біленькі зайчики сидять,

Вони вушками ворушать
діти піднімають долоні до голови.

Ось так, ось так
Вони вушками ворушать.

(Ворушать пальцями.)

Їм холодно сидіти,
Треба лапоньки погріти.

(Плещуть у долоні, стоячи.)

Вже набридло їм стояти,
Треба трохи пострибати.
Стриб, стриб, стриб, стриб,
Треба трохи пострибати.

(Стрибають обома ногами на місці.)

Зайчики, поспішайте,
Вовк за деревом — тікайте!
Зайчики — плиг... і повтікали.

Діти розбігаються у різні сторони.

Як ускладнення гри: «зайчики» живуть у «нірках», кожна дитина креслить собі кружечок по краях майданчика й стає в нього. «нірки» можна викладати з каштанів або камінців.

На слова вихователя «Зайчата, в коло!» «зайчики» з «нірок» біжать у коло.

Я скачу неначе м'яч!

Вихователь, роблячи рух рукою, нібито одбиває м'яч і проказує:

Мій дзвінкий, веселий м'яч,
Ти куди пустивсь навскач?
Жовтий, білий, голубий,
Не тікай від мене, стій!

Діти, зображаючи м'яча, стрибають на місці на обох ногах. Після слова «стій!» діти-«м'ячики» зупиняються, і на слова вихователя, наприклад, «Оленко, лови!» діти тікають, а Оленка їх ловить. Гра повторюється.

Гра проводиться на майданчику влітку в суху погоду та взимку, коли не слизько.

Вихователь, роблячи рух рукою, одбиває м'ячик і може проказувати слова:

Ти кругленький,
Ти м'якенький,
Розмальований гарненько,
Раз, два, три,
Чотири, п'ять —
Будем весело стрибать.

Потім діти біжать на інший бік майданчика, а вихователь їх доганяє, і діти знову підстрибують під слова:

Ти не падай,
Не котись,
Ти без ладу
Не крутись,
Раз, два, три,
Чотири, п'ять —
Треба весело стрибать.

Діти перебігають на попереднє місце.

Злови комара!

Діти стоять у колі, на відстані витягнутих в боки рук, обличчями до центра. Вихователь усередині кола. Він тримає в руках прутик (завдовжки 1—1,5 м) з прив'язаним на шнурку (довжиною 1 м) картонним комаром. Вихователь піднімає комара над головами дітей і обводить прутиком коло. Коли комар крутиться, летить над головами, діти підстрибують, намагаючись піймати його. Виграє той, хто доторкнувся до комара, він говорить: «Я зловив». Гра повторюється доти, поки комара не зловить певна кількість дітей.

Горобчики та кішка

Горобці стоять за межею великого кола. «Кішка» — старша дитина — посередині кола, що має в діаметрі 5—6 м; вона удає, ніби спить. «Горобці» перестрибують лінію кола, стрибають навколо «кішки». Раптом «кішка» ловить необережного «горобчика». За колом ловити їх неможна. Пійманих випускати, але підраховувати, скільки «горобчиків» піймала «кішка».

Гра триває доти, поки «кішка» не зловить 2—3 «горобчиків». Тоді вибирають нову «кішку» зі спритних дітей.

ІГРИ З ПЕРЕВАЖАННЯМ ЛАЗІННЯ

Квочка та курчата

Дітей поділити на дві однакові групи й поставити на протилежних кінцях майданчика перед натягнутим на висоті 40—50 см шнуром. У кожній групі вибрати з дітей «квочку», решта — «курчата». На слова вихователя «ціп-ціп» діти-«курчата» підлазять під шнур і виходять на майданчик; вони біжать до вихователя, дзьобають і пищать «пі-пі-пі». На квокотання квочки («ко-ко-ко») поспішають додому. Вихователь відмічає дітей, які першими повернулися та сіли на свої стільці. Під час повторення гри вихователь звертається до другої групи дітей. Гра продовжується.

Коли діти добре ознайомляться з грою і рухами, гру можна ускладнити — курчата зіскакують із сідала (5—15 см заввишки).

Під час гри вихователь розсипає каштани або жолуді з розрахунку 3—4 на одну дітину.

Бджілки

«Бджілки» сидять у 2—3-х вуликах. Перед вуликами натягнутий шнур на висоті 50—40 см. Навколо майданчика на столах розставлені квіти. На слова вихователя «Бджілки в поле захотіли, знялися і полетіли» діти-«бджілки» вилітають — підлазять під шнур і з гудінням літають по майданчику.

На слова вихователя: «На квіточки тихенько всі присіли», бджілки підлітають до квіточок і присідають. Вихователь продовжує: «Знову полетіли». Діти бігають — «літають». Ця вправа — біг і присідання — повторюється кілька разів. На слова вихователя «Бджілки у вулики полетіли» діти швидко повертаються на свої місця. Вихователь відзначає, яка «бджілка» найшвидше прилетіла. Гра повторюється.

Можна спочатку проводити гру без натягнутого шнура. Вихователь може дати дітям для повернення у вулик сигнал «у-у-у», який умовно означає сильний вітер, бурю. Під час повторення гри, вихователь може проказати: «На квіточки бджілки сідають, мед пахучий здобувають». Замість шнура можна підв'язати обручі і пролазити крізь них.

Кішки й кошенята

Дітей поділити на 2 групи. Одна група «кішки», решта — «кошенята». Кожна «кішка» з двома «кошенятами» сідає на відокремлених 3-х стільчиках перед натягнутим шнуром. На шнурі — дзвоник або брязкальце. Частина кошенят підлазить під шнур і тихо стрибає на обох ногах. За сигналом вихователя «кішки» починають нявкати. «Кошенята» повертаються в свої хатки.

Під шнур слід підлізати так, щоб не зачепити дзвоника, брязкальце.

Під час повторення гри вихователь міняє ролі дітей.

Візьми і пограйся!

Недалеко від стільчиків, на яких сидять діти, натягнуто шнур (на висоті 40—50 см). За шнуром (на відстані 2—3 м) покладено 2—3 іграшки (м'яч, вітрячок, ляльку або ведмедя). Запропонувати трьом-чотирьом дітям стати біля шнура; на умовний сигнал «раз» підлізти під шнур, вибрати собі улюблену іграшку і погратися з нею. Гра закінчується, коли всі діти зіграють.

Гру можна ускладнити. Щоб дістатися улюбленої іграшки, після підлізання треба ще подолати додаткові перешкоди: пройти по дошці, зберігаючи рівновагу.

ІГРИ З М'ЯЧЕМ

Передай м'яча!

Діти стоять у колі, вихователь — з ними. У вихователя в руках великий кольоровий м'яч, він піднімає його догори та називає своє ім'я, повертаючи тулуб праворуч або ліворуч, і передає м'яч дитині, називаючи її ім'я (наприклад, Катя — Маші). Дитина, що отримує м'яч, піднімає його догори, проказуючи своє ім'я та ім'я сусіда, якому передає м'яч і т. д.

Гра закінчується, коли м'яч знову потрапить до вихователя. Повторюючи гру, м'яч подають у зворотному напрямі.

Якщо не всі діти знають одне одного на ім'я, можна проказувати ім'я хором.

Прокоти м'яч у ворота!

Діти сидять на стільчиках. Посередині майданчика роблять ворота заввишки 50—60 см (вихователь ставить дві лави або два стільці). Проти воріт з кожного боку на відстані 1—1,5 м накреслюють по одній лінії.

Вихователь викликає кого-небудь з дітей на одну з цих ліній, сам стає проти дитини на іншій лінії й котить м'яч через ворота.

Дитина ловить м'яч, котить його назад вихователеві та сідає на місце. Далі виходить друга дитина. Гра закінчується, коли всі діти прокотять м'яча через ворота. Якщо м'яч котиться вбік, а не у ворота, дитина бере його й котить знову. Вихователь відзначає дітей, які рівненько прокотили м'яч через ворота. Відстань, на яку котять м'яч, можна поступово збільшувати. Згодом діти котять м'яч одне одному.

Як ускладнення можна дати м'ячі в індивідуальне користування: кидати м'яч об землю й угору, намагаючись його спіймати.

ЛІТНЄ СВЯТО-5

ЗДРАСТУЙ, ЛІТО!

ДІЙОВІ ОСОБИ

В е д у ч а — вихователь

Д і т и:

Л і т о

Б д ж і л к а

Д я т л и к

Л и с и ч к а

Сорока
Зайчик
Їжачок
Соловейко
Білочка
Гриб
Кошеня
Черепашка

ХІД ЗАХОДУ

Ведуча

Ходить літо
Білим світом
Від двора і до двора.
А за літом червень слідом
Спілі ягоди збира.
І солодкі, і червоні
Обриває тут і там,
Не сороці, не вороні,
Куштувать дає шпакам.

Хлопчик. Погляньте навколо: дерева, кущі, квіти... Все прокидається і розквітає. Аж ось...

На дорозі лежить квітка,
Пелюстки згортає.
Я хотів її підняти —
А вона літає.

Дівчинка

Ой, літо, вже літечко
Тепле прийшло,
Багато нам радощів
Всім принесло,
Дарує нам сонячні
Світлі деньочки,
Віночки плете з золотих
Колосочків.

Звучить пісня про літо за вибором музичного керівника.

Під музику заходить дівчинка-Літо.

Літо

Я, веселе літечко, вже збудилось,
У яскраве платтячко нарядилось,
Я не сплю, не сплю, а працюю,
На землі нашій прекрасній порядкую.
Як все гарно навкруги цвіте-зеленіє!

А звідки оце: «Жу-жу»? Піду подивлюся.

1 - а д и т и н а

Золотий бджолиний рій
Носить мед у вулик свій.
Працюють бджілки охоче —
З ранку трудяться до ночі.

2 - а д и т и н а

Ніжні крильця розбризкують
Сонце мерехтливо.
Стан тонюсінський-тоненький
Клопочеться живо.

3 - я д и т и н а

Вже на лапки начіпляли
Важкі горошини.
В цвіт пірнають-гойдаються
В білій конюшині.

4 - а д и т и н а

Нахилилась голівонька,
Росами умита,—
Це тобі вклонилась квітка,
Бджілко працювита.

«Влітає» дівчинка-Бджілка. Діти разом з Бджілкою співають пісеньку:

— Жаль,— жалілася бджола,
Я у лісі не жила.
Я не вчилася у школі,
Бо збирала мед у полі.
Але з дітками дружу.
Їм співаю: «Жу-жу-жу-у...»

По залі розкладено вирізані з паперу квіти, на кожній квіточці лежить цукерка. Це галявина. Бджілка починає збирати у кошик, який тримає в руці, цукерки-нектар. Входить Літо.

Л і т о . Вітаю, тебе, Бджілко-трудівнице.

Б д ж і л к а . Добрий день. А ти хто?

Л і т о . Я — Літо. Прийшло до вас у гості. Хочу подивитись на ваш ліс.

Б д ж і л к а . Ой, як гарно, що ти до нас завітало. Скільки квітів зацвіло навкруги! А скільки в них нектару! Полечу, розкажу про цю галявину своїм сестричкам, покажу їм сюди дорогу.

Збирається йти, назустріч їй — хлопчик-Дятлик.

Д я т л и к . Ти хто?

Б д ж і л к а . Я — Бджілка, а ти хто?

Д я т л и к (розгублено). Я... я... я той, що весь час стукає.

Б д ж і л к а . Ти годинник?

Дятлик. Ні, я той, що носить червону шапочку.

Літо (*підходить до Дятлика*). Тоді ти півник.

Дятлик (*роздратовано*). Та ні. Я той, що очищає ліс від шкідників.

Бджілка. Не гнівайся, я вже здогадалась. Ти — пиросос.

Дятлик. Ні-і-і!

Літо. Ні так ні! Ти забув, як тебе звати?

Дятлик. Так, я від великого горя забув своє ім'я.

Літо. А яке в тебе горе?

Дятлик. У нашому лісі трапилась біда.

Бджілка (*злякано*). Яка?

Дятлик. А невже ти не помітила, як тихо в лісі?

Літо. І справді. А куди зникли всі звірі, чому не чути пташок?

Дятлик. Не почуємо ми вже пташок.

Бджілка. Чому?

Дятлик. Тому що господар лісу Михайло Потапович видав новий наказ: усі птахи і звірі повинні займатися справою.

Літо і Бджілка. Якою?

Дятлик. Ой, боюсь вимовляти це слово, бо страшне.

Бджілка. Ну, кажи вже.

Дятлик. Біз-не-сом.

Літо. Так, так... бізнесом. Це коли ведмідь, окрім своєї шуби, хоче мати ще лисячу, заячу.

Дятлик. Так.

Літо. І їздити лісом на легковій машині.

Дятлик. Так. А пам'ятаєш ту галявину, де цвіли ромашки та співав соловейко?

Бджілка. Я дуже любила цю галявинку.

Дятлик. А тепер на тій галявині влаштували лісовий ярмарок.

«Залітає» Сорока.

Сорока. Ой, не можу! Ой, не можу! Білка хвоста свого продала їжакові. Ви уявляєте собі їжака з білчиним хвостом?! Полечу далі розповідати.

Відлітає.

Літо. Ходімо на галявину, все самі побачимо.

Літо, Дятлик, Бджілка виходять.

До зали вбігають дітки-звірята.

Лисичка (*викрикує*)

Продається пишний хвостик

Модницям на диво!

Продається гарний хвостик —

Купуйте сміливо!

З а й ч и к

Продається біла шубка —
Легка, як пушинка.
Тепла, як у хаті грубка,
Гарна, як сніжинка.

Ї ж а ч о к

Ми — маленькі їжачки,
Продаємо голочки;
Продамо ось голочки —
Купим собі піджачки.

С о л о в е й к о

Я — маленький соловейко,
Живу на узліссі.
Голос мій без мікрофона
Чути всім у лісі.
Та не хочу вже співати,
Хочу голос свій продати.
А куплю магнітофона,
Підключу до мікрофона —
Хай співає на весь ліс.

Б і л о ч к а

Я руда, пухнаста білочка,
Маю хатку на сосні.
Я гриби сушу на гілочці,
Не страшна зима мені.
Продаю горішки й сушені гриби!

Г р и б

Я — білий гриб, я — боровик,
До шапочки своєї звик.
Та хочу я її продати —
На модну шапку поміняти.

К о ш е н я

Я, сіреньке кошенятко,
Буду лиш сметанку пить.
Я крутеньке кошенятко —
А мишей самі ловить.
Продаю мишоловки!

Ч е р е п а х а

Я — болотна черепаха,
Називають всі «невдаха».
Досить вже мене жаліти,
Хочу я розбагатіти —
Ключик золотий продам
І тоді, на заздрість вам,
Буду жити в столиці.

На галявину виходять Літо, Бджілка і Дятлик. Звірята кидаються до них і пропонують свій товар.

Бджілка. Стійте, озирніться навколо. Подивіться, що ви зробили з нашою галявиною!

Дятлик

Ніжні квіти, густі трави
Ліс наш прикрашали.
Ви ж красу і гордість нашу
За мить затоптали.

Бджілка. Що з вами сталося? Чому ви покинули свої лісові домівки? Адже всі ми — діти матінки-Природи, отже, кожен повинен робити те, що наказала Природа, а не ведмідь.

Соловейко своїм співом —
Сповіщати про весну.
Дятел — лікувати в лісі
Від хвороб дуби, сосну.

Дятлик

Бджілка — мед збирати з квітів
Із усіх лісів, садів.
Білка — прикрашати віти
Низками смачних грибів.

Літо

Ліс для вас усім багатий,
Все, що в ньому є, — твоє.
Тож навіщо продавати
Найдорожче, що в вас є?!

Соловейко

Зрозумів я, любі друзі:
Без пісень моїх — біда.
Голос мій у лісі, в лузі —
Як для квіточки вода.

Їжачки

Ми не будем продавати
Гострих голочок своїх.
Почнемо гриби збирати —
Хай їх вистачить на всіх.

Білочка

Повернусь я в ліс сосновий,
Грибів, ягід насушу
І в холодний день зимовий
Вас у гості запрошу.

Дятлик. Як добре, що всі ми повернемося у наш ліс, і в ньому знову защебече соловейко. А Михайлові Потаповичу ми скажемо ось що:

Зайчик

Всі ми: звірі і звірята,
І пташки, і пташенята —

Діти рідної землі,
І дорослі, і малі.

Л и с и ч к а

Тож давайте пам'ятати:
Дуже легко все продати,
Та нелегко повернути
Все, що втрачене, забуте.

Л і т о. От і добре, що все повернулось на свої місця. Тож давайте веселитися, співати.

Звучить пісня «Здрастуй, сонечко!» або інша за вибором музичного керівника.

ЗДРАСТУЙ, СОНЕЧКО!

Я всміхаюсь сонечку:
— Здрастуй, золоте!
Я всміхаюсь квітоньці,
Хай вона росте!
Я всміхаюсь дощику:
— Лийся, мов з відра!
Друзям усміхаюся —
Зичу їм добра! (Двічі)

Л. Забашта

Можна влаштувати цілий концерт, до якого включити пісні про звіряток, літо, різноманітні танці, ігри.

СВЯТА ІМЕНИННИКІВ

МАНДРІВКА КРАЇНОЮ ІМЕНИННИКІВ

На стінах перед входом до зали висять привітання іменинникам та яскраві малюнки, вирізані сердечка, кумедні звірята із квітами, святкові торти тощо.

У залі на стінах — плакати із зображеннями острова, красивого узбережжя моря з пальмами, галявини серед дерев і квітів, кафе, печери.

План подорожі

- I. Острів Привітань.
- II. Берег Ввічливості.
- III. Галявина Загадок.
- IV. Печера Ігор.
- V. Кафе Сюрпризів.

ДІЙОВІ ОСОБИ

В е д у ч а — вихователь

Діти:

К а р л с о н

П а п у а с и к и

М е т е л и к

ХІД ЗАХОДУ

Діти заходять до зали «потягом», співаючи пісню «Мы едем, едем...».

Мы едем, едем, едем
В далекие края...
Хорошие соседи,
Отличные друзья.
Тра-та-та, тра-та-та,
Мы везем с собой кота,
Чижика, собаку,
Петьку-забияку,
Обезьяну, попугая —
Вот компания какая. *(Двічі)*

Всі зупиняються перед плакатом з намальованим островом.

В и х о в а т е л ь. Діти, ми з вами потрапили на острів, який зветься Чунга-Чанга. Він — незвичайний. Це — острів Привітань. А вітати ми будемо наших іменинників.

Входять хлопчик і дівчинка в костюмах папуасів.

Д і в ч и н к а - п а п у а с к а. Ми вітаємо всіх мандрівників, які потрапили на наш острів Привітань.

Х л о п ч и к - п а п у а с. Наше шанування... *(називає іменинників, які стоять у центрі кола)*

Але перш ніж усіх привітати,
Треба веселий танок станцювати.

Виконується танок «Чунга-Чанга».

Усі діти стають колом, у центрі — «папуасики» та іменинники. Діти повторюють рухи танцю, які показують «папуасики» під мелодію пісні «Чунга-Чанга».

Х л о п ч и к - п а п у а с

З вами гарно танцювати,
Але треба іменинників вітати.

1 - а д и т и н а

Нас зібралось багато.
В дитсадку сьогодні свято —
Будем відзначати.

Д і в ч и н к а - п а п у а с к а

Ми до зали всі зійшлись,
Будуть танці, співи.

Відсвяткуємо як слід
Наші іменини.

2 - а д и т и н а

Іменинників сьогодні
Дуже в нас багато.
Будемо завзято
Їх поздоровляти.

3 - я д и т и н а (*може співати*)

Ой чому, ой чому
Весело нам нині?
Новий рік давно минув
Й Великодні днини.
Та недарма сміх у нас
З ранку не вщухає —
З днем народження Катрусю
Весело вітаєм.

Усі діти під оплески дарують Катрусі подарунки, виготовлені власноруч.

Вихователь вішає на пальму сердечко з іменем. Пальма може бути намальована на ватмані й прикріплена до стіни, або можна поставити у залі натуральну чи пластмасову.

І м е н и н н и ц я

За сьогодні підросла я —
І мені Маринка й Маша
Букет квітів принесли.
Іменини в нас були.

4 - а д и т и н а (*називає число — наприклад, 6 січня*)

На небі місяць з'явився,
Радість в сім'ї —
Вадик народився.

Діти аплодують та вручають подарунки. Вихователь вішає сердечко з написаним на ньому іменем «Вадик» на пальму.

І м е н и н н и к

Ми сміялись, ми раділи,
Не забудеться повік.
Іменини — добре діло,
Підросли на цілий рік!

В е д у ч а

У лютому того року зима лютувала,
Справжнісінькі морози усім дарувала,
Та в родині цій холоду не відчували,
Бо батьки, Оля і Юрій,
Хлопчика Дмитрика купували.

Вручаються подарунки та вішається сердечко з іменем іменинника на пальму.

В е д у ч а

Ось від Гени-крокодила
Привітання дуже милі:
— Іменинників вітаю,
Свою пісню посилаю.

Усі співають пісню крокодила Гени «Пусть бегут неуклюже».

В е д у ч а. А острів, і справді, незвичайний. Давайте помандруємо ним далі. Нумо, папуасики, сідайте до нашого святкового потяга та покажіть дорогу.

Діти знов стають «потягом», «їдуть» та співають пісеньку. Зробивши коло, ведуча зупиняє потяг біля малюнка моря та берега і читає назву — берег Ввічливості. Ведуча дістає з-під жовтої тканини скриню, на якій висить замок.

В е д у ч а. Ось погляньте, дітки, якась скриня і лист. (*Читає*)

Шлю я вам гостинців
Дивовижну скриньку.
Та висить на ній замок.
Одімнути його зможе
Той, хто знає слово,
Тільки вимовить — готово!
Коли дітки дорогі
В пам'яті пориються,
Слова добрі пригадають,—
Скринька враз відкриється.

Ну що, діти, спробуємо відчинити скриньку? А ось і завдання.

1. Доповніть прислів'я.
 - Перший крок до добра — це не робити... (*зла*).
 - Зазеленіє старий пень, коли почує ... (*«добрий день»*).
 - Розтане навіть льоду глиба від слова теплого... (*«спасибі»*).
 - Розтопить серце всякого сердечно слово... (*«дякую»*).
2. Пригадайте приказки та прислів'я про дружні стосунки та ввічливі слова.

Діти називають.

В е д у ч а. Хто ж нам прислав цю скриньку? Ой, дивіться,— вона відчиняється.

Ведуча відчиняє скриньку. У ній лежать разки намиста з цукерок або апельсинів, яблук тощо і вирізане з паперу зображення золотої рибки.

В е д у ч а. Ось хто прислав нам цю скриньку — Золота рибка! А тут ще й записка. (*Читає.*)

День народження у тебе?
Не сумуй, а веселись.
День народження у тебе?
Друзям щиро посміхнись.

Діти виконують пісню «Улыбка».

В е д у ч а

Берег цей до нас привітний,
Та поїдьмо далі, діти.

Діти знов стають «потягом», рухаються по колу, співаючи пісню «Мы едем, едем...». Вихователь зупиняє їх біля плаката із зображенням галявини.

В е д у ч а. Наступна зупинка — галявина Загадок.

Під музику до центру зали «вилітає» Метелик.

М е т е л и к

Іменинників вітаю,
Щиро всіх поздоровляю.
Разом, діточки, пограйте
І загадки відгадайте.

Передає листа із загадками ведучій, а сам «відлітає».

В е д у ч а (*читає загадки*)

Мию шию без жалю,
Мию там, де брудно,
А купатись не люблю,
Бо від того худну. (*Мило*)
Тік-так, тік-так, а з місця ніяк. (*Годинник*)

Б'ють мене старі й малі
І в повітрі, й на землі.
Та від цього не вмираю,
Тільки весело стрибаю. (*М'яч*)

Лиш торкнись до колючок —
Він згортається в клубок.
Не вгадаєте ніяк?
Підказати вам? (*Їжак*)

Летить птиця-лебедиця,
А в ній люди сидять. (*Літак*)

Я маленький, я вухатий,
Попелястий, волохатий.
Я стрибаю, я тікаю,
Дуже куций хвостик маю. (*Заєць*)

Крізь пустелю навпростець
Йдуть-бредуть неквапом
Схожі, ніби близнюки,
Дві гори на лапах. (*Верблюд*)

І в день, і вночі у кожусі на печі. (*Кім*)

Серед двору стоїть копа —

Спереду вила, а ззаду мітла. (*Корова*)

Червонясту шубку має,
По гілках вона стрибає.
Хоч мала сама на зріст,
Та великий має хвіст,
Як намисто оченята...
Хто це? Спробуй відгадати. (*Білка*)

В е д у ч а . А тепер спробуйте відгадати, про які казки йдеться:

«Баба діда за сорочку, дочка бабу за торочку...» (*«Ріпка»*)

«Уліз і ведмідь — семеро стало». (*«Рукавичка»*)

«Я не пила, я не їла: тільки бігла через лісочок та вхопила кленовий листочок, бігла через гребельку та вхопила водиці крапельку...» (*«Коза-дереза»*)

«А лисичка його — гам! Та й проковтнула». (*«Колобок»*)

«А мишка бігла, хвостиком зачепила і розбила яєчко». (*«Курочка Ряба»*)

Маленьке, сіреньке,
Біди наробило,
Щось біле кругленьке
Хвостиком розбило.
Сумує бабуся і плаче,
Дідусь витирає сльозу,
А курочка кудкудаче:
«Я вам золоте принесу!» (*«Курочка Ряба»*)

Старенька бабуся у лісі жила,
Гостинці для неї онука несла.
Хто дівчинку ту по дорозі зустрів?
Як казка ця зветься? Хто б відповів? (*«Червона Шапочка»*)

До школи прямує хлопчак дерев'яний,
Чомусь потрапляє у цирк полотняний.
Відома ця книжка тобі, чи не так? (*«Пригоди Буратіно»*)

На городі виростала,
Сили набирала,
Непомітно, дуже швидко,
Великою стала.
Став тут дід усіх гукати
Та красуню рвати.
А цю казку, діти, ви
Встигли відгадати? (*«Ріпка»*)

Підробив він голосок,

Став малим співати.
Здогадалися вони:
Вовк — не наша мати. («Вовк і семеро козенят»)

Хто моторчик свій заводить?
З даху в гості хто приходить?
І на свято він дібрався —
Скажем дружно:
«Здрастуй, ...» («Малюк і Карлсон»)

Так набридло на віконці
Все на сонечку сидить.
Я візьму і покочуся,
Щоб побачити весь світ. («Колобок»)

Працювала я у хатці,
Танцювала у палаці.
Є така у мене звичка —
Десь губити черевички. («Попелюшка»)

Він веселий й незлобливий,
Цей хороший дивачок.
З ним господар, хлопчик Робін,
І товариш — П'ятачок.
До прогулянок він ласий,
Є на мед чутливий нюх.
Зветься плюшевий ведмедик,
Всім відомо... («Вінні Пух»)

Вигнав дід козу із хати —
Та й пішла вона блукати:
Всі козу ту виганяли,
Рак козуню ущипнув,
Зайцю хатку повернув. («Коза-дереза»)

Сидить дівчина в корзині
На ведмежій дужій спині.
А чому ж вона сховалась
До ведмедя не призналась? («Маша і ведмідь»)

В е д у ч а

Що ж, пограли ми, малятка,
Відгадали всі загадки,
А тепер нам час у путь,
Щоб усюди зазирнуть.

Діти знову стають «потягом», «їдуть» та співають пісеньку. Ведуча зупиняє їх біля намальованої печери.

В е д у ч а (читає). Печера Ігор

Зараз будемо ми гратись,

Веселитись, розважатись,
Щоб сподобались кожній дитині
Наші гарні іменини.

А ось за камінчиком якийсь мішок (*зазирає за кубик*).

Ой, а у мішку стільки всього: і м'ячики, і стрибунка, і кеглі, і ще багато чого для ігор.

Діти разом з ведучою проводять різноманітні ігри.

Гра «Зав'язи бант імениннику»

Біля кожного іменинника шикуються по 3–5 дітей. В руках у дітей по одній стрічці. За командою діти починають разом зав'язувати на іменинникові стрічки бантиком. Перша дитина — на шиї, друга — на лівій руці, третя — на правій (можна ще й на ногах). Яка команда скоріше зав'яже банти іменинникові, та й перемогла.

Гра «Почастуємо гостей» (для іменинників)

Іменинників розподіляють на дві команди (якщо іменинників 2–4, можна кожного з них поставити окремо). Навпроти кожної команди ставлять стілець з цукерками. Кожному дають столову ложку. Треба добігти до стільця, покласти цукерку на ложку та, повернувшись із нею на місце, покласти цукерку до кошика, а ложку передати іншій дитині (якщо грає кожний іменинник окремо, він бігає сам, поки не перенесе всі цукерки). Виграє та команда (чи іменинник), яка скоріше перенесе всі цукерки.

Гра «Польоти на кульці»

Діти діляться на 2–4 команди. Перша дитина отримує надувну кульку. Треба, затиснувши кульку між ногами, дострибати до стільця і назад та передати кульку наступній дитині. Перемагає та команда, яка першою закінчить гру.

Гра «Зберемо квітки для іменинників»

Кожен іменинник має свою команду. Навпроти кожної команди на відстані 5–6 кроків лежать квіти (живі або штучні) за кількістю учасників. Учасники команд по черзі приносять квіти і віддають їх своєму іменинникові. Яка команда скоріше перенесла всі квіти, та й перемогла.

Гра «Зачарований сад» (для іменинників)

Звучать голоси птахів.

В е д у ч а. У цьому дивовижному саду ростуть дві яблуні: добра і зла. З'їси яблучко з доброї яблуні — будеш доброю людиною. З'їси яблучко зі злої яблуні — будеш злою людиною.

З якої яблуні ви хотіли б з'їсти яблучко? Але сердитий вітер зірвав яблучка з обох яблунь і вони змішалися. І перед вами тепер складне завдання:

знайти яблука, які росли на добрій яблуні. Але я впевнена, що ви впораєтеся із цим завданням.

Ставить перед іменинниками кошик із яблуками.

Хто знайде яблуко доброти, нехай підніме його вгору.

В е д у ч а. Ми чудово пограли у печері, тепер нам потрібно вирушати у мандрівку далі, а щоб нам веселіше було мандрувати, давайте заспіваємо «Пісню друзів» із мультфільму «Бременські музиканти» («Ничего на свете лучше нету...»), бо ми з вами справжні друзі. Так, діти?

Звучить «Пісня друзів» з мультфільму «Бременські музиканти».

В е д у ч а. Поки ми співали, дивіться, куди ми потрапили. (*Читає*) «Кафе Сюрпризів».

«Влітає» Карлсон і співає «Пісню Карлсона».

К а р л с о н. Привіт вам, друзі! Заходьте до найкращого в світі кафе! Я вас добре почастую, бо я найкращий у світі ласунчик. А ось і моє меню. Зараз я вас з ним ознайомлю. (*Читає*)

- Склянка солодкої води — вірш.
- Цукерки на паличці — пісня.
- Печиво — загадка.
- Шоколад — танець.
- Чіпси — вітання іменинникам.

Діти грають.

К а р л с о н. З вами так весело грати, діти. А про мене ви пісню знаєте?

Д і т и. Так.

К а р л с о н. Тож заспівайте скоріш!

Звучить пісня «Смешной человечек».

Діти співають, Карлсон танцює.

К а р л с о н. Ой, повеселили ви мене, діточки, а для ваших іменинників у мене є солодкі подарунки. (*Дарує іменинникам великі цукерки*)

А тепер мені час летіти, справи! (*«Летить»*)

В е д у ч а (*іменинникам*)

Вам матусі життя дарували
В ці прекрасні та чарівні дні.
В колискових долю заклинали
Дати розум, щастя й довгий вік.
Ще благали Господа Святого:
«Від страждань і лиха захисти!»
Прагнули вони в своїй дитині
Все людське й хороше зберегти.
Тож ростіть щасливі та здорові,
Радуйте і рідних, і близьких!

Ви — надія їхня, ви єдині,
Неповторні діточки для них.

Д и т и н а . Тож давайте для наших матерів заспіваємо пісеньку.

Сонечко засяяло
Золотими барвами,
Коли про матусеньку
Пісню заспівали ми.

Приспів:

Пісеньку про неньку: ля-ля-ля!
Пісеньку простеньку: ля-ля-ля!

Весело горобчики
В небі закружляли всі,
Коли про матусеньку
Пісню заспівали ми.

Приспів

А весна струмочками
Потекла розталими,
Коли про матусеньку
Пісню заспівали ми.

Приспів

Д и т и н а

Ми співали й танцювали,
Привітання зачитали.

1 - й і м е н и н н и к

А тепер — усі до чаю.
Стіл святковий накриваєм.

2 - й і м е н и н н и к

Ось і кухар на поріг.
На столі — смачний пиріг.
Він, як сонечко, на блюді,
Всім його ділити будем.

Всі йдуть до святкового столу.

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ У СТИЛІ БАРБИ

Ти зустрічаєш гостей і з їхніх запрошень ви разом складаєте плакат:
«Запрошуємо до столу!»

Меню:

- піца-сердечко

- чіпси із соусом «Барбі»
- торт «Барбі»
- рожевий напій
- рожевий десерт

Піца-сердечко

Для приготування 3-х невеликих піц тобі знадобиться: 200 г борошна, півсклянки води, 15 г дріжджів, 1 ст. ложка соняшникової олії.

Для начинки знадобиться: томатна паста, 3 помідори, шинка, сир, сіль та перець.

Розведи дріжджі у невеличкій кількості теплої води. Додай у ту саму миску воду, що залишилася, олію та борошно. Заміси тісто, щоб воно було без грудочок і легко відходило від стінок миски.

Розділи тісто на 3 рівні частини і поклади його у форми для випікання у вигляді сердечок.

Потім змасти кожну піцу-сердечко томатною пастою і зверху поклади нарізані шматочками помідори і нарізану кубиками шинку.

Після цього посоли, поперчи і посип тертим сиром. Тепер залиш свої піци на 20 хвилин — за цей час тісто підійде. Потім постав форми у духовку, розжарену до 225°, на 15 хвилин.

Торт «Барбі»

Для виготовлення торт знадобиться: 2 готових коржі, варене згущене молоко, збиті вершки, харчовий барвник червоного кольору і мармелад для прикрашання.

Поклади корж на аркуш паперу. (Коржі у формі сердечок.) Намасти перший корж згущеним молоком і поклади зверху другий. Додай до збитих вершків декілька крапель червоного харчового барвника, щоб вони стали рожевими. Намасти торт зверху рожевими вершками і прикрась краї мармеладом.

Соус «Барбі»

До рідкої сметани або майонезу додай трішки кетчупу. В тебе буде гарний соус «Барбі»!

Рожевий напій

Для однієї порції тобі потрібно: 4 полуниці, половинка банана, 3/4 склянки апельсинового соку і заморожений сунічний йогурт. Поріж полуниці та банан і змішай їх, після чого залий апельсиновим соком. Налий цей напій у високу склянку і поклади у нього заморожений йогурт.

Рожевий десерт

Він робиться з полуниць, заморожених у крижаних кубиках, і подається з будь-якими соками і напоями червоного кольору. Перебери та вимий полуниці, поклади ягоди у формочки для льоду і залий водою. Постав формочки у морозильник за день до свята.

Ігри в стилі «Барбі»

Гра «Несміяна»

Головне правило: під час гри забороняється сміятися. Учасники сідають у коло і той, хто починає, каже: «Ха!». Його сусід: «Ха-ха!» і так далі. Мета гри, щоб якомога більше промовити «Ха!» і при цьому не засміятись. Той, хто не витримає і засміється, вибуває з гри.

Улюблена зачіска Барбі

На аркуші намалюй велику голову, як вона виглядає ззаду. Це буде потилиця Барбі (з прямим волоссям). А волосся, зібране у «хвіст», намалюй на іншому аркуші, виріж і приліпи до малюнка двосторонній скотч. Кількість голів і хвостів роби за кількістю гостей. Малюнки голів повісь на стіні у ряд, а хвостики віддай гостям. Усі учасники гри з пов'язками на очах і з паперовими хвостиками у руках стають перед малюнками. Кожен тричі повертається навколо себе, а потім чіпляє хвостик до зачіски Барбі. Переможе той, у кого улюблена зачіска Барбі вийде найохайнішою.

Знайди сердечко!

За деякий час до приходу гостей виріж з цупкого паперу по 4 сердечка різного кольору і розклади їх по квартирі. Зміст гри у тому, щоб знайти якомога більше сердечок однакового кольору. Той, хто збере всі 4 сердечка,— переможець.

Не забувай нагороджувати переможців браслетами з сердечками.

ЛІТНІ СВЯТА -6

ЗДРАСТУЙ, ЛІТО!

ДІЙОВІ ОСОБИ

В е д у ч а — вихователь

Діти:
Літо
Бджілка
Дятлик
Лисичка
Сорока
Зайчик
Їжачок
Соловейко
Білочка
Гриб
Кошеня
Черепаха

ХІД ЗАХОДУ

Ведуча

Ходить літо
Білим світом
Від двора і до двора.
А за літом червень слідом
Спілі ягоди збира.
І солодкі, і червоні
Обриває тут і там,
Не сорочці, не вороні,
Куштувать дає шпакам.

Х л о п ч и к. Погляньте навколо: дерева, кущі, квіти... Все прокидається і розквітає. Аж ось...

На дорозі лежить квітка,
Пелюстки згортає.
Я хотів її підняти —
А вона літає.

Дівчинка

Ой, літо, вже літечко
тепле прийшло
Багато нам радощів
всім принесло,
Дарує нам сонячні
світлі деньочки,
Віночки плете з золотих
колосочків.

Звучить пісня про літо за вибором музичного керівника.

(Під музику заходить дівчинка-літо.)

Літо

Я, веселе літечко, вже збудилось,
У яскраве платтячко нарядилось,
Я не сплю, не сплю, а працюю,
На землі нашій прекрасній порядкую.
Як все гарно навкруги цвіте зелене!

А звідки доноситься оце: «Жу-жу»? Піду подивлюся.

1 - а д и т и н а

Золотий бджолиний рій
Носить мед у вулик свій.
Працюють бджілки охочі —
Зранку трудяться до ночі.

2 - а д и т и н а

Ніжні крильця розбризкують
Сонце мерехтливо.
Стан тонюсінський-тоненький
Клопочеться живо.

3 - я д и т и н а

Вже на лапки начіпляли
Важкі горошини.
В цвіт пірнають-гойдаються
В білій конюшині.

4 - а д и т и н а

Нахилилась голівонька
Росами умита,—
Це тобі вклонила квітка,
Бджілко працюювита.

(«Влітає» дівчинка-«бджілка». Діти разом з Бджілкою співають пісеньку.)

«Жаль» — жалілася бджола,
Я у лісі не жила.
Я не вчилася у школі,
Бо збирала мед у полі.
Але з дітками дружу.
Їм співаю: «Жу-жу-жу-у...»

(По залу розкладені вирізані з паперу квіти, на кожній квіточці лежить цукерка. Це галявина. Бджілка починає збирати у кошик, який тримає в руці, цукерки-нектар. Виходить Літо.)

Л і т о. Вітаю, тебе, бджілко-трудівнице.

Б д ж і л к а. Добрий день. А ти хто?

Л і т о. Я Літо. Прийшло до вас у гості. Хочу подивитись на ваш ліс.

Б д ж і л к а. Ой, як гарно, що ти до нас завітало. Скільки квітів зацвіло навкруги! А скільки в них нектару! Полечу, розкажу про цю галявину своїм сестричкам, покажу їм сюди дорогу.

(Збирається йти, назустріч їй хлопчик-«дятлик».)

Дятлик. Ти хто?

Бджілка. Я Бджілка, а ти хто?

Дятлик (розгублено). Я... я... я той, що весь час стукає.

Бджілка. Ти годинник?

Дятлик. Ні, я той, що носить червону шапочку.

Літо (підходить до дятлика). Тоді ти півник.

Дятлик (роздратовано). Ні. Я той, що очищає ліс від шкідників.

Бджілка. Не гнівайся, я вже здогадалась. Ти — пиросос.

Дятлик. Ні-і-і!

Літо. Ні так ні! Ти забув, як тебе звати?

Дятлик. Так, я від великого горя забув своє ім'я.

Літо. А яке в тебе горе?

Дятлик. У нашому лісі трапилась біда.

Бджілка (злякано). Яка?

Дятлик. А невже ти не помітила, як тихо в лісі?

Літо. І справді. А куди зникли всі звірі, чому не чути пташок?

Дятлик. Не почуємо ми вже пташок.

Бджілка. Чому?

Дятлик. Тому що господар лісу Михайло Потапович видав новий наказ: усі птахи і звірі повинні займатися справою.

Літо і Бджілка. Якою?

Дятлик. Ой, боюсь казати це слово, таке страшне.

Бджілка. Ну, кажи вже.

Дятлик. Біз-не-сом.

Літо. Так, так... бізнесом. Це коли ведмідь, окрім своєї шуби, хоче мати ще лисячу, заячу.

Дятлик. Так.

Літо. І їздити лісом на легковій машині.

Дятлик. Так. А пам'ятаєш ту галявину, де цвіли ромашки та співав соловейко?

Бджілка. Я дуже любила цю галявинку.

Дятлик. А тепер на тій галявині влаштували лісовий ярмарок.

(«Залітає» сорока.)

Сорока. Ой, не можу! Ой, не можу! Білка хвоста свого продала їжаківі. Ви уявляєте собі їжака з білчиним хвостом?! Полечу далі розповідати.

(Відлітає.)

Літо. Ходімо на галявину, все самі побачимо.

(До зали вбігають дітки-звірята.)

Лисичка (викрикує)

- Продається пишний хвостик
Модницям на диво.
Продається гарний хвостик —
Купуйте сміливо.
- З а й ч и к
- Продається біла шубка —
Легка, як пушинка.
Тепла, як у хаті грубка,
Гарна, як сніжинка.
- Ї ж а ч о к
- Ми — маленькі їжачки,
Продаємо голочки;
Продамо ось голочки —
Купим собі піджачки.
- С о л о в е й к о
- Я маленький соловейко,
Живу на узліссі.
Голос мій без мікрофона
Чути всім у лісі.
Та не хочу вже співати,
Хочу голос свій продати.
А куплю магнітофона,
Підключу до мікрофона —
Хай співає на весь ліс.
- Б і л о ч к а
- Я руда, пухнаста Білочка,
Маю хатку на сосні.
Я гриби сушу на гілочці,
Не страшна зима мені.
Продаю горішки й сушені гриби!
- Г р и б
- Я білий гриб, я боровик
До шапочки своєї звик.
- Та хочу я її продати —
На модну шапку поміняти.
- К о ш е н я
- Я, сіреньке кошенятко,
Буду лиш сметанку пить.
Я круте вже кошенятко —
Мишей тепер самі ловить.
Продаю мишоловки!
- Ч е р е п а х а

Я болотна черепаха,
Називають всі «невдаха».
Досить вже мене жаліти,
Хочу я розбагатіти —
Ключик золотий продам
І тоді, на заздність вам,
Буду жить в столиці.

(На галявину виходять Літо, Бджілка і Дятлик. Звірята кидаються до них і пропонують свій товар.)

Бджілка. Стійте, озирніться навколо. Подивіться, що ви зробили з нашою галявиною!

Дятлик

Ніжні квіти, густі трави
Ліс наш прикрашали.
Ви ж красу і гордість нашу
За мить затоптали.

Бджілка. Що з вами сталося? Чому ви покинули свої лісові калюжі? Адже всі ми діти матінки-Природи, отже, кожен повинен робити те, що наказала Природа, а не ведмідь.

Соловейко своїм співом —
Сповідати про весну.
Дятел лікувати в лісі
Від хвороб дуби, сосну.

Дятлик

Бджілка — мед збирати з квітів
Із усіх лісів, садів.
Білка — прикрашати віти
Низками смачних грибів.

Літо

Ліс для вас усім багатий,
Все, що в ньому є, — твоє.
Тож навіщо продавати
Найдорожче, що в вас є?!

Соловейко

Зрозумів я, любі друзі:
Без пісень моїх — біда.
Голос мій у лісі, в лузі —
Як для квіточки вода.

Їжачки

Ми не будем продавати
Гострих гілочок своїх.
Ними будемо збирати гриби —
Вистачить на всіх.

Б і л о ч к а

Повернусь я в ліс сосновий,
Грибів, ягід насушу.
І в холодний день зимовий
Вас у гості запрошу.

Д я т л и к. Як добре, що всі ми повернемося у наш ліс, і в ньому знову защебече соловейко. А Михайлові Потаповичу ми скажемо ось що.

З а й ч и к

Всі ми: звірі і звірята,
І пташки, і пташенята —
Діти рідної землі,
І дорослі, і малі.

Л и с и ч к а

Тож давайте пам'ятати:
Дуже легко все продати,
Та нелегко повернути
Все, що втрачене, забуте.

Л і т о. От і добре, що все повернулось на свої місця. Тож давайте веселитися, співати.

Звучить пісня «Здрастуй, сонечко!» або інша за вибором музичного керівника.

ЗДРАСТУЙ, СОНЕЧКО!

Я всміхаюся сонечку:
Здрастуй золоте!
Я всміхаюся квітоньці:
Хай вона росте!
Я всміхаюся дощику:
Лийся, мов з відра!
Друзям усміхаюся —
Зичу їм добра! (Двічі)
(Л. Забашта)

(Можна влаштувати цілий концерт, в який включити пісні про звіряток, літо, різноманітні танці, ігри.)

Ігри та розваги**Гора**

Діти обирають Гору.

Обраний залишається на місці, а всі відбігають від нього й гукають:

— Гора, гора! Де стоїш?

— Далеко!

— Горо, горо! Кого любиш?

— Кого люблю, того й зловлю!

Гора біжить й намагається когось упіймати. Кого спіймає першим, той і буде Горою.

(Записано від Н. А. Жовнірчук, с. Нова Рудня Овруцького району.)

Гречаники

Діти діляться на дві команди, стають навпроти один за одним і співають:

— Гоп-чуки, гречки,
Чорні овечки,
А я гречки намелю,
Гречаників напечу.

За другим разом, співаючи те саме, стрибають на правій нозі, тримаючись у цей час за ліву ногу попередньої дитини, в бік протилежної команди по колу і намагаються вхопити останнього з протилежної команди за ногу. Перемагає команда, якій вдалося зробити це першій.

(Записано від С. П. Шевчук, с. Іванівка Житомирського району.)

У петрушку

Діти обирають з-поміж себе Господиню та Сусідку. Всі інші — городні рослини. Останні сідають один за одним навпочіпки, тримаючи того, хто сидить попереду, за боки.

С у с і д к а. Добрий день, пані-господине!

Г о с п о д и н я. Добрий день!

С у с і д к а. Просила мати петрушки для юшки.

Г о с п о д и н я. Без петрушки не буде юшки. Рви, скільки треба.

Сусідка бере за руки того, хто сидить попереду, і тягне його до себе, намагаючись «вирвати» рослину. Всі кажуть: «Раз, два, три!» Якщо Сусідці вдається «вирвати» рослину, та стає за нею, якщо ні — сідає позаду всіх. Гра продовжується.

С у с і д к а

Просила мати гороху,
Кинути в юшку трохи.

Г о с п о д и н я. Без гороху не буде юшки й трохи. Рви, скільки хочеш...

(Виконуються ті самі дії.)

С у с і д к а

Мати моркви просила,
Кажуть, від неї сила.

Г о с п о д и н я. Правду кажуть. Рви на здоров'я.

С у с і д к а

Просила мати буряк,
Буде борщу баняк.

Г о с п о д и н я. Без буряка не буде борщу баняка. Рви, скільки треба.

С у с і д к а. Мати просила квасолі, капусти й бараболі.

Г о с п о д и н я. Ого! Рви, якщо донесеш.

(Сусідка рве тричі.)

Потім Господиня каже: «А давайте побачимо, чий борщ вийде смачнішим! До того й обідати підемо».

Господиня і Сусідка стають навпроти одна одної і беруться за руки. Рослини, що залишилися на городі, лаштуються одна за одною за Господинею, а вирвані — за Сусідкою і перетягуються.

(Записано від С. П. Шевчук, с. Іванівка Житомирського району.)

Козенята

Діти, взявшись за руки, йдуть по колу і співають:

— А в довгій лозі
Да пасли дівки кози,
А дівчата-козенята
Поламали ноженята.
Аби кізка не скакала,
То б і ніжку не зламала,
А то кізка поскакала,
Собі ніжку ізламала.

Ведучий дає команду: «Пострибали!». Діти опускають руки і стрибають один за одним на одній нозі. Виграє той, хто протримається найдовше.

(Записано від Н. А. Жовнірчук, с. Нова Рудня Овруцького району.)

Варенії рибки

Діти стають у коло спинами, беруться за руки і біжать по колу, проказуючи:

Варенії рибки, держітеся кріпко,
А хто увірветься, тому не минеться.

І так до тих пір, поки коло не розірветься.

(Записано від І. Федорович, с. Іванівка Житомирського району.)

У кізоньку

Усі діти стають у коло і, йдучи підстрибом, співають. (Кізонька знаходиться в колі, Вовчик — за колом):

— По зеленій травці
Кізонька скакала,
Вона всіх дівчаток
У танок скликала.

Зупиняються, йдуть по колу в інший бік, співаючи:

— То в яр, то в долину (*двічі*).

Змінюють знову напрям на протилежний:

— То в ружу, то в калину.

Зупиняються. Показуючи на Вовка, співають:

— А із лісу темного

Вовчик виглядає,

Він на нашу Кізоньку

Скоса позирає.

Йдуть по колу:

— То в яр, то в долину (*двічі*).

Змінюють напрям:

— То в ружу, то в калину.

Піднімають зчеплені руки догори і впускають Вовка до кола, кажучи: «Кізонько, утікай!».

Вовк намагається спіймати Кізоньку, діти опускають перед ним руки, заважаючи це зробити. При цьому кажуть: «Зась!»

(Записано від І. М. Федоровича, с. Іванівка Житомирського району.)

Зелена ріпка

Діти беруться за руки йдуть по колу, швидко промовляючи:

— Зелена ріпка, держись кріпко.

— Чий батько ріпку крав?

— Не мій!

— Чия мати варила?

— Не моя!

— Чиї діти їли, бодай поніміли.

Діти завмирають на місці до тих пір, поки хтось не засміється. Тоді всі показують на нього і кажуть:

— Твій батько ріпку крав!

(Записано від В. З. Олійник, с. Провалівка Любарського району.)

Ой, гаю мій, гаю

Діти обирають двох ведучих, стають шеренгами навпроти, беруться за руки і по черзі співають:

— Ой, гаю мій, гаю, зелений розмаю,

Віддайте тую дівку (*того хлопця*),

Що з лівого краю.

(Варіанти: «Що з правого краю», «Що посередині», «Що третій із краю» — голосно проказує ведучий.)

Вибраний біжить, намагаючись розірвати руки у протилежній шерензі. Якщо це вдається, забирає гравця в свою команду, якщо ні — залишається в тій, до якої біг.

(Записано від А. М. Катеринчук, с. Іванівка Житомирського району.)

У деркача

Двом хлопцям зав'язують очі, одному в руки дають рубля і качалку, іншому — джгут. Хлопці стають навпроти і поволі рухаються по колу. Мисливець тримає джгут наготові і каже:

— Ой, деркаче, деркачу,
Кругом тебе поскачу

Деркач відповідає, весь час водячи качалкою по рублю:

— Скачи, скачи,
Та спробуй влучи.

Мисливець

Поскачу, поскачу,
Може, влучу.

Д е р к а ч. Спробуй.

Мисливець кидає джгут у Деркача і, якщо влучає, стає Деркачем, а попередній Деркач вибуває з гри. Якщо ні, — то Деркач стає Мисливцем, а попередній Мисливець вибуває.

(Записано від І. М. Федорович, с. Іванівка Житомирського району.)

Сліпий дід

Діти стають у коло, вибирають Діда, зав'язують йому очі і, тримаючись за руки, йдуть по колу і співають:

— Он, хлопці, он
На горі льон.
А в долині маковець,
По шелягу молодець,
По три гроші стрілка,
По сто рублів дівка.
Мої любі ластівоньки,
Зійдітеся до купоньки,
Та всі враз у долоні — трясь!

Діти сходяться до Діда і плещуть у долоні. Потім розходяться і присідають зі словами:

— Сховайтеся, дівчатонька,
Під зелені вінчатонька,
А ви, хлопчиська, під коробчиська,
Під зелений лист.
Кого знайде сліпий Дід,
То по лобі — трісь!

Дід шукає дітей, а кого знайде, ставить у шеренгу і тріскає по лобі пальцями.

(Записано від В. З. Олійник, с. Провалівка Любарського району.)

Лобода

Ведучий запитує в гурту:

— А звідки це ви йдете?

Всі. З нашого городу.

Ведучий. А що в мішку несете?

Всі. Зелену лободу.

Ведучий. А на город за руки йшли?

Всі. Йшли!

Ведучий. А за плечі?

Всі. Ні!

Ведучий. То ходімо!

Діти стають у коло, беруться за плечі, рухаючись одне за одним, проказують:

— Лобода, лобода — це така весела гра.

Далі беруться за лікті, колінця, за вуха, за ніс, за чуб, промовляючи ті самі слова.

ДОДАТКИ

ЛІЧИЛКИ ДО ІГОР

Сів метелик на травичку,
На духмяну полуничку.
Раз-два-три, раз-два-три,
Тут повіяли вітри,
Раз-два-три, раз-два-три,
З ним летиш угору ти!

Рано-вранці світить сонце
У прочинене віконце,
На барвистий рушничок,
На маленьких діточок.
Раз-два-три, раз-два-три,
Будеш ти вести у грі!

Пусі-вусі — гусак у лузі,
— Гики-брики — в саду індики.
Як не хоти —
Їх водитимеш ти!

Зібралась малеча у нас біля
печі,
Бабусенька наша готує нам кашу,
Каша гаряча, пограєм у квача,
Раз-два-три, раз-два-три,

А квачем у нас будеш ти!

Біля курника лисиці
Шепотіли таємниці:
Як стрибонуть на вуличку
Та як впіймають курочку,
Так треба від Сірка втекти,
А нас ловитимеш ти!
Чотири сестрички:
Ганнуся й Марічка,
Наталка й Оленка —
Завжди веселенькі.
Часу не гають,
У квачика грають.
І ти не зівай —
До гурту ставай.
Одразу ж пробач,
Бо ти будеш квач!

Прилетіли три синички
У садок до годівнички.
Котик Мурчик тут підбіг,
Та впіймати їх не зміг.
Ти не котик, раз-два-три,
Тож ловитимеш нас ти!

Огі-огі-огірок
Почепився на тинок.
Оченята довго мружив,
Плюсь — і гепнувсь у калюжу.
Раз-два-три-чотири-п'ять,
Огірки тобі збирають!

Брики-дрики, труба-руба,
Взяв Петрусь Сашка за чуба.
А Сашко Петька за вуха,
Аби краще його слухав.

Брики-дрики, раз-два-три,
Швидше друзів розмири.

Скоки-скік, неначе зайчик,
Стрибав по стежині м'ячик.
Скоки-скоки, скоки-скік,
Тут червоний, синій бік!

Аби все це повторити,
Скоки-скік, тобі водити!

Кап-кап-кап, вода в криничці,
Кап-кап-кап, у синій річці,
Кап-кап-кап, а ти не плач,
Грайся з нами — будеш квач!

Три соловейки на груші співали.
Три соловейки щось святкували.
Із очерету кугикнув пугач,
Ти — не соловейко, отож, будеш квач!

Притихла нишком
У нірці мишка.
В кота турбота —
Спіймать охота.
А ти не чекай
І наздоганяй!

Сосна-ялина, красна дівчина
Поряд стояла, сльози втирала.
Нумо, не плач,
Грай з нами, ти — квач!

Яке коромисло
Над нами повисло!
Веселко у лузі,
Ми з тобою — друзі!
Пісню співаєм,
У квачика граєм.
Сонечку-брате,
Виводь нас із хати,
Яскраво світи,
А водитимеш — ти!

Жовтий листочок,
Жовтий гайочок,
В жовту діброву
Ми йдемо знову.

Річка й струмки,
Дерев'яні містки.
А через них
Нас водитимеш ти!

(З. О. Обідець, смт Велика Писарівка, Сумська обл.)

МАТЕРІАЛИ ДО ОСІННІХ СВЯТ

В сизому тумані,
В синій димовій —
Яблука рум'яні,
Груші медові.
Вміє наділяти
Сотнями дарів
Осінь, щедра мати,
Всіх трудівників!
(М. Рильський)

ДЕ СТОЯЛО ЛІТО

Облітає листя,
Висохла трава.
Дивиться з ялиці
Заспана сова.
Лис послухав тишу,
Кинувся на мишу,
А спіймав — листок.
Стежечка розмита
Повертає вбік.
Де стояло літо —
Виріс боровик.
(Л. Талалай)

ВІДЛІТАЮТЬ ЖУРАВЛІ

В золотій діброві
Свічечки горять,
А над нею в небі
Журавлі летять.
Журавлі курличуть,
Журно так кричать —
Рідне поле й озеро
Жаль їм залишать.
Вітерець повіє,
Гілка затремтить,
Свічечка-берізка
Зронить сльозу — лист.
Не сумуйте, друзі,
Ще настане час,
І ви всі повернетесь
Навесні до нас.
Подивись, на видноколі,
Мов змінилися ліси.
Хто це їх у жовтий колір
Так барвисто прикрасив?

Ось край річки — жовті клени
І берези золоті.
Ялинки лише зелені
Залишились в самоті.

(Н. Забіла)

ЛІТЕЧКО ПРОПАЛО

Вже сонце не гріє,
Не жовтіє жито,
Мак не червоніє,—
Тільки мряка сіє
Крізь небесне сито.
Хмароньки нависли
Довкола, довкола,—
Наче сльози, бризки
Дощові заблисли
Спроквола, спроквола.
Верба листя ронить
Помалу, помалу,—
Вітер листя гонить,
Воно сумно дзвонить:
Літечко пропало.

(М. Підгірянка)

ОСІНЬ!

Осінь! Осінь! Осінь!
Медом пахнуть роси,
Журавлі курличуть в небі,
Та вітри голосять.
Не дзвенять в садочку
Птахів голосочки.
Сняться зраному полю
Квіти й колосочки.
В лузі при долині
Плаче тополина,
Загорілась над рікою
Червона калина.

ПРОЩАННЯ

Літечко ворота зачинило
Й осені ключі від них дало,
А само за хмарку зачепилось
І у теплий ірій попливло.
Журавлі із ним навперегони,—
«Кру» та «кру» — лунає з вишини:
Та нам їхня пісенька на спомин,
Щоб не забували до весни.

(Н. Поклад)

ОСІНЬ

Веселий вересень у лісі
Повісив ліхтарі,
І сонце на золотистім списі
Гойдається вгорі.
Гаптує вечір жовтим шовком
Блакитні килими,
А чорний пень зробився вовком,
Повившись у дими.

(Ю. Клен)

БАБИНЕ ЛІТО.

Де золотіло жито,
Сіріє там стерня.
І бабине вже літо
Снується навмання.
Йде нивами, лугами,
І прясти не стає,
І срібними нитками
Кругом усе снує.
Тоненькі волоконця
В повітрі скрізь тремтять,
Блищать в промінні сонця
І з вітром ген летять.
Летять, розповідають,
Що літа вже нема,
Що й осінь вже минає,
Що йде до нас зима.

(М. Підгірянкa)

ДОЩИК

...Дивлюся ранком —
вже заволочено серпанком
сіреньке небо, далі став
помалу й дощик крапати,
і вогким холодком до хати
зайшов притихлий вітерець.

(Леся Українка)

ОСІНЬ

Висне небо синє,
Синє, та не те;
Світить, та не гріє
Сонце золоте.

Оголилось поле
Од серпа й коси;
Ніде приліпитись
Крапельці роси.
Темная діброва
Стихла і мовчить;
Листя пожовтіле
З дерева летить.
Хоч би де замріла
Квіточка одна;
Тільки й червоніє,
Що горобина.
Здалеку під небом,
В вирій летючи,
Голосно курличуть
Журавлів ключі.

(Я. Щоголів)

НАРОДНІ ПРИКМЕТИ, ПРИСЛІВ'Я, ПРИКАЗКИ, СКОРОМОВКИ, ЗАГАДКИ

Народні прикмети

Про погоду

- Чим тепліший і сухіший вересень, тим пізніше прийде зима.
- Яка погода в листопаді, така й у квітні.
- Грім у вересні — тепла осінь.
- Грім у жовтні — на малосніжну, м'яку й коротку зиму.
- Восени павутина — на ясну погоду.
- Від першого снігу до санного шляху шість тижнів.
- Рано замерзне вода — довго не розтане.
- Восени випав сніг — весна буде рання.

Про дощ

- Вересневий дощ, що почався вранці, довго не йтиме.
- Дощ уранці, що бабині танці, дощ в обід — запрягай, додому їдь!
- Якщо молодик припадає на дощовий день, то весь наступний місяць буде дощовий.

Про вітер

- Якщо вітер, посилюється під час дощу і напрямок його змінюється проти годинникової стрілки — чекати швидкого потепління.
- Хмари рухаються проти вітру — погіршиться погода.
- Вітер вночі — завтра чекай дощу.

Про гриби

- Побачив у небі кілька веселок — збирайся по гриби.
- Багато грибів восени — чекай неврожаю.
- З'явилися опеньки — скінчилось літо.
- Пізній гриб — пізній сніг.

Про рослини

- Лягає горілиць опалий лист — на теплу зиму й добрий урожай наступного року.
- Пізній листопад — до сурової й тривалої зими.
- Бурхливий листопад — на сувору зиму.
- У дуба й осики найпізніший падолист; рано опало листя на липах — зима буде люта.
- Опало листя з верхів'їв дерев — на ранню зиму.
- В лісі багато горобини — осінь буде дощова, мало — суха.
- Якщо шишки на ялинах вирости знизу — будуть ранні морози, а згори — пізні.

Примовки та скоромовки

- Своя земля і в жмені дорога.
- Літо зі снопами, осінь з пирогами.
- Назад тільки раки лазять.
- Заець боягуз, та й той на капусту полює.
- На мишку й кішка звір.
- Курка по зернинці клює, та найдена буває.
- Восени сім погод надворі — сіє, віє, крутить, мутить, реве, і лє, й знизу мете!
- Холодний вересень, та ситий.
- Весною дощ вирощує, а восени все від нього гниє.
- В листопаді зима з осінню бореться.
- Першому сніжку не лежати.

Прислів'я, приказки

- Осінь сумна, а весело жити.
- Як листя жовтіє, то поле смутніє.
- Осінь іде і за собою дощ веде.
- Осінь на рябому коні їздить.

- З малої хмарки великий дощ буває.
- Восени день блисне, а три — кисне.
- Вересень трусить грушки в садочку.
- Весна красна квітами, а осінь снопами.
- Ні меж, ні краю колгоспному врожаю.
- Кожному овочеві свій час.
- Що влітку родить — зимою не шкодить.
- Восени й курчата курми будуть.
- Восени і горобець багатий.
- Жовтень ходить по краю та виганяє птиць із гаю.
- Листопад вересню онук, жовтню син, зимі рідний брат.
- Листопад — ворота зими.

МАТЕРІАЛИ ДО ЗИМОВИХ СВЯТ

ПЕРШІЙ СНІГ

Голуби злетілися біленькі,
Мабуть, хтось їм хліба накришив,—
То вночі пройшов сніжок легенький
І усе довкіл запорошив.
Не спурхне сніжок цей голубами,
Як весінне сонце припече,
Він струмком зів'ється між горбами
І в далеке море утече.

(Платон Воронько)

ПЕРШІЙ СНІГ

Сніг пухнастий,
Наче вата,
Аж по ньому жаль ступати,—
Білий, чистий сніг.

(Г. Бойко)

З НОВИМ РОКОМ!

З Новим роком, браття милі,
В новім щастю, в новій силі
Радісно вітаю вас
І бажаю, щоб в здоров'ю,
В мирі, з братньою любов'ю
Відтепер ішов нам час.
Щирій праці Бог допоможе!
Дай вам Боже все, що гоже!

(І. Франко)

СНІГ ІДЕ

Тихо, тихо сніг іде,
 Білий сніг, лапятий,
 Ми у двір скоріш підем,
 Візьмемо лопати.
 Ми прокинем зранку
 Стежку біля ганку,
 Вийде мама з хати
 І почне питати:
 — Хто ж це так доріжку
 Вміє прокидати?
 (М. Познанська)

ІЗ СНІЖКОМ МИ ДРУЖИМО

Там, де поле, там, де луг,
 Ходить завірюха,
 Сипле сніг із рукавів
 І морозить вуха.
 Щоки полум'ям горять,
 Та біжать малята,
 Щоб везти із гірки сміх
 На своїх санчатах.
 Ти, вітриську, зупинись,
 Йди із нами гратись,
 На санчатах цілий день
 Будемо кататись.
 (В. Кленц)

СНІЖИНКИ

Пролітають біленькі сніжинки
 І сріблясто на сонці блищать.
 Мамо, мамо, чому я сніжинки
 Не умію ніяк упіймать?
 Вже здається, що ніби й спіймаю,
 А відкрию долоню: нема!
 Лиш водичка з долоні стікає.
 Лиш водичка в долоні сама.
 Каже мама здивовано доні:
 — А чи знаєш, чому це так є?
 Бо у тебе тепленька долоня,
 А сніжок від тепла розтає.
 І помислила доня хвилинку,
 Рукавичку наділа свою.
 — Мамо,— каже,— тепер я сніжинку
 Вже напевно, напевно, зловлю!
 (С. Кузьменко)

СИПЛЕ СНІГ

Сипле, сипле, сипле сніг.

Мов метелики сріблисті,
Сніжинки біленькі, чисті
Тихо стеляться до ніг.
Сипле, сипле, сипле сніг.
Сипле, сипле, сипле сніг.
Тихо, легко і спроквола
Покриває все довкола,
Ні стежок, ані доріг..
Сипле, сипле, сипле сніг.
Сипле, сипле, сипле сніг.
Все присипав — доли, гори,
Вже весь світ — мов біле море,
Біле море без доріг.
Сипле, сипле, сипле сніг.

(І. Франко)

ЯЛИНКА

Де й поділись заметілі
Із морозами й вітрами,
Лиш тумани сніжно-білі
Ходять-бродять вечорами.
Понад лугом, понад ланом,
Біля тину, біля хати..
А ялинка за туманом —
Як ведмедик волохатий.
Ніби вибігла із гаю
Й зупинилась на узгір'ї —
І чекає-виглядає,
Чи не йдуть за нею звірі.

(ІІ. Сингаївський)

МОЯ ЯЛИНОЧКА

Ялиночко зелена,
Ялиночко моя!
Яка ж бо ти гарнесенька,
Яка ж бо ти мала!
Тебе я навіть ручками
Навколо обійму
І з гілочки Снігуроньку
Погратися візьму.
Не гнівайся, ялиночко!
Я тільки лиш на мить!
Я хочу ту Снігуроньку
Колядки научить!

(К. Перелісна)

НАША ЯЛИНКА

За вікном летять сніжинки
І сідають на вікні.
Ми танцюєм круг ялинки
І співаємо пісні.

(Н. Забіла)

НА ЯЛИНКУ

Білим полем, через ліс,
З пагорка в долинку
Дід Мороз гостинці ніс
Діткам на ялинку.

(А. Музичук)

МАНДРІВНИЦЯ-ВІХОЛА

— Мандрівнице-віхоло,
Ти ішла чи їхала?
Чи з вітром летіла?
То, може б, спочила —
На ліжечку, на перині
У затишку, у хатині.
Тут є ласка матусина,
Тут є казка бабусина.
Та сказала нам віхола
Крижаним своїм голосом:
— Не для цього я їхала
Із Північного полюса.
В ополонці я миюся,
На морозі я гріюся,
Щоб гуляти поволі,
Щоб хурделить уволю.

(А. Музичук)

Загадки

- Білий, як пір'їна, холодний, як крижина.
- Біле покривало землю обійняло.
- Скатертина біла землю всю накрила.
- Народився восени, навесні вмираю.
- Узимку своїм тілом землю зігриваю.
- Шкребу, шкребу — не вишкребу, мету, мету — не вимету.
- Пора прийде — він сам піде.
- Надворі цукром бувало, а приніс в хату — розтало.
- Узимку під ногами лежить, а влітку його не знайдеш.

(Сніг)

- Дві дощечки, дві сестрички несуть мене з гори.

- Дерев'яні коні по снігу йдуть, а в сніг не провалюються.
(Лижі)
- Яка вода на воді плаває?
- У воді родиться і води боїться.
(Лід, крига)
- Без рук, без ніг, без молотка скує містка.
- Який майстер узимку через річку міст збудував?
- Зроду рук своїх не має — візерунки виливає.
- Без пензля та олівця хто малює без кінця?
- Що за гість прийшов і тепло з'їв?
(Мороз)

МАТЕРІАЛИ ДО ВЕСНЯНИХ СВЯТ

ЛЕЛЕКИ ВЕРТАЮТЬ ДО РІДНОГО КРАЮ

Десь у високому небі
Щемне почулось «курли».
З теплого краю лелеки
Довгим ключем пропливли.
Що ж то за сила
Розпростує крила
Пташці в далекім краю
І заставляє летіти з-за моря
В землю, де рідне зосталось гніздо?
Ту силу пташину,
Як силу людини,
Не передати в словах:
Вона у любові до рідного краю,
До луку і поля, де зріс пташеням.
Любов цю з гніздечка
Батьки пташеняті,
Як мудрість глибоку,
По краплі дають,
Бо пташка й у небо
Не буде злітати,
Якщо їй любові
Батьки не дадуть.

КВІТУЄ ВЕСНА

В котиках ніжних
Береза й верба,
Пахне весною
Повітря й земля.
Трава зеленіє,

Дерева цвітуть.
Бджоли над квітами
Дружно гудуть.
Скільки комашок,
Жучків, павучків
Теплий промінчик
Від сну розбудив.
Чується клекіт
Лелек у гнізді,
Кумкання жаб
У зігрітій воді.
Ластівки в'ються,
Літають гуртом,
Ліплять гніздечка
Над нашим вікном.
В полях, на городах
Робота кипить,
Праця натхненна
Серця веселить.
І гомін веселий
У небо зліта,
Сміється, радіє,
Квітує весна.

СОНЕЧКО

У Мар'янки на городі
Соняшник цвіте.
Сам високий і красивий —
Сонце золоте.
До його пелюсток жовтих
Сонечко повзе.
Тут замислилась Мар'янка
І бабусю зве:
— Ти, бабусю, помилилась:
Сонце не одне.
Одне сонце в небі світить,
Всім тепло дає.
Друге в нашому городі
Квіткою цвіте.
Третє сонце від комашок
Квітку береже.
І бабуся внучці мовить
Тихо, ледве чуть:
— Все, що радість нам дарує,
Сонечком зовуть.

ДИВОСВІТ НАВКОЛО ТЕБЕ

Голубіє небо чисте,
Сонце весело сія.
В житі стежка ледь помітна
Нас до лісу привела.
В лісі тихо, пахне свіжо,
З листя крапля холодить.
Під ногами різнотрав'я,
Навіть боязно ступить.
Десь вгорі співає пташка,
Пада гілочка суха.
Грає промінь веселково,
Діаманти розсипа.
Мить такого дивосвіту
Подих в грудях зупиня,
Розкриває таємниці,
Що таїть в собі Земля.
Миті ці складають вічність,
Й сам їх часткою стаєш,
Якщо серцем і душею
Цілий Всесвіт впізнаєш.

СЛАВА ТОБІ, ХЛІБОРОБЕ!

Ранок встає у легкому серпанку.
Роси спадають з трави.
Тануть в долинах тумани.
В полі гудуть трактори.
Падає зерно у вигріту землю,
Щоб прорости колоском,
Хлібом духмяним, пахучим,
Щедрим достатком за кожним столом.
Жайвір у небі співає,
Тягне промінчик-струну,
Шле хліборобам вітання,
Славить їх працю й весну.
Пташко, співай в піднебесі!
Сонце, довічно світи!
Весни, приходьте щорічно!
Будьте врожайні, лани!
Слава тобі, хліборобе!
Шану й уклін наш прийми!
Доки є пісня і праця —
Буде життя на Землі.

Навчальне видання

Савченко Лариса Вікторівна

**СВЯТА
В ДОШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ
Шостий рік життя**

Відповідальний за випуск *Ю. М. Афанасенко*
Технічний редактор *О. В. Лебедєва*
Коректор *О. М. Журенко*

Підписано до друку 29.12.2006. Формат 60×90/16. Папір друкарський.
Гарнітура Ньютон. Ум. друк. арк. 8.
Замовлення № 7-02/02-03.

Надруковано у друкарні ПП «Тріада+»
Харків, вул. Киргизька, 19. Тел.: (057) 757-98-16, 757-98-15

Тов «Видавнича група “Основа”». Свідоцтво ДК № 1179 від 27.12.02 р.
61001, м. Харків, вул. Плеханівська, 66
Тел. (057) 717-99-30.
e-mail: office@osnova.com.ua